

DIREKTIVA 2014/59/EU EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 15. svibnja 2014.**

o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europske središnje banke ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽²⁾,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽³⁾,

budući da:

- (1) Financijska kriza pokazala je da na razini Unije postoji značajan nedostatak odgovarajućih instrumenata za djelotvorno rješavanje problema nezdravih ili propadajućih kreditnih institucija i investicijskih društava („institucije”). Takvi su instrumenti posebno potrebni da bi se spriječila insolventnost ili, kada insolventnost nastupi, da bi se smanjile negativne posljedice tako da se očuvaju funkcije predmetne institucije važne za sustav. Tijekom krize ti su izazovi bili bitan čimbenik koji je prisilio države članice na spašavanje institucija novcem poreznih obveznika. Cilj je vjerodostojnog okvira za oporavak i sanaciju u najvećoj mogućoj mjeri izbjeći potrebu za takvim djelovanjem.
- (2) Financijska kriza bila je sustavnih dimenzija u smislu da je imala utjecaj na pristup financiranju velikog dijela kreditnih institucija. Kako bi se izbjegla propast, s posljedicama za ukupno gospodarstvo, na takvu krizu treba odgovoriti mjerama čiji je cilj osigurati pristup financiranju pod jednakim uvjetima za sve kreditne institucije koje su inače solventne. Takve mjere uključivale su potporu središnjih banaka za likvidnost i jamstva država članica za vrijednosne papire izdane od strane solventnih institucija.
- (3) Financijska tržišta Unije u velikoj su mjeri integrirana i međusobno povezana, pri čemu mnoge institucije intenzivno posluju izvan nacionalnih granica. Izgledno je da će propast prekogranične institucije utjecati na stabilnost financijskih tržišta u različitim državama članicama u kojima ona posluje. Nemogućnost država članica da preuzmu kontrolu nad propadajućom institucijom i saniraju je tako da se djelotvorno spriječi širenje štete u sustavu može dovesti u pitanje međusobno povjerenje država članica i vjerodostojnost unutarnjeg

tržišta u području financijskih usluga. Stabilnost financijskih tržišta stoga je temeljni uvjet za uspostavu i funkcioniranje unutarnjeg tržišta.

- (4) Trenutačno ne postoje usklađeni postupci sanacije institucija na razini Unije. U nekim se državama članicama na institucije primjenjuju isti postupci koji se primjenjuju za ostala insolventna poduzeća, koji su u određenim slučajevima prilagođeni za institucije. Postoje znatne sadržajne i postupovne razlike među zakonima i drugim propisima kojima se uređuje insolventnost institucija u državama članicama. Osim toga, financijska je kriza pokazala da redovni postupci u slučaju insolventnosti za poslovne subjekte nisu uvijek primjereni za institucije jer ne jamče uvijek dovoljno brzu intervenciju, nastavak ključnih funkcija institucija i očuvanje financijske stabilnosti.
- (5) Stoga je potreban sustav koji će tijelima pružiti vjerodostojan skup instrumenata za dovoljno ranu i brzu intervenciju u nezdravoj ili propadajućoj instituciji kako bi se osigurao nastavak ključnih financijskih i ekonomskih funkcija institucije, uz istodobno ograničavanje utjecaja propasti institucije na gospodarski i financijski sustav na najmanju moguću mjeru. Sustav bi trebao osigurati da dioničari prvi snose gubitke te da vjerovnici snose gubitke nakon dioničara, pod uvjetom da nijedan vjerovnik ne pretrpi veće gubitke od onih koji bi mu nastali da je institucija likvidirana u redovnom postupku u slučaju insolventnosti u skladu s načelom utvrđenim u ovoj Direktivi prema kojem nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj. Nove ovlasti trebale bi omogućiti tijelima, na primjer, održavanje neometanog pristupa depozitima i platnim transakcijama, prodaju održivih udjela institucije, ako je potrebno, te raspodjelu gubitaka na pravedan i predvidljiv način. Ti bi ciljevi trebali doprinijeti sprječavanju destabilizacije financijskih tržišta i smanjivanju troškova za porezne obveznike.
- (6) Preispitivanje regulatornog okvira koje je u tijeku, posebno jačanje zaštitnih slojeva kapitala i likvidnosti te bolji instrumenti za makrobonitetne strategije trebalo bi smanjiti vjerojatnost nastanka budućih kriza i povećati otpornost institucija na gospodarski stres, bilo da je on uzrokovan sistemskim poremećajima bilo događajima koji su specifični za pojedinačnu instituciju. Međutim, nije moguće izraditi regulatorni i nadzorni okvir kojim se može spriječiti da te institucije ikad zapadnu u poteškoće. Stoga bi države članice trebale biti spremne i raspolagati odgovarajućim instrumentima oporavka i sanacije pri rješavanju situacija koje obuhvaćaju kako sistemske krize tako i propast pojedinačnih institucija. Takvi bi instrumenti trebali uključivati mehanizme koji tijelima omogućuju djelotvorno rješavanje problema institucija koje propadaju ili im prijeti propast.
- (7) Pri izvršavanju tih ovlasti i poduzimanju mjera trebale bi se uzeti u obzir okolnosti u kojima dolazi do propasti. Ako problem nastane u pojedinačnoj instituciji, a ostatak financijskog sustava nije zahvaćen, tijela bi trebala bi moći izvršavati svoje sanacijske ovlasti bez posebne brige o učincima širenja. S druge strane, u osjetljivom bi okruženju veću pažnju trebalo pridati izbjegavanju destabilizacije financijskih tržišta.
- (8) Sanacija institucije kojom se osigurava trajnost poslovanja može, kao krajnju mjeru, uključivati državne instrumente financijske stabilizacije, uključujući privremeno javno vlasništvo. Stoga je ključno strukturirati sanacijske ovlasti i aranžmane financiranja za sanaciju tako da porezni obveznici budu korisnici svakog viška koji bi mogao nastati kao posljedica restrukturiranja institucije kojoj tijela osiguraju siguran temelj. Odgovornost i preuzimanje rizika trebalo bi nagraditi.

- (9) Neke su države članice već donijele zakonodavne izmjene kojima se uvode mehanizmi sanacije propadajućih institucija, dok su druge su iskazale svoju namjeru uvođenja takvih mehanizma ako se oni ne usvoje na razini Unije. Nedostatak zajedničkih uvjeta, ovlasti i postupaka sanacije institucija može lako predstavljati prepreku neometanom funkcioniranju unutarnjeg tržišta i kočiti suradnju između nacionalnih tijela pri rješavanju problema propadajućih prekograničnih grupa institucija. To se posebno odnosi na situaciju u kojoj različiti pristupi znače da nacionalna tijela nemaju jednaku razinu kontrole ili jednaku sposobnost sanacije institucija. Navedene razlike između sustava za sanaciju mogu različito utjecati na troškove financiranja institucija u državama članicama i potencijalno stvoriti poremećaje u tržišnom natjecanju između institucija. Djelotvorni sustavi za sanaciju u svim državama članicama nužni su kako bi se osiguralo da institucije ne mogu biti ograničene u ostvarivanju prava poslovnog nastana u okviru unutarnjeg tržišta financijskom sposobnošću države članice iz koje potječu da upravlja njihovom propašću.
- (10) Te bi se prepreke trebale ukloniti i trebala bi se donijeti pravila kako se ne bi dovele u pitanje odredbe unutarnjeg tržišta. Radi toga bi pravila o sanaciji institucija trebala podlijegati zajedničkim pravilima o minimalnom usklađivanju.
- (11) Kako bi se osigurala usklađenost s postojećim zakonodavstvom Unije u području financijskih usluga i najveća moguća razina financijske stabilnosti u raznim institucijama, sustav za sanaciju trebao bi se primjenjivati na institucije koje podliježu bonitetnim zahtjevima utvrđenima u Uredbi (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća [\(4\)](#) i Direktivi 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća [\(5\)](#). Taj bi se sustav trebao primjenjivati i na financijske holdinge, mješovite financijske holdinge predviđene u Direktivi 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća [\(6\)](#), mješovite holdinge i financijske institucije kada su potonji društva kćeri institucije ili financijskog holdinga, mješovitog financijskog holdinga ili mješovitog holdinga te su obuhvaćeni nadzorom matičnog društva na konsolidiranoj osnovi. Kriza je pokazala da insolventnost subjekta povezanog s grupom može vrlo brzo utjecati na solventnost cijele grupe i time čak imati vlastite sistemske posljedice. Stoga bi tijela trebala raspolagati učinkovitim sredstvima djelovanja u pogledu tih subjekata kako bi se spriječilo širenje i osigurao usklađen sanacijski program za cijelu grupu jer bi insolventnost jednog subjekta povezanog s grupom vrlo brzo mogla utjecati na solventnost cijele grupe.
- (12) Kako bi se osigurala dosljednost u regulatornom okviru, središnje druge ugovorne strane, kako su definirane u Uredbi (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća [\(7\)](#), i središnji depozitoriji vrijednosnih papira, kako su definirani u budućoj uredbi Europskog parlamenta i Vijeća o unapređenju sustava za namiru u Europskoj uniji i o središnjim depozitorijima vrijednosnih papira mogli bi biti obuhvaćeni odvojenom zakonodavnom inicijativom kojom se uspostavlja okvir za oporavak i sanaciju tih subjekata.
- (13) Upotreba instrumenata sanacije i sanacijskih ovlasti predviđenih u ovoj Direktivi može dovesti do narušavanja prava dioničara i vjerovnika. Ovlast tijela da bez suglasnosti dioničara prenesu dionice ili cjelokupnu imovinu institucije ili jedan njezin dio privatnom kupcu posebno utječe na vlasnička prava dioničara. Isto tako, ovlast odlučivanja o tome koje se obveze prenose iz propadajuće institucije na temelju ciljeva kojima se želi osigurati nastavak poslovanja i izbjeći štetni učinci na financijsku stabilnost može utjecati na jednakost postupanja prema vjerovnicima. Sukladno tome, mjere sanacije trebale bi se

poduzimati samo kada je to nužno u javnom interesu te bi svako uplitanje u prava dioničara i vjerovnika koje proizlazi iz mjera sanacije trebalo biti u skladu s Poveljom Europske unije o temeljnim pravima (Povelja). Posebno, kada se prema vjerovnicima iste kategorije postupa drukčije u kontekstu mjera sanacije, takve razlike trebale bi biti opravdane u javnom interesu te biti proporcionalne rizicima koji se njima rješavaju te ne bi trebale dovoditi do izravne ni do neizravne diskriminacije na temelju državne pripadnosti.

- (14) Tijela bi trebala uzeti u obzir prirodu posla institucije, njezinu dioničarsku strukturu, pravni oblik, profil rizičnosti, veličinu, pravni status te međusobnu povezanost s drugim institucijama ili s financijskim sustavom općenito, opseg i složenost njezinih aktivnosti, sudjeluje li u institucionalnom sustavu zaštite ili u drugim zadružnim sustavima međusobne solidarnosti, obavlja li investicijske usluge ili aktivnosti te vjerojatnost da bi njezina propast i likvidacija na temelju redovnog postupka u slučaju insolventnosti imali značajan negativan učinak na financijska tržišta, druge institucije, uvjete financiranja ili šire gospodarstvo u okviru planova oporavka i sanacije, kao i da pri upotrebi različitih ovlasti i instrumenata kojima raspolaže osigura primjerenu i razmjernu primjenu sustava te da se administrativno opterećenje u pogledu obveza priprema plana oporavka i sanacije svede na najmanju moguću mjeru. Budući da se u sadržaju i informacijama navedenima u ovoj Direktivi i u njezinom Prilogu utvrđuje minimalni standard za institucije s očitom sistemskom važnosti, tijelima je dopušteno primijeniti na pojedinu instituciju različite ili značajno umanjene zahtjeve u pogledu planiranja oporavka i sanacije te dostave informacija te smanjiti učestalost ažuriranja na rjeđe od svakih godinu dana. Za malu instituciju malog stupnja međusobne povezanosti i složenosti, plan oporavka mogao bi se svesti na neke osnovne informacije o njihovoj strukturi, okidačima za mjere oporavka i mogućnostima oporavka. Ako bi se instituciji moglo dopustiti da postane insolventna, tada bi se plan sanacije mogao smanjiti. Nadalje, sustav bi se trebao primjenjivati tako da ne ugrozi stabilnost financijskih tržišta. Posebno, u situacijama u kojima postoje dalekosežniji problemi ili čak sumnje u otpornost brojnih institucija, od presudne je važnosti da tijela razmotre rizik širenja od mjera koje su poduzete u vezi s bilo kojom pojedinačnom institucijom.
- (15) Kako bi se osigurala potrebna brzina djelovanja, zajamčila neovisnost od gospodarskih subjekata i izbjegla mogućnost sukoba interesa, države članice trebale bi imenovati javna upravna tijela ili tijela kojima su povjerene ovlasti javne uprave koja će izvršavati funkcije i zadaće koje se odnose na sanaciju u skladu s ovom Direktivom. Države članice trebale bi osigurati dodjelu odgovarajućih sredstava tim sanacijskim tijelima. Imenovanjem tijela javne vlasti ne bi se trebala isključiti mogućnost delegiranja na temelju odgovornosti sanacijskog tijela. Međutim, nije potrebno propisati konkretnu vrstu tijela ili više njih koje bi države članice trebale imenovati sanacijskim tijelom. Iako bi usklađivanje tog aspekta moglo olakšati koordinaciju, ono bi predstavljalo znatno uplitanje u ustavne i upravne sustave država članica. Dovoljna razina koordinacije ipak se može postići manje nametljivim zahtjevom: sva nacionalna tijela uključena u sanaciju institucija trebala bi biti zastupljena u sanacijskim kolegijima u kojima bi se trebala odvijati koordinacija na prekograničnoj razini ili na razini Unije. Države članice bi stoga trebale moći slobodno izabrati tijela koja bi trebala biti odgovorna za primjenu instrumenata sanacije i izvršavanje ovlasti utvrđenih ovom Direktivom. Kada država članica imenuje tijelo odgovorno za bonitetni nadzor institucija (nadležno tijelo) kao sanacijsko tijelo, trebalo bi uspostaviti odgovarajuće strukturalne mehanizme kako bi se razdvojilo nadzornu i sanacijsku funkciju. To odvajanje ne bi trebalo spriječiti pristup sanacijske funkcije informacijama dostupnima nadzornoj

funkciji.

- (16) U svjetlu posljedica koje bi propast institucije mogla imati na financijski sustav i gospodarstvo države članice te moguće potrebe da se za rješavanje krize koriste javna sredstva, ministarstva financija ili druga nadležna ministarstva u državama članicama trebala bi u ranoj fazi biti uključena u postupak kriznog upravljanja i sanacije.
- (17) Djelotvorna sanacija institucija ili grupa koje posluju u cijeloj Uniji zahtijeva suradnju između nadležnih tijela i sanacijskih tijela u okviru kolegija nadzornih tijela i sanacijskih kolegija u svim fazama obuhvaćenima ovom Direktivom, od pripreme planova oporavka i sanacije do same sanacije institucije. U slučaju neslaganja između nacionalnih tijela oko odluka koje se donose u skladu s ovom Direktivom u pogledu institucija, europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo) („EBA”) osnovano Uredbom (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁸⁾ trebalo bi, kada je tako u ovoj Direktivi navedeno, kao krajnju mjeru imati ulogu posrednika. U određenim slučajevima ovom se Direktivom predviđa obvezujuće posredovanje EBA-e u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010. Takvo obvezujuće posredovanje ne sprječava neobvezujuće posredovanje u skladu s člankom 31. Uredbe (EU) br. 1093/2010 u drugim slučajevima.
- (18) Odluke koje se donose pri sanaciji institucija ili grupa koje posluju u cijeloj Uniji trebale bi također imati za cilj očuvanje financijske stabilnosti i minimiziranje gospodarskih i socijalnih učinaka u državama članicama u kojima predmetna institucija ili grupa posluje.
- (19) Kako bi mogla učinkovito rješavati probleme propadajućih institucija, tijela bi trebala imati ovlast izricanja pripremnih i preventivnih mjera.
- (20) S obzirom na proširenje odgovornosti i zadaća EBA-e utvrđenih ovom Direktivom, Europski parlament, Vijeće i Komisija trebali bi osigurati da se bez odgode stave na raspolaganje primjerena ljudska i financijska sredstva. U tu bi se svrhu u postupku donošenja, izvršenja i kontrole njezina proračuna kako je navedeno u člancima 63. i 64. Uredbe (EU) br. 1093/2010 trebale uzeti u obzir te zadaće. Europski parlament i Vijeće trebali bi osigurati postizanje najboljih standarda učinkovitosti.
- (21) Od presudne je važnosti da institucije pripreme i redovito ažuriraju planove oporavka kojima se predviđaju mjere koje te institucije trebaju poduzeti za obnavljanje svojeg financijskog položaja nakon značajnog pogoršanja. Takvi bi planovi trebali biti detaljni i utemeljeni na realističnim pretpostavkama primjenjivima u nizu opsežnih i teških scenarija. Međutim, zahtjev za pripremu plana oporavka trebao bi se razmjerno primjenjivati, odražavajući sistemsku važnost institucije ili grupe i njezinu međusobnu povezanost, uključujući putem sustava uzajamnih jamstava,. U skladu s tim propisani sadržaj bi trebao uzimati u obzir prirodu izvora financiranja institucije, uključujući uzajamna jamstva o financiranju ili obvezama, te stupanj potpore koja se očekuje od strane grupe. Od institucija bi se trebalo zahtijevati da svoje planove podnesu nadležnim tijelima radi sveobuhvatne procjene, koja će obuhvatiti i pitanje jesu li planovi cjeloviti i bi li mogli pravovremeno i na izvediv način obnoviti solventnost institucije, čak i u razdobljima velikih financijskih poteškoća.
- (22) U planove oporavka trebale bi se uključiti mjere koje bi uprava institucije mogla poduzeti kada se ispune uvjeti za ranu intervenciju.
- (23) Pri utvrđivanju bi li mjera privatnog sektora mogla u razumnom vremenskom okviru spriječiti propast institucije, relevantno tijelo trebalo bi uzeti u obzir učinkovitost mjera rane

intervencije poduzetih u vremenskom okviru unaprijed određenom od strane nadležnog tijela. Kod planova oporavka grupe, pri sastavljanju planova trebalo bi uzeti u obzir mogući utjecaj mjera oporavka na sve države članice u kojima grupa posluje.

- (24) Kada institucija ne predstavi primjeren plan oporavka, nadležna tijela trebala bi biti ovlaštena zahtijevati da ta institucija poduzme mjere potrebne kako bi se ispravili važni nedostaci plana. Taj zahtjev može utjecati na slobodu poduzetništva zajamčenu člankom 16. Povelje. Međutim, ograničenje tog temeljnog prava je potrebno kako bi se ostvarili ciljevi financijske stabilnosti. Konkretnije, takvo je ograničenje potrebno kako bi se ojačalo poslovanje institucija i spriječio njihov prekomjeren rast ili preuzimanje prekomjernog rizika, a da nisu sposobne riješiti nedostatke i gubitke te kako bi se obnovila njihova kapitalna osnova. To je ograničenje razmjerno jer dopušta preventivne mjere u opsegu u kojem su potrebne kako bi se odgovorilo na nedostatke te je stoga u skladu s člankom 52. Povelje.
- (25) Planiranje sanacije ključan je dio djelotvorne sanacije. Tijela bi trebala imati sve potrebne informacije da bi mogla identificirati i osigurati nastavak ključnih funkcija. Međutim, sadržaj plana sanacije trebao bi biti razmjernan sistemskoj važnosti institucije ili grupe.
- (26) S obzirom na to da institucija ima povlašteno znanje o vlastitom načinu funkcioniranja i eventualnim problemima koji iz njega proizlaze, planove sanacije trebala bi sastavljati sanacijska tijela na temelju, među ostalim, informacija koje pružaju dotične institucije.
- (27) Kako bi se poštovalo načelo proporcionalnosti i izbjeglo prekomjerno administrativno opterećenje, nadležnim tijelima i, prema potrebi, sanacijskim tijelima trebalo bi omogućiti da, u ograničenim slučajevima navedenima u ovoj Direktivi, na pojedinačnoj osnovi odobre izuzeće od zahtjeva koji se odnose na pripremu planova oporavka i sanacije. Takvi se slučajevi odnose na institucije povezane sa središnjim tijelom i potpuno ili djelomično izuzete od primjene bonitetnih zahtjeva u nacionalnom pravu u skladu s člankom 21. Direktive 2013/36/EU i institucije koje pripadaju institucionalnom sustavu zaštite u skladu s člankom 113. stavkom 7. Uredbe (EU) br. 575/2013. U svakom pojedinom slučaju odobrenje izuzeća trebalo bi biti podložno uvjetima određenima ovom Direktivom.
- (28) Uzimajući u obzir strukturu kapitala institucija koje su povezane sa središnjim tijelom, za potrebe ove Direktive, te institucije ne bi trebale biti obvezne pojedinačno izraditi zasebne planove oporavka ili sanacije isključivo na temelju činjenice da je središnje tijelo s kojim su povezane pod izravnim nadzorom Europske središnje banke.
- (29) Sanacijska tijela bi, na temelju procjene relevantnih sanacijskih tijela o mogućnosti sanacije, trebala imati ovlast zahtijevati izmjenu strukture i organizacije institucija ili grupa izravno ili neizravno putem nadležnog tijela kako bi se poduzele potrebne i razmjerne mjere za smanjenje ili uklanjanje bitnih prepreka za primjenu instrumenata sanacije i osiguranje mogućnosti sanacije dotičnih subjekata. Nužno je, zbog moguće sistemske naravi svih institucija i radi održavanja financijske stabilnosti, osigurati tijelima mogućnost sanacije bilo koje institucije. Da bi se osiguralo poštovanje prava na slobodu poduzetništva utvrđenog u članku 16. Povelje, sloboda odlučivanja tijela trebala bi se ograničiti na ono što je potrebno kako bi se pojednostavila struktura i poslovanje institucije isključivo s ciljem poboljšanja mogućnosti njezine sanacije. Osim toga sve bi mjere uvedene u tom cilju trebale biti usklađene s pravom Unije. Mjere ne bi smjele dovoditi do izravne niti neizravne diskriminacije na temelju državne pripadnosti i trebale bi biti opravdane prevladavajućim

razlogom javnog interesa za osiguranjem financijske stabilnosti. Osim toga, djelovanje ne bi smjelo prelaziti ono što je nužno za ostvarenje ciljeva. Pri određivanju mjera koje je potrebno provesti sanacijska bi tijela trebala uzeti u obzir upozorenja i preporuke Europskog odbora za sistemske rizike osnovanog Uredbom (EU) br. 1092/2010 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁹⁾.

- (30) Predložene mjere za rješavanje ili uklanjanje prepreka mogućnosti sanacije institucije ili grupe ne bi smjele sprječavati institucije u ostvarenju prava poslovnog nastana koji im je zajamčen Ugovorom o funkcioniranju Europske unije (UFEU).
- (31) Planovima oporavka i sanacije ne bi se trebao predviđati pristup izvanrednim javnim financijskim potporama ili izložiti porezne obveznike riziku od gubitka.
- (32) Postupanje prema grupama u okviru planiranja oporavka i sanacije predviđeno ovom Direktivom trebalo bi se primjenjivati na sve grupe institucija koje se nadziru na konsolidiranoj osnovi, uključujući grupe čija su poduzeća povezana odnosom u smislu članka 22. stavka 7. Direktive 2013/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁰⁾. U planovima oporavka i sanacije trebalo bi uzeti u obzir financijsku, tehničku i poslovnu strukturu relevantne grupe. Ako se pripremaju pojedinačni planovi oporavka i sanacije za institucije koje su dio grupe, relevantna tijela trebala bi nastojati postići usklađenost s planovima oporavka i sanacije za ostatak grupe, koliko god je to moguće.
- (33) Opće bi pravilo trebalo biti da se planovi oporavka i sanacije grupe pripremaju za grupu u cijelosti i njima se identificiraju mjere u vezi s matičnom institucijom kao i svim pojedinačnim društvima kćerima koje su dio grupe. Relevantna tijela koja djeluju unutar sanacijskog kolegija trebala bi učiniti sve u svojoj mogućnosti kako bi postigla zajedničku odluku o procjeni i usvajanju tih planova. Međutim, u određenim slučajevima kada je sastavljen pojedinačni plan oporavka ili sanacije, područje primjene plana oporavka grupe koje je ocijenilo konsolidirajuće nadzorno tijelo ili plan sanacije grupe koje je utvrdilo sanacijsko tijelo za grupu ne bi trebali obuhvaćati one subjekte grupe za koje su zasebne planove ocijenila ili pripremila relevantna tijela.
- (34) U slučaju planova sanacije grupe, pri sastavljanju planova sanacije grupe trebao bi se posebno uzeti u obzir mogući utjecaj sanacijskih mjera u svim državama članicama u kojima grupa posluje. U sastavljanje plana trebala bi biti uključena sanacijska tijela država članica u kojima grupa ima društva kćeri.
- (35) U planove oporavka i sanacije trebali bi se uključiti postupci za informiranje predstavnika zaposlenika i savjetovanje s njima kroz čitavo trajanje postupka oporavka i sanacije, gdje je primjereno. U tom bi se smislu, gdje je primjenjivo, trebali poštovati kolektivni sporazumi ili drugi aranžmani koje osiguravaju socijalni partneri te nacionalno pravo i pravo Unije o uključivanju sindikata i predstavnika zaposlenika u postupke restrukturiranja društva.
- (36) Uzimajući u obzir informacije koje sadrže, povjerljive informacije u planovima oporavka i sanacije trebale bi podlijegati odredbama o povjerljivosti utvrđenima ovom Direktivom.
- (37) Nadležna tijela trebala bi proslijediti planove oporavka i sve njihove izmjene relevantnim sanacijskim tijelima, a potomji bi trebali prvima proslijediti planove sanacije i sve njihove izmjene kako bi svako relevantno sanacijsko tijelo u svakom trenutku imalo sve potrebne informacije.
- (38) Mogućnost da jedan subjekt prekogranične grupe pruži financijsku potporu drugom subjektu

iste grupe trenutačno je ograničena nizom odredbi nacionalnog prava u nekim državama članicama. Te su odredbe donesene kako bi se zaštitili vjerovnici i dioničari svakog subjekta. Međutim, te odredbe ne uzimaju u obzir međuovisnost subjekata iste grupe. Stoga je primjereno odrediti uvjete pod kojima se financijska potpora može prenositi između subjekata prekogranične grupe institucija kako bi se osigurala financijska stabilnost grupe u cjelini ne ugrožavajući likvidnost ili solventnost subjekta grupe koji pruža potporu. Međusobna financijska potpora između subjekata grupe trebala bi biti dobrovoljna i podlijegati prikladnim zaštitnim mehanizmima. Primjereno je da države članice ne uvjetuju, izravno ili neizravno, ostvarivanje prava poslovnog nastana postojanjem sporazuma o pružanju financijske potpore. Odredbe ove Direktive koje se odnose na financijsku potporu unutar grupe ne utječu na ugovorno ili zakonski određena uređenja odgovornosti između institucija koje štite institucije sudionice putem međusobnih jamstava i jednakovrijednih rješenja. Kada nadležno tijelo ograničuje ili zabranjuje financijsku potporu unutar grupe, a plan oporavka grupe upućuje na financijsku potporu unutar grupe, takvu zabranu ili ograničenje trebalo bi smatrati bitnom promjenom u svrhu preispitivanja plana oporavka.

- (39) U fazama oporavka i rane intervencije koje su utvrđene ovom Direktivom, dioničari bi trebali imati punu odgovornost i kontrolu nad institucijom, osim kada je nadležno tijelo imenovalo privremenog upravitelja. Oni ne bi trebali zadržati tu odgovornost nakon što se započne sa sanacijom institucije.
- (40) Radi očuvanja financijske stabilnosti važno je da nadležna tijela mogu popraviti pogoršanje financijske i ekonomske situacije institucije prije nego što ta institucija dođe do točke kada tijela nemaju drugog rješenja osim sanacije. U tu svrhu, nadležnim bi tijelima trebale biti dodijeljene ovlasti rane intervencije, uključujući ovlast da imenuju privremenog upravitelja, bilo da zamijeni upravljačko tijelo i više rukovodstvo institucije ili da privremeno s njima surađuje. Zadaća privremenog upravitelja trebala bi biti da izvršava sve ovlasti koje su mu dodijeljene s ciljem promicanja rješenja kako bi se ispravila financijska situacija institucije. Imenovanjem privremenog upravitelja ne bi se smjelo neopravdano utjecati na prava dioničara ili vlasnika ili u postupovne obveze uspostavljene u skladu s pravom Unije ili nacionalnim pravom trgovačkih društava te bi se trebalo poštovati međunarodne obveze Unije ili država članica u vezi sa zaštitom ulaganja. Ovlasti rane intervencije trebale bi uključivati ovlasti već predviđene Direktivom 2013/36/EZ za okolnosti osim okolnosti koje se smatraju ranom intervencijom, kao i druge situacije koje se smatraju potrebnima za obnovu financijskog zdravlja institucije.
- (41) Okvirom za sanaciju trebalo bi predvidjeti pravovremeno pokretanje sanacije prije nego što financijska institucija postane insolventna u bilanci i prije nego što sav vlasnički kapital nestane. Sanaciju bi trebalo pokrenuti kada nadležno tijelo, nakon savjetovanja sa sanacijskim tijelom, zaključi da institucija propada ili joj prijeti propast i da bi alternativne mjere navedene u ovoj Direktivi spriječile tu propast u razumnom vremenskom okviru. Iznimno, države članice mogu predvidjeti da, uz nadležno tijelo, zaključak o propadanju ili vjerojatnoj propasti institucije može donijeti i sanacijsko tijelo nakon savjetovanja s nadležnim tijelom. Činjenica da određena institucija ne ispunjava zahtjeve za izdavanje odobrenja za rad nije dovoljna da bi se opravdalo pokretanje sanacije, posebno ako je institucija još uvijek solventna ili je vjerojatno da će ostati solventna. Trebalo bi se smatrati da institucija propada ili joj prijeti propadanje kada krši ili će u skoroj budućnosti vjerojatno prekršiti zahtjeve za nastavak odobrenja, kada je imovina institucije manja, ili će u skoroj

budućnosti vjerojatno biti manja, od njezinih obveza, kada institucija nije, ili u skoroj budućnosti vjerojatno neće biti, sposobna platiti svoje dugove po dospeljeću ili kada institucija zahtijeva izvanredne javne financijske potpore, osim u posebnim okolnostima utvrđenima ovom Direktivom. Potreba za hitnom likvidnosnom pomoći od strane središnje banke ne bi se trebala, sama po sebi, smatrati okolnošću koja dovoljno jasno upućuje na to da institucija nije sposobna platiti svoje obveze po dospeljeću, ili da to neće biti u bliskoj budućnosti.

Ako bi za navedeni instrument jamčila država, institucija koja koristi takav instrument bila bi podložna okviru za državne potpore. Da bi se očuvala financijska stabilnost, posebno u slučaju sistemskog manjka likvidnosti, državna jamstva za instrumente likvidnosti koje osiguravaju središnje banke ili državna jamstva za novoizdane obveze za otklanjanje ozbiljnih smetnji u gospodarstvu države članice ne bi smjela pokrenuti okvir za sanaciju pod uvjetom da je ispunjen niz uvjeta. Posebno bi se mjere državnih jamstva trebale odobravati unutar okvira za državne potpore i ne bi smjele biti dio većeg paketa pomoći, a korištenje jamstvenih mjera trebalo bi biti strogo vremenski ograničeno. Trebala bi se zabraniti jamstva država članica za tražbine iz vlasničkog kapitala. Prilikom davanja jamstva, za novoizdane obveze, izuzev vlasničkog kapitala, država članica trebala bi osigurati da institucija za jamstvo plati dovoljnu naknadu. Nadalje, pružanje izvanrednih javnih financijskih potpora ne bi trebalo potaknuti sanaciju kada, kao mjeru opreza, država članica preuzme vlasnički udjel u instituciji, uključujući institucije koje su u javnom vlasništvu, koja je u skladu s njezinim kapitalnim zahtjevima. To, na primjer, može biti slučaj kada se od institucije zahtijeva da prikupi novi kapital zbog ishoda testiranja otpornosti na stres zasnovanog na poznatim scenarijima ili istovrsne vježbe koju provode makrobonitetna tijela, što uključuje zahtjev kojim se namjerava održati financijska stabilnost u kontekstu sistemske krize, no institucija nije u mogućnosti kapital prikupiti privatno na tržištima. Ne bi se trebalo smatrati da institucija propada ili joj prijeti propast isključivo na temelju toga što su izvanredne javne financijske potpore osigurane prije stupanja na snagu ove Direktive. Naposljetku, pristup instrumentima likvidnosti, uključujući hitnu likvidnosnu pomoć središnjih banaka, može predstavljati državne potpore na temelju okvira za državne potpore.

- (42) Kod sanacije grupe s prekograničnim aktivnostima, pri svakoj mjeri sanacije trebalo bi uzeti u obzir mogući učinak sanacije u svim državama članicama u kojima institucija ili grupa posluje.
- (43) Ovlasti sanacijskih tijela također bi se trebale primjenjivati na holdinge kada i holding propada ili mu prijeti propast i institucija koja je društvo kći, bilo u Uniji ili u trećoj zemlji, propada ili joj prijeti propast. Osim toga, bez obzira na to što holding možda i ne propada ili mu ne prijeti propast, ovlasti sanacijskih tijela trebale bi se primjenjivati na holding kada jedna institucija koja je društvo kći, ili više njih, zadovoljavaju uvjete za sanaciju, ili institucija iz treće zemlje zadovoljava uvjete za sanaciju u toj trećoj zemlji, a primjena instrumenata sanaciju i sanacijskih ovlasti na holding potrebna je za sanaciju društva ili društava kćeri ili za sanaciju grupe u cjelini.
- (44) Kada institucija propada ili joj prijeti propast, nacionalna sanacijska tijela trebala bi raspolagati minimalnim usklađenim paketom instrumenata sanacije i sanacijskih ovlasti. Njihova provedba trebala bi podlijegati zajedničkim uvjetima, ciljevima i općim načelima. Kad sanacijsko tijelo odluči provesti sanaciju institucije, redovni postupak u slučaju insolventnosti trebalo bi isključiti, osim kad ga je potrebno kombinirati s upotrebom

instrumenata sanacije te na inicijativu sanacijskog tijela. Države članice trebale bi imati mogućnost sanacijskim tijelima dodijeliti ovlasti i instrumente uz one koji su im dodijeljeni na temelju ove Direktive. Korištenje tih dodatnih instrumenata i ovlasti bi, međutim, trebalo biti u skladu s načelima i ciljevima sanacije kako su utvrđeni u ovoj Direktivi. Korištenje takvih instrumenata ili ovlasti posebno ne bi smjelo narušavati djelotvornu sanaciju prekograničnih grupa.

- (45) Kako bi se izbjegla mogućnost moralnog hazarda, svaka bi propadajuća institucija trebala imati mogućnost izlaska s tržišta, bez obzira na njezinu veličinu i povezanost s ostalim institucijama, a da to ne uzrokuje sistemski poremećaj. Propadajuća institucija u načelu bi trebala biti likvidirana u redovnom postupku u slučaju insolventnosti. Međutim, likvidacijom u redovnom postupku u slučaju insolventnosti moglo bi se ugroziti financijsku stabilnost, prekinuti pružanje ključnih funkcija i utjecati na zaštitu deponenata. U takvom je slučaju vrlo vjerojatno da bi postojao javni interes za provedbu sanacije institucije i primjenu instrumenata sanacije umjesto pribjegavanja redovnom postupku u slučaju insolventnosti. Stoga bi ciljevi sanacije trebali biti osiguranje nastavka obavljanja ključnih funkcija, izbjegavanje štetnih učinaka na financijsku stabilnost, zaštita javnih sredstava minimiziranjem oslanjanja na izvanredne javne financijske potpore propadajućim institucijama te zaštita osiguranih deponenata, ulagatelja, sredstava klijenata i imovine klijenata.
- (46) Prije primjene instrumenata sanacije trebalo bi uvijek razmotriti mogućnost likvidacije propadajuće institucije u redovnom postupku u slučaju insolventnosti. Trajnost poslovanja propadajuće institucije korištenjem instrumenata sanacije trebalo bi, koliko je to moguće, osigurati privatnim sredstvima. To se može postići prodajom privatnom kupcu ili spajanjem s njim, ili nakon otpisa obveza institucije ili nakon konverzije duga u vlasnički kapital s ciljem dokapitalizacije.
- (47) Prilikom primjene sanacijskih instrumenata i izvršavanja sanacijskih ovlasti, sanacijska tijela trebala bi poduzeti sve prikladne mjere kako bi osigurala da se mjere sanacije poduzimaju u skladu s načelima prema kojima dioničari i vjerovnici snose odgovarajući dio gubitaka, da bi članovi uprave u načelu trebali biti promijenjeni, da se troškovi sanacije institucije svedu na najmanju moguću mjeru i da se prema svim vjerovnicima iste kategorije jednako postupa. Posebno, kada se prema vjerovnicima iste kategorije postupa različito u kontekstu mjera sanacije, takve razlike trebale bi biti opravdane javnim interesom te ne bi trebale dovesti do izravne odnosno neizravne diskriminacije na temelju državne pripadnosti. Kada korištenje instrumenata sanacije uključuje davanje državnih potpora, intervencije bi se trebale procijeniti u skladu s relevantnim odredbama o državnim potporama. Državnim potporama može se smatrati, *inter alia*, kada sanacijski fondovi ili fondovi osiguranja depozita nastupaju kao pomoć sanaciji propadajućih institucija.
- (48) Kod primjene instrumenata sanacije i izvršavanja sanacijskih ovlasti, sanacijska tijela trebala bi prema potrebi obavješćivati predstavnike zaposlenika i savjetovati se s njima. Prema potrebi bi se u tom pogledu trebali u potpunosti uzeti u obzir kolektivni sporazumi ili drugi aranžmani koje osiguravaju socijalni partneri.
- (49) Ograničenja prava dioničara i vjerovnika trebala bi biti u skladu s člankom 52. Povelje. Instrumente sanacije trebalo bi stoga primjenjivati samo na one institucije koje propadaju ili im prijeti propast, i to samo kad je to potrebno da bi se ostvario cilj financijske stabilnosti u

javnom interesu. Instrumente sanacije posebno bi trebalo primijeniti kada se institucija ne može likvidirati u redovnom postupku u slučaju insolventnosti a da se pritom ne destabilizira financijski sustav, a potrebne su mjere za brz prijenos i nastavak sistemski važnih funkcija i ne postoji razumna mogućnost da se primijeni alternativno privatno rješenje, uključujući povećanje udjela kapitala od strane postojećih dioničara ili treće osobe kojim bi se obnovila mogućnost održivosti institucije. Osim toga, kod primjene sanacijskih mjera i izvršavanja sanacijskih ovlasti trebalo bi se voditi računa o načelu proporcionalnosti i posebnostima pravnog oblika institucije.

- (50)Zadiranje u vlasnička prava ne bi smjelo biti nerazmjerno. Pogođeni dioničari i vjerovnici ne bi zbog toga smjeli trpjeti gubitke koji su veći od gubitaka koje bi trpjeli da je institucija likvidirana u trenutku donošenja odluke o sanaciji. U slučaju djelomičnog prijenosa imovine institucije u postupku sanacije na privatnog kupca ili prijelaznu banku, preostali dio institucije u postupku sanacije trebalo bi likvidirati u redovnom postupku u slučaju insolventnosti. Da bi se zaštitili dioničari i vjerovnici koji ostaju u postupku likvidacije institucije, trebalo bi im osigurati pravo na isplatu ili naknadu njihovih tražbina u postupku likvidacije koja ne bi bila manja od isplate odnosno naknade koju bi bili primili da je institucija likvidirana u redovnom postupku u slučaju insolventnosti.
- (51)Da bi se zaštitila prava dioničara i vjerovnika, trebale bi se utvrditi jasne obveze u pogledu vrednovanja imovine i obveza institucije u sanaciji te, gdje se to zahtijeva u okviru ove Direktive, u pogledu vrednovanja postupanja prema dioničarima i vjerovnicima koje bi se primijenilo da je institucija likvidirana u redovnom postupku u slučaju insolventnosti. S vrednovanjem bi se trebalo moći započeti već u fazi rane intervencije. Prije poduzimanja bilo kakvih mjera sanacije, trebalo bi izvršiti fer i realistično vrednovanje imovine i obveza institucije. Vrednovanje bi trebalo podlijegati pravu na pravni lijek samo zajedno s odlukom o sanaciji. Osim toga, u slučajevima gdje se to ovom Direktivom predviđa, nakon primjene instrumenata sanacije trebala bi se provesti *ex-post* usporedba između načina na koji se s dioničarima i vjerovnicima zapravo postupalo i načina na koji bi se s njima bilo postupalo u redovnom postupku u slučaju insolventnosti. Ako se utvrdi da je dioničarima i vjerovnicima za njihove tražbine isplaćen iznos ili naknada koji su manji od iznosa odnosno naknade koju bi bili primili u redovnom postupku u slučaju insolventnosti, trebali bi imati pravo na isplatu razlike, gdje se to zahtijeva u okviru ove Direktive. Za razliku od vrednovanja prije mjera sanacije, tu usporedbu bi trebalo bi biti moguće pobijati odvojeno od odluke o sanaciji. Države članice trebale bi imati slobodu izbora u pogledu postupka i načina isplate dioničarima i vjerovnicima razlike u postupanju koja je utvrđena. Ta razlika, ako postoji, trebala bi se isplatiti u okviru aranžmana financiranja uspostavljenih u skladu s ovom Direktivom.
- (52)Važno je iskazati gubitke čim institucija propadne. Vrednovanje imovine i obveza propadajućih institucija trebalo bi biti zasnovano na fer, opreznim i realističnim pretpostavkama u trenutku primjene instrumenata sanacije. Međutim, na vrijednost obveza ne bi trebalo utjecati vrednovanje financijskog stanja institucije. Zbog žurnosti bi sanacijskim tijelima trebalo omogućiti brzo vrednovanje imovine i obveza propadajuće institucije. To bi vrednovanje trebalo biti privremeno i trebalo bi se primjenjivati do provođenja neovisnog vrednovanja. Obvezujućim tehničkim standardima EBA-e koji se odnose na metodologiju vrednovanja trebalo bi se uspostaviti okvir načela koja će se koristiti u provođenju takvih vrednovanja te omogućiti da sanacijska tijela i neovisni procjenitelji

prema potrebi primjenjuju različite posebne metodologije.

- (53) Da bi se održalo povjerenje u tržište i umanjio rizik od širenja potrebne su brze i usklađene mjere. Kada se ocijeni da ustanova propada ili joj prijeti propast i ne postoji razumna mogućnost da bi propast institucije u razumnom roku mogle spriječiti alternativne mjere privatnog sektora ili nadzorne mjere, sanacijska tijela ne bi trebala odgađati poduzimanje odgovarajućih i usklađenih mjera sanacije u javnom interesu. Okolnosti u kojima može nastupiti propast institucije, posebno uzimajući u obzir mogućnost da se radi o hitnoj situaciji, trebale bi omogućiti sanacijskim tijelima da poduzmu mjere sanacije bez postojanja obveze da se najprije koriste ovlasti rane intervencije.
- (54) Pri poduzimanju mjera sanacije sanacijska bi tijela trebala uzeti u obzir i slijediti mjere predviđene u planovima sanacije, osim ako sanacijska tijela procijene, uzimajući u obzir okolnosti slučaja, da će se ciljevi sanacije učinkovitije postići poduzimanjem mjera koje nisu predviđene u planovima sanacije.
- (55) Osim ako je drukčije izričito predviđeno ovom Direktivom, instrumenti sanacije trebali bi se primijeniti prije svake dokapitalizacije sredstvima iz javnog sektora ili ekvivalentnih izvanrednih javnih financijskih potpora instituciji. Time se, međutim, ne bi trebalo onemogućiti korištenje sredstava iz sustava osiguranja depozita ili sanacijskih fondova kako bi se pokrili gubici koje bi inače pretrpjeli osigurani deponenti ili diskrecijski isključeni vjerovnici. U tom bi smislu korištenje izvanrednih javnih financijskih potpora, sanacijskih fondova ili sustava osiguranja depozita, kao pomoć pri sanaciji propadajućih institucija, trebalo biti u skladu s relevantnim odredbama o državnim potporama.
- (56) Problemi na financijskim tržištima u Uniji koji nastaju kao posljedica događanja na razini cijelog sustava mogli bi imati nepovoljan utjecaj na gospodarstvo Unije i građane Unije. Zbog toga bi instrumenti sanacije trebali biti osmišljeni i prikladni da odgovore na široki spektar uglavnom nepredvidljivih scenarija, uzimajući u obzir moguće razlike između pojedinačne institucije koja se nalazi u krizi i šire systemske bankovne krize.
- (57) Kada Komisija započne postupak odobravanja državnih potpora na temelju članka 107. UFEU-a za vladine instrumente za stabilizaciju navedene u ovoj Direktivi, trebalo bi odvojeno ocijeniti krše li priopćeni vladini instrumenti za stabilizaciju neke od usko povezanih odredbi prava Unije, uključujući one koje se odnose na zahtjev o minimalnom pokriću gubitaka od 8 % sadržan u ovoj Direktivi, kao i postoji li vrlo iznimna systemska kriza koja bi opravdala pribjegavanje tim alatima u okviru ove Direktive, uz istodobno osiguravanje jednakih uvjeta na unutarnjem tržištu. U skladu s člancima 107. i 108. UFEU-a, ta bi se procjena trebala izvršiti prije primjene bilo kakvih vladinih instrumenata za stabilizaciju.
- (58) Primjena vladinih instrumenata za stabilizaciju trebala bi biti srednjoročno fiskalno neutralna.
- (59) Instrumenti sanacije trebali bi uključivati prodaju poslovanja ili dionica institucije u sanaciji, osnivanje prijelazne institucije, odvajanje prihodujuće imovine od imovine umanjene vrijednosti ili neprihodujuće imovine propadajuće institucije te *bail-in* dioničara i vjerovnika propadajućih institucije da.
- (60) Kada se instrumenti sanacije koriste za prijenos systemski važnih usluga ili održivog poslovanja institucije na zdrav subjekt, na primjer kupca iz privatnog sektora ili prijelaznu

instituciju, preostali dio institucije trebao bi se likvidirati u odgovarajućem roku uzimajući u obzir potrebu da propadajuća institucija pruža usluge ili potporu kako bi se kupcu ili prijelaznoj instituciji omogućilo da provede poslovanje ili pružanje usluga stečenih prijenosom.

- (61) Instrumentom prodaje poslovanja trebalo bi se tijelima omogućiti da bez suglasnosti dioničara prodaju instituciju ili dijelove njezina poslovanja kupcu ili kupcima. Kod primjene instrumenta prodaje poslovanja tijela bi trebala organizirati stavljanje na tržište te institucije ili dijela njezina poslovanja u otvorenom, transparentnom i nediskriminirajućem procesu istodobno nastojeći održati što je moguće višu cijenu. Kada je zbog hitnosti takav proces nemoguć, nadležna tijela trebala bi poduzeti korake za popravljivanje štetnih učinaka na tržišno natjecanje i unutarnje tržište.
- (62) Svi neto prihodi od prijenosa imovine ili obveza institucije u sanaciji kod primjene instrumenta prodaje poslovanja trebali bi koristiti instituciji koja ostaje u postupku likvidacije. Svi neto prihodi od prijenosa dionica ili drugih vlasničkih instrumenata koje izdaje institucija u sanaciji kod primjene instrumenta prodaje poslovanja trebali bi koristiti vlasnicima tih dionica ili drugih vlasničkih instrumenata. Ti bi se prihodi trebali računati bez troškova nastalih zbog propasti institucije i procesa sanacije.
- (63) Kako bi se izvršila pravovremena prodaja poslovanja i zaštitila financijska stabilnost, procjena kupca kvalificiranog udjela trebala bi se provesti pravovremeno tako da ne odgađa primjenu instrumenta prodaje poslovanja u skladu s ovom Direktivom, odstupajući od vremenskih ograničenja i postupaka utvrđenih Direktivom 2013/36/EU i Direktivom 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹¹⁾.
- (64) Informacije o prodaji propadajuće institucije i pregovorima s potencijalnim stjecateljima prije primjene instrumenata prodaje poslovanja vjerojatno će biti važne za cijeli sustav. Radi osiguranja financijske stabilnosti važno je da se objavljivanje informacija potrebnih na temelju Uredbe (EU) br. 596/2014 ⁽¹²⁾ može odgoditi na razdoblje koje je potrebno za planiranje i strukturiranje sanacije institucije u skladu s rokovima koji su dopušteni u okviru sustava za sprječavanje zlouporabe tržišta.
- (65) Glavna svrha prijelazne institucije, kao institucije koja je u potpunom ili djelomičnom vlasništvu jednog ili više tijela javne vlasti ili koju kontrolira sanacijsko tijelo, bila bi osigurati nastavak pružanja osnovnih financijskih usluga klijentima propadajuće institucije i nastavak obavljanja osnovnih financijskih aktivnosti. Prijelaznom institucijom trebalo bi se upravljati kao solventnim subjektom s osiguranom trajnošću poslovanja te je vratiti što prije na tržište kada uvjeti za to budu prikladni i unutar roka utvrđenog ovom Direktivom ili je likvidirati ako nije solventna.
- (66) Instrumentom odvajanja imovine trebalo bi se omogućiti nadležnim tijelima da prenesu imovinu, prava ili obveze institucije u sanaciji na odvojeni subjekt za upravljanje. Taj bi se instrument trebao upotrebljavati samo zajedno s drugim instrumentima radi sprječavanja davanja neopravdane konkurentske prednosti propadajućoj instituciji.
- (67) Djelotvornim sustavom sanacije troškovi sanacije propadajuće institucije koje snose porezni obveznici trebali bi se svesti na najmanju moguću mjeru. Njime bi se trebalo osigurati da se systemske institucije mogu sanirati bez ugrožavanja financijske stabilnosti. To se postiže *bail-in* instrumentom tako što se njime osigurava da dioničari i vjerovnici propadajuće

institucije snose odgovarajuće gubitke i preuzmu odgovarajući dio troškova koji proizlaze iz propasti institucije. Stoga se *bail-in* instrumentom dioničarima i vjerovnicima institucija daje snažniji poticaj za praćenje zdravlja institucije tijekom normalnih okolnosti i udovoljava preporuci Odbora za financijsku stabilnost o tome da se zakonske ovlasti za otpis duga i konverziju uvrste u okvir za sanaciju kao dodatna mogućnost zajedno s ostalim instrumentima sanacije.

- (68) Kako bi se osiguralo da sanacijska tijela imaju potrebnu fleksibilnost da u različitim okolnostima gubitke dodijele vjerovnicima, prikladno je da ta tijela mogu primijeniti *bail-in* instrument kako u situaciji u kojoj je cilj sanirati propadajuće instituciju i osigurati trajnost poslovanja ako postoji realna mogućnost da se solventnost institucije može obnoviti tako i u situaciji u kojoj se usluge važne za sustav prenose na prijelaznu instituciju, a ostatak institucije prestaje poslovati te je likvidiran.
- (69) Ako se *bail-in* instrument primjenjuje s ciljem obnavljanja kapitala propadajuće institucije kako bi se omogućilo da posluje kao institucija s trajnim poslovanjem, *bail-in* bi trebao biti popraćen zamjenom uprave, osim kada je zadržavanje uprave prikladno i nužno za postizanje ciljeva sanacije, i naknadnim restrukturiranjem institucije i njezinih aktivnosti na način kojim bi se otklonili razlozi njezine propasti. To restrukturiranje trebalo bi se postići provedbom plana reorganizacije poslovanja. Takvi planovi bi, prema potrebi, trebali biti sukladni s planom restrukturiranja koji institucija mora predati Komisiji prema okviru za državne potpore. Osim mjera za obnovu dugoročne solventnosti institucije predmetni bi plan posebno trebao uključivati mjere kojima se potpora ograničava na najmanju mjeru, a teret se raspodjeljuje, te mjere kojima se ograničava narušavanje tržišnog natjecanja.
- (70) Nije primjereno primijeniti *bail-in* instrument na tražbine u mjeri u kojoj su one osigurane, kolateralizirane ili na neki drugi način zajamčene. Međutim, kako bi se osigurala učinkovitost *bail-in* instrumenta i postizanje njegovih ciljeva, poželjno je da se on može primijeniti na najveći mogući broj neosiguranih obveza propadajuće institucije. Bez obzira na to, primjereno je izuzeti određene vrste neosiguranih obveza iz područja primjene *bail-in* instrumenta. Kako bi se zaštitili vlasnici osiguranih depozita, *bail-in* instrument ne bi se trebao primjenjivati na one depozite koji su zaštićeni na temelju Direktive 2014/49/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹³⁾. Kako bi se osigurao kontinuitet ključnih funkcija, *bail-in* instrument ne bi se trebao primjenjivati na određene obveze zaposlenika propadajuće institucije ili na komercijalne tražbine koje se odnose na robu i usluge ključne za dnevno funkcioniranje institucije. Kako bi se ispunila mirovinska prava i mirovinske tražbine ili dugovanje mirovinskim fondovima i njihovim korisnicima, *bail-in* instrument ne bi se trebao primjenjivati na obveze koje propadajuća institucija ima prema sustavu mirovinskog osiguranja. Međutim, *bail-in* instrument trebao bi se primjenjivati na obveze za mirovinska davanja koja se mogu pripisati varijabilnim primanjima koja ne proizlaze iz kolektivnih ugovora, kao i na varijabilnu komponentu primitaka osoba koje preuzimaju stvarni rizik. Kako bi se smanjio rizik sistemske zaraze, *bail-in* instrument ne bi se trebao primjenjivati na obveze koje proizlaze iz sudjelovanja u platnim sustavima s preostalim rokom do dospijanjem kraćim od sedam dana ili obveze prema institucijama, isključujući subjekte koji pripadaju istoj grupi, čije je izvornim rokom dospijanje kraćim od sedam dana.
- (71) S obzirom na to da je zaštita osiguranih deponenata jedan od najvažnijih ciljeva sanacije, osigurani depoziti ne bi smjeli podlijegati primjeni *bail-in* instrumenta. Međutim, sustavom osiguranja depozita trebalo bi se doprinijeti financiranju postupka sanacije pokrivanjem

gubitaka u mjeri neto gubitaka koje bi morao podnijeti nakon naknada deponentima u redovnom postupku u slučaju insolventnosti. Izvršavanjem ovlasti za *bail-in* osiguralo bi se da deponenti i dalje imaju pristup svojim depozitima barem do razine pokrića, što je glavni razlog uspostave sustava osiguranja depozita. Nepredviđanje uključivanja takvih sustava u tim slučajevima predstavljalo bi nepoštenu prednost s obzirom na ostale vjerovnike koji bi bili podložni izvršavanju ovlasti sanacijskog tijela.

- (72) Sanacijska tijela trebala bi moći isključiti ili djelomično isključiti obveze u nizu slučajeva, uključujući slučajeve u kojima nije moguće sanirati takve obveze *bail-in* instrumentom u razumnom roku, ako je isključenje strogo potrebno i razmjerno s ciljem nastavka pružanja ključnih funkcija i temeljnih linija poslovanja ili ako bi se primjenom *bail-in* instrumenta na te obveze uzrokovalo uništenje vrijednosti takvih razmjera da bi gubici koje bi snosili drugi vjerovnici bili veći negoli da su te obveze bile isključene iz *bail-ina*. Sanacijska tijela trebala bi moći isključiti ili djelomično isključiti obveze kada je to potrebno kako bi se izbjeglo širenje zaraze i financijske nestabilnosti koje mogu ozbiljno ugroziti gospodarstvo države članice. Prilikom provođenja tih procjena, sanacijska tijela trebala bi u obzir uzeti posljedice potencijalnog *bail-ina* obveza koje proizlaze iz prihvatljivih depozita koje drže fizičke osobe i mikropoduzeća te mala i srednja poduzeća iznad razine pokrića iz Direktive 2014/49/EU.
- (73) Kada se ta isključenja primjenjuju, razina otpisa ili konverzije ostalih prihvatljivih obveza može se povećati kako bi se ta isključenja uzela u obzir podložno načelu da nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj nego u redovnom postupku u slučaju insolventnosti. Kada se gubici ne mogu prenijeti na druge vjerovnike, aranžmanom financiranja sanacije može se uplatiti doprinos instituciji u sanaciji podložno nizu strogih uvjeta, uključujući zahtjev da su gubici koji ukupno iznose ne manje od 8 % od ukupnih obveza, uključujući regulatorni kapital, već pokriveni, te da su financijska sredstva koja je osigurao sanacijski fond ograničena na manje od 5 % ukupnih obveza, uključujući regulatorni kapital, ili sredstva koja su na raspolaganju sanacijskog fonda i iznos koji se može prikupiti kroz *ex-post* doprinose u razdoblju od tri godine.
- (74) U izvanrednim okolnostima, ako su obveze isključene i sanacijski je fond iskorišten kako bi se doprinijelo *bail-inu* umjesto tih obveza do dopuštene granice, sanacijsko tijelo trebalo bi moći zatražiti financiranje iz alternativnih izvora financiranja.
- (75) Najmanji iznos doprinosa apsorpciji gubitaka i dokapitalizaciji od 8 % ukupnih obveza uključujući regulatorni kapital ili prema potrebi 20 % rizika ponderirane aktive trebalo bi izračunati na temelju procjene za potrebe sanacije u skladu s ovom Direktivom. Povijesni gubici koje su dioničari već preuzeli smanjenjem regulatornog kapitala prije takve procjene ne bi trebali biti uključeni u navedene postotke.
- (76) Ničim u ovoj Direktivi ne bi se smjelo od država članica zahtijevati da aranžmane financiranja sanacije financiraju sredstvima iz općeg proračuna.
- (77) Osim kada je ovom Direktivom drukčije predviđeno, sanacijska tijela trebala bi primijeniti *bail-in* instrument na način kojim se poštuje jednako postupanje prema vjerovnicima i zakonsko rangiranje tražbina u skladu s primjenjivim pravom za slučaj insolventnosti. Gubici bi se najprije trebali pokriti instrumentima regulatornog kapitala i trebali bi se raspodijeliti dioničarima poništenjem ili prijenosom dionica ili ozbiljnim razvodnjavanjem dionica. Ako ti instrumenti nisu dovoljni, podređeni dug bi se trebao konvertirati ili otpisati. Nadređene obveze bi se trebale konvertirati ili otpisati ako su podređene kategorije potpuno

konvertirane ili otpisane.

- (78) Kada postoje izuzeća od obveza, kao na primjer za sustave plaćanja i namire, vjerovnike zaposlenike ili trgovinske vjerovnike, ili povlašteno rangiranje, kao na primjer za depozite fizičkih osoba, mikropoduzeća te malih i srednjih poduzeća, navedena izuzeća trebala bi se primjenjivati u trećim zemljama i unutar Unije. Kako bi se osigurala mogućnost da se u trećim zemljama obveze prema potrebi otpišu ili konvertiraju, priznavanje navedene mogućnosti trebalo bi biti uključeno u ugovorne odredbe koje uređuje pravo trećih zemalja, posebno za one obveze koje su na nižoj razini u hijerarhiji vjerovnika. Takve se ugovorne odredbe ne bi trebale zahtijevati za obveze izuzete od *bail-ina*, depozite fizičkih osoba i mikropoduzeća te malih i srednjih poduzeća ili ako se pravom treće zemlje ili obvezujućim sporazumom sklopljenim s navedenom trećom zemljom sanacijskom tijelu države članice omogućuje da provodi svoje ovlasti otpisa ili konverzije.
- (79) Kako bi se izbjegla mogućnost da institucije strukturiraju svoje obveze na način kojim se sprječava djelotvornost *bail-in* instrumenta, primjereno je utvrditi da institucije u svakom trenutku ispunjavaju minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze izražen kao postotak ukupnih obveza i regulatornog kapitala institucije. Sanacijska tijela trebala bi moći zahtijevati, na pojedinačnoj osnovi, da se taj postotak u cijelosti ili dijelom sastoji od regulatornog kapitala ili posebne vrste obveza.
- (80) Ovom se Direktivom pri određivanju minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze unutar grupe usvaja pristup „odozgo prema dolje”. Tim se pristupom nadalje prepoznaje da se mjere sanacije primjenjuju na razini pojedinačnih pravnih osoba te da je nužno da se kapacitet pokriva gubitaka nalazi u pravnoj osobi unutar grupe unutar koje je gubitak nastao ili joj je dostupan. U tu svrhu, sanacijska tijela trebala bi osigurati da kapacitet pokriva gubitaka unutar grupe bude raspoređen unutar grupe u skladu s razinom rizika sastavnih pravnih osoba. Minimalni zahtjev potreban za svako pojedinačno društvo kćer trebao bi se zasebno ocjenjivati. Nadalje, sanacijska tijela trebala bi osiguravati da se sav kapital i obveze koji se uzimaju u obzir u konsolidiranom minimalnom zahtjevu nalaze u subjektima za koje je vjerojatno da će pretrpjeti gubitke ili su inače u mogućnosti pokriti gubitke. Ovom bi se Direktivom trebalo dopustiti sanacije s višestrukim točkama pristupanja i one s jedinstvenom točkom pristupanja. Minimalni zahtjevi za regulatorni kapital i prihvatljive obveze trebali bi odražavati strategiju sanacije koja je primjerena za grupu u skladu s planom sanacije. Posebno, minimalni zahtjevi za regulatorni kapital i prihvatljive obveze trebali bi postojati na odgovarajućoj razini u grupi kako bi se odrazio pristup s višestrukim točkama pristupanja ili pristup s jedinstvenom točkom pristupanja sadržan u planu sanacije, imajući na umu da bi mogle iskrsnuti okolnosti u kojima bi se koristio pristup koji se razlikuje od onog sadržanog u planu kako bi se, primjerice, učinkovitije ostvarili ciljevi sanacije. U tom kontekstu, neovisno o tome je li se grupa odlučila na pristup s jedinstvenom točkom pristupanja ili pristup s višestrukim točkama pristupanja, sve institucije i druge pravne osobe u grupi, kada to zahtijevaju sanacijska tijela, trebale bi u svakom trenutku imati pouzdane minimalne zahtjeve za regulatorni kapital i prihvatljive obveze kako bi se izbjegao rizik širenja zaraze ili opsade banaka.
- (81) Države članice trebale bi osigurati da instrumenti dodatnog osnovnog kapitala i instrumenti dodatnog kapitala potpuno pokriju gubitke u trenutku insolventnosti institucije izdavatelja. U skladu s tim, od sanacijskih bi se tijela trebalo zahtijevati da potpuno otpišu te instrumente ili da ih konvertiraju u instrumente redovnog osnovnog kapitala, u trenutku insolventnosti, a

prije poduzimanja bilo koje mjere sanacije. U tom smislu trenutak insolventnosti bi trebao označivati trenutak u kojem relevantno tijelo utvrđuje da institucija zadovoljava uvjete za sanaciju ili trenutak u kojem tijelo zaključi da bi institucija prestala biti solventna ako se ti instrumenti kapitala ne bi otpisali ili konvertirali. Činjenicu da tijela trebaju otpisati ili konvertirati instrumente u okolnostima utvrđenima ovom Direktivom trebalo bi navesti u odredbama koje se primjenjuju na instrument te u svakom prospektu ili dokumentu koji se odnosi na ponudu i koji je u vezi s instrumentima objavljen ili mu je priložen.

- (82) Kako bi se omogućio učinkovit ishod sanacije trebalo bi biti moguće primijeniti *bail-in* instrument prije 1. siječnja 2016.
- (83) Sanacijska bi tijela trebala moći samo djelomično primijeniti *bail-in* instrument kada procjena mogućeg utjecaja na stabilnost financijskog sustava u državama članicama na koje se to odnosi i u ostatku Unije pokaže da bi njegova puna primjena bila u suprotnosti s općim javnim interesima države članice ili Unije u cjelini.
- (84) Sanacijska tijela trebala bi imati sve potrebne zakonske ovlasti koje se u različitim kombinacijama mogu izvršavati prilikom primjene instrumenata sanacije. Te bi ovlasti trebale uključivati ovlast prijenosa dionica, imovine, prava i obveza propadajuće institucije na drugi subjekt, na primjer drugu instituciju ili prijelaznu instituciju, ovlast otpisa ili poništenja dionica, otpisa ili konverzije obveza propadajuće institucije, ovlast zamjene uprave i ovlast izricanja privremenog moratorija na isplatu tražbina. Potrebne su dodatne ovlasti, uključujući ovlast zahtijevanja nastavka pružanja osnovnih usluga od drugih dijelova grupe.
- (85) Nije nužno propisati točna sredstva pomoću kojih bi sanacijska tijela trebala intervenirati u propadajućoj instituciji. Sanacijska tijela trebala bi imati mogućnost izbora između preuzimanja kontrole izravnom intervencijom u instituciji ili pomoću izvršnog naloga. Trebala bi odlučiti u skladu s okolnostima slučaja. Ne čini se nužnim za učinkovitu suradnju između država članica odrediti jedinstven model u ovoj fazi.
- (86) Okvir za sanaciju trebao bi uključivati postupovne zahtjeve kako bi se osiguralo primjereno obavješćivanje o mjerama sanaciju i, podložno ograničenim iznimkama utvrđenima u ovoj Direktivi, njihovo objavljivanje. Međutim, s obzirom na to da postoji vjerojatnost da su informacije dostupne sanacijskim tijelima i njihovim stručnim savjetnicima tijekom postupka sanacije osjetljive prirode, te bi informacije prije objavljivanja odluke o sanaciji trebale podlijegati učinkovitom režimu povjerljivosti. U obzir se mora uzeti činjenica da informacije o sadržaju i detaljima planova oporavka i sanacije te rezultatima bilo kakve procjene tih planova mogu imati dalekosežne posljedice, posebno u dotičnim poduzećima. Za svaku informaciju koja se pruži u vezi s odlukom prije negoli je ona donesena, bilo o tome jesu li uvjeti za sanaciju ispunjeni, o korištenju pojedinog instrumenta ili bilo koje mjere tijekom postupka, mora se pretpostaviti da se odražava na javne i privatne interese koji su mjerama obuhvaćeni. Međutim, za nastanak negativnih posljedica za određenu instituciju mogla bi biti dovoljna informacija o tome da sanacijsko tijelo ispituje navedenu instituciju. Stoga je potrebno osigurati da postoje prikladni mehanizmi za očuvanje povjerljivosti takvih informacija, kao što su sadržaj i detalji planova oporavka i sanacije te rezultati bilo kakve procjene provedene u tom kontekstu.
- (87) Sanacijska tijela trebala bi imati dodatne ovlasti kako bi osigurala djelotvoran prijenos dionica ili dužničkih instrumenata te imovine, prava i obveza. Podložno zaštitnim

mehanizmima predviđenima u ovoj Direktivi, te bi ovlasti trebale uključivati ovlast ukidanja prava trećih strana iz prenesenih instrumenata ili imovine te ovlast provedbe ugovora i osiguravanja nastavka poslovanja prema primatelju prenesene imovine i dionica. Međutim, prava zaposlenika da otkazu ugovor o radu ne bi smjela biti ugrožena. Pravo jedne od strana da otkaze ugovor s institucijom u sanaciji ili u njezinim subjektom grupe iz drugih razloga osim sanacije propadajuće institucije također ne bi smjelo biti ugroženo. Sanacijska tijela trebala bi imati dodatnu ovlast da od preostalog dijela institucije koja se likvidira u redovnom postupku u slučaju insolventnosti zatraži pružanje usluga koje su nužne da bi se omogućilo poslovanje institucije na koju je prenesena imovina i dionice primjenom instrumenta prodaje poslovanja ili instrumenta prijelazne institucije.

- (88) U skladu s člankom 47. Povelje strane na koje se to odnosi imaju pravo na pošteno suđenje i na djelotvoran pravni lijek za mjere koje se na njih utječu. Stoga bi odluke koje donose sanacijska tijela trebale biti podložne pravu na pravni lijek.
- (89) Mjere za upravljanje krizom koje provode nacionalna sanacijska tijela mogu zahtijevati složene ekonomske procjene i veliko diskrecijsko pravo. Nacionalna sanacijska tijela imaju posebna stručna znanja potrebna za donošenje takvih procjena i utvrđivanje prikladnog korištenja diskrecijskim pravom. Stoga je važno osigurati da nacionalni sudovi koriste složene ekonomske procjene koje u tom kontekstu donesu nacionalna sanacijska tijela kao temelj pri preispitivanju navedenih mjera za upravljanje krizom. Međutim, složena narav tih procjena ne bi trebala spriječiti nacionalne sudove da razmotre jesu li dokazi na koje se sanacijsko tijelo oslanja činjenično točni, pouzdani i dosljedni, sadrže li sve relevantne informacije koje bi se trebale uzeti u obzir kako bi se procijenila složena situacija i opravdavaju li zaključke koji se iz njih donose.
- (90) S obzirom na to da se ovom Direktivom žele obuhvatiti iznimno hitne situacije i s obzirom na to da bi suspenzija u odlučivanju sanacijskih tijela mogla onemogućiti nastavak obavljanja ključnih funkcija, nužno je osigurati da podnošenje bilo kojeg pravnog lijeka ne bi smjelo uzrokovati automatsku suspenziju učinaka pobijane odluke te da bi odluka sanacijskog tijela trebala biti odmah izvršiva pod pretpostavkom da bi suspenzija bila suprotna javnom interesu.
- (91) Osim toga, kada je to potrebno kako bi se zaštitile treće strane koje su u dobroj vjeri stekle imovinu, prava i obveze institucije u sanaciji na temelju izvršenja sanacijskih ovlasti tijela i kako bi se osigurala stabilnost financijskih tržišta, pravo na pravni lijek ne bi smjelo utjecati ni na koji sljedeći upravni akt ili transakciju zaključenu na temelju poništene odluke. U takvim slučajevima, pravni lijekovi protiv nezakonitih odluka bi stoga trebali biti ograničeni na dodjelu naknade za štetu koju su pretrpjele pogođene osobe.
- (92) S obzirom na to da se može zahtijevati da se hitno poduzmu mjere za upravljanje krizom zbog ozbiljnih rizika za financijsku stabilnost u državi članici i Uniji, bilo koji postupak u skladu s nacionalnim pravom koji se odnosi na zahtjev za prethodno sudsko odobrenje za mjeru za upravljanje krizom i sudsko razmatranje takvog zahtjeva trebao bi biti žuran. S obzirom na zahtjev za hitno donošenje mjera za upravljanje krizom, sud bi trebao donijeti svoju odluku u roku od 24 sata i države članice trebale bi osigurati da relevantno tijelo može donijeti svoju odluku odmah nakon što sud to odobri. To ne dovodi u pitanje moguće pravo zainteresiranih strana da podnesu zahtjev sudu za ukidanje odluke u ograničenom razdoblju nakon što sanacijsko tijelo poduzme mjere za upravljanje krizom.

- (93) Kako bi se osigurala učinkovita sanacija i izbjegao sukob nadležnosti, redovni postupak u slučaju insolventnosti za propadajuću instituciju ne bi se smio pokretati niti nastaviti dok sanacijsko tijelo izvršava svoje sanacijske ovlasti ili primjenjuje instrumente sanacije, osim na inicijativu sanacijskog tijela ili uz njegovu suglasnost. Korisno je i potrebno suspendirati određene ugovorne obveze na ograničen rok kako bi sanacijsko tijelo imalo vremena primijeniti instrumente sanacije. To se ipak ne bi trebalo odnositi na obveze u pogledu sustava određenih u skladu s Direktivom 98/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁴⁾, središnjih drugih ugovornih strana i središnjih banaka. Direktivom 98/26/EZ smanjuje se rizik povezan sa sudjelovanjem u platnim sustavima i sustavima za namiru, posebno smanjenjem smetnji u slučaju insolventnosti sudionika u takvom sustavu. Kako bi se osiguralo da se navedene zaštite prikladno primjenjuju u kriznim situacijama, istodobno zadržavajući prikladnu sigurnost operatera platnih sustava i sustava vrijednosnih papira te ostalih tržišnih sudionika, ovom je Direktivom predviđeno da se mjera prevencije krize ili mjera za upravljanje krizom sama po sebi ne bi trebala smatrati stečajnim postupkom u smislu Direktive 98/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća, pod uvjetom da se temeljne obveze prema ugovoru i dalje izvršavaju. Međutim, niti jednom odredbom ove Direktive ne dovodi se u pitanje djelovanje sustava određenog na temelju Direktive 98/26/EZ ili pravo na sigurnost kolaterala zajamčeno člankom 9. Direktive 98/26/EZ.
- (94) Kako bi se osiguralo da sanacijska tijela prilikom prijenosa imovine i obveza na kupca iz privatnog sektora ili prijelaznu instituciju imaju primjeren rok za određivanje ugovora koje je potrebno prenijeti, moglo bi biti prikladno odrediti razmjerna ograničenja za prava drugih ugovornih strana na zatvaranje, ubrzavanje ili otkazivanje financijskih ugovora na neki drugi način prije nego prienos nastupi. Takvo bi ograničenje bilo potrebno kako bi se nadležnim tijelima omogućila prava slika o bilanci propadajuće institucije bez izmjena vrijednosti i opsega koje bi uključivalo često zastupljeno ostvarivanje prava otkaza. Kako bi se uplitanje u ugovorna prava drugih ugovornih strana svelo na najmanju moguću mjeru, ograničenje prava otkaza trebalo bi se primjenjivati samo u odnosu na mjeru sprječavanja krize ili mjeru za upravljanje krizom, uključujući nastanak svakog događaja izravno povezanog s primjenom te mjere, a prava na otkaz proizašla iz nekog drugog neispunjenja obveza, uključujući neplaćanje ili ostvarenje marži, trebala bi se zadržati.
- (95) Kako bi se očuvale legitimne odredbe tržišta kapitala u slučaju prijenosa dijela, no ne i cijele imovine, prava i obveza propadajuće institucije, prema potrebi, primjereno je uključiti zaštitne mjere radi sprječavanja razdvajanja povezanih obveza, prava i ugovora. Takvo ograničenje odabranih praksi u odnosu na povezane ugovore trebalo bi se proširiti na ugovore s istom drugom ugovornom stranom obuhvaćene sporazumima o osiguranju, ugovorom o financijskom kolateralu s prijenosom prava vlasništva, sporazumom o prijeboju, sporazumom o konačnom netiranju i sporazumima o strukturiranim financijama. Kada se primjenjuje sigurnosna mjera, sanacijska tijela trebala bi biti obvezna prenijeti sve povezane ugovore u okviru zaštićenog aranžmana ili ih sve ostaviti u preostalom dijelu propadajuće institucije. Tim bi se mjerama trebalo osigurati neometano regulatorno postupanje s izloženosti obuhvaćeno sporazumom o netiranju u smislu Direktive 2013/36/EZ.
- (96) Iako se osiguravanjem istih instrumenata i ovlasti za sanacijska tijela pojednostavljuje usklađeno djelovanje u slučaju propasti prekogranične grupe, čini se da su potrebne dodatne mjere za promicanje suradnje i sprječavanje fragmentiranih nacionalnih odgovora. Sanacijska tijela trebala bi imati obvezu međusobnog savjetovanja i suradnje u sanacijskim

kolegijima kod sanacije povezanih subjekata kako bi se postigao dogovor o programu sanacije grupe. Sanacijski kolegiji trebali bi se osnivati imajući u vidu temelje postojećih kolegija nadzornih tijela uključivanjem sanacijskih tijela i nadležnih ministarstava, središnjih banaka, EBA-e i, prema potrebi, tijela odgovornih za sustave osiguranja depozita. U slučaju krize sanacijski kolegij trebalo bi predstavljati forum za razmjenu informacija i usklađivanje mjera sanacije.

- (97) Kod sanacije prekograničnih grupa trebala bi se uspostaviti ravnoteža između potrebe za postupcima koji uzimaju u obzir hitnost situacije i omogućuju učinkovita, pravedna i pravovremena rješenja za cijelu grupu, s jedne strane, i potrebe da se zaštiti financijska stabilnost u svim državama članicama u kojima grupa posluje, s druge strane. Različita sanacijska tijela trebala bi razmjenjivati svoja stajališta u sanacijskom kolegiju. Mjere sanacijske koje predlaže sanacijsko tijelo za grupu trebale bi se pripremati i o njima bi se trebalo raspravljati među različitim sanacijskim tijelima u kontekstu planova sanacije grupe. Sanacijski kolegiji trebali bi predstavljati stajališta sanacijskih tijela svih država članica u kojima grupa posluje kako bi se pojednostavnilo donošenje brzih zajedničkih odluka, kad god je to moguće. Sanacijska tijela za grupu trebala bi uvijek voditi računa o utjecaju mjera sanacije koje poduzimaju na financijsku stabilnost u državama članicama u kojima grupa posluje. To bi se trebalo osigurati tako da sanacijska tijela države članice u kojoj društvo kći ima poslovni nastan imaju mogućnost uložiti prigovor na odluke sanacijskog tijela za grupu koje se odnose ne samo na primjerenost mjera sanacije nego i na razloge potrebe da se zaštiti financijska stabilnost u toj državi članici.
- (98) Sanacijski kolegij ne bi trebalo biti tijelo koje donosi odluke, nego platforma koja nacionalnim tijelima olakšava proces donošenja odluka. Zajedničke odluke trebala bi donositi dotična nacionalna tijela.
- (99) Izrada programa sanacije grupe trebala bi olakšati usklađenu sanaciju koja će vjerojatnije dati najbolje rezultate za sve institucije grupe. Sanacijsko tijelo za grupu trebalo bi predložiti program sanacije grupe i podnijeti ga sanacijskom kolegiju. Nacionalna sanacijska tijela koja se ne slažu s programom ili odluče poduzeti nezavisne mjere sanacije trebala bi objasniti razloge za svoje neslaganje i obavijestiti sanacijsko tijelo za grupu i ostala sanacijska tijela obuhvaćena programom sanacije grupe o razlozima za neslaganje te detaljima bilo kakvih nezavisnih mjera sanacije koje namjeravaju poduzeti. Svako nacionalno tijelo koje odluči odstupiti od programa sanacije grupe trebalo bi primjerenom razmotriti mogući utjecaj na financijsku stabilnost u državama članicama gdje se druga sanacijska tijela nalaze te moguće učinke na druge dijelove grupe.
- (100) Kao dio programa sanacije grupe, tijela bi trebala biti pozvana da primijene isti instrument na pravne osobe koje zadovoljavaju uvjete za sanaciju. Sanacijska tijela za grupu trebala bi imati ovlast primijeniti instrument prijelazne institucije na razini grupe (što može uključivati, prema potrebi, sustav podjele tereta) kako bi se cijela grupa stabilizirala. Vlasništvo nad društvima kćerima moglo bi se prenijeti na prijelaznu banku imajući u vidu daljnju prodaju, bilo u paketu bilo pojedinačno, kada nastupe odgovarajući tržišni uvjeti. Osim toga, sanacijsko tijelo za grupu trebalo bi imati ovlast primjene *bail-in* instrumenta na razini matičnog društva.
- (101) Za učinkovitu sanaciju institucija i grupa koje posluje na međunarodnoj razini potrebna je suradnja između sanacijskih tijela Unije, država članica i trećih zemalja. Suradnja će biti

olakšana ako se sustavi za sanaciju trećih zemalja temelje na zajedničkim načelima i pristupima na čijem razvoju rade Odbor za financijsku stabilnost i G20. U tu bi svrhu EBA trebala biti ovlaštena razviti i stupiti u neobvezujuće okvirne sporazume o suradnji s tijelima trećih zemalja u skladu s člankom 33. Uredbe (EU) br. 1093/2010, a nacionalnim bi tijelima trebalo biti dopušteno sklopiti bilateralne sporazume u skladu s okvirnim sporazumima EBA-e. Razvoj tih sporazuma između nacionalnih tijela odgovornih za upravljanje propadanjem globalnih društava trebao bi biti način da se osigura učinkovito planiranje, odlučivanje i koordinacija u pogledu međunarodnih grupa. Općenito, sporazumi bi trebali biti uzajamni. Nacionalna sanacijska tijela trebala bi kao dio europskog sanacijskog kolegija prema potrebi priznati i provesti sanacijske postupke u trećim zemljama u okolnostima utvrđenima ovom Direktivom.

- (102) Suradnja bi se trebala odvijati kako u pogledu društava kćeri grupa iz Unije ili treće zemlje tako i u pogledu podružnica institucija iz Unije ili treće zemlje. Društva kćeri grupa iz treće zemlje poduzeća su s pravnim nastanom u Uniji te stoga u cijelosti podliježu pravu Unije, uključujući instrumente sanacije utvrđene ovom Direktivom. Međutim, potrebno je da države članice zadrže pravo djelovanja u pogledu podružnica institucija sa sjedištem u trećim zemljama kada bi priznavanje i primjena sanacijskih postupaka iz trećih zemalja koji se odnose na podružnicu ugrozila financijsku stabilnost u Uniji ili kada deponenti u Uniji ne bi uživali jednak tretman kao i deponenti iz treće zemlje. Pod tim okolnostima i drugim okolnostima utvrđenima ovom Direktivom, države članice trebale bi nakon savjetovanja s nacionalnim sanacijskim tijelima imati pravo odbiti priznati sanacijski postupak iz treće zemlje u pogledu podružnica institucija trećih zemalja u Uniji.
- (103) Postoje okolnosti u kojima učinkovitost primijenjenih instrumenata sanacije može ovisiti o dostupnosti kratkoročnih sredstava za financiranje institucije ili prijelazne institucije, pružanju jamstava potencijalnim kupcima ili pružanju kapitala prijelaznoj instituciji. Bez obzira na ulogu središnjih banaka u osiguravanju likvidnosti u financijskom sustavu i u kriznim vremenima važno je da države članice uspostave aranžmane financiranja kako se sredstva potrebna za te svrhe ne bi uzimala iz nacionalnih proračuna. Stabilizaciju financijskog sustava trebao bi financirati financijski sektor u cjelini.
- (104) Kao opće pravilo, države članice trebale bi uspostaviti vlastite nacionalne aranžmane financiranja putem fondova pod nadzorom sanacijskih tijela koji će se koristiti za potrebe utvrđene u ovoj Direktivi. Međutim, trebalo bi predvidjeti strogo ograničenu iznimku kojom se državama članicama omogućuje da uspostave vlastite nacionalne aranžmane financiranja putem obveznih doprinosa od institucija koje imaju odobrenje za rad na njihovom državnom području te koje se ne posjeduju preko fondova pod nadzorom njihovih sanacijskih tijela, pod uvjetom da su ispunjeni određeni uvjeti.
- (105) U načelu bi se doprinosi financijskog sektora trebali prikupiti prije pokretanja postupka sanacije i neovisno o njemu. Kada prethodno financiranje nije dovoljno da se njime pokriju gubitci ili troškovi nastali korištenjem aranžmana financiranja, trebali bi se prikupiti dodatni doprinosi kako bi se snosio dodatni trošak ili gubitak.
- (106) Kako bi se dosegla kritična masa i izbjegli prociklički učinci koji bi nastali da se aranžmani financiranja moraju oslanjati samo na *ex-post* doprinose u sistemskoj krizi, neophodno je da *ex ante* dostupna financijska sredstva nacionalnih aranžmana financiranja dosegnu barem određenu minimalnu ciljanu razinu.

- (107) Kako bi se osigurao pošten izračun doprinosa i omogućili poticaji za poslovanje po modelu koji predstavlja manji rizik, kod doprinosa nacionalnim aranžmanima financiranja trebao bi se uzeti u obzir stupanj kreditnog, likvidnosnog i tržišnog rizika, a koji snose institucije.
- (108) Osiguravanje učinkovite sanacije propadajućih institucija unutar Unije ključan je element u uspostavi unutarnjeg tržišta. Propast takvih institucija ne utječe samo na financijsku stabilnost tržišta na kojima izravno posluju, nego i na cijelo financijsko tržište Unije. Uspostavom unutarnjeg tržišta financijskih usluga jača se međudjelovanje između različitih nacionalnih financijskih sustava. Institucije posluju izvan granica države članice u kojoj imaju poslovni nastan i međusobno su povezane međubankovnim i drugim tržištima koja su u svojoj biti paneuropska. Osigurati djelotvorno financiranje sanacije tih institucija u svim državama članicama nije samo u interesu država članica u kojima posluju, već općenito i svih država članica kao način da se osiguraju jednaki uvjeti tržišnog natjecanja i poboljša funkcioniranje unutarnjeg financijskog tržišta. Uspostavom Europskog sustava aranžmana financiranja trebalo bi se osigurati da sve institucije koje posluju u Uniji podliježu jednako učinkovitim aranžmanima financiranja sanacije i doprinose stabilnosti unutarnjeg tržišta.
- (109) Kako bi se izgradila otpornost Europskog sustava aranžmana financiranja te u skladu s ciljem koji zahtijeva priljev financijskih sredstava ponajprije od dioničara i vjerovnika institucije u sanaciji, a tek potom iz dotične djelatnosti, a ne iz javnih sredstava, aranžmani financiranja mogu u slučaju potrebe zatražiti zajam od drugih aranžmana financiranja. Jednako tako, trebali bi imati ovlast odobriti zajmove drugim aranžmanima kojima je to potrebno. Takvo pozajmljivanje trebalo bi biti isključivo dobrovoljno. Odluku o davanju zajmova drugim aranžmanima trebao bi donijeti aranžman financiranja koji je zajmodavac, ali bi, zbog potencijalnih fiskalnih posljedica, država članice trebale moći zahtijevati savjetovanje s nadležnim ministarstvom ili njegov suglasnost.
- (110) Iako se aranžmani financiranja uspostavljaju na nacionalnoj razini, u okviru sanacije grupe trebali bi funkcionirati na načelu uzajamnosti, pod uvjetom da se postigne dogovor nacionalnih tijela o sanaciji institucije. Depoziti osigurani sustavima osiguranja depozita ne bi trebali pretrpjeti gubitke u procesu sanacije. Kada mjera sanacije osigurava da deponenti i dalje imaju pristup svojim depozitima, sustavi osiguranja depozita za koje je vezana institucija u sanaciji trebali bi biti dužni isplatiti doprinos ne veći od iznosa osiguranih depozita za iznose gubitaka koje bi trebao snositi da je institucija likvidirana redovnim postupkom u slučaju insolventnosti.
- (111) Iako su osigurani depoziti zaštićeni od gubitaka u sanaciji, ostali prihvatljivi depoziti potencijalno su dostupni za pokrivanje gubitaka. Kako bi se osigurala određena razina zaštite fizičkih osoba, mikropoduzeća te malih i srednjih poduzeća koji imaju prihvatljive depozite iznad razine osiguranih depozita, ti depoziti trebali bi imati prednost pred tražbinama redovnih neosiguranih nepovlaštenih vjerovnika prema nacionalnom pravu kojim se uređuje redovni postupak u slučaju insolventnosti. U okviru nacionalnog prava, tražbina sustava osiguranja depozita trebala bi imati veću prednost negoli prethodno navedene kategorije prihvatljivih depozita. Potrebno je uskladiti nacionalna zakonodavstva o insolventnosti u tom području kako bi se smanjila izloženost sanacijskih fondova država članica u okviru načela predviđenog u ovoj Direktivi prema kojem nijedan vjerovnik ne smije biti doveden u nepovoljniji položaj.
- (112) Kada se depoziti prenose na drugu instituciju u okviru sanacije institucije, deponenti ne bi

trebali biti osigurani na iznos viši od razine pokrića predviđene Direktivom 2014/49/EU. Stoga bi tražbine u odnosu na depozite koji ostaju u instituciji u postupku sanacije trebale biti ograničene na razliku između prenesenih sredstava i iznosa pokrića predviđenog Direktivom 2014/49/EU. Kada su preneseni depoziti veći od iznosa pokrića, deponent ne bi smio imati tražbine prema sustavu osiguranja depozita u pogledu depozita koji ostaje u instituciji u postupku sanacije.

- (113) Uspostavom aranžmana financiranja za osnivanje Europskog sustava aranžmana financiranja utvrđenog u ovoj Direktivi trebala bi se osigurati koordinacija korištenja sredstava koja su dostupna na nacionalnoj razini za sanaciju.
- (114) Ovlašt za donošenje akata u skladu s člankom 290. UFEU-a trebalo bi delegirati Komisiji radi preciziranja kriterija za definiranje „ključnih funkcija” i „temeljnih linija poslovanja” za potrebe ove Direktive; okolnosti u kojima je prema ovoj Direktivi potrebno izuzeće obveza od zahtjeva za otpis ili konverziju; vrsta dogovora kojima bi države članice trebale osigurati odgovarajuću zaštitu kod djelomičnih prijenosa, načina na koji bi se trebali prilagođavati doprinosi institucija aranžmanima financiranja sanacije u skladu s njihovim profilom rizičnosti; obveza u vezi s prijavom, računovodstvom, izvješćivanjem te ostalih obveza namijenjenih osiguravanju stvarnog plaćanja *ex ante* doprinosa, te okolnosti i uvjeta pod kojima institucija može biti privremeno izuzeta od plaćanja *ex-post* doprinosa. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući i ona na razini stručnjaka. Prilikom pripreme i izrade delegiranih akata, Komisija bi trebala osigurati da se relevantni dokumenti Europskom parlamentu i Vijeću šalju istodobno, na vrijeme i na primjeren način.
- (115) U slučajevima predviđenima ovom Direktivom, primjereno je da EBA promiče konvergenciju praksi nacionalnih tijela putem smjernica u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010. U područjima koja nisu obuhvaćena regulatornim ili provedbenim tehničkim standardima EBA može izdavati smjernice i preporuke o primjeni prava Unije na vlastitu inicijativu.
- (116) Europski parlament i Vijeće trebali bi imati na raspolaganju tri mjeseca od datuma obavijesti za podnošenje prigovora na delegirani akt. Europski parlament i Vijeće trebali bi imati mogućnost obavijestiti ostale institucije da ne namjeravaju uložiti prigovore.
- (117) Tehnički standardi u financijskim uslugama trebali bi osigurati dosljednu usklađenost i odgovarajuću zaštitu deponentata, ulagatelja i potrošača u Uniji. Bilo bi učinkovito i primjereno da se u slučajevima navedenima u ovoj Direktivi EBA-i, kao visokospecijaliziranom stručnom tijelu, povjeri izrada nacrtu regulatornih i provedbenih tehničkih standarda koji ne uključuju odabir politika, a koji bi se potom podnijeli Komisiji.
- (118) Komisija bi, u slučajevima predviđenima u ovoj Direktivi, trebala donijeti nacрте regulatornih tehničkih standarda koje je izradila EBA putem delegiranih akata u skladu s člankom 290. UFEU-a i u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010. Komisija bi, u slučajevima predviđenima u ovoj Direktivi, trebala donijeti nacрте provedbenih tehničkih standarda koje je izradila EBA putem provedbenih akata u skladu s člankom 291. UFEU i u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.
- (119) Direktivom 2001/24/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁵⁾ predviđeno je međusobno priznavanje i provedba, u svim državama članicama, odluka koje se odnose na

restrukturiranje i likvidaciju institucija koje imaju podružnice u državama članicama osim onih u kojima imaju sjedište. Tom direktivom osigurava se obrada sve imovine i obveza institucije, bez obzira na to u kojoj se zemlji nalaze, u okviru jedinstvenog postupka u matičnoj državi članici te jednako postupanje s vjerovnicima u državi članici domaćinu kao i s vjerovnicima u matičnoj državi članici. Direktiva 2001/24/EZ bi se radi djelotvorne sanacije trebala primjenjivati u slučaju korištenja instrumenata sanacije kako kod primjene tih instrumenata na institucije tako i kod njihove primjene na druge subjekte obuhvaćene sustavom za sanaciju. Direktivu 2001/24/EZ trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti.

- (120) Direktive Unije o pravu trgovačkih društava sadrže obvezujuće propise o zaštiti dioničara i vjerovnika institucija koje su obuhvaćene područjem primjene tih direktiva. U okolnostima u kojima sanacijska tijela moraju brzo djelovati ti propisi mogu ometati djelotvornost njihova djelovanja i korištenje instrumenata sanacije i sanacijskih ovlasti od strane sanacijskih tijela te bi se u ovu Direktivu trebala uključiti odgovarajuća odstupanja. Kako bi se dionicima zajamčila najveća razina pravne sigurnosti, ta bi odstupanja trebala biti jasno i usko definirana te bi se smjela koristiti samo u javnom interesu i nakon što su ispunjeni uvjeti za pokretanje sanacije. Korištenje instrumenata sanacije pretpostavlja ispunjavanje ciljeva sanacije i uvjeta za sanaciju utvrđenih ovom Direktivom.
- (121) Direktiva 2012/30/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁶⁾ sadrži pravila o pravima dioničara da odluče o povećanju ili smanjenju kapitala, o njihovu pravu sudjelovanja u svakom novom izdavanju dionica za ulog u novcu, o zaštiti vjerovnika u slučaju smanjenja kapitala i sazivanju sastanka dioničara u slučaju ozbiljnog gubitka kapitala. Ta pravila mogla bi ometati brzo djelovanje sanacijskih tijela te bi se trebala predvidjeti odgovarajuća odstupanja od njih.
- (122) Direktivom 2011/35/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁷⁾ utvrđena su, između ostalog, pravila o odobravanju spajanja od strane glavne skupštine svakog od društava u postupku spajanja, o zahtjevima koji se odnose na nacrt uvjeta spajanja, izvješće uprave i izvješće stručnjaka te o zaštiti vjerovnika. Direktiva Vijeća 82/891/EEZ ⁽¹⁸⁾ sadrži slične odredbe o podjeli dioničkih društava. Direktivom 2005/56/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁹⁾ predviđene su odgovarajuće odredbe o prekograničnim spajanjima društava kapitala. Trebala bi se predvidjeti odgovarajuća odstupanja od tih direktiva kako bi se omogućilo brzo djelovanje sanacijskih tijela.
- (123) Direktivom 2004/25/EC Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁰⁾ predviđena je obveza pokretanja obvezne ponude za preuzimanje za sve dionice društva za pravičnu cijenu, u smislu te direktive, ako dioničar izravno ili neizravno, sam ili udružen s drugima, stekne određen postotak dionica tog društva, čime mu je osigurana kontrola nad tim društvom i što je definirano nacionalnim pravom. Svrha odredbe o obveznoj ponudi jest zaštititi manjinske dioničare u slučaju promjene kontrole. Međutim, izgledi za takvu zahtjevnju obvezu mogli bi odvratiti moguće ulagatelje od ulaganja u pogođenu instituciju što bi sanacijskim tijelima otežalo korištenje svih njihovih sanacijskih ovlasti. Trebalo bi predvidjeti odgovarajuća odstupanja od odredbe o obveznoj ponudi u mjeri u kolikoj je to potrebno za korištenje sanacijskih ovlasti, dok bi se nakon razdoblja sanacije odredba o obveznoj ponudi trebala primjenjivati na sve dioničare koji steknu kontrolu u pogođenoj instituciji.
- (124) Direktivom 2007/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²¹⁾ predviđena su postupovna

prava dioničara koja se odnose na glavne skupštine. Direktivom 2007/36/EZ predviđen je, između ostalog, najkraći rok za sazivanje glavnih skupština te sadržaj poziva na glavnu skupštinu. Te odredbe mogle bi ometati brzo djelovanje sanacijskih tijela te bi se trebala predvidjeti odgovarajuća odstupanja od direktive. Prije sanacije možda će biti potrebno brzo povećati kapital kada institucija ne udovoljava zahtjevima ili je vjerojatno da neće udovoljiti zahtjevima Uredbe (EU) br. 575/2013 i Direktive 2013/36/EU, a povećanjem kapitala vjerojatno će se obnoviti financijska situacija i izbjeći situacija u kojoj su ispunjeni granični uvjeti za sanaciju. U tim bi se situacijama trebala dopustiti mogućnost sazivanja glavne skupštine u kratkom roku. Međutim, dioničari bi trebali zadržati ovlasti odlučivanja o produljivanju i o skraćivanju roka za sazivanje glavne skupštine. Radi uspostave tog mehanizma trebala bi se predvidjeti odgovarajuća odstupanja od Direktive 2007/36/EZ.

- (125) Kako bi se osiguralo da su sanacijska tijela zastupljena u Europskom sustavu financijskog nadzora osnovanom Uredbom (EU) br. 1092/2010, Uredbom (EU) br. 1093/2010, Uredbom (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća [\(22\)](#) i Uredbom (EU) br. 1095/2010 (EU) Europskog parlamenta i Vijeća [\(23\)](#) te kako bi se osiguralo da EBA ima potrebnu stručnost za provođenje zadaća utvrđenih ovom Direktivom, Uredbu (EU) br. 1093/2010 trebalo bi izmijeniti tako da se u pojam nadležnih tijela utvrđen tom uredbom uključi nacionalna sanacijska tijela u smislu ove Direktive. To izjednačavanje sanacijskih tijela s nadležnim tijelima na temelju Uredbe (EU) br. 1093/2010 usklađeno je s funkcijama dodijeljenima EBA-i na temelju članka 25. Uredbe br. 1093/2010 za davanje doprinosa razvoju i usklađivanju planova oporavka i sanacije i aktivno sudjelovanje u tome te nastojanje da se pojednostavi sanacija propadajućih institucija, a posebno prekograničnih grupa.
- (126) Kako bi se osiguralo poštovanje obveza koje proizlaze iz ove Direktive od strane institucija, onih koji stvarno kontroliraju njihovo poslovanje i njihova upravljačkog tijela te kako bi se osiguralo da se prema njima slično postupa u cijeloj Uniji, od država članica bi se trebalo zahtijevati da propišu administrativne sankcije i druge administrativne mjere koje su učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće. Stoga bi administrativne sankcije i druge administrativne mjere koje utvrde države članice trebale zadovoljavati određene bitne zahtjeve s obzirom na osobe kojima su upućene, kriterije koje treba uzeti u obzir kada se primjenjuje sankcija ili druga administrativna mjera, objavljivanje sankcija ili drugih administrativnih mjera, ključne ovlasti za sankcioniranje i razinu administrativnih novčanih kazni. Podložno strogoj obvezi čuvanja poslovne tajne, EBA bi trebala voditi središnju bazu podataka o svim administrativnim sankcijama i informacijama o pravnim lijekovima koje prijave nadležna tijela i sanacijska tijela.
- (127) Ova Direktiva odnosi se na administrativne sankcije i druge administrativne mjere kako bi obuhvatila sve postupke koji se primjenjuju nakon počinjenja kršenja, a namijenjeni su sprečavanju budućih kršenja, bez obzira na to kvalificiraju li se prema nacionalnom pravu kao sankcija ili kao druga administrativna mjera.
- (128) Iako države članice ništa ne sprječava da utvrde pravila za administrativne sankcije kao i za kaznenopravne sankcije za ista kršenja, države članice ne bi trebale biti obvezne utvrditi pravila za administrativne sankcije u slučaju kršenja ove Uredbe koja već podliježu nacionalnom kaznenom pravu. U skladu s nacionalnim pravom, države članice nisu obvezne izricati i administrativne i kaznenopravne sankcije za isto kažnjivo djelo, ali to mogu učiniti ako im nacionalno pravo to dopušta. Međutim, zadržavanje kaznenopravnih sankcija umjesto administrativnih sankcija ili drugih administrativnih mjera za kršenja ove

Direktive ne bi trebalo smanjiti ili drukčije utjecati na sposobnost nadležnih tijela da surađuju, pristupaju i razmjenjuju informacije na pravodoban način s nadležnim tijelima u drugim državama članicama za potrebe ove Direktive, uključujući i nakon upućivanja značajnih kršenja nadležnim pravosudnim tijelima radi progona.

- (129) U skladu sa Zajedničkom političkom izjavom država članica i Komisije od 28. rujna 2011. o dokumentima s objašnjenjima⁽²⁴⁾, države članice obvezale su se, u opravdanim slučajevima, uz obavijest o svojim mjerama za prenošenje dostaviti jedan ili više dokumenata kojima se objašnjava odnos između sastavnih dijelova direktive i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata za prenošenje. U odnosu na ovu Direktivu zakonodavac smatra da je dostava takvih dokumenata opravdana.
- (130) Ova Direktiva poštuje temeljna prava te prava, slobode i načela koja su posebno priznata u Povelji, a posebno pravo na vlasništvo, pravo na djelotvoran pravni lijek i na pošteno suđenje te pravo na obranu.
- (131) S obzirom na to da cilj ove Direktive, to jest usklađivanje pravila i postupaka sanacije institucija, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog učinka propasti bilo koje institucije u cijeloj Uniji on na bolji način može ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
- (132) Pri donošenju odluka ili mjera u skladu s ovom Direktivom, nadležna tijela i sanacijska tijela trebala bi uvijek uzimati u obzir učinak svojih odluka i mjera na financijsku stabilnost u drugim državama članicama i gospodarsko stanje u drugim državama članicama te bi trebala uzeti u obzir značenje svih društava kćeri ili podružnica za financijski sektor i gospodarstvo države članice u kojoj takvo društvo kćer ili podružnica ima poslovni nastan ili se nalazi, čak i kada su dotično društvo kći ili podružnica manje važni za konsolidiranu grupu.
- (133) Komisija će preispitati opću primjenu ove Direktive i posebno razmotriti, u svjetlu mjera poduzetih na temelju bilo kojeg akta prava Unije o uspostavi mehanizma za sanaciju koji obuhvaća više od jedne države članice, izvršavanje ovlasti EBA-e u okviru ove Direktive za posredovanje između sanacijskog tijela u državi članici koja sudjeluje u mehanizmu i sanacijskog tijela u državi članici koja ne sudjeluje u mehanizmu,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

GLAVA I.

PODRUČJE PRIMJENE, DEFINICIJE I TIJELA

Članak 1.

Predmet i područje primjene

1. Ovom se Direktivom utvrđuju pravila i postupci koji se odnose na oporavak i sanaciju sljedećih subjekata:

- (a) institucija koje imaju poslovni nastan u Uniji;

- (b) financijskih institucija koje imaju poslovni nastan u Uniji kada je financijska institucija društvo kći kreditne institucije ili investicijskog društva ili društva iz točaka (c) ili (d) i obuhvaćena je nadzorom matičnog društva na konsolidiranoj osnovi u skladu s člancima 6. i 17. Uredbe (EU) br. 575/2013;
- (c) financijskih holdinga, mješovitih financijskih holdinga i mješovitih holdinga koji imaju poslovni nastan u Uniji;
- (d) matičnih financijskih holdinga u državi članici, matičnih financijskih holdinga u Uniji, matičnih mješovitih financijskih holdinga u državi članici, matičnih mješovitih financijskih holdinga u Uniji;
- (e) podružnica onih institucija koje imaju poslovni nastan izvan Unije u skladu s posebnim uvjetima utvrđenima u ovoj Direktivi.

Pri utvrđivanju i primjeni zahtjeva u okviru ove Direktive i pri upotrebi različitih instrumenata kojima raspolažu u odnosu na subjekt iz prvog podstavka te podložno posebnim odredbama, sanacijska tijela i nadležna tijela uzimaju u obzir prirodu njegova posla, njegovu dioničarsku strukturu, njegov pravni oblik, profil rizika, veličinu i pravni status, njegovu povezanost s drugim institucijama ili s financijskim sustavom općenito, opseg i složenost njegovih aktivnosti, njegovo sudjelovanje u institucionalnom sustavu zaštite koji udovoljava zahtjevima članka 113. stavka 7. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili u drugim zadružnim sustavima međusobne solidarnosti kako je definirano člankom 113. stavkom 6. te uredbe te podatak o tome obavlja li investicijske usluge ili aktivnosti kako je definirano člankom 4. stavkom 1. točkom 2. Direktive 2014/65/EU.

2. Države članice mogu donijeti ili zadržati stroža pravila ili dodatna pravila u odnosu na pravila utvrđena u ovoj Direktivi i u delegiranim i provedbenim aktima donesenima na temelju ove Direktive, pod uvjetom da imaju opću primjenu te nisu u suprotnosti s ovom Direktivom i s delegiranim i provedbenim aktima donesenima na temelju nje.

Članak 2.

Definicije

1. Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:
- 1.,,sanacij” znači primjena instrumenta sanacije ili instrumenta iz članka 37. stavka 9. kako bi se postigao jedan ili više ciljeva sanacije iz članka 31. stavka 2.;
- 2.,,kreditna institucija” znači kreditna institucija kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 1. Uredbe (EU) br. 575/2013, ne uključujući subjekte iz članka 2. stavka 5. Direktive 2013/36/EU;
- 3.,,investicijsko društvo” znači investicijsko društvo kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 2. Uredbe (EU) br. 575/2013 koje podliježe zahtjevu u pogledu inicijalnog kapitala utvrđenom u članku 28. stavku 2. Direktive 2013/36/EU;
- 4.,,financijska institucija” znači financijska institucija kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 26. Uredbe (EU) br. 575/2013;
- 5.,,društvo kćer” znači društvo kćer kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 16. Uredbe (EU) br. 575/2013;

6. „matično društvo” znači matično društvo kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 15. podtočki (a) Uredbe (EU) br. 575/2013;
7. „konsolidirana osnova” znači na osnovi konsolidiranog položaja kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 47. Uredbe (EU) br. 575/2013;
8. „institucionalni sustav zaštite” znači aranžman koji ispunjava zahtjeve iz članka 113. stavka 7. Uredbe (EU) br. 575/2013;
9. „financijski holding” znači financijski holding kako je definiran u članku 4. stavku 1. točki 20. Uredbe (EU) br. 575/2013;
10. „mješoviti financijski holding” znači mješoviti financijski holding kako je definiran u članku 4. stavku 1. točki 21. Uredbe (EU) br. 575/2013;
11. „mješoviti holding” znači mješoviti holding kako je definiran u članku 4. stavku 1. točki 22. Uredbe (EU) br. 575/2013;
12. „matični financijski holding u državi članici” znači matični financijski holding u državi članici kako je definiran u članku 4. stavku 1. točki 30. Uredbe (EU) br. 575/2013;
13. „matični financijski holding u Uniji” znači matični financijski holding iz EU-a kako je definiran u članku 4. stavku 1. točki 31. Uredbe (EU) br. 575/2013;
14. „matični mješoviti financijski holding u državi članici” znači matični mješoviti financijski holding u državi članici kako je definiran u članku 4. stavku 1. točki 32. Uredbe (EU) br. 575/2013;
15. „matični financijski mješoviti holding u Uniji” znači matični financijski mješoviti holding iz EU-a kako je definiran u članku 4. stavku 1. točki 33. Uredbe (EU) br. 575/2013;
16. „ciljevi sanacije” znači ciljevi sanacije navedeni u članku 31. stavku 2.;
17. „podružnica” znači podružnica kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 17. Uredbe (EU) br. 575/2013;
18. „sanacijsko tijelo” znači tijelo koje je odredila država članica u skladu s člankom 3.;
19. „instrument sanacije” znači instrument sanacije naveden u članku 37. stavku 3.;
20. „sanacijska ovlast” znači ovlast navedena u člancima od 63. do 72.;
21. „nadležno tijelo” znači nadležno tijelo kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 40. Uredbe (EU) br. 575/2013, uključujući Europsku središnju banku u pogledu posebnih zadaća koje su joj dodijeljene Uredbom Vijeća (EU) br. 1024/2013 ⁽²⁵⁾;
22. „nadležna ministarstva” znači ministarstva financija ili druga ministarstva država članica koja su odgovorna za ekonomske, financijske i proračunske odluke na nacionalnoj razini u skladu s nacionalnim nadležnostima i koja su određena u skladu s člankom 3. stavkom 5.;
23. „institucija” znači kreditna institucija ili investicijsko društvo;
24. „upravljačko tijelo” znači upravljačko tijelo kako je definirano u članku 3. stavku 1. točki 7. Direktive 2013/36/EU;
25. „više rukovodstvo” znači više rukovodstvo kako je definirano u članku 3. stavku 1. točki 9. Direktive 2013/36/EU;

26. „grupa” znači matično društvo i njegova društva kćeri;
27. „prekogranična grupa” znači grupa koja ima grupske subjekte s poslovnim nastanom u više od jedne države članice;
28. „izvanredne javne financijske potpore” znači državne potpore u smislu članka 107. stavka 1. UFEU ili bilo koje druge javne financijske potpore na nadnacionalnoj razini koje bi, da su predviđene na nacionalnoj razini, predstavljale državne potpore koje se dodjeljuju s ciljem očuvanja ili obnavljanja održivosti, likvidnosti ili solventnosti institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ili grupe u čijem su sastavu takva institucija ili subjekt;
29. „hitna likvidnosna pomoć” znači osiguravanje novca središnje banke od strane središnje banke, ili bilo koja druga pomoć koja može rezultirati povećanjem novca središnje banke, solventnoj financijskoj instituciji ili grupi solventnih financijskih institucija, a koje su suočene s privremenim problemima likvidnosti i koje bi bez takve pomoći bile dio monetarne politike;
30. „sistemska kriza” znači poremećaj u financijskom sustavu koji može uzrokovati ozbiljne negativne posljedice za unutarnje tržište i realno gospodarstvo. Sve vrste financijskih posrednika, tržišta i infrastrukture mogu potencijalno biti sistemski važni do određene mjere;
31. „subjekt grupe” znači pravna osoba koja je dio grupe;
32. „plan oporavka” znači plan oporavka koji sastavlja i ažurira institucija u skladu s člankom 5.;
33. „plan oporavka grupe” znači plan oporavka grupe koji je sastavljen i koji se ažurira u skladu s člankom 7.;
34. „značajna podružnica” znači podružnica koja bi se smatrala značajnom u državi članici domaćinu u skladu s člankom 51. stavkom 1. Direktive 2013/36/EU;
35. „ključne funkcije” znači aktivnosti, usluge ili djelatnosti čije bi obustavljanje u jednoj ili više država članica vjerojatno dovelo do prekida usluga bitnih za stvarno gospodarstvo ili do poremećaja financijske stabilnosti zbog veličine, tržišnog udjela, vanjske i unutarnje međusobne povezanosti, složenosti ili prekograničnih aktivnosti institucije ili grupe posebno s obzirom na zamjenjivost tih aktivnosti, usluga ili djelatnosti;
36. „temeljne linije poslovanja” znači poslovanje i pripadajuće usluge koje predstavljaju bitne izvore prihoda, dobiti ili vrijednosti franšize institucije ili grupe čiji je institucija sastavni dio;
37. „konsolidirajuće nadzorno tijelo” znači konsolidirajuće nadzorno tijelo kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 41. Uredbe (EU) br. 575/2013;
38. „regulatorni kapital” znači regulatorni kapital kako je definiran u članku 4. stavku 1. točki 118. Uredbe (EU) br. 575/2013;
39. „uvjeti za sanaciju” znači uvjeti iz članka 32. stavka 1.;
40. „mjera sanacije” znači odluka o pokretanju sanacije institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) u skladu s člankom 32. ili 33., primjenu instrumenta sanacije ili izvršavanje jedne ili više sanacijskih ovlasti;
41. „plan sanacije” znači plan sanacije institucije sastavljen u skladu s člankom 10.;
42. „sanacija grupe” znači jedno od sljedećeg:
 - (a) poduzimanje mjere sanacije na razini matičnog društva ili institucije koja podliježe

konsolidiranom nadzoru, ili

(b)koordinacija primjene instrumenata sanacije i provedba sanacijskih ovlasti nadležnih tijela u odnosu na grupske subjekte koji ispunjavaju uvjete za sanaciju;

43. „plan sanacije grupe” znači plan sanacije grupe sastavljen u skladu s člancima 12. i 1.;
44. „sanacijsko tijelo za grupu” znači sanacijsko tijelo u državi članici u kojoj se nalazi konsolidirajuće nadzorno tijelo;
45. „program sanacije grupe” znači plan koji je sastavljen u svrhu sanacije grupe u skladu s člankom 91.;
46. „sanacijski kolegij” znači kolegij uspostavljen u skladu s člankom 80. za izvršavanje zadaća iz članka 88. stavka 1.;
47. „redovni postupak u slučaju insolventnosti” znači svi postupci u slučaju insolventnosti koji dovode do djelomičnog ili potpunog oduzimanja imovine dužnika i imenovanja likvidatora ili upravitelja, koji se prema nacionalnom pravu uobičajeno primjenjuju na institucije bilo da se primjenjuju samo na te institucije ili se općenito primjenjuju na svaku fizičku ili pravnu osobu;
48. „dužnički instrumenti” navedeni u članku 63. stavku 1. točkama (g) i (j) znači obveznice i ostale oblike prenosivog duga, instrumente koji stvaraju ili priznaju dug te instrumente koji daju pravo na stjecanje dužničkih instrumenata;
49. „matična institucija u državi članici” znači matična institucija u državi članici kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 28. Uredbe (EU) br. 575/2013;
50. „matična institucija u Uniji” znači matična institucija iz EU-a kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 29. Uredbe (EU) br. 575/2013;
51. „kapitalni zahtjevi” znači zahtjevi utvrđeni u člancima od 92. do 98. Uredbe (EU) br. 575/2013;
52. „kolegij nadzornih tijela” znači kolegij nadzornih tijela osnovan u skladu s člankom 116. Direktive 2013/36/EU;
53. „okvir Unije za državne potpore” znači okvir utvrđen člancima 107., 108. i 109. UFEU-a te uredbama i svim aktima Unije, uključujući komunikacije i obavijesti sastavljene ili donesene u skladu s člankom 108. stavkom 4. ili člankom 109. UFEU-a;
54. „likvidacija” znači realizacija imovine institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d);
55. „instrument odvajanja imovine” znači mehanizam za izvršavanje prijenosa imovine, prava ili obveza institucija koje je u sanaciji od strane sanacijskog tijela na subjekt za upravljanje imovinom u skladu s člankom 42.;
56. „subjekt za upravljanje imovinom” znači pravna osoba koja ispunjava zahtjeve iz članka 42. stavka 2.;
57. „*bail-in* instrument” znači mehanizam za izvršavanje ovlasti otpisa i konverzije od strane sanacijskog tijela u odnosu na obveze institucije koja je u sanaciji u skladu s člankom 43.;
58. „instrument prodaje poslovanja” znači mehanizam za provedbu prijenosa, od strane

sanacijskog tijela, dionica ili drugih vlasničkih instrumenta koje izdaje institucija u sanaciji, ili imovine, prava ili obveza institucije u sanaciji na kupca koji nije prijelazna institucija, u skladu s člankom 38.;

59. „prijelazna institucija” znači pravna osoba koja ispunjava zahtjeve utvrđene u članku 40. stavku 2.;
60. „instrument prijelazne institucije” znači mehanizam za prijenos dionica ili drugih vlasničkih instrumenata koje izdaje institucija u sanaciji ili imovine, prava ili obveza institucije u sanaciji na prijelaznu instituciju u skladu s člankom 40.;
61. „vlasnički instrumenti” znači dionice, drugi instrumenti koji daju pravo na vlasništvo, instrumenti koji se mogu konvertirati u dionice ili koji daju pravo stjecanja dionica ili drugih vlasničkih instrumenata te instrumenti koji predstavljaju vlasništvo dionica ili drugi vlasnički instrumenti;
62. „dioničari” znači dioničari ili imatelji drugih vlasničkih instrumenata;
63. „ovlasti za prijenos” znači ovlasti definirane u članku 63. stavku 1. točki (c) ili (d) za prijenos dionica, ostalih vlasničkih instrumenata, dužničkih instrumenata, imovine, prava ili obveza ili bilo koje kombinacije ovih stavki od institucije u sanaciji na primatelja;
64. „središnja druga ugovorna strana” znači središnja druga ugovorna stranu kako je definirana u članku 2. točki 1. Uredbe (EU) br. 648/2012;
65. „izvedenica” znači izvedenica kako je definirana u članku 2. točki 5. Uredbe (EU) br. 648/2012;
66. „ovlasti otpisa i konverzije” znači ovlasti navedene u članku 59. stavku 2. i članku 63. stavku 1. točkama od (e) do (i);
67. „osigurana obveza” znači obveza kod koje je pravo vjerovnika na naplatu ili drugi oblik ispunjenja osigurano teretom, zalogom, založnim pravom ili ugovorom o kolateralu uključujući prava koja proizlaze iz repo transakcija i drugih ugovora o kolateralu s prijenosom vlasništva;
68. „instrumenti redovnog osnovnog kapitala” znači instrumenti kapitala koji ispunjavaju uvjete utvrđene u članku 28. stavcima od 1. do 4., članku 29. stavcima od 1. do 5. ili članku 31. stavku 1. Uredbe (EU) br. 575/2013;
69. „instrumenti dodatnog osnovnog kapitala” znači instrumenti kapitala koji ispunjavaju uvjete utvrđene u članku 52. stavku 1. Uredbe (EU) br. 575/2013;
70. „ukupni iznos” znači ukupni iznos do kojeg, prema procjeni sanacijskih tijela, prihvatljive obveze trebaju biti otpisane ili konvertirane, u skladu s člankom 46. stavkom 1.;
71. „prihvatljive obveze” znači obveze i instrumenti kapitala, koji nisu instrumenti redovnog osnovnog kapitala, dodatnog osnovnog kapitala ni dopunskog kapitala, institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) koji nisu isključene iz područja primjene *bail-in* instrumenta na temelju članka 44. stavka 2.;
72. „sustav osiguranja depozita” znači sustav osiguranja depozita koji uvodi i službeno priznaje država članica u skladu s člankom 4. Direktive 2014/49/EU;
73. „instrumenti dopunskog kapitala” znači instrumenti kapitala ili podređeni krediti koji

ispunjavaju uvjete utvrđene člankom 63. Uredbe (EU) br. 575/2013;

74. „relevantni instrumenti kapitala” za potrebe glave IV. poglavlja IV. odjeljka 5. i glave V. poglavlja IV. znači instrumenti dodatnog osnovnog kapitala i instrumenti dopunskog kapitala;
75. „stopa konverzije” znači čimbenik koji određuje broj dionica ili drugih vlasničkih instrumenata u koje će se konvertirati obveze određene kategorije, u odnosu na jedan instrument dotične kategorije ili na određenu jedinicu vrijednosti tražbine duga;
76. „pogođeni vjerovnik” znači vjerovnik čija je tražbina povezana s obvezom koja je umanjena ili konvertirana u dionice ili druge vlasničke instrumente provedbom ovlasti za otpis ili konverziju u skladu s korištenjem *bail-in* instrumenta;
77. „pogođeni imatelj” znači imatelj vlasničkih instrumenata čiji se vlasnički instrumenti poništavaju u skladu s ovlasti navedenom u članku 63. stavku 1. točki (h);
78. „mjerodavno tijelo” znači tijelo države članice određeno u skladu s člankom 61. koje je prema nacionalnom pravu te države odgovorno za utvrđenja iz članka 59. stavka 3.;
79. „relevantna matična institucija” znači matična institucija države članice, matična institucija Unije, financijski holding, mješoviti financijski holding, mješoviti holding, matični financijski holding u državi članici, matični financijski holding u Uniji, mješoviti matični holding u državi članici ili mješoviti matični holding u Uniji, u vezi s kojima se primjenjuje *bail-in* instrument;
80. „primatelj” znači subjekt na koji se prenose dionice, drugi vlasnički instrumenti, dužnički instrumenti, imovina, prava, obveze ili bilo koja kombinacija ovih stavki sa institucije u sanaciji;
81. „radni dan” znači bilo koji dan osim subote, nedjelje ili državnog praznika u dotičnoj državi članici;
82. „pravo otkaza” znači pravo na otkaz ugovora, pravo na prijevremeno ispunjenje, otkaz ili prijeboj obveze ili bilo koja slična odredba kojom se suspendira, mijenja ili gasi neka obveza ugovorne strane ili odredba kojom se sprječava nastanak neke obveze iz ugovora koja bi inače nastala;
83. „institucija u sanaciji” znači institucija, financijska institucija, financijski holding, mješoviti financijski holding, mješoviti holding, matični financijski holding u državi članici, matični financijski holding u Uniji, matični mješoviti financijski holding u zemlji članici ili matični mješoviti holding u Uniji, u vezi s kojim se provodi mjera sanacije;
84. „društvo kćer u Uniji” znači institucija koja ima poslovni nastan u državi članici i koja je društvo kćer institucije treće zemlje ili matičnog društva treće zemlje;
85. „matično društvo u Uniji” znači matična institucija u Uniji, matični financijski holding u Uniji ili matični mješoviti financijski holding u Uniji;
86. „institucija treće zemlje” znači subjekt čija središnjica ima poslovni nastan u trećoj zemlji i koji bi, da ima poslovni nastan u Uniji, bio obuhvaćen definicijom institucije;
87. „matično društvo treće zemlje” znači matično društvo, matični financijski holding ili matični mješoviti financijski holding, koji ima poslovni nastan u trećoj zemlji;
88. „sanacijski postupak u trećoj zemlji” znači postupanje u skladu s pravom treće zemlje za

- svladavanje propasti institucije treće zemlje ili matičnog društva treće zemlje što je, u smislu ciljeva i predviđenih rezultata, usporedivo sa mjerama sanacije u okviru ove Direktive;
89. „podružnica u Uniji” znači podružnica institucije treće zemlje, koja se nalazi u državi članici;
90. „relevantno tijelo treće zemlje” znači tijelo treće zemlje odgovorno za provođenje funkcija usporedivih s funkcijama sanacijskih ili nadležnih tijela u skladu s ovom Direktivom;
91. „aranžman financiranja grupe” znači aranžman ili aranžmani financiranja sanacijskog tijela za grupu u državi članici;
92. „naizmjenična transakcija” znači transakcija izvršena između dva subjekta grupe za potrebe potpunog ili djelomičnog prijenosa rizika proizašlog iz druge transakcije između jednog od tih subjekata grupe i treće strane;
93. „jamstvo unutar grupe” znači ugovor prema kojem jedan subjekt grupe jamči za obveze drugog subjekta grupe prema trećoj strani;
94. „osigurani depoziti” znači osigurani depoziti kako su definirani u članku 2. stavku 1. točki (5) Direktive 2014/49/EU;
95. „prihvatljivi depoziti” znači prihvatljivi depoziti kako su definirani u članku 2. stavku 1. točki (4) Direktive 2014/49/EU;
96. „pokrivene obveznice” znači instrument iz članka 52. stavka 4. Direktive 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća [\(26\)](#);
97. „ugovor o financijskom kolateralu s pravom prijenosa vlasništva” znači ugovor o financijskom kolateralu s pravom prijenosa vlasništva kako je definiran u članku 2. stavku 1. točki (b) Direktive 2002/47/EZ Europskog parlamenta i Vijeća [\(27\)](#);
98. „sporazum o netiranju” znači sporazum u okviru kojeg se niz tražbina ili obveza može preoblikovati u jedan neto zahtjev, uključujući sporazume o netiranju putem zatvaranja transakcije prema kojima se prilikom nastanka događaja izvršenja (bez obzira na to kako i kojim propisom je taj događaj definiran) obveze strana ubrzavaju tako da odmah postaju dospjele ili prestaju te su u svakom slučaju pretvorene u jedan neto zahtjev ili su njime zamijenjene, uključujući „odredbe o konačnom netiranju” kako je definirano u članku 2. stavku 1. točki (n) podtočki i. Direktive 2002/47/EZ i „saldiranje” kako je definirano u članku 2. točki (k) Direktive 98/26/EZ;
99. „sporazum o prijeboju” znači sporazum prema kojem se dvije tražbine ili više njih ili dvije obveze ili više njih koje si međusobno duguju institucija u sanaciji i druga ugovorna strana mogu međusobno prebiti;
100. „financijski ugovori” uključuju sljedeće ugovore i sporazume:
- (a) ugovore o vrijednosnim papirima, uključujući:
- i. ugovore za kupnju, prodaju ili pozajmicu vrijednosnog papira, skupine ili indeksa vrijednosnih papira;
 - ii. opcije na vrijednosni papir, skupinu ili indeks vrijednosnih papira;
 - iii. repo transakcije ili obratne repo transakcije bilo kojeg od tih vrijednosnih papira, skupine ili indeksa vrijednosnih papira;

(b)ugovore o robi, uključujući:

- i.ugovore za kupnju, prodaju ili zajam robe, skupine ili indeksa robe za buduću isporuku;
- ii. opcije na robu, skupinu ili indeks robe;
- iii.repo transakcije ili obratne repo transakcije bilo koje od tih roba, skupina ili indeksa robe;

(c)terminske ugovore i nestandardizirane terminske ugovore, uključujući ugovore (koji nisu ugovori o robi) za kupnju, prodaju ili prijenos robe ili imovine bilo koje druge vrste, usluge, prava ili udjela po dogovorenoj cijeni na neki budućí datum,

(d)sporazume o zamjeni, uključujući:

- i.zamjene i opcije u vezi s kamatnim stopama; sporazume o promptnom ili drugom trgovanju devizama; valutu; indeks vlasničkog kapitala ili vlasnički kapital; dužnički indeks ili dug; indekse robe ili robu; vrijeme; emisije ili inflaciju;
- ii. ukupni povrat, raspon kredita ili zamjenu kredita;
- iii.bilo koji sporazum ili transakciju koji su slični sporazumu iz podtočaka i. ili ii. kojima se periodično trguje na tržištima zamjena ili izvedenica;

(e)međubankovne sporazume o pozajmljivanju kada je rok zajma tri mjeseca ili manje;

(f) okvirne sporazume za bilo koji ugovor ili sporazum iz točaka od (a) do (e).

101.„mjera za sprječavanje krize” znači izvršavanje ovlasti za izravno uklanjanje nedostataka ili prepreka oporavku u skladu s člankom 6. stavkom 6., izvršavanje ovlasti za rješavanje ili uklanjanje prepreka mogućnosti sanacije u skladu s člankom 17 ili 18., primjena mjera rane intervencije u skladu s člankom 27., imenovanje privremenog upravitelja u skladu s člankom 29. ili izvršavanje ovlasti otpisa ili konverzije u skladu s člankom 59.;

102.„mjera za upravljanje krizom” znači mjera sanacije ili imenovanje posebnog upravitelja u skladu s člankom 35. ili osobe u skladu s člankom 51. stavkom 2. ili člankom 72. stavkom 1.;

103.„mogućnost oporavka” znači mogućnost institucije da obnovi svoj financijski položaj nakon znatnog gubitka vrijednosti;

104.„deponent” znači deponent kako je definiran u članku 2. stavku 1. točki (6) Direktive 2014/49/EU;

105.„ulagatelj” znači ulagatelj u smislu članka 1. točke 4. Direktive 97/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća [\(28\)](#);

106.„imenovano nacionalno makrobonitetno tijelo” znači tijelo kojem je povjerena provedba makrobonitetne politike iz Preporuke B1 Preporuke Europskog odbora za sistemske rizike od 22. prosinca 2011. o makrobonitetnim ovlastima nacionalnih tijela (ESRB/2011/3);

107.„mikropoduzeća te mala i srednja poduzeća” znači mikropoduzeća te mala i srednja poduzeća kako je definirano s obzirom na kriterij godišnjeg prometa iz članka 2. stavka 1. Priloga Preporuci Komisije 2003/361/EC [\(29\)](#);

108.„uređeno tržište” znači uređeno tržište kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 21.

Direktive 2014/65/EU.

2. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 115. kako bi točno odredila kriterije za utvrđivanje aktivnosti, usluga i djelovanja iz prvog podstavka točke 35. s obzirom na definiciju „ključnih funkcija” i kriterije za utvrđivanje poslovanja i povezanih usluga iz prvog podstavka točke 36. s obzirom na definiciju „temeljnih linija poslovanja”.

Članak 3.

Imenovanje tijela odgovornih za sanaciju

1. Svaka država članica imenuje jedno ili, iznimno, više sanacijskih tijela koja su ovlaštena primjenjivati instrumente sanacije i izvršavati sanacijske ovlasti.

2. Sanacijsko tijelo je tijelo javne uprave ili tijela kojima su povjerene ovlasti javne uprave.

3. Sanacijska tijela mogu biti nacionalne središnje banke, nadležna ministarstva ili druga tijela javne uprave ili tijela kojima su povjerene ovlasti javne uprave. Države članice iznimno mogu predvidjeti da su sanacijska tijela nadležna za nadzor za potrebe Uredbe (EU) br. 575/2013 i Direktive 2013/36/EU. Moraju postojati adekvatni strukturni mehanizmi kako bi se osigurala operativna neovisnost i izbjegli sukobi interesa među nadzornim funkcijama u skladu s Uredbom (EU) br. 575/2013 i Direktivom 2013/36/EU ili drugim funkcijama relevantnog tijela i funkcijama sanacijskih tijela u skladu s ovom Direktivom, ne dovodeći u pitanje razmjenu informacija i obveze suradnje u skladu sa zahtjevima stavka 4. Države članice moraju posebno osigurati da između nadležnih tijela, nacionalnih središnjih banaka, nadležnih ministarstava ili drugih tijela postoji operativna neovisnost između sanacijskih funkcija i nadzornih ili drugih funkcija relevantnog tijela.

Osoblje uključeno u provedbu funkcija sanacijskog tijela u skladu s ovom Direktivom je strukturno odvojeno od osoblja koje je uključeno u provedbu drugih zadaća u skladu s Uredbom (EU) 575/2013 i Direktivom 2013/36/EU ili s obzirom na druge funkcije relevantnog tijela i podliježe posebnim linijama izvješćivanja.

Za potrebe ovog stavka, države članice ili sanacijsko tijelo donose i objavljuju sva potrebna interna pravila, uključujući pravila o poslovnoj tajni i razmjeni informacija između različitih funkcionalnih područja.

4. Države članice zahtijevaju da tijela koja provode nadzor i sanacijske funkcije te osobe koje u njihovo ime provode te funkcije usko surađuju u pripremi, planiranju i primjeni odluka o sanaciji, i kada su sanacijsko tijelo i nadležno tijelo različiti subjekti i kada te funkcije obnaša isti subjekt.

5. Svaka država članica imenuje jedno ministarstvo za izvršavanje funkcija nadležnog ministarstva u okviru ove Direktive.

6. Ako sanacijsko tijelo u državi članici nije nadležno ministarstvo, ono obavješćuje nadležno ministarstvo o odlukama donesenim u skladu s ovom Direktivom i, osim ako je drukčije utvrđeno nacionalnim pravom, isporučuje njegovo odobrenje prije provedbe odluka koje imaju izravni fiskalni učinak ili sistemske implikacije.

7. Odluke koje donesu nadležna tijela, sanacijska tijela i EBA u skladu s ovom Direktivom uzimaju u obzir mogući učinak te odluke u svim državama članicama u kojima institucija ili

grupa upravlja i na najmanju mjeru svode negativne učinke na financijsku stabilnost i negativne gospodarske i socijalne učinke u tim državama članicama. Odluke EBA-e podliježu članku 38. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

8. Države članice osiguravaju da svako sanacijsko tijelo ima stručno znanje, sredstva i operativnu sposobnost za primjenu mjera sanacije te da je sposobno izvršavati ovlasti brzinom i fleksibilnošću potrebnima za ostvarivanje ciljeva sanacije.

9. EBA, u suradnji s nadležnim tijelima i sanacijskim tijelima razvija potrebno stručno znanje, sredstva i operativnu sposobnost te nadgleda provedbu stavka 8. uključujući i putem periodičnih stručnih pregleda.

10. Kada, u skladu sa stavkom 1. država članica imenuje više od jednog tijela za primjenu instrumenata sanacije i izvršavanje sanacijskih ovlasti, EBA-i i Komisiji dostavlja priopćenje s detaljnim obrazloženjem te jasno raspoređuje funkcije i odgovornosti između tih tijela, osigurava adekvatnu koordinaciju među njima i imenuje jedno tijelo za kontakt za potrebe suradnje i koordinacije s relevantnim tijelima drugih država članica.

11. Države članice obavješćuju europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo) („EBA”) o nacionalnom tijelu ili tijelima imenovanim sanacijskim tijelima i tijelu za kontakt te, ako je to potrebno, o njihovim posebnim funkcijama i odgovornostima. EBA objavljuje popis tih sanacijskih tijela i tijela za kontakt.

12. Ne dovodeći u pitanje članak 85. države članice mogu, u skladu s nacionalnim pravom, ograničiti odgovornost sanacijskog tijela, nadležnog tijela i njihovog osoblja za radnje i propuste tijekom izvršavanja funkcija u okviru ove Direktive.

GLAVA II. PRIPREMA

POGLAVLJE I.

Planiranje oporavka i sanacije

Odjeljak 1. Opće odredbe

Članak 4.

Pojednostavljene obveze za određene institucije

1. Uzimajući u obzir utjecaj koji bi propast institucije mogla izazvati zbog prirode njenog poslovanja, njene dioničarske strukture, pravnog oblika, profila rizičnosti, veličine i pravnog statusa, međusobne povezanosti s ostalim institucijama ili općenito s financijskim sustavom, područje i složenosti njenog djelovanja, članstvo u institucionalnom sustavu zaštite ili u nekom drugom združnom sustavu međusobne solidarnosti prema članku 113. stavku 7. Uredbe (EU) br. 575/2013 i moguće pružanje ulagačkih usluga ili aktivnosti definiranih člankom 4. stavkom 1. točkom 2. Direktive 2014/65/EU da bi se njena propast i kasnija likvidacija u redovnom

postupku u slučaju insolventnosti moglo značajno negativno odraziti na financijska tržišta, druge institucije, uvjete financiranja ili na šire gospodarstvo, država članica osigurava da nadležna i sanacijska tijela odrede:

- (a) sadržaj i detalje planova oporavka i sanacije predviđenih člancima 5. do 12.;
- (b) datum do kojeg će biti izrađeni prvi planovi oporavka i sanacije te učestalost ažuriranja planova oporavka i sanacije koja može biti manja od one predviđene člankom 5. stavkom 2., člankom 7. stavkom 45., člankom 10. stavkom 6. i člankom 13. stavkom 3.;
- (c) sadržaje i detalje informacija koje se traže od institucija kako je predviđeno člankom 5. stavkom 5., člankom 11. stavkom 1. i člankom 12. stavkom 2. te odjeljcima A i B Priloga.
- (d) razinu pojedinosti za procjenu mogućnosti sanacije predviđene člancima 15. i 16. te odjeljkom C Priloga.

2. Nadležna tijela i, ako je bitno, sanacijska tijela vrše procjenu iz stavka 1. nakon savjetovanja, prema potrebi, s nacionalnim makrobonitetnim tijelom.

3. Države članice osiguravaju da u slučajevima kada se primjenjuju pojednostavljene obveze, nadležna tijela i, prema potrebi, sanacijska tijela mogu u bilo kojem trenutku odrediti izvršenje pune, nepojednostavljene obveze.

4. Države članice osiguravaju da sama primjena pojednostavljenih obveza ne utječe na ovlasti nadležnog tijela, i prema potrebi, sanacijskog tijela za poduzimanje mjera za sprječavanje krize ili mjera za upravljanje krizom.

5. EBA do 3. srpnja 2015. izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 s ciljem određivanja kriterija iz stavka 1. za procjenu, u skladu s tim stavkom, utjecaja propasti institucije na financijsko tržište, druge institucije ili na uvjete financiranja.

6. Uzimajući u obzir, prema potrebi, iskustvo stečeno primjenom smjernica iz stavka 5., EBA izrađuje nacрте regulatornih tehničkih standarda kako bi pobliže odredila kriterije iz stavka 1., za procjenu, utjecaja propasti institucije na financijsko tržište, druge institucije ili na uvjete financiranja, u skladu s tim stavkom.

EBA Komisiji podnosi navedene nacрте regulatornih tehničkih standarda do 3. srpnja 2017.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

7. Nadležna tijela i sanacijska tijela obavješćuju EBA-u o načinu na koji su primijenili stavke 1., 8. 9. i 10. na institucije u svojoj nadležnosti. EBA do 31. prosinca 2017. podnosi izvješće Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji o provedbi stavaka 1., 8., 9. i 10. U tom se izvješću posebno navode razlike u provedbi stavaka 1., 8., 9. i 10., na nacionalnoj razini.

8. Podložno stavcima 3.b i 3.c, države članice osiguravaju da nadležna tijela i, prema potrebi, sanacijska tijela mogu izuzeti od primjene:

(a) zahtjeve iz odjeljaka 2. i 3. ovog poglavlja za institucije povezane sa središnjim tijelom i potpuno ili djelomično izuzetih iz bonitetnih zahtjeva u nacionalnom pravu u skladu s člankom 10. Uredbe (EU) br. 575/2013;

(b) zahtjeve iz odjeljka 2. za institucije koje su članice institucionalnog sustava zaštite.

9. Kada je izuzeće odobreno u skladu sa stavkom 8., države članice:

- (a) primjenjuju zahtjeve iz odjeljaka 2. i 3. ovog poglavlja na konsolidiranoj osnovi na središnje tijelo i institucije povezane s njim u okviru značenja članka 10. Uredbe (EU) br. 575/2013;
- (b) zahtijevaju da institucionalni sustav zaštite ispunjava zahtjeve odjeljaka 2. u suradnji sa svakim od svojim izuzetih članova.

U tu svrhu, svako upućivanje u odjeljcima 2. i 3. ovog poglavlja na grupu uključuje središnje tijelo i institucije povezane s njim u okviru značenja članka 10. Uredbe (EU) br. 575/2013 i njihova društva kćeri, a svako upućivanje na matična društva ili institucije koje podliježu konsolidiranom nadzoru u skladu s člankom 111. Direktive 2013/36/EU uključuju središnje tijelo.

10. Institucije koje su pod izravnim nadzorom Europske središnje banke u skladu s člankom 6. stavkom 4. Uredbe (EU) br. 1024/2013 ili koje imaju znatan udio u financijskom sustavu države članice izrađuju vlastite planove oporavka u skladu s odjeljkom 2. ovog poglavlja i podliježu individualnim planovima sanacije u skladu s odjeljkom 3.

Za potrebe ovog stavka smatra se da poslovanje institucije čini znatan udio u financijskom sustavu države članice ako je ispunjen bilo koji od sljedećih uvjeta:

- (a) ukupna vrijednost njezine imovine prelazi 30 000 000 000 EUR; ili
- (b) omjer njezine ukupne imovine i BDP-a države članice u kojoj je društvo ima poslovni nastan prelazi 20 %, osim ako je ukupna vrijednost njegove imovine manja od 5 000 000 000 EUR;

11. EBA izrađuje nacрте provedbenih tehničkih standarda kako bi pobliže odredila ujednačene obrasce, predloške i definicije za identifikaciju i prijenos informacija od strane nadležnih tijela i sanacijskih tijela EBA-i za potrebe stavka 7., podložno načelu proporcionalnosti.

EBA Komisiji podnosi navedene nacрте provedbenih tehničkih standarda do 3. srpnja 2015.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Odjeljak 2.

Planiranje oporavka

Članak 5.

Planovi oporavka

1. Države članice osiguravaju da svaka institucija koja nije dio grupe koja podliježe konsolidiranom nadzoru u skladu s člancima 111. i 112. Direktive 2013/36/EU sastavi i primjenjuje plan oporavka kojim utvrđuje mjere koje institucija mora poduzeti radi obnavljanja svojeg financijskog položaja nakon njegovog značajnog pogoršanja. Planovi oporavka smatraju se sustavom korporativnog upravljanja u smislu članka 74. Direktive 2013/36/EU.

2. Nadležna tijela osiguravaju da institucije ažuriraju svoje planove oporavka najmanje jednom godišnje ili nakon promjene u pravnoj ili organizacijskoj strukturi institucije, poslovnoj ili financijskoj situaciji, koja bi mogla bitno utjecati na plan oporavka ili stvoriti potrebu za

njegovom promjenom. Nadležna tijela mogu zahtijevati da institucije češće ažuriraju svoje planove oporavka.

3. Planovi oporavka ne pretpostavljaju dostupnost izvanrednih javnih financijskih potpora ili primitak tih potpora.

4. Planovi oporavka uključuju, prema potrebi, analizu kako i kada se institucija može, pod uvjetima koje postavlja plan, prijaviti za uporabu instrumenata središnje banke i određuju onu imovinu koja bi se mogla smatrati kolateralom.

5. Ne dovodeći u pitanje članak 4., države članice osiguravaju da planovi oporavka uključuju informacije navedene u odjeljku A Priloga. Države članice mogu zahtijevati da se u planove oporavka uključe dodatne informacije.

Planovi oporavka također uključuju mjere koje bi institucija mogla poduzeti ako su ispunjeni uvjeti za ranu intervenciju iz članka 27.

6. Države članice zahtijevaju da planovi oporavka uključuju odgovarajuće uvjete i postupke za osiguranje pravovremene provedbe mjera oporavka kao i velik broj mogućnosti oporavka. Države članice zahtijevaju da planovi oporavka razmotre niz scenarija ozbiljnog makroekonomskog i financijskog stresa relevantnih za posebne uvjete institucije uključujući događanja na razini cijelog sustava i poseban stres povezan s pojedinačnim pravnim osobama i grupama.

7. EBA, u bliskoj suradnji s Europskim odborom za sistemske rizike (ESBR), do 3. srpnja 2015., izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 kojima se detaljnije određuje niz scenarija koje se trebaju primijeniti za potrebe stavka 6. ovog članka.

8. Države članice mogu predvidjeti da nadležna tijela imaju ovlast zahtijevati od institucije da vodi detaljnu evidenciju o financijskim ugovorima u kojima je dotična institucija ugovorna strana.

9. Upravljačko tijelo institucije iz stavka 1. procjenjuje i odobrava plan oporavka prije no što ga preda nadležnom tijelu.

10. EBA izrađuje nacрте regulatornih tehničkih standarda detaljnije navodeći, ne dovodeći u pitanje članak 4., informacije koje mora sadržavati plan oporavka iz stavka 5 ovog članka.

EBA Komisiji podnosi navedene nacрте regulatornih tehničkih standarda do 3. srpnja 2015.

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 6.

Procjena planova oporavka

1. Države članice zahtijevaju od institucija koje moraju izraditi planove oporavka u skladu s člankom 5. stavkom 1. i člankom 7. stavkom 1. da te planove oporavka podnesu na preispitivanje nadležnom tijelu. Države članice zahtijevaju od institucija da na način prihvatljiv nadležnom tijelu pokažu da ti planovi zadovoljavaju kriterije iz stavka 2.

2. Nadležna tijela, u roku od šest mjeseci od predaje svakog plana i nakon savjetovanja s nadležnim tijelima država članica u kojima su smještene značajne podružnice u onoj mjeri u

kojoj je to važno za tu podružnicu, preispituju plan i procjenjuju u kojoj mjeri plan ispunjava zahtjeve iz članka 5. i sljedeće kriterije:

(a) provedba aranžmana predloženih u planu bi vjerojatno održala ili obnovila održivost redovnog poslovanja i financijski položaj institucije ili grupe, uzimajući u obzir pripremne mjere koje je institucija poduzela ili planira poduzeti;

(b) plan i posebne mogućnosti u okviru plana bi se vjerojatno mogli brzo i učinkovito provesti u situacijama financijskog stresa uz izbjegavanje u najvećoj mogućoj mjeri bilo kakav znatni štetni učinak na financijski sustav, uključujući scenarije koji bi doveli do toga da druge institucije provedu planove oporavka u istom razdoblju.

3. Prilikom procjene primjerenosti planova oporavka, nadležno tijelo uzima u obzir primjerenost strukture kapitala i financiranja institucije ovisno o razini kompleksnosti organizacijske strukture i profila rizika institucije.

4. Nadležno tijelo dostavlja plan oporavka sanacijskom tijelu. Sanacijsko tijelo može ispitati plan oporavka s ciljem utvrđivanja bilo kakvih mjera u planu oporavka koje bi mogle negativno utjecati na mogućnost sanacije institucije te može, po tom pitanju, sastaviti preporuke za nadležno tijelo.

5. Kada nadležno tijelo procijeni da u planu postoje bitni nedostaci ili bitne prepreke provedbi plana, obavješćuje instituciju ili matično društvo grupe o svojoj procjeni i traži da institucija, u roku od dva mjeseca, s mogućnošću produžetka roka za jedan mjesec uz odobrenje tijela, preda izmijenjeni plan koji pokazuje kako će se ti nedostaci ili prepreke riješiti.

Prije nego od institucije zatraži da ponovno preda plan oporavka, nadležno tijelo instituciji daje priliku da iznese svoje mišljenje o tom zahtjevu.

Ako nadležno tijelo smatra da izmijenjenim planom nedostaci i prepreke nisu adekvatno riješeni, može naložiti instituciji da izvrši određene promjene plana.

6. Ako institucija ne preda izmijenjeni plan oporavka ili nadležno tijelo utvrdi da izmijenjeni plan oporavka ne ispravlja adekvatno nedostatke ili potencijalne prepreke utvrđene u prvoj procjeni te da nije moguće adekvatno ispraviti nedostatke i prepreke uputom da se izvrše određene promjene plana, nadležno tijelo zahtjeva od institucije da unutar razumnog roka utvrdi promjene koje može uvesti u poslovanje kako bi uklonila nedostatke i prepreke u provedbi plana oporavka.

Ako institucija ne utvrdi takve promjene unutar roka koji je odredilo nadležno tijelo ili ako nadležno tijelo procijeni da mjere koje je predložila institucija ne bi adekvatno uklonile nedostatke ili prepreke, nadležno tijelo može naložiti instituciji poduzimanje bilo kojih mjera koje smatra nužnima i razmjernima, uzimajući u obzir ozbiljnost nedostataka i prepreka i učinak mjera na poslovanje institucije.

Nadležno tijelo može, ne dovodeći u pitanje članak 104. Direktive 2013/36/EU naložiti instituciji da:

- (a) smanji profil rizičnosti institucije, uključujući likvidnosni rizik;
- (b) omogući mjere pravovremene dokapitalizacije;
- (c) preispita strategiju i strukturu institucije;

(d)promijeni strategiju financiranja s ciljem povećanja otpornosti temeljnih linija poslovanja i ključnih funkcija;

(e) uvede promjene u upravljačku strukturu institucije.

Popis mjera navedenih u ovom stavku ne sprječava države članice da ovlaste nadležna tijela za poduzimanje dodatnih mjera u okviru nacionalnog prava.

7. Kada nadležno tijelo zahtijeva od institucije da poduzme mjere u skladu sa stavkom 46., njegova odluka o mjerama mora biti obrazložena i razmjerna.

Odluka se instituciji dostavlja pisanim putem i protiv nje postoji pravo na pravni lijek.

8. EBA sastavlja nacрте regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuju minimalni kriteriji koje nadležno tijelo treba procijeniti za potrebe procjene iz stavka 2. ovog članka i članka 8. stavka 1.

EBA Komisiji podnosi navedene nacрте regulatornih tehničkih standarda do 3. srpnja 2015.

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 7.

Planovi oporavka grupe

1. Države članice osiguravaju da matična društva u Uniji izrađuju plan oporavka grupe i predaju ga konsolidirajućem nadzornom tijelu. Planovi oporavka grupe sastoje se od plana oporavka čitave grupe koju vodi matično društvo u Uniji. Plan oporavka grupe utvrđuje mjere čija se provedba zahtijeva na razini matičnog društva u Uniji i svakog društva kćeri pojedinačno.

2. U skladu s člankom 8. nadležna tijela od društava kćeri mogu zahtijevati da izrade i predaju planove oporavka na pojedinačnoj osnovi.

3. Konsolidirajuće nadzorno tijelo, pod uvjetom da su na snazi zahtjevi povjerljivosti utvrđeni ovom Direktivom, predaje planove oporavka grupe:

(a) relevantnim nadležnim tijelima iz članka 115. i 116. Direktive 2013/36/EU;

(b) nadležnim tijelima država članica u kojima su smještene značajne podružnice u onoj mjeri u kojoj je to važno za tu podružnicu;

(c) sanacijskom tijelu za grupu; i

(d) sanacijskim tijelima za podružnicu.

4. Cilj plana oporavka grupe je postizanje stabilnosti grupe kao cjeline ili bilo koje institucije grupe kada se nalazi u kriznoj situaciji, s ciljem rješavanja ili uklanjanja uzroka poremećaja i obnove financijskog položaja grupe ili institucije u pitanju istodobno vodeći računa financijskom položaju drugih subjekata grupe.

Plan oporavka grupe uključuje mehanizme kojima se osigurava koordinacija i dosljednost mjera koje treba poduzeti na razini matičnog društva u Uniji, na razini subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka (c) i (d) kao i mjera koje treba poduzeti na razini društava kćeri i, prema potrebi, u skladu s Direktivom 2013/36/EU na razini značajnih podružnica.

5. Plan oporavka grupe i bilo koji plan sastavljen za pojedino društvo kćer uključuje elemente navedene u članku 5. Prema potrebi, ti planovi uključuju aranžmane za financijsku potporu unutar grupe usvojene na temelju sporazuma o financijskoj potpori unutar grupe koji je postignut u skladu s poglavljem III.

6. Planovi oporavka grupe uključuju raspon mogućnosti oporavka koji navodi mjere za rješavanje scenarija predviđenih člankom 5. stavkom 6.

Za svaku od tih scenarija planom oporavka grupe utvrđuje se postoje li prepreke u provedbi mjera za oporavak unutar grupe, uključujući na razini pojedinačnih subjekata obuhvaćenih planom, i postoje li sadržajne praktične i pravne prepreke za brz prijenos regulatornog kapitala ili otplatu obveza ili imovine unutar grupe.

7. Upravljačko tijelo subjekta koji sastavlja plan oporavka grupe u skladu sa stavkom 1. procjenjuje i odobrava plan oporavka grupe prije no što ga podnese konsolidirajućem nadzornom tijelu.

Članak 8.

Procjena planova oporavka grupe

1. Konsolidirajuće nadzorno nadzorno tijelo, zajedno s nadležnim tijelima za društva kćeri, nakon savjetovanja s nadležnim tijelima iz članka 116. Direktive 2013/36/EU i nadležnim tijelima za značajne podružnice u onoj mjeri u kojoj je to važno za značajnu podružnicu, preispituje plan oporavka grupe i procjenjuje u kojoj mjeri zadovoljava zahtjeve i kriterije utvrđene u člancima 6. i 7. Ta se procjena vrši u skladu s postupkom utvrđenim člankom 6. i s ovim člankom i uzima u obzir mogući utjecaj mjera oporavka na financijsku stabilnost u svim državama članicama u kojima grupa djeluje.

2. Konsolidirajuće nadzorno tijelo i nadležna tijela za društva kćeri nastoje postići zajedničku odluku o:

- (a) preispitivanju i procjeni plana oporavka grupe;
- (b) tome hoće li biti izrađen pojedinačni plan oporavka za institucije koje su dio grupe; i
- (c) primjeni mjera navedenih u članku 6. stavcima 5. i 6.

Uključene strane teže postizanju zajedničke odluke u roku od četiri mjeseca od datuma na koji konsolidirajuće nadzorno tijelo preda plan oporavka grupe u skladu s člankom 7. stavkom 3.

Na zahtjev nadležnog tijela EBA može pomoći nadležnim tijelima u postizanju zajedničke odluke u skladu s člankom 31. točkom (c) Uredbe (EU) br. 1093/2010.

3. Ako nadležna tijela u roku od četiri mjeseca od datuma predaje ne donesu zajedničku odluku u o preispitivanju i procjeni plana oporavka grupe ili o bilo kojim mjerama koje matično društvo u Uniji mora poduzeti u skladu s člankom 6. stavcima 5. i 6., konsolidirajuće nadzorno tijelo o tome donosi vlastitu odluku. Konsolidirajuće nadzorno tijelo donosi svoju odluku uzevši u obzir mišljenja i rezerve koje su u roku od četiri mjeseca iznijela druga nadležna tijela. Konsolidirajuće nadzorno tijelo o svojoj odluci obavješćuje matično društvo u Uniji i druga nadležna tijela.

Ako je, na kraju tog četveromjesečnog roka, bilo koje od nadležnih tijela iz stavka 2. uputilo predmet naveden u stavku 7. EBA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010,

konsolidirajuće nadzorno tijelo odgađa svoju odluku i čeka odluku koju može donijeti EBA u skladu s člankom 19. stavkom 3. te uredbe te donosi svoju odluku u skladu s odlukom EBA-e. Četveromjesečno razdoblje smatra se rokom za mirenje u smislu te uredbe. EBA svoju odluku donosi u roku od mjesec dana. Predmet se ne upućuje EBA-i nakon isteka roka od četiri mjeseca ili nakon što je donesena zajednička odluka. Ako EBA u roku od mjesec dana ne donese odluku, primjenjuje se odluka konsolidirajućeg nadzornog tijela.

4. Ako nadležna tijela u roku od četiri mjeseca od datuma predaje ne donesu zajedničku odluku o:

(a) tome hoće li za institucije koje su u njegovoj nadležnosti biti izrađen plan oporavka na pojedinačnoj osnovi; ili

(b) primjeni mjera na razini društava kćeri navedenih u članku 6. stavcima 5. i 6.;

svako nadležno tijelo sâmo odlučuje o tom pitanju.

Ako je, na kraju četveromjesečnog roka, bilo koje od dotičnih nadležnih tijela uputilo predmet naveden u stavku 7. EBA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010, nadležno tijelo za društvo kćeri odgađa svoju odluku i čeka odluku koju može donijeti EBA u skladu s člankom 19. stavkom 3. te uredbe te donosi svoju odluku u skladu s odlukom EBA-e. Četveromjesečni rok smatra se rokom za mirenje u smislu te uredbe. EBA svoju odluku donosi u roku od mjesec dana. Predmet se ne upućuje EBA-i nakon isteka roka od četiri mjeseca ili nakon što je donesena zajednička odluka. Ako EBA ne donese odluku u roku od mjesec dana, primjenjuje se odluka nadležnog tijela odgovornog za pojedino društvo kćer.

5. Druga nadležna tijela koja se ne protive u skladu sa stavkom 4. mogu postići zajedničku odluku o planu oporavka grupe kojim su obuhvaćeni subjekti grupe u njihovoj nadležnosti.

6. Zajednička odluka iz stavka 2. ili 5. i odluke koje donose nadležna tijela, u slučaju izostanka zajedničke odluke iz stavaka 3. i 4., smatraju se konačnima i primjenjuju ih nadležna tijela u dotičnim državama članicama.

7. Na zahtjev nadležnog tijela u skladu sa stavkom 3. ili 4., EBA može samo pomoći nadležnim tijelima u postizanju sporazuma u skladu s člankom 19. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 1093/2010 s obzirom na procjenu planova oporavka i provedbu mjera iz članka 6. stavka 6. točaka (a), (b) i (d).

Članak 9.

Pokazatelji plana oporavka

1. U svrhu članka 5. do 8. nadležna tijela zahtijevaju da svaki plan oporavka uključuje okvir pokazatelja koje utvrđuje institucija kojim se određuju okolnosti u kojima mogu biti poduzete odgovarajuće mjere iz plana. O takvim se pokazateljima dogovaraju nadležna tijela prilikom procjenjivanja planova oporavka u skladu s člancima 6. i 8. Pokazatelji mogu biti kvalitativni ili kvantitativni ovisno o financijskom položaju institucije i moguće ih je jednostavno pratiti. Nadležna tijela osiguravaju da institucije provode odgovarajuće mehanizme za redovito praćenje pokazatelja.

Neovisno o prvom podstavku institucija može:

(a) poduzeti mjere u okviru plana oporavka ako relevantni pokazatelj još nije postignut, ali ako

upravljačko tijelo institucije zbog okolnosti to smatra potrebnim; ili

(b) suzdržati se od poduzimanja takve mjere ako upravljačko tijelo institucije to zbog okolnosti situacije ne smatra potrebnim.

Nadležno se tijelo bez odgode obavješćuje o odluci da se mjere iz plana oporavka poduzimaju ili ne poduzimaju.

2. EBA do 3. srpnja 2015. izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 kojima se određuje minimalni popis kvalitativnih i kvantitativnih pokazatelja iz stavka 1.

Odjeljak 3. Planiranje sanacije

Članak 10.

Planovi sanacije

1. Sanacijska tijela, nakon savjetovanja s nadležnim tijelom i nakon savjetovanja sa sanacijskim tijelima u čijoj su nadležnosti sve značajne podružnice u onoj mjeri u kojoj je to važno za značajnu podružnicu, sastavljaju plan sanacije za svaku instituciju koja nije dio grupe koja podliježe konsolidiranom nadzoru u skladu s člancima 111. i 112. Direktive 2013/36/EU. Planom sanacije osiguravaju se mjere sanacije koje sanacijsko tijelo može poduzeti ako institucija zadovoljava uvjete za sanaciju. Informacije iz stavka 7.a objavljuju se dotičnoj instituciji.

2. Prilikom izrade plana sanacije, sanacijsko tijelo određuje sve bitne prepreke sanaciji i, ako je to nužno i razmjerno, navodi relevantne mjere za rješavanje tih prepreka, u skladu s poglavljem 2. ove glave.

3. Planom sanacije vodi se računa o relevantnim scenarijima uključujući onaj u kojoj bi slučaj propasti mogao biti idiosinkratičan ili bi se mogao dogoditi za vrijeme šire financijske nestabilnosti ili događanja na razini cijelog sustava. Plan sanacije ne pretpostavlja ništa od sljedećeg:

(a) bilo kakvu izvanrednu javnu financijsku potporu osim korištenja aranžmana financiranja uspostavljenih u skladu s člankom 100.;

(b) bilo kakvu hitnu likvidnosnu pomoć središnje banke; ili

(c) bilo kakvu likvidnosnu pomoć središnje banke dodijeljenu u okviru nestandardne kolateralizacije, roka dospjeća ili kamatnih uvjeta.

4. Plan sanacije uključuje analizu kako i kada se institucija može, pod uvjetima navedenim u planu, prijaviti za uporabu instrumenata središnje banke i određuje onu imovinu koja bi se mogla smatrati kolateralom.

5. Sanacijska tijela mogu zahtijevati od institucija da im pomognu u izradi i ažuriranju planova.

6. Planovi sanacije se preispituju i prema potrebi ažuriraju najmanje jednom godišnje te nakon svake promjene pravne ili organizacijske strukture institucije ili njezina poslovanja ili

financijskog položaja koja bi mogla bitno utjecati na učinkovitost plana ili stvoriti potrebu za revizijom plana sanacije.

Za potrebe preispitivanja ili ažuriranja planova sanacije iz prvog podstavka, institucije i nadležna tijela odmah obavješćuju sanacijska tijela o svakoj promjeni zbog koje je nužna takva revizija ili ažuriranje.

7. Ne dovodeći u pitanje članak 4., plan sanacij navodi mogućnosti primjene instrumenata sanacije i sanacijskih ovlasti za instituciju iz glave IV. Plan uključuje i gdje god je to potrebno i moguće iskazuje u brojkama:

- (a) sažetak ključnih elemenata plana;
 - (b) sažetak bitnih promjena institucije koje su se dogodile nakon što su podnesene posljednje informacije o sanaciji;
 - (c) prikaz načina na koji bi se ključne funkcije i temeljne linije poslovanja mogle pravno i ekonomski odvojiti od ostalih funkcija do mjere koja je potrebna kako bi se osigurao kontinuitet u slučaju propasti institucije;
 - (d) procjena rokova za provedbu svakog važnog aspekta plana;
 - (e) detaljni opis procjene mogućnosti sanacije provedene u skladu sa stavkom 2. ovog članka i s člankom 15.;
 - (f) opis svih mjera potrebnih u skladu s člankom 17. za rješavanje ili uklanjanje prepreka mogućnostima sanacije utvrđenih procjenom provedenom u skladu s člankom 15.;
 - (g) opis postupaka određivanja vrijednosti i utrživosti ključnih funkcija, temeljnih linija poslovanja i imovine institucije;
 - (h) detaljan opis aranžmana kojima se osigurava da su informacije potrebne na temelju članka 11. ažurne i u svakom trenutku na raspolaganju sanacijskim tijelima;
- i. objašnjenje sanacijskog tijela o načinima na koje bi se mogle financirati mogućnosti sanacije, a da se pritom ne pretpostavlja ništa od sljedećeg:
- i. bilo kakva izvanredna javna financijska potpora osim korištenja aranžmana financiranja uspostavljenih u skladu s člankom 100.;
 - ii. bilo kakva hitna likvidnosna pomoć središnje banke; ili
 - iii. bilo kakva likvidnosna pomoć središnje banke dodijeljena u okviru nestandardne kolateralizacije, roka dospijeca ili kamatnih uvjeta;
- (j) detaljan opis različitih sanacijskih strategija koje bi se mogle primijeniti s obzirom na različite moguće scenarije i primjenjive vremenske okvire;
 - (k) opis ključnih međuovisnosti;
 - (l) opis mogućnosti očuvanja pristupa isplatama i klirinškim uslugama te ostalim infrastrukturama i procjena prenosivosti pozicije klijenta;
 - (m) analiza utjecaja plana na zaposlenike institucije, uključujući procjenu bilo kakvih povezanih troškova i opis predviđenih postupaka za savjetovanje sa zaposlenicima za vrijeme postupka sanacije, uzimajući u obzir nacionalni sustav za dijalog sa socijalnim partnerima gdje je to primjereno;

- (n) plan komunikacije s medijima i javnošću;
- (o) minimalan zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze potrebne na temelju članka 45. stavka 1. i, prema potrebi, rok za postizanje te razine;
- (p) prema potrebi, minimalan zahtjev za regulatorni kapital i ugovorne *bail-in* instrumente na temelju članka 45. stavka 1. i, prema potrebi, rok za postizanje te razine;
- (q) opis nužnih radnji i sustava za održavanje neprekidnog funkcioniranja operativnih postupaka institucije;
- (r) prema potrebi, svako mišljenje institucije u vezi s planom sanacije.

8. Države članice također osiguravaju da sanacijska tijela imaju ovlasti zahtijevati od institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) da vode detaljnu evidenciju o financijskim ugovorima u kojima je ugovorna strana. Sanacijsko tijelo može odrediti rok unutar kojeg institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) treba biti u stanju napraviti takvu evidenciju. Isti vremenski rok primjenjuje se za sve institucije i sve subjekte iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) u njegovoj nadležnosti. Sanacijsko tijelo može odlučiti odrediti različite rokove za različite vrste financijskih ugovora iz članka 2. stavka 100. Ovaj stavak ne utječe na ovlasti nadležnog tijela za prikupljanje informacija.

9. EBA, nakon savjetovanja s Europskim odborom za sistemske rizike, sastavlja nacрте regulatornih tehničkih standarda kojim se pobliže određuje sadržaj plana sanacije.

EBA Komisiji podnosi navedene nacрте regulatornih tehničkih standarda do 3. srpnja 2015.

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 11.

Informacije za potrebe planova sanacije i suradnju od strane institucije

1. Države članice osiguravaju da su sanacijska tijela ovlaštena zahtijevati da institucije:

- (a) surađuju u izradi planova sanacije koliko je god potrebno;
- (b) osiguraju, bilo izravno ili putem nadležnog tijela, sve informacije potrebne za izradu i provedbu planova sanacije.

Osim ostalih informacija, nadležna su tijela posebno ovlaštena tražiti informacije i analizu navedenu u odjeljku B Priloga.

2. Nadležna tijela relevantnih država članica surađuju sa sanacijskim tijelima kako bi provjerila jesu li neke ili sve informacije iz stavka 1. već dostupne. Ako su takve informacije dostupne, nadležna ih tijela dostavljaju sanacijskim tijelima.

3. EBA izrađuje nacрте provedbenih tehničkih standarda kako bi pobliže odredila postupke i minimalni paket standardnih obrazaca i predložaka za dostavljanje informacija u skladu s ovim člankom.

EBA Komisiji podnosi navedene nacрте provedbenih tehničkih standarda do 3. srpnja 2015.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 12.

Planovi sanacije grupe

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela za grupu, zajedno s sanacijskim tijelima za društva kćeri i nakon savjetovanja s sanacijskim tijelima za značajne podružnice u onoj mjeri u kojoj je to važno za značajnu podružnicu, izrađuju planove sanacije grupe. Planovi sanacije grupe uključuju plan sanacije grupe kojom u cijelosti upravlja matično društvo u Uniji, bilo sanacijom na razini matičnog društva u Uniji ili podjelom i izdvajanjem te sanacijom društava kćeri. Plan sanacije grupe određuje mjere za sanaciju:

- (a) matičnog društva u Uniji;
- (b) društava kćeri koja su dio grupe i koja su smještena u Uniji;
- (c) subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka (c) i (d); i
- (d) podložno glavi VI., društava kćeri koja su dio grupe i koja su smještena izvan Unije.

2. Plan sanacije grupe sastavlja se na temelju informacija iz članka 11.

3. Plan sanacije grupe:

- (a) navodi mjere sanacije koje treba poduzeti u odnosu na subjekte grupe, putem mjera sanacije s obzirom na subjekte iz članka 1. stavka 1. točaka (c) i (d), na matično društvo i institucije kćeri te putem koordiniranih mjera sanacije s obzirom na institucije kćeri, u scenarijima predviđenim člankom 10. stavkom 3.;
- (b) preispituje razmjer u kojem se instrumenti sanacije i sanacijske ovlasti mogu koordinirano primijeniti i provesti na subjekte grupe s poslovnim nastanom u Uniji, uključujući mjere kojima se trećoj strani olakšava kupnja cjelokupne grupe ili zasebnih linija poslovanja ili aktivnosti koje provodi određen broj subjekata grupe ili pojedinih subjekata grupe te određuje sve moguće prepreke koordiniranoj sanaciji;
- (c) kada grupa uključuje subjekte zasnovane u trećim zemljama, određuje odgovarajuće mehanizme za suradnju i koordinaciju s relevantnim tijelima tih trećih zemalja i implikacije za sanaciju unutar Unije;
- (d) određuje mjere, uključujući pravno i gospodarsko odvajanje pojedinih funkcija ili poslovanja, potrebne za olakšanje sanacije grupe kada su ispunjeni uvjeti za sanaciju;
- (e) navodi sve dodatne mjere koje nisu navedene u ovoj Direktivi, a koje sanacijsko tijelo za grupu namjerava provesti u odnosu na sanaciju grupe;
- (f) određuje kako bi se mogle financirati mjere sanacije za grupu i, ako bi bio nužan aranžman financiranja, iznosi načela podjele odgovornosti za to financiranje između izvora financiranja u različitim državama članicama. Plan ne pretpostavlja ništa od sljedećeg:
 - i. bilo kakvu izvanrednu javnu financijsku potporu osim korištenja aranžmana financiranja uspostavljenih u skladu s člankom 100.;
 - ii. bilo kakvu hitnu likvidnosnu pomoć središnje banke; ili

iii. bilo kakvu likvidnosnu pomoć središnje banke dodijeljenu u okviru nestandardne kolateralizacije, roka dospijeca ili kamatnih uvjeta.

Ta su načela navedena na temelju jednakih i uravnoteženih kriterija i posebno uzimaju u obzir članak 107. stavak 5. te utjecaj na financijsku stabilnost u svim dotičnim državama članicama.

4. Procjena mogućnosti sanacije grupe u okviru članka 16. provodi se istodobno s izradom i ažuriranjem plana sanacije grupe u skladu s ovim člankom. Detaljan opis procjene mogućnosti sanacije koji se provodi u skladu s člankom 16. uključen je u plan sanacije grupe.

5. Plan sanacije grupe nema nerazmjeran utjecaj na bilo koju državu članicu.

6. EBA nakon savjetovanja s Europskim odborom za sistemski rizik sastavlja nacрте regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuje sadržaj planova sanacije grupe uzimajući u obzir raznolikost poslovnih modela grupa na unutarnjem tržištu.

EBA Komisiji podnosi navedene nacрте regulatornih tehničkih standarda do 3. srpnja 2015.

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 13.

Zahtjevi i postupak planova sanacije grupe

1. Matično društvo u Uniji sanacijskom tijelu za grupu predaje informacije koje bi mogle biti potrebne u skladu s člankom 11. Te se informacije tiču matičnog društva u Uniji i, koliko je nužno, svakog subjekta grupe uključujući subjekte iz članka 1. stavka 1. točaka (c) i (d).

Sanacijsko tijelo za grupu, pod uvjetom da su na snazi zahtjevi povjerljivosti utvrđeni ovom Direktivom, informacije predviđene u skladu s ovim stavkom šalje:

- (a) EBA-i;
- (b) sanacijskim tijelima za sanaciju društava kćeri;
- (c) sanacijskim tijelima jurisdikcija u kojima se nalaze značajne podružnice u onoj mjeri u kojoj je to važno za značajnu podružnicu;
- (d) relevantnim nadležnim tijelima iz članka 115. i 116. Direktive 2013/36/EU; i
- (e) sanacijskim tijelima država članica u kojima subjekti iz članka 1. stavka 1. točaka (c) i (d) imaju poslovni nastan.

Informacije koje sanacijsko tijelo za grupu dostavlja sanacijskim tijelima i nadležnim tijelima za društva kćeri, sanacijskim tijelima u čijoj su nadležnosti značajne podružnice i relevantnim nadležnim tijelima iz članka 115. i 116. Direktive 2013/36/EU uključuju barem sve informacije relevantne za društvo kćer ili značajnu podružnicu. Informacije koje se dostavljaju EBA-i uključuju sve informacije koje su relevantne za ulogu EBA-e u odnosu na planove sanacije grupe. Kada se radi o informacijama u vezi s društvima kćeri iz trećih zemalja, sanacijsko tijelo za grupu nije dužno slati te informacije bez suglasnosti relevantnog nadzornog tijela ili sanacijskog tijela iz treće zemlje.

2. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela za grupu, djelujući zajedno sa sanacijskim tijelima iz stavka 1. drugog podstavka ovog članka, na sanacijskim kolegijima i nakon

savjetovanja s relevantnim nadležnim tijelima, uključujući nadležna tijela država članica u kojima se nalaze značajne podružnice, sastave i provode planove sanacije grupe. Sanacijska tijela za grupu mogu, po vlastitom nahođenju i pod uvjetom da zadovoljavaju zahtjeve povjerljivosti utvrđene člankom 98. ove Direktive, uključiti u sastavljanje i primjenu planova sanacije grupe sanacijska tijela treće zemlje u kojoj grupa ima društva kćeri ili financijske holdinge ili značajne podružnice kao što je navedeno u članku 51. Direktive 2013/36/EU.

3. Države članice osiguravaju da se planovi sanacije grupe preispituju i, prema potrebi, ažuriraju najmanje jednom godišnje te nakon svake promjene pravne ili organizacijske strukture, poslovanja ili financijskog položaja grupe uključujući bilo koji subjekt grupe koja bi mogla bitno utjecati na plan ili stvoriti potrebu za njegovu promjenu.

4. Plan sanacije grupe usvaja se u obliku zajedničke odluke sanacijskog tijela za grupu i sanacijskog tijela za društava kćeri.

Ta sanacijska tijela donose zajedničku odluku u roku od četiri mjeseca od datuma na koji sanacijsko tijelo za grupu proslijedi informacije navedene u stavku 1. drugom podstavku.

Na zahtjev sanacijskog tijela EBA može pomoći sanacijskim tijelima u postizanju zajedničke odluke u skladu s člankom 31. točkom (c) Uredbe (EU) br. 1093/2010.

5. Ako sanacijska tijela ne donesu zajedničku odluku u roku od četiri mjeseca, sanacijsko tijelo za grupu donosi vlastitu odluku o planu sanacije grupe. Odluka je detaljno obrazložena i vodi računa o mišljenjima i rezervama drugih sanacijskih tijela. Sanacijsko tijelo za grupu odluku dostavlja matičnom društvu u Uniji.

Podložno stavku 9. ovog članka, ako je na kraju četveromjesečnog roka bilo koje sanacijsko tijelo uputilo predmet EBA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010, sanacijsko tijelo za grupu odgađa svoju odluku i čeka bilo kakvu odluku koju EBA može donijeti skladu s člankom 19. stavkom 3. te uredbe te donosi svoju odluku u skladu s odlukom EBA-e. Četveromjesečni rok smatra se rokom za mirenje u smislu te uredbe. EBA svoju odluku donosi u roku od mjesec dana. Predmet se ne upućuje EBA-i nakon isteka roka od četiri mjeseca ili nakon što je donesena zajednička odluka. Ako EBA ne donese odluku u roku od mjesec dana, primjenjuje se odluka sanacijskog tijela za grupu.

6. Ako sanacijska tijela ne donesu zajedničku odluku u roku od četiri mjeseca, svako sanacijsko tijelo nadležno za društvo kćer donosi vlastitu odluku te izrađuje i primjenjuje plan sanacije za subjekte u njegovoj nadležnosti. Svaka od pojedinih odluka je detaljno obrazložena, navodi razloge neslaganja s predloženim planom sanacije grupe i vodi računa o mišljenjima i ogradama drugih nadležnih tijela i sanacijskih tijela. Svako sanacijsko tijelo o svojoj odluci obavješćuje ostale članove sanacijskog kolegija.

Podložno stavku 9. ovog članka, ako je na kraju četveromjesečnog roka bilo koje sanacijsko tijelo uputilo predmet EBA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010, dotično sanacijsko tijelo odgađa svoju odluku i čeka odluku koju EBA može donijeti skladu s člankom 19. stavkom 3. te uredbe te donosi svoju odluku u skladu s odlukom EBA-e. Četveromjesečni rok smatra se rokom za mirenje u smislu te uredbe. EBA svoju odluku donosi u roku od mjesec dana. Predmet se ne upućuje EBA-i nakon isteka četveromjesečnog roka ili nakon što je donesena zajednička odluka. Ako EBA ne donese odluku u roku od mjesec dana, primjenjuje se odluka sanacijskog tijela za društva kćeri.

7. Druga sanacijska tijela koja se ne protive u skladu sa stavkom 6. mogu postići zajedničku odluku o planu sanacije grupe kojim su obuhvaćeni subjekti grupe u njihovoj nadležnosti.

8. Zajedničke odluke iz stavaka 4. ili 7. i odluke koje donose nadležna tijela, ako ne postoji zajednička odluka iz stavka 5. i 6., smatraju se konačnima i primjenjuju ih dotična sanacijska tijela.

9. U skladu sa stavicima 5. i 6. ovog članka, na zahtjev sanacijskog tijela, EBA može pomoći sanacijskim tijelima u postizanju dogovora u skladu s člankom 19. stavkom 3. Uredbe br. (EU) br. 1093/2010 osim ako bilo koje dotično sanacijsko tijelo procijeni da predmet oko kojeg postoji nesuglasnost može na bilo koji negativno utjecati na fiskalne odgovornosti njegove države članice.

10. U slučaju donošenja zajedničkih odluka u skladu sa stavicima 4. i 7. i ako sanacijsko tijelo procijeni u okviru stavka 9. da predmet neslaganja koji se tiče planova sanacije grupe negativno utječe na fiskalne odgovornosti njegove države članice, sanacijsko tijelo za grupu pokreće ponovnu procjenu plana sanacije grupe, uključujući minimalne zahtjeve za regulatorni kapital i prihvatljive obveze.

Članak 14.

Dostavljanje planova sanacije nadležnim tijelima

1. Sanacijsko tijelo dostavlja planove sanacije i sve njegove promjene relevantnim nadležnim tijelima.
2. Sanacijsko tijelo za grupu dostavlja planove sanacije grupe i sve njegove promjene relevantnim nadležnim tijelima.

POGLAVLJE II.

Mogućnost sanacije

Članak 15.

Procjena mogućnosti sanacije institucija

1. Države članice osiguravaju da sanacijsko tijelo, nakon što se savjetuje s nadležnim tijelom i sanacijskim tijelima jurisdikcija u kojima se nalaze značajne podružnice u onoj mjeri u kojoj je to važno za značajnu podružnicu, ocjenjuje do koje je mjere moguće sanirati instituciju koja nije dio grupe, pritom ne pretpostavljajući ništa od sljedećeg:

- (a) bilo kakvu izvanrednu javnu financijsku potporu osim korištenja aranžmana financiranja uspostavljenih u skladu s člankom 100.;
- (b) bilo kakvu hitnu likvidnosnu pomoć središnje banke;
- (c) bilo kakvu likvidnosnu pomoć središnje banke dodijeljenu u okviru nestandardne kolateralizacije, rokova dospijeca ili kamatnih uvjeta.

Smatra se da je instituciju moguće sanirati ako je izvediva i vjerojatna likvidacija koju sanacijsko tijelo provodi u redovnom postupku u slučaju insolventnosti ili sanacija koju sanacijsko tijelo provodi primjenom različitih instrumenata sanacije i sanacijskih ovlasti izbjegavajući što je više

moguće bilo kakav znatni štetni učinak na financijski sustav, uključujući okolnosti šire financijske nestabilnosti ili događanja na razini cijelog sustava države članice u kojoj institucija ima poslovni nastan ili drugih država članica ili Unije te s ciljem osiguravanja kontinuiteta ključnih funkcija koje institucija provodi. Sanacijska tijela pravodobno obavješćuju EBA-u svaki put kad se smatra da instituciju nije moguće sanirati.

2. U svrhu procjene mogućnosti sanacije iz stavka 1., sanacijska tijela ispituju barem predmete navedene u odjeljku C Priloga.

3. Procjenu mogućnosti sanacije iz ovog članka vrši sanacijsko tijelo u isto vrijeme i za potrebe izrade i ažuriranja plana sanacije u skladu s člankom 100.

4. Nakon savjetovanja s Europskim odborom za sistemski rizik, EBA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda kako bi pobliže odredila predmete i kriterije za procjenu mogućnosti sanacije institucija ili grupa iz stavka 2. ovog članka i članka 16.

EBA Komisiji podnosi navedene nacrt regulatornih tehničkih standarda do 3. srpnja 2015.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje nacrta regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 16.

Procjena mogućnosti sanacije grupa

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela za grupu, zajedno sa sanacijskim tijelima za društva kćeri, nakon savjetovanja s konsolidirajućim nadzornim tijelom i nadležnim tijelima za takva društva kćeri, i sanacijskim tijelima jurisdikcija u kojima se nalaze značajne podružnice u onoj mjeri u kojoj je to važno za značajnu podružnicu, procjenjuju do koje je mjere moguće sanirati grupe, pritom ne pretpostavljajući ništa od sljedećeg:

(a) bilo kakvu izvanrednu javnu financijsku potporu osim korištenja aranžmana financiranja uspostavljenih u skladu s člankom 100.;

(b) bilo kakvu hitnu likvidnosnu pomoć središnje banke;

(c) bilo kakvu likvidnosnu pomoć središnje banke dodijeljenu u okviru nestandardne kolateralizacije, roka dospijeca ili kamatnih uvjeta.

Smatra se da je grupu moguće sanirati ako je izvediva i vjerojatna likvidacija subjekata grupe koju sanacijsko tijelo provodi u redovnom postupku u slučaju insolventnosti ili sanacija subjekata grupe koju sanacijsko tijelo provodi primjenom instrumenata sanacije i sanacijskih ovlasti na subjekte grupe, pritom izbjegavajući što je više moguće bilo kakav znatni štetni učinak na financijski sustav, uključujući u okolnostima šire financijske nestabilnosti ili događanja na razini cijelog sustava, država članica u kojima subjekti grupe imaju poslovni nastan ili drugih država članica odnosno Unije te s ciljem osiguravanja kontinuiteta ključnih funkcija koje ti subjekti grupe obavljaju kada se pravodobno mogu jednostavno odvojiti bilo drugim načinima. Sanacijska tijela za grupu pravodobno obavješćuju EBA-u svaki put kad se smatra da grupu nije moguće sanirati.

Procjenu mogućnosti sanacije grupe uzimaju u obzir sanacijski kolegiji iz članka 88.

2. U svrhu procjene mogućnosti sanacije grupe, sanacijska tijela razmatraju barem okolnosti i čimbenike navedene u odjeljku C Priloga.

3. Procjenu mogućnosti sanacije grupe iz ovog članka vrši sanacijsko tijelo u istodobno i za potrebe izrade i ažuriranja planova sanacije grupe u skladu s člankom 12. Procjena se vrši prema postupku odlučivanja utvrđenom u članku 13.

Članak 17.

Ovlasti rješavanja ili uklanjanja prepreka mogućnostima sanacije

1. Države članice osiguravaju da kada sanacijsko tijelo, na temelju procjene mogućnosti sanacije institucije provedene u skladu s člancima 15. i 16., i nakon savjetovanja s nadležnim tijelom, utvrdi da postoje značajne prepreke mogućnostima sanacije te institucije, sanacijsko tijelo o tom rezultatu pismenim putem obavješćuje dotičnu instituciju, nadležno tijelo i sanacijska tijela jurisdikcija u kojima se nalaze značajne podružnice.

2. Zahtjev da sanacijska tijela izrade planove sanacije i da relevantna sanacijska tijela postignu zajedničku odluku o planovima sanacije grupe iz članka 10. stavka 1. odnosno članka 13. stavka 4. suspendira se nakon obavijesti iz stavka 1. ovog članka dok sanacijsko tijelo ne prihvati mjere za uklanjanje značajnih prepreka mogućnostima sanacije u skladu sa stavkom 3. ovog članka ili dok ne donese navedene mjere u skladu sa stavkom 4. ovog članka.

3. U roku od četiri mjeseca od primitka obavijesti u skladu sa stavkom 1., institucija predlaže sanacijskom tijelu moguće mjere za rješavanje ili uklanjanje značajnih prepreka navedenih u obavijesti. Sanacijsko tijelo, nakon savjetovanja s nadležnim tijelom, procjenjuje jesu li te mjere učinkovite za rješavanje ili uklanjanje dotičnih značajnih prepreka.

4. Kada sanacijsko tijelo procijeni da mjere koje je predložila institucija u skladu sa stavkom 3. nisu učinkovite za rješavanje i uklanjanje dotičnih prepreka, ono izravno ili neizravno putem nadležnog tijela, zahtijeva od institucije da poduzme alternativne mjere koje mogu postići taj cilj i pisanim putem o tim mjerama obavješćuje instituciju koja u roku od jednog mjeseca predlaže plan u skladu s tim mjerama.

Pri određivanju alternativnih mjera, sanacijsko tijelo obrazlaže zašto mjere koje je predložila institucija ne bi mogle ukloniti prepreke mogućnostima sanacije i kako su predložene alternativne mjere razmjerne uklanjanju prepreka. Sanacijsko tijelo u obzir uzima prijetnju koju te prepreke mogućnostima sanacije predstavljaju za financijsku stabilnost i učinak mjera na poslovanje institucije, njenu stabilnost i mogućnost doprinosa gospodarstvu.

5. Za potrebe stavka 4. sanacijska tijela su ovlaštena poduzimati bilo koju od sljedećih mjera:

(a) zahtijevati od institucije reviziju sporazuma o financiranju unutar grupe ili preispitivanje njihova nepostojanja, sastavljanje sporazuma o uslugama, unutar grupe ili s trećim stranama, kako bi se obuhvatilo pružanje ključnih funkcija;

(b) zahtijevati od institucije da ograniči najveću moguću pojedinačnu i ukupnu izloženost;

(c) odrediti posebne ili redovne zahtjeve za dostavu dodatnih informacija važnih za sanaciju;

(d) zahtijevati od institucije da se riješi određene imovine;

(e) zahtijevati od institucije da ograniči ili ukine posebne postojeće ili predložene aktivnosti;

(f) ograničiti ili spriječiti razvoj novih ili postojećih linija poslovanja ili prodaju novih ili postojećih proizvoda;

- (g) zahtijevati promjene pravnih ili operativnih struktura institucije ili bilo kojeg subjekta grupe, izravno ili neizravno pod njezinim nadzorom, kako bi se smanjila složenost s ciljem osiguravanja mogućnosti pravnog i operativnog razdvajanja ključnih funkcija od ostalih funkcija primjenom instrumenata sanacije;
- (h) zahtijevati od institucije ili matičnog društva da osnuje matični financijski holding u državi članici ili matični financijski holding u Uniji;
- (i) zahtijevati od institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) da izda prihvatljive obveze za ispunjenje zahtjeva iz članka 45.;
- (j) zahtijevati od institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) da poduzmu druge korake za ispunjenje minimalnih uvjeta za regulatorni kapital i prihvatljive obveze iz članka 45., uključujući posebno nastojanje da se ponovno dogovore sve prihvatljive obveze, instrument dodatnog osnovnog kapitala ili instrument dopunskog kapitala koje su izdali, s ciljem osiguravanja da se svaka odluka sanacijskog tijela o otpisu ili konverziji te obveze ili instrumenta izvrši na temelju zakonodavstva u čijoj je nadležnosti upravljanje tom obvezom ili instrumentom; i
- (k) kada je institucija društvo kćer mješovitog holdinga, zahtijevati da mješoviti holding osnuje zasebni financijski holding za kontrolu institucije, ako je to potrebno da se olakša sanacija institucije i izbjegne primjena instrumenata sanacije i sanacijskih ovlasti iz glave IV. koji bi imali negativan utjecaj na nefinancijski dio grupe.

6. Odluka donesena u skladu sa stavkom 1. ili 4. ispunjava sljedeće zahtjeve:

- (a) temelji se na razlozima procjene ili rezultata o kojima je riječ;
- (b) određuje kako se tom procjenom ili rezultatom zadovoljava zahtjev razmjerne primjene utvrđen u stavku 4.; i
- (c) podliježe pravu na pravni lijek.

7. Prije određivanja bilo koje mjere iz stavka 4., sanacijsko tijelo, nakon savjetovanja s nadležnim tijelom i, prema potrebi, imenovanim nacionalnim makrobonitetnim tijelom, uzima u obzir mogući utjecaj tih mjera na određenu instituciju, unutarne tržište za financijske usluge, financijsku stabilnost u drugim državama članicama i u cijeloj Uniji.

8. EBA do 3. srpnja 2015. izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 kojima se određuju dodatni detalji o mjerama predviđenima stavkom 5. i okolnosti u kojima se svaka pojedina mjera primjenjuje.

Članak 18.

Ovlasti rješavanja ili uklanjanja prepreka mogućnostima sanacije: postupanje prema grupama

1. Sanacijska tijela za grupu zajedno s sanacijskim tijelima za društva kćeri, nakon savjetovanja s kolegijem nadzornih tijela i sanacijskim tijelima jurisdikcija u kojima se nalaze značajne podružnice u onoj mjeri u kojoj je to važno za značajnu podružnicu, razmatraju unutar sanacijskog kolegija procjenu nužnu prema članku 16. i poduzimaju sve opravdane korake za postizanje zajedničke odluke o primjeni mjera određenih u skladu s člankom 17. stavkom 4. u odnosu na sve institucije koje su dio grupe.

2. Sanacijsko tijelo za grupu u suradnji s konsolidirajućim nadzornim tijelom i EBA-om u skladu s člankom 25. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 1093/2010, priprema i podnosi izvješće matičnom društvu u Uniji i sanacijskim tijelima za društva kćeri, koji ga dostavljaju društvima kćeri pod njihovim nadzorom i sanacijskim tijelima jurisdikcija u kojima se nalaze značajne podružnice. Izvješće se priprema nakon savjetovanja s nadzornim tijelima i analizira značajne prepreke učinkovitoj primjeni instrumenata sanacije i izvršavanju sanacijskih ovlasti u odnosu na grupu. Izvješće također razmatra utjecaj na model poslovanja institucije te preporuča sve razmjerne i ciljne mjere koje su, prema mišljenju tijela, potrebne i odgovarajuće za uklanjanje tih prepreka.

3. U roku od četiri mjeseca od datuma primitka izvješća, matično društvo u Uniji može se očitovati i predložiti sanacijskom tijelu za grupu alternativne mjere kako bi se uklonile prepreke navedene u izvješću.

4. Sanacijsko tijelo za grupu o svakoj mjeri koju predloži matično društvo u Uniji obavješćuje konsolidirajuće nadzorno tijelo, EBA-u, sanacijska tijela za društva kćeri i sanacijska tijela jurisdikcija u kojima se nalaze značajne podružnice u onoj mjeri u kojoj je to važno za značajnu podružnicu. Sanacijska tijela za grupu i sanacijska tijela za društava kćeri, nakon savjetovanja s nadležnim tijelima i sanacijskim tijelima jurisdikcija u kojima se nalaze značajne podružnice, čine sve što je u njihovoj moći da donesu zajedničku odluku unutar sanacijskog kolegija koja se tiče određivanja bitnih prepreka i, ako je to potrebno, procjene mjera koje je predložilo matično društvo u Uniji i mjera koje tijela zatraže u svrhu rješavanja ili uklanjanja prepreka, koje uzimaju u obzir mogući utjecaj mjera u svim državama članicama u kojima grupa djeluje.

5. Zajednička odluka donosi se u roku od četiri mjeseca od podnošenja očitovanja matičnog društva u Uniji ili istekom roka od četiri mjeseca iz stavka 3., ovisno o tome što nastupi ranije. Obrazložena je i navedena u dokumentu koji sanacijsko tijelo za grupu dostavlja matičnom društvu u Uniji.

Na zahtjev sanacijskog tijela EBA može pomoći sanacijskim tijelima u postizanju zajedničke odluke u skladu s člankom 31. točkom (c) Uredbe (EU) br. 1093/2010.

6. Ako se zajednička odluka ne donese u roku iz stavka 5., sanacijsko tijelo za grupu donosi vlastitu odluku o odgovarajućim mjerama koje treba poduzeti u skladu s člankom 17. stavkom 4. na razini grupe.

Odluka je potpuno obrazložena i vodi računa o mišljenjima i ogradama drugih sanacijskih tijela. Sanacijsko tijelo za grupu odluku dostavlja matičnom društvu u Uniji.

Ako je na kraju četveromjesečnog razdoblja bilo koje sanacijsko tijelo uputilo predmet naveden u stavku 9. ovog članka EBA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010, sanacijsko tijelo za grupu odgađa svoju odluku i čeka bilo kakvu odluku koju EBA može donijeti skladu s člankom 19. stavkom 3. te uredbe te donosi svoju odluku u skladu s odlukom EBA-e. Četveromjesečni rok smatra se rokom za mirenje u smislu te uredbe. EBA svoju odluku donosi u roku od mjesec dana. Predmet se ne upućuje EBA-i nakon isteka roka od četiri mjeseca ili nakon što je donesena zajednička odluka. Ako EBA ne donese odluku u roku od mjesec dana, primjenjuje se odluka sanacijskog tijela za grupu.

7. U nedostatku zajedničke odluke, sanacijska tijela za društva kćeri donose vlastite odluke o odgovarajućim mjerama koje društva kćeri trebaju pojedinačno donijeti u skladu s člankom 17.

stavkom 4. Odluka je potpuno obrazložena i vodi računa o mišljenjima i ogradama drugih sanacijskih tijela. Odluka se dostavlja dotičnom društvu kćeri i sanacijskom tijelu za grupu.

Ako je na kraju četveromjesečnog razdoblja bilo koje sanacijsko tijelo uputilo predmet naveden u stavku 9. ovog članka EBA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010, sanacijsko tijelo za sanaciju društva kćeri odgađa svoju odluku i čeka bilo kakvu odluku koju EBA može donijeti skladu s člankom 19. stavkom 3. te uredbe te donosi svoju odluku u skladu s odlukom EBA-e. Četveromjesečni rok smatra se rokom za mirenje u smislu te uredbe. EBA svoju odluku donosi u roku od mjesec dana. Predmet se ne upućuje EBA-i nakon isteka četveromjesečnog roka ili nakon što je donesena zajednička odluka. Ako EBA ne donese odluku u roku od mjesec dana, primjenjuje se odluka tijela za sanaciju društva kćeri.

8. Zajednička odluka iz stavka 5. i odluke koje donose sanacijska tijela u nedostatku zajedničke odluke iz stavka 6. smatraju se konačnima i primjenjuju ih druga dotična sanacijska tijela.

9. U nedostatku zajedničke odluke o poduzimanju mjera navedenih u članku 17. stavku 5. točkama (g), (h) ili (k), EBA može, na zahtjev sanacijskog tijela u skladu sa stavcima 6. ili 7. ovog članka, pomoći sanacijskim tijelima u postizanju dogovora u skladu s člankom 19. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

POGLAVLJE III.

Financijska potpora unutar grupe

Članak 19.

Sporazum o financijskoj potpori unutar grupe

1. Države članice osiguravaju da matična institucija u državi članici, matična institucija u Uniji, ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (c) ili (d) i njegova društva kćeri u drugim državama članicama ili trećim zemljama koja su institucije ili financijske institucije obuhvaćene konsolidiranim nadzorom matičnog društva, mogu sklopiti sporazum kako bi osigurala financijsku potporu svakoj drugoj strani sporazuma koja ispunjava uvjete za ranu intervenciju u skladu s člankom 27., pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti utvrđeni u ovom poglavlju.

2. Ovo poglavlje ne utječe na aranžmane financiranja unutar grupe, uključujući aranžmane financiranja, i na djelovanje centraliziranih aranžmana financiranja pod uvjetom da nijedna od strana takvih aranžmana ne ispunjava uvjete za ranu intervenciju.

3. Sporazum o financijskoj potpori grupe ne smije biti preduvjet za:

(a) pružanje financijske potpore grupe bilo kojem subjektu grupe koji ima financijske poteškoće ako tako odluči institucija, na temelju pojedinačnih slučajeva i u skladu s politikom grupe ako to ne predstavlja opasnost za cijelu grupu; ili

(b) poslovanje u državi članici.

4. Države članice uklanjaju sve pravne prepreke u nacionalnom pravu za transakcije financijske potpore unutar grupe koje se poduzimaju u skladu s ovim poglavljem pod uvjetom da ništa u ovom poglavlju ne sprečava države članice da nametnu ograničenja na transakcije unutar grupe u vezi s nacionalnim pravom kojim se koriste mogućnosti predviđene Uredbom (EU) br. 575/2013.

prenose odredbe Direktive 2013/36/EU ili kojim se zahtijeva odvajanje dijelova grupe ili aktivnosti koje se provode unutar grupe zbog financijske stabilnosti.

5. Sporazum o financijskoj potpori grupe može:

(a) pokrivati jedno ili više društava kćeri grupe i može osiguravati financijsku potporu matičnih društava njihovim društvima kćeri, društava kćeri njihovim matičnim društvima, između društava kćeri grupe koji su dio sporazuma ili bilo koju kombinaciju tih subjekata;

(b) omogućiti financijsku potporu u obliku zajma, pružanja jamstva, pružanja imovine na uporabu kao kolaterala ili bilo koje kombinacije tih oblika financijske potpore u jednoj ili više transakcija, uključujući između korisnika potpore i treće strane.

6. Kada u skladu s uvjetima sporazuma o financijskoj potpori grupe subjekt grupe pristane pružiti financijsku potporu drugom subjektu grupe, sporazum može uključivati recipročan pristanak subjekta grupe koji prima potporu da će pružiti financijsku potporu subjektu grupe koji pruža potporu.

7. U sporazumu o financijskoj potpori grupe se navode načela izračuna naknade za svaku transakciju učinjenu u skladu sa sporazumom. Ta načela sadrže zahtjev da se naknada određuje u vrijeme pružanja financijske potpore. Sporazum, uključujući načela za izračun naknade za pružanje financijske potpore i druge uvjete sporazuma, poštuje sljedeća načela:

(a) svaka strana mora djelovati slobodno pri sklapanju sporazuma;

(b) pri sklapanju sporazumu i određivanju naknade za pružanje financijske potpore svaka strana mora djelovati u svojem najboljem interesu pri čemu se u obzir mogu uzeti sve izravne ili neizravne koristi koje strana može steći kao posljedicu pružanja financijske potpore;

(c) svaka strana koja prima financijsku potporu mora svakoj strani koja pruža financijsku potporu otkriti sve relevantne informacije prije određivanja naknade za pružanje financijske potpore i prije donošenja odluke o pružanju financijske potpore;

(d) pri određivanju naknade za pružanje financijske potpore u obzir se mogu uzeti informacije koje posjeduje strana koja pruža financijsku potporu na temelju činjenice da je ona dio iste grupe kao strana koja prima financijsku potporu i koje nisu dostupne tržištu; te

(e) načela izračuna naknade za pružanje financijske potpore nisu obvezna uzeti u obzir bilo koji očekivani privremeni učinak na cijene na tržištu koji proizlazi iz događaja koji su izvan grupe.

8. Sporazum o financijskoj potpori grupe se može sklopiti samo ako u vrijeme predlaganja sporazuma nijedna od strana ne ispunjava uvjete za ranu intervenciju prema mišljenju njihovih odgovarajućih nadležnih tijela.

9. Države članice osiguravaju da sva prava, zahtjevi ili mjere koje proizlaze iz sporazuma o financijskoj potpori grupe mogu provoditi samo strane sporazuma, a ne i treća strana.

Članak 20.

Preispitivanje predloženog sporazuma od strane nadležnih tijela i posredovanje

1. Matična institucija u Uniji podnosi konsolidirajućem nadzornom tijelu zahtjev o odobrenju bilo kojeg sporazuma o financijskoj potpori grupe predloženog u skladu s člankom 19. Zahtjev

mora sadržavati tekst predloženog sporazuma i navoditi subjekte grupe koji žele biti strane sporazuma.

2. Konsolidirajuće nadzorno tijelo bez odgađanja prosljeđuje zahtjev nadležnim tijelima svakog društva kćeri koje želi biti strana sporazuma s ciljem postizanja zajedničke odluke.

3. Konsolidirajuće nadzorno tijelo u skladu s postupkom iz stavaka 5. i 6. ovog članka odobrava sklapanje sporazuma ako su uvjeti predloženog sporazuma usklađeni s uvjetima za financijsku potporu iz članka 19.

4. Konsolidirajuća nadzorna tijela mogu u skladu s postupkom iz stavaka 5. i 6. ovog članka zabraniti sklapanje predloženog sporazuma ako se smatra da nije u skladu s uvjetima o financijskoj potpori iz članka 23.

5. Nadležna tijela čine sve što je u njihovoj moći da donesu zajedničku odluku, uzimajući u obzir mogući utjecaj provedbe sporazuma u svim država članicama u kojima grupa djeluje, uključujući i moguće fiskalne posljedice, o tome jesu li uvjeti predloženog sporazuma u skladu s uvjetima za financijsku potporu iz članka 23., u roku od četiri mjeseca od datuma primitka zahtjeva od konsolidirajućeg nadzornog tijela. Zajednička odluka iznosi se uz detaljno obrazloženje odluke u dokumentu kojeg konsolidirajuće nadzorno tijelo dostavlja podnositelju.

Na zahtjev nadležnog tijela EBA može pomoći nadležnim tijelima u postizanju sporazuma u skladu s člankom 31. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

6. Ako nadležna tijela ne donesu zajedničku odluku u roku od četiri mjeseca, konsolidirajuće nadzorno tijelo donosi vlastitu odluku o zahtjevu. Odluka se iznosi u dokumentu uz detaljno obrazloženje, uzimajući u obzir mišljenja i ograde koje su u roku od četiri mjeseca iznijela druga nadležna tijela. Konsolidirajuće nadzorno tijelo dostavlja svoju odluku podnositelju zahtjeva i drugim nadležnim tijelima.

7. Ako je unutar četveromjesečnog razdoblja, bilo koje od dotičnih nadležnih tijela uputilo predmet EBA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010, konsolidirajuće nadzorno tijelo odgađa svoju odluku i čeka bilo kakvu odluku koju može donijeti EBA u skladu s člankom 19. stavkom 3. te uredbe te donosi svoju odluku u skladu s odlukom EBA-e. Rok od četiri mjeseca smatra se rokom za mirenje u smislu te uredbe. EBA svoju odluku donosi u roku od mjesec dana. Predmet se ne upućuje EBA-i nakon isteka roka od četiri mjeseca ili nakon što je donesena zajednička odluka.

Članak 21.

Odobrenje dioničara za predloženi sporazum

1. Države članice zahtijevaju da svaki predloženi sporazum koji je odobrilo nadležno tijelo bude podnesen na odobrenje dioničarima svakog subjekta grupe koji predloži pristupanje sporazumu. U tom slučaju, sporazum je valjan samo u odnosu na one strane čiji su dioničari odobrili sporazum u skladu sa stavkom 2.

2. Sporazum o financijskoj potpori unutar grupe valjan je u odnosu na subjekta grupe samo ako su njegovi dioničari odobrili upravljačkom tijelu tog subjekta grupe da odluči da taj subjekt grupe pruža ili prima financijsku potporu u skladu s uvjetima sporazuma i u skladu s uvjetima iz ovog poglavlja te da odobrenje dioničara nije opozvano.

3. Upravljačko tijelo svakog subjekta koje je strana sporazuma mora na godišnjoj razini izvješćivati dioničare o provedbi sporazuma i o provedbi bilo koje odluke donesene u skladu sa sporazumom.

Članak 22.

Dostavljanje ugovora o financijskoj potpori grupe sanacijskim tijelima

Nadležna tijela moraju odgovarajućem sanacijskom tijelu dostaviti ugovor o financijskoj potpori grupe koji su odobrili i sve njegove izmjene.

Članak 23.

Uvjeti za financijsku potporu unutar grupe

1. Financijska potpora subjekta grupe u skladu s člankom 19. može se pružiti samo ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) postoji razumna mogućnost da pružena potpora znatno smanji financijske poteškoće subjekta grupe koji primi potporu;
- (b) cilj pružanja financijske potpore je očuvanje i obnavljanje financijske stabilnosti grupe u cjelini ili bilo kojeg subjekta grupe te je u interesu subjekta grupe koji pruža potporu;
- (c) financijska potpora pruža se pod uvjetima, uključujući naknadu u skladu s člankom 19. stavkom 7.;
- (d) razumno je očekivati na osnovi podataka dostupnih upravljačkom tijelu subjekta grupe koji pruža financijsku potporu u vrijeme kada je donesena odluka o financijskoj potpori, da će subjekt grupe koji prima potporu platiti naknadu za potporu i, ako je potpora dana u obliku zajma, da će vratiti zajam. Ako je potpora dana u obliku jamstva ili u bilo kojem obliku osiguranja, isti uvjeti primjenjuju se na obvezu koja proizlazi za primatelja ako jamstvo ili osiguranje bude provedeno;
- (e) pružanje financijske potpore ne bi ugrozilo likvidnost ili solventnost subjekta grupe koji pruža potporu;
- (f) pružanje financijske potpore ne bi stvorilo prijetnju financijskoj stabilnosti, posebno u državi članici subjekta grupe koji pruža potporu;
- (g) subjekt grupe koji pruža potporu u vrijeme pružanja potpore poštuje zahtjeve Direktive 2013/36/EU u vezi s kapitalom ili likvidnošću te sve zahtjeve određene u skladu s člankom 104. stavkom 2. Direktive 2013/36/EU te pružanje financijske potpore ne uzrokuje da subjekt grupe prekrši te zahtjeve osim ako ga je ovlastilo nadležno tijelo odgovorno za nadzor subjekta koji pruža potporu na pojedinačnoj osnovi.
- (h) subjekt grupe koji pruža potporu u vrijeme pružanja potpore ispunjava zahtjeve o velikoj izloženosti iz Uredbe (EU) br. 575/2013 i Direktive 2013/36/EU, uključujući svako nacionalno zakonodavstvo koje koristi mogućnosti pružene u njoj, te pružanje financijske potpore ne uzrokuje da subjekt grupe prekrši te zahtjeve osim ako ga je ovlastilo nadležno tijelo odgovorno za nadzor subjekta grupe koji pruža potporu na pojedinačnoj osnovi.
- i. pružanje financijske potpore ne bi ugrozilo mogućnost sanacije subjekta grupe koji pruža

potporu.

2. EBA izrađuje nacрте regulatornih tehničkih standarda kako bi pobliže odredila uvjete utvrđene u stavku 1. točkama (a), (c), (e) i (i).

EBA podnosi Komisiji navedene nacрте regulatornih tehničkih standarda do 3. srpnja 2015.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

3. EBA do 3. siječnja 2016. izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 radi promicanja konvergencije u praksama kako bi se odredili uvjeti utvrđeni u stavku 1. točkama (b), (d), (f), (f) i (h) ovog članka.

Članak 24.

Odluka o pružanju financijske potpore

Odluku o pružanju financijske potpore unutar grupe u skladu sa sporazumom donosi upravljačko tijelo subjekta grupe koji pruža financijsku potporu. Ta odluka mora biti obrazložena i mora pokazati cilj predložene financijske potpore. U odluci se posebno navodi na koji je način pružanje financijske potpore u skladu s uvjetima iz članka 23. stavka 1. Odluku o prihvaćanju financijske potpore unutar grupe u skladu sa sporazumom donosi upravljačko tijelo subjekta grupe koji prima financijsku potporu.

Članak 25.

Pravo protivljenja nadležnih tijela

1. Prije pružanja potpore u skladu sa sporazumom o financijskoj potpori unutar grupe, upravljačko tijelo subjekta grupe koji namjerava pružiti financijsku potporu o tome obavješćuje:

- (a) svoje nadležno tijelo;
- (b) prema potrebi, ako se razlikuje od tijela iz točaka (a) i (c), konsolidirajuće nadzorno tijelo;
- (c) ako se razlikuje od točaka (a) i (b), nadležno tijelo za subjekt grupe koji prima financijsku potporu; i
- (d) EBA-u.

Obavijest sadržava obrazloženu odluku upravljačkog tijela u skladu s člankom 24. te pojedinosti predložene financijske potpore, uključujući primjerak sporazuma o financijskoj potpori unutar grupe.

2. U roku od pet radnih dana od primitka potpune obavijesti, nadležno tijelo za subjekt grupe koji pruža financijsku potporu može dati pristanak na pružanje financijske potpore ili ga može zabraniti ili ograničiti ako procijeni da uvjeti za financijsku potporu grupe iz članka 23. nisu ispunjeni. Nadležno tijelo mora obrazložiti odluku o zabrani ili ograničenju financijske potpore.

3. O odluci nadležnog tijela o davanju suglasnosti, zabrani ili ograničavanju financijske potpore odmah se obavješćuju:

- (a) konsolidirajuće nadzorno tijelo;

(b) nadležno tijelo za subjekt grupe koji prima potporu; te

(c) EBA.

Konsolidirajuće nadzorno tijelo odmah obavješćuje ostale članove kolegija nadzornih tijela i članove sanacijskog kolegija.

4. Ako konsolidirajuće nadzorno tijelo ili nadležno tijelo odgovorno za subjekt grupe koji prima potporu ima prigovor na odluku o zabrani ili ograničenju financijske potpore, mogu u roku od dva dana uputiti predmet EBA-i i zatražiti njezinu pomoć u skladu s člankom 31. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

5. Ako nadležno tijelo ne zabrani ili ne ograniči financijsku potporu unutar roka navedenog u stavku 2. ili da pristanak na takvu potporu prije isteka tog roka, može se pružiti financijska potpora u skladu s uvjetima predstavljenim nadzornom tijelu.

6. Odluka upravljačkog tijela institucije o pružanju financijske potpore šalje se:

(a) nadležnom tijelu;

(b) prema potrebi, ako se razlikuje od tijela iz točaka (a) i (c), konsolidirajućem nadzornom tijelu;

(c) ako se razlikuje od točaka (a) i (b), nadležnom tijelu za subjekt grupe koji prima financijsku potporu i

(d) EBA-i.

Konsolidirajuće nadzorno tijelo odmah obavješćuje ostale članove kolegija nadzornih tijela i članove sanacijskog kolegija.

7. Ako nadležno tijelo ograniči ili zabrani financijsku potporu unutar grupe u skladu s člankom 2. ovog članka i ako plan oporavka grupe u skladu s člankom 7. stavkom 5. upućuje na financijsku potporu unutar grupe, nadležno tijelo za subjekt grupe u vezi s kojim je potpora ograničena ili zabranjena može zatražiti od konsolidirajućeg nadzornog tijela da pokrene ponovnu procjenu plana oporavka grupe u skladu s člankom 8. ili, ako je plan oporavka izrađen na pojedinačnoj osnovi, zatražiti da subjekt grupe podnese revidirani plan oporavka.

Članak 26.

Objavljivanje

1. Države članice osiguravaju da subjekti grupe objavljuju informacije o tome jesu li sklopili sporazum o financijskoj potpori u skladu s člankom 19. i da objavljuju opis općih uvjeta takvog sporazuma i nazive subjekata grupe koji su strane sporazuma te da najmanje jednom godišnje ažuriraju te informacije.

Primjenjuju se članci od 431. do 434. Uredbe (EU) br. 575/2013.

2. EBA izrađuje nacрте provedbenih tehničkih standarda kako bi pobliže odredila oblik i sadržaj opisa iz stavka 1.

EBA podnosi Komisiji navedene nacрте provedbenih tehničkih standarda do 3. srpnja 2015.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje nacрта provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

GLAVA III.

RANA INTERVENCIJA

Članak 27.

Mjere rane intervencije

1. Kada institucija prekrši ili će, zbog između ostalog financijskog stanja koje se brzo pogoršava, uključujući pogoršanje likvidnosti, sve veće razine financijske poluge, loših kredita ili koncentracije izloženosti, kako je ocijenjeno na temelju skupa okidača, koji mogu uključivati kapitalni zahtjev institucije plus 1,5 %, u bliskoj budućnosti vjerojatno prekršiti zahtjeve iz Uredbe (EU) br. 575/2013, Direktive 2013/36/EU, glave II Direktive 2014/65/EU ili članka od 3. do 7., od 14. do 17., 24., 25. i 26. Uredbe (EU) br. 600/2014, države članice osiguravaju, ne dovodeći u pitanje mjere iz članka 104. Direktive 2013/36/EU kada su one primjenjive, da nadležna tijela imaju po potrebi na raspolaganju barem sljedeće mjere,:

- (a) zahtijevati od upravljačkog tijela institucije da provede jedan ili više aranžmana ili mjera iz plana oporavka ili u skladu s člankom 5. stavkom 2. da ažurira plan oporavka ako su okolnosti koje su dovele do rane intervencije različite od pretpostavki iz prvotnog plana oporavka i provede jedan ili više aranžmana ili mjera iz ažuriranog plana u određenom vremenskom okviru i kako bi se osiguralo da se uvjeti iz uvodnog teksta više ne primjenjuju;
- (b) zahtijevati od upravljačkog tijela institucije da razmotri stanje, utvrdi mjere za rješavanje mogućih utvrđenih problema i izradi program djelovanja za rješavanje tih problema kao i vremenski raspored za njegovu provedbu;
- (c) zahtijevati od upravljačkog tijela institucije da sazove skupštinu dioničara institucije, ili je izravno sazvati ako upravljačko tijelo ne ispuni taj zahtjev, te u oba slučaja odrediti dnevni red i zahtijevati da dioničari razmotre donošenje određenih odluka;
- (d) zahtijevati smjenu ili zamjenu jednog ili više članova upravljačkog tijela ili višeg rukovodstva ako se za te osobe ustanovi da nisu u stanju izvršavati svoje dužnosti u skladu s člankom 13. Direktive 2013/36/EU ili člankom 9. Direktive 2014/65/EU;
- (e) zahtijevati od upravljačkog tijela institucije da prema potrebi izradi plan pregovora o restrukturiranju duga s nekima od svojih vjerovnika ili njima svima u skladu s planom oporavka;
- (f) zahtijevati promjene u poslovnoj strategiji institucije;
- (g) zahtijevati promjene pravne ili operativne strukture institucije; te
- (h) prikupljati sve potrebne informacije, uključujući i izravnim nadzorom, te ih prosljeđivati sanacijskom tijelu kako bi se ažurirao plan sanacije i pripremio za moguću sanaciju institucije i za vrednovanje imovine i obveza institucije u skladu s člankom 36.

2. Države članice osiguravaju da nadležna tijela bez odgode obavješćuju sanacijska tijela nakon što utvrde da su uvjeti iz stavka 1. ispunjeni u vezi s institucijom te da ovlasti sanacijskih tijela uključuju ovlast da zahtijevaju od institucije da kontaktira potencijalne kupce kako bi se pripremili za sanaciju institucije podložno uvjetima utvrđenima u članku 39. stavku 2. i odredbama o povjerljivosti utvrđenima u članku 84.:

3. Za svaku od mjera iz stavka 1. nadležna tijela određuju odgovarajući rok za izvršenje i omogućuju nadležnom tijelu da ocijeni učinkovitost mjere.
4. EBA do 3. srpnja 2015. izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 kako bi se promicala dosljedna primjena okidača za korištenje mjera iz stavka 1. ovog članka.
5. Uzimajući prema potrebi u obzir iskustvo stečeno u primjeni smjernica iz stavka 4., EBA može izraditi nacрте regulatornih tehničkih standarda kako bi se odredio minimalni skup okidača za korištenje mjera iz stavka 1. ovog članka.

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 28.

Smjena višeg rukovodstva i upravljačkog tijela

U slučaju znatnog pogoršanja financijske situacije institucije ili ozbiljnog kršenja zakona i drugih propisa ili statuta institucije ili ozbiljnih upravnih nepravilnosti, te kada ostale mjere poduzete u skladu s člankom 27. nisu dovoljne za ispravljanje tog pogoršanja, države članice osiguravaju da nadležna tijela mogu zahtijevati smjenu višeg rukovodstva ili upravljačkog tijela institucije u cijelosti ili pojedinih članova. Novog više rukovodstvo ili upravljačko tijelo imenuje se u skladu s nacionalnim pravom i pravom Unije te podliježe odobrenju ili suglasnosti nadležnog tijela.

Članak 29.

Privremeni upravitelj

1. Ako nadležno tijelo smatra da zamjena višeg rukovodstva ili upravljačkog tijela kako je navedeno u članku 28. nije dostatna da ispravi situaciju, države članice osiguravaju da nadležna tijela mogu imenovati jednog ili više privremenih upravitelja institucije. Nadležna tijela mogu, primjereno okolnostima, imenovati privremenog upravitelja da privremeno zamijeni upravljačko tijelo institucije ili da privremeno radi s upravljačkim tijelom institucije, o čemu nadležno tijelo donosi odluku u trenutku imenovanja. Ako nadležno tijelo imenuje privremenog upravitelja da radi s upravljačkim tijelom institucije, nadležno tijelo određuje u trenutku takvog imenovanja: ulogu, dužnosti i ovlasti privremenog upravitelja i sve zahtjeve da se upravljačko tijelo institucije savjetuje s privremenim upraviteljem ili dobije njegovu suglasnost prije donošenja konkretnih odluka ili mjera. Od nadležnog tijela zahtijeva se da objavi imenovanje svakog privremenog upravitelja osim kada privremeni upravitelj nema ovlast zastupati instituciju. Države članice također osiguravaju da svaki privremeni upravitelj ima kvalifikacije, sposobnost i znanje potrebne za izvršavanje svojih dužnosti te da nije u sukobu interesa.

2. Nadležno tijelo određuje ovlasti privremenog upravitelja u trenutku imenovanja privremenog upravitelja primjereno okolnostima. Takve ovlasti mogu uključivati neke ili sve ovlasti upravljačkog tijela institucije u skladu sa statutom institucije i nacionalnim pravom, uključujući i ovlast izvršavanja nekih ili svih upravnih dužnosti upravljačkog tijela institucije. Ovlasti privremenog upravitelja u vezi s institucijom u skladu su s važećim pravom trgovačkih društava.

3. Ulogu i funkcije privremenog upravitelja određuje nadležno tijelo u trenutku imenovanja te one mogu uključivati utvrđivanje financijskog položaja institucije, upravljanje poslovanjem ili dijelom poslovanja institucije s ciljem očuvanja ili obnavljanja financijskog položaja institucije i

poduzimanja mjera radi obnove zdravog i stabilnog upravljanja poslovanjem institucije. Nadležno tijelo u trenutku imenovanja utvrđuje sva ograničenja uloge i funkcija privremenog upravitelja.

4. Države članice osiguravaju da nadležna tijela imaju isključivu ovlast imenovati i smjenjivati privremene upravitelje. Nadležno tijelo može smijeniti privremenog upravitelja u bilo kojem trenutku i iz bilo kojeg razloga. Nadležno tijelo može mijenjati uvjete imenovanja privremenog upravitelja u bilo kojem trenutku podložno ovom članku.

5. Nadležno tijelo može zahtijevati da određene radnje privremenog upravitelja podliježu prethodnoj suglasnosti nadležnog tijela. Nadležno tijelo određuje sve takve zahtjeve u trenutku imenovanja privremenog upravitelja ili u trenutku bilo koje promjene uvjeta imenovanja privremenog upravitelja.

U svakom slučaju privremeni upravitelj može izvršavati ovlast sazivanja glavne skupštine dioničara institucije te odrediti dnevni red takvog sastanka samo uz prethodnu suglasnost nadležnog tijela.

6. Nadležno tijelo može zahtijevati od privremenog upravitelja da sastavi izvješća o financijskom položaju institucije i radnjama izvršenim tijekom njegova imenovanja u intervalima koje odredi nadležno tijelo i na kraju njegova mandata.

7. Imenovanje privremenog upravitelja ne traje dulje od jedne godine. To razdoblje može se iznimno obnoviti ako se i dalje ispunjavaju uvjeti za imenovanje privremenog upravitelja. Nadležno tijelo odgovorno je za utvrđivanje jesu li zadovoljeni uvjeti za zadržavanje privremenog upravitelja i obrazlaganje svake takve odluke dioničarima.

8. Podložno ovom članku, imenovanje privremenog upravitelja ne dovodi u pitanje prava dioničara u skladu s pravom Unije ili nacionalnim pravom trgovačkih društava.

9. Države članice mogu, u skladu s nacionalnim pravom, ograničiti odgovornost svakog privremenog upravitelja za radnje ili propuste tijekom obavljanja njegovih dužnosti privremenog upravitelja u skladu sa stavkom 3.

10. Privremeni upravitelj imenovan u skladu s ovim člankom ne smatra se direktorom iz sjene ili *de facto* direktorom prema nacionalnom pravu.

Članak 30.

Usklađivanje mjera za ranu intervenciju i imenovanje privremenog upravitelja za grupe

1. Ako su ispunjeni uvjeti za postavljanje zahtjeva iz članka 27. ili imenovanje privremenog upravitelja u skladu s člankom 29. u vezi s matičnim društvom u Uniji, konsolidirajuće nadzorno tijelo obavješćuje EBA-u i savjetuje se s drugim nadležnim tijelima u okviru kolegija nadzornih tijela.

2. Nakon te obavijesti i savjetovanja konsolidirajuće nadzorno tijelo odlučuje hoće li primijeniti koju od mjera iz članka 27. ili imenovati privremenog upravitelja u okviru članka 29. u vezi s odgovarajućim matičnim društvom u Uniji, uzimajući u obzir učinak tih mjera na subjekte grupe u drugim državama članicama. Konsolidirajuće nadzorno tijelo obavješćuje o svojoj odluci druga nadležna tijela unutar kolegija nadzornih tijela te EBA-u.

3. Ako su ispunjeni uvjeti za postavljanje zahtjeva iz članka 27. ili imenovanje privremenog upravitelja u skladu s člankom 29. u vezi s društvom kćeri matičnog društva u Uniji, nadležno tijelo odgovorno za nadzor na pojedinačnoj osnovi koje namjerava donijeti mjeru u skladu s tim člancima o tome obavješuje EBA-u i savjetuje se s konsolidirajućim nadzornim tijelom.

Nakon primitka obavijesti konsolidirajuće nadzorno tijelo može procijeniti vjerojatni učinak postavljanja zahtjeva u okviru članka 27. ili imenovanja privremenog upravitelja u skladu s člankom 29. na dotičnu instituciju, grupu ili subjekte grupe u drugim državama članicama. Svoju ocjenu priopćuje nadležnom tijelu u roku od tri dana.

Nakon te obavijesti i savjetovanja nadležno tijelo odlučuje hoće li primijeniti bilo koju od mjera iz članka 27. ili imenovati privremenog upravitelja u okviru članka 29. Pri donošenju odluke se posvećuje dužna pažnja ocjeni konsolidirajućeg nadzornog tijela. Nadležno tijelo obavješuje o svojoj odluci konsolidirajuće nadzorno tijelo i ostala nadležna tijela unutar kolegija nadzornih tijela te EBA-u.

4. Ako više od jednog nadležnog tijela namjerava imenovati privremenog upravitelja ili primijeniti bilo koju od mjera iz članka 27. na više od jedne institucije u istoj grupi, konsolidirajuće nadzorno tijelo i druga relevantna nadležna tijela razmatraju je li prikladnije imenovati istog privremenog upravitelja za sve dotične subjekte ili koordinirati primjenu svih mjera iz članka 27. na više od jedne institucije kako bi se olakšala rješenja za obnovu financijskog položaja dotične institucije. Procjena ima oblik zajedničke odluke konsolidirajućeg nadzornog tijela i ostalih relevantnih nadležnih tijela. Zajednička odluka donosi se u roku od pet dana nakon datuma obavijesti iz stavka 1. Zajednička odluka obrazlaže se i iznosi u dokumentu koji konsolidirajuće nadzorno tijelo dostavlja matičnom društvu u Uniji.

Na zahtjev nadležnog tijela, EBA može pomagati nadležnim tijelima u postizanju sporazuma u skladu s člankom 31. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

U nedostatku zajedničke odluke u roku od pet dana konsolidirajuće nadzorno tijelo i nadležna tijela za društva kćeri mogu donijeti pojedinačne odluke o imenovanju privremenog upravitelja za institucije za koje oni imaju odgovornost i o primjeni bilo koje od mjera iz članka 27.

5. Ako se dotično nadležno tijelo ne slaže s odlukom o kojoj je obaviješteno u skladu sa stavcima 1. ili 3., ili u nedostatku zajedničke odluke u okviru stavka 4., nadležno tijelo može uputiti predmet EBA-i u skladu sa stavkom 6.

6. Na zahtjev bilo kojeg nadležnog tijela, EBA može pomoći nadležnim tijelima koja namjeravaju primijeniti jednu ili više mjera iz članka 27. stavka 1. točke (a) ove Direktive u vezi sa točkama (4), (10), (11) i (19) odjeljka A. Priloga ovoj Direktivi, iz članka 27. stavka 1. točke (e) ove Direktive ili iz članka 27. stavka 1. točke (g) ove Direktive u postizanju sporazuma u skladu s člankom 19. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

7. Odluka svakog nadležnog tijela mora biti obrazložena. U odluci se u obzir uzimaju gledišta i ograde koje su ostala nadležna tijela izrazila tijekom razdoblja savjetovanja iz stavka 1. ili 3. ili razdoblja od pet dana iz stavka 4., kao i mogući učinak odluke na financijsku stabilnost u dotičnim državama članicama. Konsolidirajuće nadzorno tijelo odluku prosljeđuje matičnom društvu u Uniji, a odgovarajuća nadležna tijela prosljeđuju je društvima kćerima.

U slučajevima navedenima u stavku 6. ovog članka, ako je prije kraja razdoblja savjetovanja iz stavaka 1. i 3. ovog članka ili na kraju petodnevno razdoblja iz stavka 4. ovog članka, bilo koje od dotičnih nadležnih tijela uputilo predmet EBA-i u skladu s člankom 19. stavkom 3. Uredbe

(EU) br. 1093/2010, konsolidirajuće nadzorno tijelo i ostala nadležna tijela odgađaju svoje odluke i čekaju odluku koju donosi EBA u skladu s člankom 19. stavkom 3. te uredbe, i donose svoje odluke u skladu s odlukom EBA-e. Rok od pet dana smatra se rokom za mirenje u smislu te uredbe. EBA svoju odluku donosi u roku od tri dana. Predmet se ne upućuje EBA-i nakon isteka razdoblja od pet dana ili nakon što je donesena zajednička odluka.

8. U nedostatku odluke EBA-e u roku od tri dana primjenjuju se pojedinačne odluke donesene u skladu sa stavkom 1. ili 3., ili stavkom 4. trećim podstavkom.

GLAVA IV. SANACIJA

POGLAVLJE I. Ciljevi, uvjeti i opća načela

Članak 31.

Ciljevi sanacije

1. Kod primjenjivanja instrumenata sanacije i izvršavanja sanacijskih ovlasti, sanacijska tijela uzimaju u obzir ciljeve sanacije te odabiru instrumente i ovlasti kojima se najbolje ostvaruju ciljevi relevantni u okolnostima pojedinog slučaja.

2. Ciljevi sanacije iz stavka 1. su:

(a) osigurati kontinuitet ključnih funkcija;

(b) izbjeći znatan štetni učinak na financijski sustav, posebno sprječavanjem širenja, uključujući na tržišne infrastrukture, te održavanjem tržišne discipline;

(c) štiti javna sredstva tako da se na najmanju moguću mjeru svede oslanjanje na izvanredne javne financijske potpore;

(d) štiti deponente obuhvaćene Direktivom 2014/49/EU i ulagatelje obuhvaćene Direktivom 97/9/EZ;

(e) zaštititi sredstva i imovinu klijenata.

Pri postizanju navedenih ciljeva sanacijsko tijelo nastoji smanjiti trošak sanacije i izbjeći nepotrebno uništenje vrijednosti osim ako je to potrebno radi ostvarivanja ciljeva sanacije.

3. Podložno različitim odredbama ove Direktive, ciljevi sanacije jednako su važni, a sanacijska ih tijela održavaju u ravnoteži prema naravi i okolnostima pojedinog slučaja.

Članak 32.

Uvjeti za sanaciju

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela poduzmu mjere sanacije u vezi s institucijom iz članka 1. stavka 1. točke (a) samo ako sanacijsko tijelo smatra da su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

- (a) nadležno tijelo nakon savjetovanja sa sanacijskim tijelom ili, podložno uvjetima utvrđenima u stavku 2., sanacijsko tijelo nakon savjetovanja s nadležnim tijelom utvrdilo je da institucija propada ili će vjerojatno propasti;
- (b) uzimajući u obzir vrijeme i druge relevantne okolnosti, nije razumno očekivati da bi druge alternativne mjere privatnog sektora, uključujući mjere institucionalnog sustava zaštite, ili nadzorne mjere, uključujući mjere rane intervencije ili otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala u skladu s člankom 59. stavkom 2., poduzete u pogledu institucije spriječile njenu propast u razumnom vremenskom okviru;
- (c) mjera sanacije je nužna u javnom interesu u skladu sa stavkom 5.

2. Države članice mogu predvidjeti da, uz nadležno tijelo, zaključak o propadanju ili vjerojatnoj propasti institucije prema stavku 1. točki (a) može donijeti i sanacijsko tijelo nakon savjetovanja s nadležnim tijelom kada sanacijska tijela prema nacionalnom pravu imaju potrebne alate za izvođenje takvog zaključka, uključujući posebno odgovarajući pristup relevantnim informacijama. Nadležno tijelo bez odgode daje sanacijskom tijelu sve relevantne informacije koje potonje zatraži radi obavljanja svoje procjene.

3. Prethodno donošenje mjere rane intervencije u skladu s člankom 27. nije uvjet za poduzimanje mjere sanacije.

4. Za potrebe stavka 1. točke (a), za instituciju se smatra da propada ili da joj prijete propast u jednoj ili više sljedećih okolnosti:

- (a) institucija krši ili postoje objektivni elementi na temelju kojih se utvrđuje da će institucija uskoro prekršiti zahtjeve za zadržavanje odobrenja za rad na način kojim bi se opravdalo povlačenje ovlaštenja nadležnog tijela, uključujući ali ne ograničujući se na gubitke koje je institucija pretrpjela ili je moguće da će pretrpjeti, a kojima će se istrošiti sva njezin regulatorni kapital ili njegov znatan iznos;
- (b) imovina institucije je manja od njezinih obveza ili postoje objektivni elementi na temelju kojih se utvrđuje da će imovina institucije uskoro biti manja od obveza;
- (c) institucija nije u mogućnosti podmiriti svoje dugove ili druge obveze pri njihovom dospjeću ili postoje objektivni elementi na temelju kojih se utvrđuje da ih institucija uskoro neće moći ispuniti;
- (d) nužna su izvanredne javne financijske potpore osim kada se, kako bi se izbjegla ili otklonila ozbiljna smetnja u gospodarstvu države članice i očuvala financijska stabilnost, te izvanredne javne financijske potpore daju u sljedećim oblicima:
 - i. državno jamstvo kao podrška sredstvima likvidnosti koja osiguravaju središnje banke u skladu s uvjetima središnjih banaka;
 - ii. državno jamstvo za novoizdane obveze; ili
 - iii. ubrizgavanje regulatornog kapitala ili kupnja instrumenata kapitala po cijenama i pod uvjetima kojima se daje prednost instituciji, ako u vrijeme odobrenja javne potpore ne postoje ni okolnosti navedene u točki (a), (b) ili (c) ovog stavka niti okolnosti navedene u članku 59 stavku 3.

U svakom od slučajeva iz prvog podstavka točke (d) podtočaka i., ii. i iii., jamstvo ili istovrsne mjere iz tih točaka ograničeni su na solventne institucije i ovise o konačnom odobrenju na temelju okvira Unije za državne potpore. Riječ je o privremenim mjerama opreza koje su razmjerne otklanjanju posljedica ozbiljne smetnje i ne koriste se radi nadoknade gubitaka koje je subjekt pretrpio ili postoji mogućnost da će ih uskoro pretrpjeti.

Mjere potpore u okviru točke prvog podstavka točke (d) ograničene su na ubrizgavanja potrebna radi rješavanja nedostatka kapitala ustanovljenog u testovima otpornosti na stres, preispitivanjima kvalitete imovine ili jednakovrijednim ocjenama na nacionalnoj razini te na razini Unije ili SSM-a, koje vrše Europska središnja banka, EBA ili nacionalna tijela te ih prema potrebi potvrđuje nadležno tijelo.

EBA do 3. siječnja 2015. izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 o vrstama gore navedenih testova, preispitivanja i drugih radnji koje mogu dovesti do takve potpore.

Komisija do 31. prosinca 2015. preispituje postoji li i dalje potreba da se dopuste mjere potpore u okviru prvog podstavka točke (d) iii. te uvjete koje treba ispuniti u slučaju nastavka i o tome obavješćuje Europski parlament i Vijeće. Uz izvješće se prema potrebi prilaže zakonodavni prijedlog.

5. Za potrebe stavka 1. točke (c) ovog članka, smatra se da je mjera sanacije u javnom interesu ako je potrebna da se postigne jedan ili više ciljeva sanacije navedenih u članku 31. i ako je razmjerna njima i ako se likvidacijom subjekta redovnim postupkom u slučaju insolventnosti ne bi postigli ti ciljevi sanacije u jednakoj mjeri.

6. EBA do 3. srpnja 2015. izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 za poticanje konvergencije nadzornih i sanacijskih praksi u vezi s tumačenjem različitih okolnosti u kojima se smatra da institucija propada ili da joj prijeti propast.

Članak 33.

Uvjeti za sanaciju u vezi s financijskim institucijama i holdinzima

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela mogu poduzeti mjeru sanacije u vezi s financijskom institucijom iz članka 1. stavka 1. točke (b) ako su ispunjeni uvjeti iz članka 32. stavka 1. s obzirom na financijsku instituciju i s obzirom na matično poduzeće koje podliježe konsolidiranom nadzoru.

2. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela mogu poduzeti mjeru sanacije u vezi sa subjektom iz članka 1. stavka 1. točke (c) ili (d) ako su ispunjeni uvjeti iz članka 32. stavka 1. s obzirom na subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (c) ili (d) i s obzirom na jedno ili više društava kćeri koja su institucije ili, ako društvo kćer nema poslovni nastan u Uniji, tijelo treće zemlje utvrdilo je da društvo kćer ispunjava uvjete za sanaciju prema pravu te treće zemlje.

3. Ako su institucije kćeri mješovitog holdinga u posrednom ili neposrednom vlasništvu posredničkog financijskog holdinga, države članice osiguravaju da se mjere sanacije za potrebe sanacije grupe donose u odnosu na posrednički financijski holding i ne poduzimaju mjere sanacije za potrebe sanacije grupe u odnosu na mješoviti holding.

4. Podložno stavku 3. ovog članka i odstupajući od odredbi stavka 2., neovisno o činjenici da subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (c) ili (d) ne ispunjava uvjete utvrđene u članku 32. stavku 1.,

sanacijska tijela mogu poduzeti mjere sanacije u vezi sa subjektom iz članka 1. stavka 1. točke (c) ili (d) kada jedno ili više društava kćeri koje su institucije ispunjavaju uvjete utvrđene u članku 32. stavcima 1., 4. i 5., a njihova imovina i obveze su takve da njihova propast prijeti grupi u cjelini ili se prema insolventnom pravu države članice prema grupi mora postupati u cjelini, a mjere sanacije u odnosu na subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (c) ili (d) nužne su za sanaciju takvih društava kćeri koje su institucije ili za sanaciju grupe u cjelini.

Za potrebe stavka 2. i prvog podstavka ovog stavka, pri ocjenjivanju jesu li uvjeti iz članka 32. stavka 1. ispunjeni u vezi s jednom ili više društava kćeri koje su institucije, sanacijsko tijelo za instituciju i sanacijsko tijelo za subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (c) ili (d) mogu putem zajedničkog dogovora zanemariti bilo koje prijenose kapitala ili gubitka unutar grupe između subjekata, uključujući korištenje ovlasti otpisa ili konverzije.

Članak 34.

Opća načela sanacije

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela, kod primjene instrumenata sanacije i izvršavanja sanacijskih ovlasti, poduzmu sve odgovarajuće mjere kako bi osigurale da se mjere sanacije poduzimaju u skladu sa sljedećim načelima:

- (a) dioničari institucije u sanaciji snose prve gubitke;
- (b) vjerovnici institucije u sanaciji snose gubitke nakon dioničara u skladu s redoslijedom prvenstva njihovih tražbina u okviru redovnog postupka u slučaju insolventnosti osim ako je izričito navedeno drukčije u ovoj Direktivi;
- (c) smjenjuje se upravljačko tijelo i više rukovodstvo institucije u sanaciji, osim u slučajevima kada se smatra da je potpuno ili djelomično zadržavanje upravljačkog tijela ili višeg rukovodstva, ovisno o okolnostima, nužno za postizanje ciljeva sanacije;
- (d) upravljačko tijelo ili više rukovodstvo institucije u sanaciji pruža svu potrebnu pomoć za postizanje ciljeva sanacije;
- (e) fizičke i pravne osobe smatraju se prema građanskom ili kaznenom pravu, u skladu s pravom države članice, odgovornima za propast institucije;
- (f) osim kada je ovom Direktivom predviđeno drukčije, prema vjerovnicima iste kategorije postupa se jednako;
- (g) nijedan vjerovnik ne trpi veće gubitke od onih koje bi pretrpio ako bi institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) bili likvidirani u redovnom postupku u slučaju insolventnosti u skladu sa zaštitnim mjerama iz članaka 73. do 75.;
- (h) osigurani depoziti u potpunosti su zaštićeni; i

i. mjere sanacije poduzimaju se u skladu sa zaštitnim mjerama navedenima u ovoj Direktivi.

2. Kada je institucija subjekt grupe, sanacijska tijela, ne dovodeći u pitanje članak 31., primjenjuju instrumente sanacije i izvršavaju sanacijske ovlasti na način koji svodi na najmanju moguću mjeru učinak na ostale subjekte grupe i na grupu u cjelini, kao i negativne učinke na financijsku stabilnost u Uniji te njezinim državama članicama, posebno u državama u kojima grupa djeluje.

3. Kod primjene instrumenata sanacije i izvršavanja sanacijskih ovlasti, države članice osiguravaju prema potrebi njihovu usklađenost s okvirom Unije za državne potpore.
4. Ako se instrument prodaje poslovanja, instrument prijelazne institucije ili instrument odvajanja imovine primjenjuje na instituciju ili na iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d), smatra se da je za tu instituciju ili za taj subjekt pokrenut stečajni postupak ili slični postupak u slučaju insolventnosti za potrebe članka 5. stavka 1. Direktive Vijeća 2001/23/EZ [\(30\)](#).
5. Kod primjene instrumenata sanacije i izvršavanja sanacijskih ovlasti, sanacijska tijela prema potrebi obavješćuju predstavnike zaposlenika i savjetuju se s njima.
6. Sanacijska tijela primjenjuju instrumente sanacije i izvršavaju sanacijske ovlasti ne dovodeći u pitanje odredbe o predstavnicima zaposlenika u upravljačkim tijelima, u skladu s nacionalnim pravom ili praksom.

POGLAVLJE II.

Posebna uprava

Članak 35.

Posebna uprava

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela imaju mogućnost imenovanja posebnog upravitelja koji zamjenjuje upravljačko tijelo institucije u sanaciji. Sanacijska tijela objavljuju imenovanje posebnog upravitelja. Države članice također osiguravaju da posebni upravitelj ima kvalifikacije, sposobnost i znanje potrebne za izvršavanje svojih dužnosti.
2. Posebni upravitelj ima sve ovlasti dioničara i upravljačkog tijela institucije. Međutim, posebni upravitelj te ovlasti može izvršavati samo pod nadzorom sanacijskog tijela.
3. Posebni upravitelj ima zakonsku obvezu poduzimanja svih potrebnih mjera za poticanje ostvarenja ciljeva sanacije iz članka 31. i provođenja mjera sanacije u skladu s odlukom sanacijskog tijela. Ta obveza prema potrebi ima prednost u odnosu na sve druge upraviteljske obveze u skladu sa statutom institucije ili nacionalnim pravom, u mjeri u kojoj se razlikuju. Te mjere mogu uključivati povećanje kapitala, reorganizaciju vlasničke strukture institucije ili preuzimanja od strane institucija koje su financijski i organizacijski zdrave u skladu sa instrumentima sanacije iz poglavlja IV.
4. Sanacijska tijela mogu ograničiti djelovanje posebnog upravitelja ili zahtijevati da su određeni oblici djelovanja posebnog upravitelja podložni prethodnoj suglasnosti sanacijskog tijela. Sanacijska tijela u svakom trenutku mogu smijeniti posebnog upravitelja.
5. Države članice zahtijevaju od posebnog upravitelja da sastavi izvješća za sanacijsko tijelo koje ga je imenovalo o gospodarskom i financijskom stanju institucije i radnjama koje je poduzeo prilikom izvršavanja svojih dužnosti i to u redovitim intervalima koje odredi sanacijsko tijelo te na početku i na kraju svojeg mandata.
6. Posebni upravitelj imenuje se na najviše godinu dana. To se razdoblje iznimno može obnoviti ako sanacijsko tijelo utvrdi da su i dalje zadovoljeni uvjeti za imenovanje posebnog upravitelja.

7. Ako dva ili više sanacijskih tijela namjerava imenovati posebnog upravitelja u vezi sa subjektom koji je povezan s grupom, oni razmatraju je li prikladnije imenovati istog posebnog upravitelja za sve dotične subjekte radi olakšavanja provedbe mjera za ponovno uspostavljanje financijskog zdravlja dotičnih subjekata.

8. U slučaju insolventnosti u kojemu je nacionalnim pravom predviđeno imenovanje insolventne uprave, takva uprava može predstavljati posebnu upravu u skladu s ovim člankom.

POGLAVLJE III.

Vrednovanje

Članak 36.

Vrednovanje za potrebe sanacije

1. Prije poduzimanja mjera sanacije ili korištenja ovlasti za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala, sanacijska tijela osiguravaju da pošteno, oprezno i realistično vrednovanje imovine i obveza institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) provede osoba koja je neovisna od bilo kojeg tijela javne vlasti, uključujući sanacijsko tijelo, i instituciju ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d). Podložno stavku 13. ovog članka i članku 85. ako su ispunjeni svi zahtjevi iz ovog članka, vrednovanje se smatra konačnim.

2. Ako nije moguće provesti neovisno vrednovanje u skladu sa stavkom 1., sanacijska tijela mogu provesti privremeno vrednovanje imovine i obveza institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d), u skladu sa stavkom 9. ovog članka.

3. Cilj vrednovanja je procijeniti vrijednost imovine i obveza institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) koji ispunjavaju uvjete za sanaciju iz članaka 32. i 33.

4. Svrhe vrednovanja su sljedeće:

(a) pružanje informacija radi utvrđivanja jesu li zadovoljeni uvjeti za sanaciju ili uvjeti za otpis ili konverziju instrumenata kapitala;

(b) ako su zadovoljeni uvjeti za sanaciju, pružanje informacija radi donošenja odluke o odgovarajućoj mjeri sanacije koju je potrebno poduzeti u pogledu institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d);

(c) ako se primjenjuje ovlast za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala, pružanje informacija za donošenje odluke o mjeri u kojoj se poduzima poništenje ili razvodnjavanje dionica ili drugih vlasničkih instrumenata te mjera u kojoj se otpisuju i konvertiraju relevantni instrumenti kapitala;

(d) ako se primjenjuje *bail-in* instrument, pružanje informacija radi donošenja odluke o mjeri u kojoj se otpisuju ili konvertiraju prihvatljive obveze;

(e) ako se primjenjuje instrument prijelazne institucije ili instrument odvajanja imovine, pružanje informacija radi donošenja odluke o imovini, pravima, obvezama ili dionicama ili drugim vlasničkim instrumentima koje je potrebno prenijeti te radi donošenja odluke o vrijednosti svih naknada koje je potrebno platiti instituciji u sanaciji ili, ovisno o slučaju, vlasnicima

dionica ili drugih vlasničkih instrumenata.

(f) ako se primjenjuje instrument prodaje poslovanja, pružanje informacija radi donošenja odluke o imovini, pravima, obvezama ili dionicama ili ostalim vlasničkim instrumentima koje je potrebno prenijeti i pružanju informacija sanacijskom tijelu kako bi moglo odrediti što čini komercijalne uvjete u smislu članka 38.;

(g) u svim slučajevima, osigurati da su bilo koji gubici imovine institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) u potpunosti utvrđeni u trenutku kada se primjenjuju instrumenti sanacije ili izvršavaju ovlasti za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala.

5. Ne dovodeći u pitanje okvir Unije za državne potpore, vrednovanje se prema potrebi temelji na opreznim pretpostavkama, uključujući one o stopama neispunjenja obveze i ozbiljnosti gubitaka. U vrednovanju se ne pretpostavlja moguće buduće pružanje izvanrednih javnih financijskih potpora ili hitna likvidnosna pomoć središnje banke ili bilo kakva likvidnosna pomoć središnje banke dodijeljena u okviru nestandardne kolateralizacije, roka dospjeća ili kamatnih uvjeta instituciji ili subjektu iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) od onog trenutka kada se poduzmu mjere sanacije ili se izvrši ovlast za otpis ili konverziju relevantnih instrumenata kapitala. Nadalje, ako se primjenjuje bilo koji instrument sanacije, vrednovanjem se uzima u obzir činjenica da:

(a) sanacijsko tijelo i svi aranžmani financiranja koji djeluju u skladu s člankom 101. mogu izvršiti povrat svih razumnih i valjano nastalih izdataka od institucije u sanaciji u skladu s člankom 37. stavkom 7.;

(b) aranžman financiranja sanacije može zaračunati kamatu ili naknade u pogledu svih kredita ili jamstava osiguranih instituciji u sanaciji, u skladu s člankom 101.

6. Vrednovanje se dopunjuje sljedećim informacijama iz poslovnih knjiga i evidencija institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d);

(a) ažuriranom bilancom i izvješćem o financijskom položaju institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d);

(b) analizom i procjenom računovodstvene vrijednosti imovine;

(c) popisom nepodmirenih bilančnih i izvanbilančnih obveza prikazanih u poslovnim knjigama i evidencijama institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d), s naznakom odgovarajućih kredita i redosljeda prednosti u skladu s mjerodavnim insolventijskim pravom.

7. Prema potrebi, radi donošenja odluka iz stavka 4. točaka (e) i (f), informacije iz stavka 6. točke (b) mogu se nadopuniti analizom i procjenom vrijednosti imovine i obveza institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) na temelju tržišne vrijednosti.

8. U vrednovanju se navodi potpodjela vjerovnika u razrede u skladu s razinom prioriteta tražbina prema mjerodavnom insolventijskom pravu i procjeni očekivanog postupanja prema svakom razredu dioničara i vjerovnika da se institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) likvidira u redovnom postupku u slučaju insolventnosti.

Ta procjena ne utječe na primjenu načela prema kojem nijedan vjerovnik neće biti doveden u nepovoljniji položaj u odnosu na redovni postupak u slučaju insolventnosti u okviru članka 74.

9. Ako zbog žurnih okolnosti pojedinog slučaja nije moguće ispuniti zahtjeve iz stavaka 6. i 8. ili ako se primjenjuje stavak 2., provodi se privremeno vrednovanje. Pri provedbi privremenog

vrednovanja pridržava se zahtjeva iz stavka 3. i, u mjeri u kojoj je to razumno izvedivo u okolnostima, zahtjeva iz stavaka 1., 6. i 8.

Privremeno vrednovanje iz ovog stavka uključuje zaštitni sloj za dodatne gubitke, uz primjereno opravdanje.

10. Vrednovanje kojim se ne ispunjavaju svi zahtjevi utvrđeni u ovom članku smatra se privremenim dok neovisna osoba ne provede vrednovanje koje je u potpunosti sukladno sa svim zahtjevima utvrđenima u ovom članku. To se *ex-post* konačno vrednovanje provodi čim je to izvedivo. Može se provesti ili odvojeno od vrednovanja iz članka 74. ili istodobno s njim i od strane iste neovisne osobe, ali se od njega mora razlikovati.

Svrhe *ex-post* konačnog vrednovanja su sljedeće:

(a)osigurati da su svi gubici imovine institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) u potpunosti evidentirani u poslovnim knjigama institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d);

(b)pružiti informacije za odluku o povratu otpisanih tražbina vjerovnika ili povećanju vrijednosti plaćenih naknada, u skladu sa stavkom 11.

11. U slučaju da je procjena neto vrijednost imovine institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) iz *ex-post* konačnog vrednovanja viša od procjene neto vrijednost imovine institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) iz privremenog vrednovanja, sanacijsko tijelo može:

(a)izvršavati svoju ovlast povećavanja vrijednosti tražbina vjerovnika ili vlasnika odgovarajućih instrumenata kapitala koja su otpisana u okviru *bail-in* instrumenta;

(b)uputiti prijelaznu instituciju ili subjekt za upravljanje imovinom da izvrši daljnju uplatu naknada u pogledu imovine, prava i obveza institucije u sanaciji ili, ovisno o slučaju, u pogledu dionica ili vlasničkih instrumenata, vlasnicima dionica ili drugih vlasničkih instrumenata.

12. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., privremeno vrednovanje provedeno u skladu sa stavcima 9. i 10. valjana je osnova na temelju koje sanacijska tijela poduzimaju mjere sanacije, uključujući preuzimanje kontrole nad propadajućom institucijom ili subjektom kako je navedeno u članku 1. stavku 1. točkama (b), (c) ili (d), ili izvršavaju ovlasti za otpis ili konverziju instrumenata kapitala.

13. Vrednovanje je sastavni dio odluke o primjeni instrumenta sanacije ili izvršavanja sanacijske ovlasti ili odluke o izvršavanju otpisa ili ovlasti za konverziju instrumenata kapitala. Sâmo vrednovanje ne podliježe posebnom pravu na pravni lijek, ali može podlijezati pravnom lijeku zajedno s odlukom u skladu s člankom 85.

14. EBA izrađuje nacрте regulatornih tehničkih standarda kako bi pobliže odredila okolnosti u kojima je osoba neovisna i od sanacijskog tijela i od institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) za potrebe stavka 1. ovog članka te za potrebe članka 74.

15. EBA može izraditi nacрте regulatornih tehničkih standarda kako bi pobliže odredila sljedeće kriterije za potrebe stavaka 1., 3. i 9. ovog članka te za potrebe članka 74.:

(a)metodologiju za ocjenjivanje vrijednosti imovine i obveza institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d);

- (b) odvajanje vrednovanja iz članka 36. i 74.;
- (c) metodologiju za izračun i uključivanje zaštitnog sloja za dodatne gubitke u privremenom vrednovanju.

16. EBA podnosi Komisiji nacрте regulatornih tehničkih standarda iz stavka 14. do 3. srpnja 2015.

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz stavaka 14. i 15. u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

POGLAVLJE IV.

Instrumenti sanacije

Odjeljak 1.

Opća načela

Članak 37.

Opća načela instrumenata sanacije

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela imaju sve potrebne ovlasti za primjenu instrumenata sanacije na instituciju i na subjekte iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) koji zadovoljavaju odgovarajuće uvjete za sanaciju.
2. Ako sanacijsko tijelo odluči primijeniti instrument sanacije na instituciju ili na subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) a ta bi mjera sanacije dovela do gubitaka za vjerovnike ili do konverzije njihovih tražbina, sanacijsko tijelo izvršava ovlast otpisa ili konverzije instrumenata kapitala u skladu s člankom 59. neposredno prije ili zajedno s primjenom instrumenta sanacije.
3. Instrumenti sanacije iz stavka 1. su sljedeći:
 - (a) instrument prodaje poslovanja;
 - (b) instrument prijelazne institucije;
 - (c) instrument odvajanja imovine;
 - (d) *bail-in* instrument.
4. Podložno stavku 5., sanacijska tijela mogu primijeniti instrumente sanacije pojedinačno ili u bilo kojoj kombinaciji.
5. Sanacijska tijela mogu primijeniti instrument odvajanja imovine samo zajedno s drugim instrumentom sanacije.
6. Kada se za prijenos samo dijela imovine, prava ili obveza institucije u sanaciji koriste samo instrumenti sanacije iz stavka 3. točke (a) ili (b) ovog članka, preostala institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) iz kojeg su imovina, prava i obveze preneseni likvidira se u redovnom postupku u slučaju insolventnosti. Ta likvidacija provodi se u razumnom roku uzimajući u obzir potrebu da ta institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d)

pruža usluge ili potporu u skladu s člankom 65. kako bi primatelju omogućilo da provede aktivnosti i usluge koje je stekao tim prijenosom, te sve ostale razloge zbog kojih je nastavak poslovanja preostale institucije ili članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) potreban kako bi se ostvarili ciljevi sanacije ili poštovala načela iz članka 34.

7. Sanacijsko tijelo i svi aranžmani financiranja koji djeluju u skladu s člankom 101. mogu izvršiti povrat svih razumnih i valjano nastalih izdataka u vezi s korištenjem instrumenata sanacije ili sanacijskih ovlasti ili državnih instrumenata financijske stabilizacije, na jedan ili više sljedećih načina:

- (a) kao odbitak od svih naknada koje je primatelj platio instituciji u sanaciji ili, ovisno o slučaju, vlasnicima dionica ili drugih vlasničkih instrumenata;
- (b) od institucije u sanaciji kao povlašteni vjerovnik; ili
- (c) od svih prihoda koji su stečeni kao rezultat likvidacije prijelazne institucije ili subjekta za upravljanje imovinom, kao povlašteni vjerovnik.

8. Države članice osiguravaju da se pravila u okviru nacionalnog insolventnog prava koja se odnose na pobožnost i nemogućnost izvršenja pravnih radnji koje su štetne za vjerovnike ne primjenjuju na prijenose imovine, prava ili obveza s institucije u sanaciji na drugi subjekt uporabom instrumenta sanacije ili izvršavanjem sanacijske ovlasti, ili korištenjem državnog instrumenta financijske stabilizacije.

9. Države članice mogu sanacijskim tijelima dodijeliti dodatne instrumente i ovlasti koji se mogu primijeniti ako institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) zadovoljavaju odgovarajuće uvjete za sanaciju pod uvjetom da:

- (a) kad se primjenjuju na prekograničnu grupu, te dodatne ovlasti ne predstavljaju prepreku učinkovitoj sanaciji grupe te da
- (b) su usklađene s ciljevima sanacije i općim načelima koja se odnose na sanaciju i koja su navedena u člancima 31. i 34.

10. U vrlo iznimnoj situaciji sistemske krize sanacijsko tijelo može tražiti financiranje iz alternativnih izvora financiranja korištenjem vladinih instrumenata za stabilizaciju iz članaka od 56. do 58. kad su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) da su dioničari i imatelji drugih vlasničkih instrumenata, imatelji odgovarajućih instrumenata kapitala i ostalih prihvatljivih obveza, putem otpisa, konverzije ili na drugi način, doprinijeli apsorpciji gubitaka i dokapitalizaciji u iznosu od najmanje 8 % ukupnih obveza, uključujući regulatorni kapital institucije u sanaciji, izračunano u trenutku poduzimanja mjere sanacije u skladu s vrednovanjem predviđenim člankom 36.;
- (b) ovisno o prethodnom i završnom odobrenju na temelju okvira Unije za državne potpore.

Odjeljak 2.

Instrument prodaje poslovanja

Članak 38.

Instrument prodaje poslovanja

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela imaju ovlast da na kupca koji nije prijelazna institucija prenesu sljedeće:

- (a) dionice ili druge vlasničke instrumente koje je izdala institucija u sanaciji;
- (b) svu ili određene dijelove imovine, prava ili obveza institucije u sanaciji;

Podložno stavcima 8. i 9. ovog članka te članku 85., za prijenos iz prvog podstavka nije potrebna suglasnost dioničara institucija u sanaciji niti bilo koje treće strane osim kupca, kao ni usklađenost s mogućim postupovnim zahtjevima u okviru prava trgovačkih društava ili prava vrijednosnih papira, osim onih uključenih u članak 39.

2. Prijenos u skladu sa stavkom 1. odvija se pod tržišnim uvjetima, uzimajući u obzir okolnosti te u skladu s okvirom Unije za državne potpore.

3. U skladu sa stavkom 2. ovog članka sanacijska tijela poduzimaju sve razumne korake kako bi osigurala tržišne uvjete prijenosa koji su u skladu s vrednovanjem izvršenim u okviru članka 36. uzimajući u obzir okolnosti slučaja.

4. Podložno članku 37. stavku 7., bilo kakva naknada koju je platio kupac ide u korist:

- (a) vlasnika dionica ili vlasničkih instrumenata ako je prodaja poslovanja izvršena prijenosom dionica ili vlasničkih instrumenata koje je izdala institucija u sanaciji s imatelja takvih dionica ili instrumenata na kupca;
- (b) institucije u sanaciji ako je prodaja poslovanja izvršena prijenosom nekih dijelova ili cjelokupne imovine ili obveza institucije u sanaciji na kupca.

5. Kod primjene instrumenta prodaje poslovanja, sanacijsko tijelo može više puta izvršavati ovlast za prijenos kako bi osiguralo dodatne prijenose dionica ili drugih vlasničkih instrumenata koje je izdala institucija u sanaciji ili, ovisno o slučaju, imovine, prava ili obveza institucije u sanaciji.

6. Nakon primjene instrumenta prodaje poslovanja, sanacijsko tijelo može, uz suglasnost kupca, izvršavati ovlast za prijenos u odnosu na imovinu, prava ili obveze prenesene kupcu kako bi vratilo imovinu, prava ili obveze instituciji u sanaciji, ili dionice ili druge vlasničke instrumente vratilo izvornim vlasnicima, a institucija u sanaciji ili izvorni vlasnici obvezni su preuzeti svu takvu imovinu, prava ili obveze, ili dionice, ili druge vlasničke instrumente.

7. Kupac je dužan imati odgovarajuće odobrenje za provedbu poslova koje stječe prijenosom u skladu sa stavkom 1. Nadležna tijela osiguravaju da se zahtjev za odobrenje, zajedno s prijenosom, razmatra pravovremeno.

8. Odstupajući od članaka od 22. do 25. Direktive 2013/36/EU, od zahtjeva za obavješćivanje nadležnih tijela iz članka 26. Direktive 2013/36/EU, od članka 10. stavka 3., članka 11. stavaka 1. i 2., članka 12. i 13. Direktive 2014/65/EU i od zahtjeva za davanje obavijesti iz članka 11. stavka 3. te direktive, ako bi se prijenosom dionica ili drugih vlasničkih instrumenata putem primjene instrumenta prodaje poslovanja dovelo do preuzimanja ili povećanja kvalificiranog udjela u instituciji iz članka 22. stavka 1. Direktive 2013/36/EU ili članka 11. stavka 1. Direktive 2014/65/EU, nadležno tijelo za tu instituciju pravovremeno provodi procjenu koja se tim člancima zahtijeva kako ne bi došlo do odgode primjene instrumenta prodaje poslovanja i kako se ne bi onemogućilo da se mjerama sanacije ostvare relevantni ciljevi sanacije.

9. Države članice osiguravaju da se, ako nadležno tijelo za tu instituciju nije dovršilo procjenu iz stavka 8. od dana prijenosa dionica ili drugih vlasničkih instrumenata u primjeni instrumenta prodaje poslovanja od strane sanacijskog tijela, primjenjuju sljedeće odredbe:

- (a) takav prijenos dionica ili drugih vlasničkih instrumenata stjecatelju ima neodgodivi pravni učinak;
- (b) tijekom razdoblja procjene i tijekom razdoblja prodaje iz točke (f), glasačka prava stjecatelja na temelju takvih dionica ili drugih vlasničkih instrumenata suspendiraju se i dodjeljuju se isključivo sanacijskom tijelu, koje nema obvezu koristiti takva prava glasanja i koje nema nikakvu odgovornost za korištenje ili nekorisćenje bilo kojih takvih prava glasanja;
- (c) tijekom razdoblja procjenjivanja i tijekom razdoblja prodaje iz točke (f), sankcije i ostale mjere za kršenje uvjeta za preuzimanje ili prodaju kvalificiranih udjela o kojima je riječ u člancima 66., 67. i 68. Direktive 2013/36/EU ne primjenjuje se na takav prijenos dionica ili drugih vlasničkih instrumenata;
- (d) odmah nakon dovršetka procjene nadležnog tijela, nadležno tijelo pisanim putem obavješćuje sanacijsko tijelo i stjecatelja o tome odobrava li nadležno tijelo takav prijenos dionica ili drugih vlasničkih instrumenata stjecatelju ili se tome protivi, u skladu s člankom 22. stavkom 5. Direktive 2013/36/EU;
- (e) ako nadležno tijelo odobri takav prijenos dionica ili drugih vlasničkih instrumenata stjecatelju, tada se smatra da glasačka prava na temelju takvih dionica ili drugih vlasničkih instrumenata u potpunosti pripadaju stjecatelju odmah nakon što sanacijsko tijelo i stjecatelj dobiju obavijest o odobrenju od nadležnog tijela;
- (f) ako se nadležno tijelo protivi takvom prijenosu dionica ili drugih vlasničkih instrumenata stjecatelju, tada:
 - i. glasačka prava na temelju takvih dionica ili drugih vlasničkih instrumenata kako je predviđeno u točki (b) ostaju na snazi;
 - ii. sanacijsko tijelo može zahtijevati od stjecatelja da proda takve dionice ili druge vlasničke instrumente u roku za prodaju koje odredi sanacijsko tijelo uzimajući u obzir prevladavajuće tržišne uvjete; te
 - iii. ako stjecatelj ne dovrši tu prodaju u roku prodaje koje je ustanovilo sanacijsko tijelo, tada nadležno tijelo uz suglasnost sanacijskog tijela može odrediti stjecatelju sankcije i druge mjere za kršenje uvjeta za stjecanje ili prodaju kvalificiranih udjela o kojima se govori u člancima 66., 67. i 68. Direktive 2013/36/EU.

10. Prijenosi nastali instrumentom prodaje poslovanja podliježu zaštitnim mjerama iz u glave IV. poglavlja VII.

11. Za potrebe izvršavanja prava na pružanje usluga ili na osnivanje poslovnog nastana u drugoj državi članici u skladu s Direktivom 2013/36/EU ili Direktivom 2014/65/EU, kupac se smatra pravnim sljednikom institucije u sanaciji i može nastaviti koristiti sva prava koja je koristila institucija u sanaciji u odnosu na prenesenu imovinu, prava ili obveze.

12. Države članice osiguravaju da kupac iz stavka 1. može nastaviti koristiti prava članstva i pristupa platnom sustavu, klirinškom sustavu i sustavu namire, burzama, sustavima za zaštitu

ulagatelja te sustavima osiguranja depozita institucije u sanaciji, pod uvjetom da ispunjava kriterije za sudjelovanje u takvim sustavima.

Neovisno o prvom podstavku, države članice osiguravaju da:

- (a) pristup ne može biti uskraćen na temelju toga što kupac ne posjeduje rejting agencije za procjenu kreditnog rejtinga ili ako taj rejting nije u skladu s razinom rejtinga potrebnom za pristup sustavima navedenima u prvom podstavku;
- (b) ako kupac ne ispunjava kriterije članstva ili sudjelovanja za relevantan platni sustav, klirinški sustav ili sustav namire, burzu, sustav za zaštitu ulagatelja i sustav osiguranja depozita, prava iz prvog podstavka ostvaruju se u razdoblju koje određuje sanacijsko tijelo i koje ne smije biti dulje od 24 mjeseca, ali koje se može obnoviti na zahtjev kupca upućen sanacijskom tijelu.

13. Ne dovodeći u pitanje glavu IV. poglavlje VII., dioničari ili vjerovnici institucije u sanaciji i ostale treće strane čija imovina, prava ili obveze nisu preneseni nemaju nikakva prava u odnosu na prenesenu imovinu, prava ili obveze.

Članak 39.

Instrument prodaje poslovanja: postupovni zahtjevi

1. Podložno stavku 3. ovog članka pri primjeni instrumenta prodaje poslovanja na instituciju ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) sanacijsko tijelo stavlja na tržište ili dogovara stavljanje na tržište imovine, prava ili obveza, dionica ili drugih vlasničkih instrumenata te institucije koje tijelo namjerava prenijeti. Paketi prava, imovine i obveza na tržište se mogu staviti odvojeno.

2. Ne dovodeći u pitanje okvir Unije za državne potpore, stavljanje na tržište iz stavka 1. prema potrebi se provodi u skladu sa sljedećim kriterijima:

- (a) maksimalno transparentno i bez bitno pogrešnog prikazivanja imovine, prava, obveza, dionica ili drugih vlasničkih instrumenata te institucije koju tijelo namjerava prenijeti, uzimajući u obzir okolnosti i posebno potrebu za očuvanjem financijske stabilnosti;
- (b) bez davanja neopravdane prednosti ili diskriminacije potencijalnih kupca;
- (c) slobodno od sukoba interesa;
- (d) bez davanja nepravedne prednosti mogućem kupcu;
- (e) uzimajući u obzir potrebu za hitnom provedbom mjere sanacije;
- (f) nastojeći povećati što je više moguće prodajnu cijenu obuhvaćenih dionica ili drugih vlasničkih instrumenata, imovine, prava ili obveza.

Podložno prvom podstavku točki (b), načela iz ovog stavka ne sprečavaju sanacijsko tijelo da nudi prodaju točno određenim potencijalnim kupcima.

Svako objavljivanje stavljanja na tržište institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ove Direktive koje bi se inače zahtijevalo u skladu s člankom 17. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 596/2014 može se dogoditi u skladu s člankom 17. stavkom 4. ili 5. te uredbe.

3. Sanacijsko tijelo može primijeniti instrument prodaje poslovanja bez ispunjavanja zahtjeva za stavljanje na tržište iz stavka 1. kada utvrdi da bi se ispunjavanjem takvih zahtjeva vjerojatno naštetilo jednom ili više ciljeva sanacije, a posebno ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) ako smatra da postoji bitna prijetnja financijskoj stabilnosti koja proizlazi ili je otežana propadanjem ili vjerojatnom propašću institucije u sanaciji; te

(b) ako smatra da bi se ispunjavanjem tih zahtjeva štetilo učinkovitosti instrumenta prodaje poslovanja u otklanjanju te prijetnje ili postizanju cilja sanacije navedenog u članku 31. stavku 2. točki (b).

4. EBA do 3. srpnja 2015. izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 kojima određuje činjenične okolnosti koje predstavljaju stvarnu prijetnju i elemente povezane s djelotvornosti instrumenta prodaje poslovanja iz stavka 3. točaka (a) i (b).

Odjeljak 3.

Instrument prijelazne institucije

Članak 40.

Instrument prijelazne institucije

1. Za primjenu instrumenta prijelazne institucije i uzimajući u obzir potrebu za održavanjem ključnih funkcija u prijelaznoj instituciji, države članice osiguravaju da sanacijska tijela imaju ovlasti da na prijelaznu instituciju prenesu:

(a) dionice ili druge vlasničke instrumente koje je izdala jedna ili više institucija u sanaciji;

(b) sve ili dijelove imovine, prava ili obveza najmanje jedne institucije u sanaciji.

Podložno članku 85., za prijenos iz prvog podstavka nije potrebna prethodna suglasnost dioničara institucija u sanaciji ili bilo koje treće strane osim prijelazne institucije, kao ni usklađenost s mogućim postupovnim zahtjevima iz zakona o trgovačkim društvima ili vrijednosnim papirima.

2. Prijelazna institucija pravna je osoba koja ispunjava sve sljedeće zahtjeve:

(a) u potpunom je ili djelomičnom vlasništvu jednog ili više tijela javne vlasti, što može uključivati sanacijsko tijelo ili aranžman financiranja sanacije koje sanacijsko tijelo kontrolira;

(b) osnovano je u svrhu primitka i držanja dijela ili svih dionica ili drugih vlasničkih instrumenata koje je izdala institucija u sanaciji ili dijelova ili cjelokupne imovine, prava i obveza jedne ili više institucija u sanaciji s ciljem održavanja pristupa ključnim funkcijama i prodaje institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d).

Primjena *bail-in* instrumenta za potrebe iz članka 43. stavka 2. točke (b) ne umanjuje mogućnost sanacijskog tijela da nadzire prijelaznu instituciju.

3. Kod primjene instrumenta prijelazne institucije sanacijsko tijelo osigurava da ukupna vrijednost obveza prenesenih na prijelaznu instituciju ne prelazi ukupnu vrijednost prava i imovine prenesenih s institucije u sanaciji ili osigurane iz drugih izvora.

4. U skladu s člankom 37. stavkom 7., bilo kakva naknada koju je platila prijelazna institucija ide u korist:

(a) vlasnika dionica ili vlasničkih instrumenata ako je prijenos na prijelaznu instituciju izvršen prijenosom dionica ili vlasničkih instrumenata koje je izdala institucija u sanaciji sa imatelja takvih dionica ili instrumenata na prijelaznu instituciju;

(b) institucije u sanaciji ako je prijenos na prijelaznu instituciju izvršen prijenosom dijelova ili cjelokupne imovine ili obveza institucije u sanaciji na prijelaznu instituciju.

5. Kod primjene instrumenta prijelazne institucije, sanacijsko tijelo može više puta izvršavati ovlast za prijenos kako bi osiguralo dodatne prijenose dionica ili drugih vlasničkih instrumenata koje je izdala institucija u sanaciji ili, ovisno o slučaju, prava ili obveze institucije u sanaciji.

6. Nakon primjene instrumenta prijelazne institucije, sanacijsko tijelo može:

(a) prenijeti prava, imovinu ili obveze s prijelazne institucije natrag na instituciju u sanaciji ili dionice ili druge vlasničke instrumente izvornim vlasnicima, a institucija u sanaciji ili izvorni vlasnici obvezni su preuzeti svu takvu imovinu, prava ili obveze, ili dionice, ili druge vlasničke instrumente, pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti iz stavka 7.;

(b) prenijeti dionice ili druge vlasničke instrumente ili imovinu, prava ili obveze iz prijelazne institucije na treću stranu.

7. Sanacijska tijela mogu prenijeti dionice ili druge vlasničke instrumente, imovinu, prava ili obveze natrag s prijelazne institucije u jednom od sljedećih slučajeva:

(a) mogućnost da se određene dionice ili drugi vlasnički instrumenti, imovina, prava ili obveze prenesu natrag izričito je navedena u instrumentu kojim je izvršen prijenos;

(b) određene dionice ili drugi vlasnički instrumenti, imovine, prava ili obveze zapravo ne spadaju u kategorije prava, imovine ili obveza iz instrumenta kojim je izvršen prijenos dionica ili drugih vlasničkih instrumenata, imovine, prava ili obveze, odnosno ne ispunjavaju uvjete za njihov prijenos.

Takav prijenos natrag može se izvršiti u bilo kojem roku navedenom u instrumentu korištenom u tu svrhu i u skladu je sa svim drugim uvjetima koji su u njemu navedeni.

8. Prijenos između institucije u sanaciji ili izvornih vlasnika dionica ili drugih vlasničkih instrumenata s jedne strane i prijelazne institucije s druge strane podliježe zaštitnim mjerama iz glave IV. poglavlja VII.

9. Za potrebe izvršavanja prava na pružanje usluga ili na osnivanje poslovnog nastana u drugoj državi članici u skladu s Direktivom 2013/36/EU ili Direktivom 2014/65/EU, prijelazna institucija smatra se nastavkom institucije u sanaciji i može nastaviti koristiti sva takva prava koja je koristila institucija u sanaciji u odnosu na prenesenu imovinu, prava ili obveze.

U ostalim slučajevima sanacijska tijela mogu zatražiti da se prijelazna institucija smatra pravnim sljednikom institucije u sanaciji i može nastaviti koristiti sva takva prava koja je koristila institucija u sanaciji u odnosu na prenesenu imovinu, prava ili obveze.

10. Države članice osiguravaju da prijelazna institucija može nastaviti koristiti prava članstva i pristupa platnom sustavu, klirinškom sustavu i sustavu namire, burzama, sustavima za zaštitu

ulagatelja te sustavima osiguranja depozita institucije u sanaciji, pod uvjetom da ispunjava kriterije za članstvo i sudjelovanje u njima.

Neovisno o prvom podstavku, države članice osiguravaju sljedeće:

- (a) pristup nije uskraćen na temelju toga što prijelazna institucija ne posjeduje rejting agencije za procjenu kreditnog rejtinga ili ako taj rejting nije u skladu s razinom rejtinga potrebnom za pristupom sustavima iz prvog podstavka;
- (b) ako prijelazna institucija ne ispunjava kriterije članstva ili sudjelovanja za relevantan platni sustav, klirinški sustav ili sustav namire, burzu, sustav za zaštitu ulagatelja ili sustav osiguranja depozita, prava iz prvog podstavka ostvaruju se u razdoblju koje određuje sanacijsko tijelo i koje ne smije biti dulje od 24 mjeseca, ali koje se može obnoviti na zahtjev prijelazne institucije upućen sanacijskom tijelu.

11. Ne dovodeći u pitanje glavu IV. poglavlje VII., dioničari ili vjerovnici institucije u sanaciji i druge treće strane čija se imovina, prava ili obveze ne prenose na prijelaznu instituciju nemaju nikakva prava na ili u vezi s imovinom, pravima ili obvezama koje se prenose na prijelaznu instituciju, njezino upravljačko tijelo ili na višu upravu.

12. Cilj prijelazne institucije ne podrazumijeva nikakvu dužnost ili odgovornost prema dioničarima ili vjerovnicima institucije u sanaciji, a upravljačko tijelo ili više rukovodstvo nemaju nikakvu odgovornost pred tim dioničarima ili vjerovnicima zbog svog djelovanja ili propusta tijekom obavljanja svojih dužnosti, osim ako djelovanje ili propust predstavlja grubu nepažnju ili tešku povredu radne dužnosti u skladu s nacionalnim pravom kojima se izravno utječe na prava takvih dioničara ili vjerovnika.

Države članice mogu dodatno ograničiti obveze prijelazne institucije i njezinog upravljačkog tijela ili višeg rukovodstva u skladu s nacionalnim pravom u vezi s postupanjem i propustima u obavljanju njihovih dužnosti.

Članak 41.

Djelovanje prijelazne institucije

1. Države članice osiguravaju da prijelazna institucija djeluje u skladu sa sljedećim zahtjevima:
 - (a) sanacijsko tijelo odobrava sadržaj osnivačkih akata prijelazne institucije;
 - (b) podložno vlasničkoj strukturi prijelazne institucije, sanacijsko tijelo imenuje ili odobrava upravljačko tijelo prijelazne institucije;
 - (c) sanacijsko tijelo odobrava naknadu članovima upravljačkog tijela i utvrđuje njihove dužnosti;
 - (d) sanacijsko tijelo odobrava strategiju i profil rizičnosti prijelazne institucije;
 - (e) prijelazna institucija ovlaštena je u skladu s Direktivom 2013/36/EU ili Direktivom 2014/65/EU, kad je primjenjivo, a ima i potrebno odobrenje za rad u okviru mjerodavnog nacionalnog prava za provođenje aktivnosti ili usluga koje joj pripadnu prijenosom u skladu s člankom 63. ove Direktive;
 - (f) prijelazna institucija ispunjava zahtjeve Uredbe (EU) br. 575/2013 i Direktiva 2013/36/EU i 2014/65/EU, kad je primjenjivo, i podložna je nadzoru u skladu s njima;
 - (g) djelovanje prijelazne institucije u skladu je s okvirom Unije za državne potpore i sanacijsko

tijelo stoga može navesti ograničenja njezinog djelovanja.

Neovisno o odredbama iz prvog podstavka točaka (e) i (f) i kada je to potrebno za postizanje ciljeva sanacije, prijelazna institucija može biti osnovana i dobiti odobrenje za rad bez usklađivanja s Direktivom 2013/36/EU ili Direktivom 2014/65/EU na kratko razdoblje na početku njezinog poslovanja. U tu svrhu sanacijsko tijelo podnosi takav zahtjev nadležnom tijelu. Ako nadležno tijelo odluči odobriti taj zahtjev, tada navodi razdoblje u kojem je prijelazna institucija izuzeta od ispunjavanja zahtjeva iz tih direktiva.

2. Podložno mogućim ograničenjima nametnutima na temelju propisa Unije ili nacionalnih propisa o tržišnom natjecanju, uprava prijelazne institucije upravlja prijelaznom institucijom s ciljem održavanja pristupa ključnim funkcijama i prodaje institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d), njegove imovine, prava ili obveza, jednome ili više kupaca iz privatnog sektora ako su uvjeti odgovarajući i unutar razdoblja navedenog u stavku 4. ovog članka ili, prema potrebi, stavku 6. ovog članka.

3. Sanacijsko tijelo donosi odluku da prijelazna institucija više nije prijelazna institucija u smislu članka 40. stavka 2. u svim sljedećim slučajevima, ovisno o tome koji prije nastupi:

- (a) prijelazna institucija spoji se s drugim subjektom;
- (b) prijelazna institucija više ne ispunjava zahtjeve iz članka 40. stavka 2.;
- (c) prodaja sve ili gotovo sve imovine, prava ili obveza prijelazne institucije trećoj strani;
- (d) istekne razdoblje iz stavka 5. ili, prema potrebi, stavka 6.;
- (e) imovina prijelazne institucije je potpuno likvidirana i njezine obveze su u potpunosti izvršene.

4. U slučajevima kada sanacijsko tijelo nastoji prodati prijelaznu instituciju ili njezinu imovinu, prava ili obveze, države članice osiguravaju da se prijelazna institucija ili relevantna imovina ili obveze stave na tržište na otvoren i transparentan način te da prodaja ne dovede do njihovog lažnog prikazivanja ili neopravdanog davanja prednosti određenim mogućim kupcima, odnosno do njihove diskriminacije.

Svaka takva prodaja vrši se pod tržišnim uvjetima, uzimajući u obzir okolnosti te u skladu s okvirom Unije za državne potpore.

5. Ako se nije primjenjiv nijedan od ishoda iz stavka 3. točaka (a), (b), (c) i (e), sanacijsko tijelo obustavlja djelovanje prijelazne institucije u što kraćem roku, a u svakom slučaju dvije godine nakon datuma posljednjeg prijenosa s institucije u sanaciji u skladu s instrumentom prijelazne institucije.

6. Sanacijsko tijelo može produljiti razdoblje iz stavka 5. na jedno ili više dodatnih jednogodišnjih razdoblja ako to produljenje:

- (a) podupire ishode iz stavka 3. točke (a), (b), (c) ili (e); ili
- (b) nužno je za osiguranje kontinuiteta ključnih bankovnih i financijskih usluga;

7. Svaka odluka sanacijskog tijela o produženju razdoblja iz stavka 5. obrazložena je i sadrži detaljnu procjenu situacije, uključujući tržišne uvjete i stanje koji opravdavaju produljenje.

8. Ako djelovanje prijelazne institucije prestane u okolnostima iz stavka 3. točke (c) ili (d), prijelazna institucija likvidira se redovnim postupkom u slučaju insolventnosti.

Podložno članku 37. stavku 7., svi prihodi nastali obustavom djelovanja prijelazne institucije idu u korist dioničarima prijelazne institucije.

9. Ako se prijelazna institucija koristi za prijenos imovine i obveza više od jedne institucije u sanaciji, obveza iz stavka 8. odnosi se na imovinu i obveze prenesene sa svake pojedine institucije u sanaciji, a ne na samu prijelaznu instituciju.

Odjeljak 4.

Instrument odvajanja imovine

Članak 42.

Instrument odvajanja imovine

1. Za primjenu instrumenta odvajanja imovine, države članice osiguravaju da sanacijska tijela imaju ovlast da prenesu imovinu, prava ili obveze institucije u sanaciji ili prijelazne institucije na jednog ili više subjekata za upravljanje imovinom.

U skladu s člankom 85., za prijenos iz prvog podstavka nije potrebna suglasnost dioničara institucija u sanaciji ili bilo koje treće strane osim prijelazne institucije, kao ni usklađenost s mogućim postupovnim zahtjevima iz zakona o trgovačkim društvima ili vrijednosnim papirima.

2. Za potrebe instrumenta odvajanja imovine, subjekt za upravljanje imovinom je pravna osoba koja ispunjava sve sljedeće zahtjeve:

(a) u potpunom je ili djelomičnom vlasništvu jednog ili više tijela javne vlasti, što može uključivati sanacijsko tijelo ili aranžman financiranja sanacije i pod kontrolom je sanacijskog tijela;

(b) osnovan je u svrhu primanja neke ili sve imovine, prava ili obveza jedne ili više institucija u sanaciji ili prijelazne institucije.

3. Subjekt za upravljanje imovinom upravlja imovinom koja mu je prenesena s ciljem maksimalnog povećanja njezine vrijednosti putem prodaje ili uredne likvidacije.

4. Države članice osiguravaju da subjekt za upravljanje imovinom djeluje u skladu sa sljedećim odredbama:

(a) sanacijsko tijelo odobrava sadržaj osnivačkih akata subjekta za upravljanje imovinom;

(b) podložno vlasničkoj strukturi subjekta za upravljanje imovinom, sanacijsko tijelo imenuje ili odobrava upravljačko tijelo subjekta;

(c) sanacijsko tijelo odobrava primitke članovima upravljačkog tijela i utvrđuje njihove dužnosti;

(d) sanacijsko tijelo odobrava strategiju i profil rizičnosti subjekta za upravljanje imovinom.

5. Sanacijska tijela mogu izvršavati ovlast prijenosa imovine, prava ili obveze iz stavka 1. samo ako je:

(a) situacija na odgovarajućem tržištu za tu imovinu takva da bi njezina prodaja u okviru redovnog postupka u slučaju insolventnosti mogla negativno utjecati na jedno ili više financijskih tržišta.

(b) takav prijenos potreban kako bi se osiguralo pravilno funkcioniranje institucije u sanaciji ili prijelazne institucije; ili

(c) takav prijenos potreban za postizanje najvećeg prihoda od likvidacije.

6. Kod primjene instrumenta odvajanja imovine, sanacijska tijela utvrđuju iznos za koji se imovina, prava i obveze prenose na subjekta za upravljanje imovinom u skladu s načelima iz članka 36. i okvirom Unije za državne potpore. Ovim stavkom ne sprječava se mogućnost da naknada ima nominalnu ili negativnu vrijednost.

7. Podložno članku 37. stavku 7., bilo kakva naknada koju je isplatio subjekt za upravljanje imovinom u vezi s imovinom, pravima ili obvezama koje su stečene izravno od institucije u sanaciji idu u korist institucije u sanaciji. Naknada se može isplatiti u obliku dužničkog instrumenta koji izdaje subjekt za upravljanje imovinom.

8. U slučaju primjene instrumenta prijelazne institucije, subjekt za upravljanje imovinom nakon primjene instrumenta prijelazne institucije može od prijelazne institucije stjecati imovinu, prava ili obveze.

9. Sanacijska tijela mogu prenijeti imovinu, prava ili obveze s institucije u sanaciji na jednog ili više subjekata za upravljanje imovinom u više navrata i mogu prenijeti imovinu, prava ili obveze jednog ili više subjekata za upravljanje imovinom natrag na instituciju u sanaciji pod uvjetom da su ispunjeni uvjeti iz stavka 10.

Institucija u sanaciji obvezna je vratiti svu takvu imovinu, prava ili obveze.

10. Sanacijska tijela mogu prenijeti prava, imovinu ili obveze sa subjekta za upravljanje imovinom natrag na instituciju u sanaciji u nekom od sljedećih slučajeva:

(a) mogućnost da se određena prava, imovina ili obveze prenesu natrag izričito je navedena u instrumentu kojim je izvršen prijenos.;

(b) određena prava, imovina ili obveze zapravo ne spadaju u kategorije prava, imovine ili obveza, odnosno ne ispunjavaju uvjete za njihov prijenos, navedene u instrumentu kojim je izvršen prijenos,

U svakom od slučajeva iz točaka (a) i (b) prijenos natrag može se izvršiti u bilo kojem roku navedenom u instrumentu korištenom u tu svrhu, i u skladu sa svim drugim uvjetima koji su u njemu navedeni.

11. Prijenosi između institucije u sanaciji i subjekta za upravljanje imovinom podliježu zaštitnim mjerama za djelomične prijenose vlasništva iz glave IV. poglavlja VII.

12. Ne dovodeći u pitanje glavu IV. poglavlje VII., dioničari ili vjerovnici institucije u sanaciji i druge treće strane čija se imovina, prava ili obveze ne prenose na subjekt za upravljanje imovinom nemaju nikakva prava u odnosu na imovinu, prava ili obveze koje se prenose na subjekt za upravljanje imovinom ili u odnosu na njegovo upravljačko tijelo ili više rukovodstvo.

13. Ciljevi subjekta za upravljanje imovinom ne podrazumijevaju nikakvu dužnost ili odgovornost prema dioničarima ili vjerovnicima institucije u sanaciji, a upravljačko tijelo ili više rukovodstvo nemaju nikakvu odgovornost prema tim dioničarima ili vjerovnicima zbog svog djelovanja ili propusta tijekom obavljanja svojih dužnosti, osim ako djelovanje ili propust

predstavlja grubu nepažnju ili tešku povredu radne dužnosti u skladu s nacionalnim pravom, čime se izravno utječe na prava takvih dioničara ili vjerovnika.

Države članice mogu dodatno ograničiti odgovornost subjekta za upravljanje imovinom i njegovog upravljačkog tijela ili višeg rukovodstva u skladu s nacionalnim pravom u vezi s djelovanjem i propustima u obavljanju njihovih dužnosti.

14. EBA do 3. srpnja 2015. izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 za promicanje konvergencije nadzornih i sanacijskih praksi u vezi s utvrđivanjem kada bi likvidacija imovine ili obveza u redovnom postupku u slučaju insolventnosti u skladu sa stavkom 5. ovog članka mogla negativno utjecati na jedno ili više financijskih tržišta.

Odjeljak 5.

Bail-in instrument

Pododjeljak 1.

Cilj i područje primjene bail-in instrumenta

Članak 43.

Bail-in instrument

1. Za primjenu *bail-in* instrumenta države članice osiguravaju da sanacijska tijela imaju sanacijske ovlasti iz članka 63. stavka 1.

2. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela mogu primijeniti *bail-in* instrument radi ispunjavanja ciljeva sanacije iz članka 31. u skladu s načelima sanacije navedenima u članku 34. u bilo koju od sljedećih svrha:

(a) dokapitalizacija institucije ili subjekta navedenog u članku 1. stavku 1. točki (b), (c) ili (d) ove Direktive koji ispunjava uvjete za sanaciju u mjeri dostatnoj da bi ponovno mogao ispunjavati uvjete za dobivanje odobrenja za rad (u mjeri u kojoj se ti uvjeti primjenjuju na tog subjekta) i za nastavak obavljanja aktivnosti za koje ima odobrenje za rad u skladu s Direktivom 2013/36/EU ili Direktivom 2004/65/EU, u slučajevima u kojima subjekt ima odobrenje u skladu s tim direktivama, i održavanje potrebnog povjerenja tržišta u instituciju ili subjekt;

(b) konverzija u vlasnički kapital ili smanjenja glavnice obveza ili dužničkih instrumenata koji se prenose:

i. na prijelaznu instituciju s ciljem osiguravanja kapitala za tu prijelaznu instituciju; ili

ii. u okviru instrumenta prodaje poslovanja ili instrumenta odvajanja imovine.

3. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela mogu primjenjivati *bail-in* instrument za svrhu iz stavka 2. točke (a) ovog članka samo ako postoji razumna mogućnost da će primjenom tog instrumenta, uz druge relevantne mjere, uključujući mjere koje se provode u skladu s planom reorganizacije poslovanja na temelju članka 52., i uz ostvarivanje odgovarajućih ciljeva sanacije, dotična institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ponovno postati financijski zdrava i dugoročno održiva.

Države članice osiguravaju da sanacijska tijela mogu primijeniti bilo koji instrument sanacije iz članka 37. stavka 3. točaka (a), (b) i (c) i *bail-in* instrument iz stavka 2. točke (b) ovog članka u slučaju da uvjet utvrđen prvim podstavkom nije ispunjen.

4. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela mogu primijeniti *bail-in* instrument na sve institucije ili subjekte iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) uz poštovanje pravnog oblika dotične institucije ili subjekta u svakom slučaju ili da mogu promijeniti taj pravni oblik.

Članak 44.

Područje primjene *bail-in* instrumenta

1. Države članice osiguravaju da se *bail-in* instrument može primjenjivati na sve obveze institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) koje nisu isključene iz područja primjene tog instrumenta u skladu sa stavkom 2. ili 3. ovog članka.

2. Sanacijska tijela neće izvršiti ovlasti otpisa ili konverzije u odnosu na sljedeće obveze bez obzira na to podliježu li pravu države članice ili treće zemlje:

- (a) osigurani depoziti;
- (b) osigurane obveze, uključujući pokrivene obveznice i obveze u vidu financijskih instrumenata koji se rabe za zaštitu od rizika i čine sastavni dio imovine za pokriće te koji su prema nacionalnom pravu osigurani na sličan način kao pokrivene obveznice;
- (c) sve obveze nastale upravljanjem imovinom i novcem klijenata od strane institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ove Direktive, uključujući imovinu ili novac klijenata kojima upravlja subjekt za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS), kako je navedeno u članku 1. stavku 2. Direktive 2009/65/EZ, ili alternativni investicijski fondovi (AIF), kako je navedeno u članku 4. stavku 1. točki (a) Direktive 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³¹⁾, pod uvjetom da je taj klijent zaštićen na temelju mjerodavnog insolventijskog prava;
- (d) sve obveze nastale fiducijarnim odnosom između institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) (u svojstvu fiducijara) i druge osobe (u svojstvu korisnika), pod uvjetom da je taj korisnik zaštićen na temelju mjerodavnog insolventijskog ili građanskog prava;
- (e) obveze prema institucijama, isključujući subjekte koji pripadaju istoj grupi, čije je izvorni rok dospijanja kraći od sedam dana;
- (f) obveze s preostalim rokom do dospijanja kraćim od sedam dana koje se duguju sustavima ili operaterima sustava osmišljenih u skladu s Direktivom 98/26/EZ ili njihovim sudionicima i koje nastaju zbog sudjelovanja u takvim sustavima;
- (g) obveze prema bilo kojoj od sljedećih osoba:
 - i. zaposleniku u pogledu obračunatih a neisplaćenih plaća, mirovinskih davanja ili ostalih fiksnih primanja, osim varijabilne komponente primitaka koja nije uređena zakonom ili kolektivnim ugovorom;
 - ii. komercijalnom ili trgovačkom vjerovniku koje proizlaze iz pružanja robe ili usluga instituciji ili subjektu iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d), a koje su ključne za dnevno funkcioniranje poslovanja, uključujući informatičke usluge, komunalne usluge, najam, opskrbu i održavanje prostora;

iii. poreznim tijelima i tijelima nadležnim za socijalno osiguranje, pod uvjetom da te obveze imaju prednost na temelju mjerodavnog prava;

iv. sustavima osiguranja depozita nastalima doprinosima u skladu s Direktivom 2014/49/EU.

Prvi podstavak točka (g) podtočka i. ne primjenjuje se na varijabilnu komponentu primitaka osoba koje preuzimaju stvarni rizik, kao što je utvrđeno člankom 92. stavkom 2. Direktive 2013/36/EU.

Države članice osiguravaju da sva osigurana imovina povezana s pokrivenim iznosom pokrivenih obveznica ostane jednaka, odijeljena i s dovoljnim sredstvima. Niti taj uvjet niti prvi podstavak točka (b) ne sprečavaju sanacijska tijela da prema potrebi izvršavaju ovlasti u vezi s bilo kojim dijelom osigurane obveze ili obveze za koju je osiguran kolateral koji premašuje vrijednost imovine, zaloga, založnog prava ili kolaterala kojim je osigurana.

Prvi podstavak točka (a) ne sprečava sanacijska tijela da prema potrebi izvršavaju ovlasti u vezi s bilo kojim iznosom depozita koji premašuje razinu pokrića predviđenu člankom 6. Direktive 2014/49/EU.

Ne dovodeći u pitanje pravila o velikoj izloženosti iz Uredbe (EU) br. 575/2013 i Direktive 2013/36/EU, države članice osiguravaju da radi mogućnosti sanacije institucija i grupa, sanacijska tijela u skladu s člankom 17. stavkom 5. točkom (b) ove Direktive ograničuju mjeru do koje druge institucije drže prihvatljive obveze za primjenu *bail-in* instrumenta, osim onih obveza kod subjekata koji su dio iste grupe.

3. U iznimnim okolnostima, ako se primjenjuje *bail-in* instrument, sanacijsko tijelo može isključiti ili djelomično isključiti određene obveze iz primjene ovlasti otpisa ili konverzije i to ako:

(a) nije moguće sanirati tu obvezu *bail-in* instrumentom u razumnom roku unatoč nastojanjima sanacijskog tijela u dobroj vjeri;

(b) je isključenje strogo nužno i razmjerno s ciljem nastavka obavljanja ključnih funkcija i temeljnih linija poslovanja na način kojim se instituciji u sanaciji omogućava daljnje obavljanje ključnih aktivnosti, pružanje ključnih usluga i provedba ključnih transakcija;

(c) je isključenje strogo nužno i razmjerno s ciljem izbjegavanja velikog širenja problema, posebno u pogledu prihvatljivih depozita koje drže fizičke osobe i mikropoduzeća, mala i srednja poduzeća, čime bi se ozbiljno narušilo funkcioniranje financijskih tržišta, uključujući infrastrukture financijskih tržišta, na način kojim bi se mogao prouzročiti ozbiljan poremećaj gospodarstva države članice ili gospodarstva Unije; ili

(d) bi se primjenom *bail-in* instrumenta na te obveze uzrokovalo uništenje vrijednosti takvih razmjera da bi gubici koje bi snosili drugi vjerovnici bili veći negoli da su te obveze bile isključene iz *bail-ina*.

Kada sanacijsko tijelo odluči isključiti ili djelomično isključiti prihvatljivu obvezu ili skupinu prihvatljivih obveza u skladu s ovim stavkom, razina otpisa ili konverzije koja se primjenjuje na ostale prihvatljive obveze može se povećati kako bi se u obzir uzela takva isključenja, pod uvjetom da je razina otpisa i konverzije koja se primjenjuje na ostale prihvatljive obveze u skladu s načelom iz članka 34. stavka 1. točke (g).

4. Ako sanacijsko tijelo odluči isključiti ili djelomično isključiti prihvatljivu obvezu ili skupinu prihvatljivih obveza u skladu s ovim člankom i ako gubici koji bi se snosili tim obvezama nisu u potpunosti preneseni na ostale vjerovnike, aranžmanom financiranja sanacije može se uplatiti doprinos instituciji u sanaciji radi ispunjenja jedne ili obje sljedeće mogućnosti:

- (a) pokrivanja svi gubitaka koji nisu podmireni prihvatljivim obvezama i kako bi se ponovno uspostavila nulta vrijednost neto vrijednosti imovine institucije u sanaciji u skladu s člankom 46. stavkom 1. točkom (a);
- (b) kupovine vlasničkih instrumenta ili instrumenta kapitala institucije u sanaciji radi dokapitalizacije institucije u skladu s člankom 46. stavkom 1. točkom (b).

5. Aranžman financiranja sanacije može se uplatiti doprinos iz stavka 4. samo kada:

- (a) su dioničari i imatelji drugih vlasničkih instrumenata, imatelji odgovarajućih instrumenata kapitala i ostalih prihvatljivih obveza, putem otpisa, konverzije ili na drugi način, doprinijeli apsorpciji gubitaka i dokapitalizaciji u iznosu od najmanje 8 % ukupnih obveza, uključujući regulatorni kapital institucije u sanaciji, izračunato u trenutku poduzimanja mjere sanacije u skladu s vrednovanjem predviđenim člankom 36; i
- (b) doprinos aranžmana financiranja sanacije ne premašuje 5 % ukupnih obveza, uključujući regulatorni kapital institucije u sanaciji, izračunan u trenutku poduzimanja mjere sanacije u skladu s procjenom predviđenom člankom 36.

6. Doprinos aranžmana financiranja sanacije iz stavka 4. može se financirati:

- (a) iznosom dostupnim aranžmanu financiranja sanacije koji je prikupljen doprinosima institucija i podružnica u Uniji u skladu s člankom 100. stavkom 6. i člankom 103.;
- (b) iznosom koji se može prikupiti *ex-post* doprinosima u skladu s člankom 104. u razdoblju od tri godine; i
- (c) ako su iznosi iz točaka (a) i (b) ovog stavka nedovoljni, iznosima koji se prikupljaju na temelju alternativnih izvora financiranja u skladu s člankom 105.

7. U izvanrednim okolnostima sanacijsko tijelo može od alternativnih izvora financiranja zatražiti dodatna sredstva nakon što:

- (a) se dosegne razina od 5 % utvrđena stavkom 5. točkom (b); i
- (b) svim se nepovlaštenim neosiguranim obvezama osim prihvatljivih depozita smanji vrijednost ili se potpuno konvertiraju.

Kao alternativa ili dodatak tome, u slučaju ispunjenja uvjeta utvrđenih u prvom podstavku, aranžmanom financiranja sanacije može se dodijeliti doprinos iz sredstava prikupljenih *ex ante* doprinosima u skladu s člankom 100. stavkom 6. i člankom 103., a koji još uvijek nisu iskorišteni.

8. Odstupajući od stavka 5. točke (a), aranžmanom financiranja sanacije može se također dodijeliti doprinos iz stavka 4. pod uvjetom da:

- (a) je doprinos za pokriće gubitaka i dokapitalizaciju iz stavka 5. točke (a) jednak iznosu koji nije manji od 20 % rizika ponderirane imovine institucije koja je u pitanju;
- (b) je posredstvom *ex ante* doprinosa (ne uključujući doprinose sustavima osiguranja depozita) prikupljenih u skladu s člankom 100. stavkom 6. i člankom 103., aranžmanu financiranja

sanacije dotične države članice stavljen na raspolaganje iznos koji je barem jednak iznosu od 3 % osiguranih depozita svih kreditnih institucija odobrenih na teritoriju te države članice; te da

(c) dotična institucija raspolaže imovinom manjom od 900 milijardi EUR na konsolidiranoj osnovi.

9. Pri donošenju odluke prema stavku 3., sanacijsko tijelo uzima u obzir:

(a) načelo da gubitke prvo snose dioničari, a zatim općenito vjerovnici institucije u sanaciji prema redoslijedu prvenstva;

(b) razinu kapaciteta pokriva gubitaka koju bi zadržala institucija u sanaciji u slučaju isključenja obveze ili skupina obveza; te

(c) potrebu da se zadrže odgovarajuća sredstva za financiranje sanacije.

10. Isključenja u skladu sa stavkom 3. mogu se primjenjivati za potpuno isključenje obveze iz otpisa ili za ograničavanje razine otpisa koja se primjenjuje na tu obvezu.

11. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 115. kako bi se dodatno utvrdile okolnosti u kojima je isključenje nužno radi postizanja ciljeva navedenih u stavku 3. ovog članka.

12. Prije donošenja odluke o isključenju obveze prema stavku 3.a, sanacijsko tijelo obavješćuje Komisiju. U slučajevima u kojima bi isključenje zahtijevalo doprinos aranžmana financiranja sanacije ili alternativnog izvora financiranja prema stavcima od 4. do 8., Komisija s ciljem zaštite cjelovitosti unutarnjeg tržišta može u roku od 24 sata od primitka takve obavijesti ili u dužem roku na koji pristane sanacijsko tijelo zabraniti ili zatražiti izmjene predloženog isključenja ako uvjeti ovog članka i delegiranih akata nisu ispunjeni. Time se ne dovodi u pitanje primjenu okvira Unije za državne potpore od strane Komisije.

Pododjeljak 2.

Minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze

Članak 45.

Primjena minimalnog zahtjeva

1. Države članice osiguravaju da institucije trajno zadovoljavaju minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze. Minimalni zahtjev izračunava se kao iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza izražen kao postotak ukupnih obveza i regulatornog kapitala institucije.

Za potrebe prvog podstavka obveze iz izvedenica uključuju se u ukupne obveze na osnovi potpunog priznavanja prava na netiranje druge ugovorne strane na netiranje.

2. EBA izrađuje nacрте regulatornih tehničkih standarda radi dodatnog pojašnjenja kriterija ocjenjivanja iz stavka 6. točaka od (a) do (f) na temelju kojih se za svaku instituciju mora utvrditi minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze, uključujući podređeni dug i nadređeni neosigurani dug s preostalim rokom dospjeća od najmanje 12 mjeseci koji podliježu ovlasti *bail-ina* i one dugove koji se smatraju regulatornim kapitalom.

EBA podnosi Komisiji navedene nacрте regulatornih tehničkih standarda do 3. srpnja 2015.

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda navedenih u prvom podstavku u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Države članice mogu odrediti dodatne kriterije na temelju kojih se određuje minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze.

3. Neovisno o stavku 1., sanacijsko tijelo izuzima od obveze trajnog ispunjavanja minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze one hipotekarne kreditne institucije koje se financiraju pokrivenim obveznicama, a kojima prema nacionalnom pravu nije dopušteno primati depozite, s obzirom na to da će se:

(a) te institucije likvidirati nacionalnim postupcima u slučaju insolventnosti ili drugim vrstama postupaka koji će se provoditi u skladu s člankom 38., 40. ili 42. ove Direktive, namijenjenima za te institucije; i

(b) takvim nacionalnim postupcima u slučaju insolventnosti ili drugim vrstama postupaka osigurati da će vjerovnici, uključujući prema potrebi imatelje pokrivenih obveznica, snositi gubitke na takav način kojim se ispunjavaju ciljevi sanacije.

4. Prihvatljive obveze uključuju se u iznos regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza iz stavka 1. samo ako ispunjavaju sljedeće uvjete:

(a) instrument je izdan i u potpunost plaćen;

(b) obveza se ne duguje samoj instituciji, nije osigurana od strane same institucije ili sama institucija za nju ne jamči;

(c) kupnju instrumenta nije niti izravno niti neizravno financirala institucija;

(d) obveza ima preostali rok do dospijeca od najmanje godine dana;

(e) obveza ne proizlazi iz izvedenice;

(f) obveza ne proizlazi iz depozita koji ima prioritet u nacionalnoj insolventnoj hijerarhiji u skladu s člankom 108.

Za potrebe točke (d), ako obveza daje njezinom vlasniku pravo na prijevremeni povrat, ta obveza dospijeva na prvi datum kada takvo pravo stekne.

5. Kada je obveza uređena pravom treće zemlje, sanacijsko tijelo može zatražiti od institucije da dokaže da bi svaka odluka sanacijskog tijela o otpisu ili konverziji te obveze bila izvršiva prema pravu te treće zemlje, uzimajući u obzir uvjete ugovora kojim je obveza uređena, međunarodne sporazume o priznavanju sanacijskog postupka i druga relevantna pitanja. Ako sanacijsko tijelo nije uvjeren da bi svaka odluka bila izvršiva prema pravu te treće zemlje, obveza ne ulazi u izračun minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze.

6. Minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze svake institucije u skladu sa stavkom 1. određuje sanacijsko tijelo nakon savjetovanja s nadležnim tijelom na temelju barem sljedećih kriterija:

(a) potrebe da se osigura mogućnost sanacije institucije primjenom instrumenata sanacije uključujući, prema potrebi, *bail-in* instrument, na način na koji se postižu ciljevi sanacije;

(b) potrebe da se osigura, u odgovarajućim slučajevima, da institucija ima dostatne prihvatljive

obveze da bi u slučaju primjene *bail-in* instrumenta osigurala pokriće gubitaka i ponovnu uspostavu udjela redovnog osnovnog kapitala institucije na razini kojom bi joj se omogućio nastavak ispunjavanja uvjeta na temelju kojih je dobila odobrenje za rad i obavljanja djelatnosti za koje na temelju Uredbe 2013/36/EU ili Direktive 2014/65/EU dobila odobrenje za rad i zadržavanje potrebnog povjerenja tržišta u instituciju ili subjekt;

- (c) potrebe da se osigura, ako je planom sanacije predviđena mogućnost da određene vrste prihvatljivih obveza budu isključene iz *bail-ina* na temelju članka 44. stavka 3. ili da se određene vrste prihvatljivih obveza u potpunosti prenesu na primatelja na temelju djelomičnog prijenosa, da institucija ima dovoljno drugih prihvatljivih obveza kako bi se osigurala mogućnost pokrića gubitaka i ponovna uspostava redovnog osnovnog kapitala institucije na razini kojom bi im se omogućio nastavak ispunjenja uvjeta odobrenja za rad i obavljanje djelatnosti za koje je na temelju Uredbe 2013/36/EU ili Direktive 2014/65/EU dobila odobrenje za rad;
- (d) veličine, poslovnog modela, modela financiranja i profila rizičnosti institucije;
- (e) mjere u kojoj se sustavom osiguranja depozita može doprinijeti financiranju sanacije u skladu s člankom 109.;
- (f) mjere u kojoj bi propast institucije naštetila financijskoj stabilnosti, uključujući širenjem na druge institucije, s obzirom na njihovu međusobnu povezanost s ostalim institucijama ili s ostatkom financijskog sustava.

7. Institucije ispunjavaju minimalne zahtjeve utvrđene ovim člankom na pojedinačnoj osnovi.

Sanacijsko tijelo nakon savjetovanja s nadležnim tijelom može odlučiti primijeniti minimalni zahtjev utvrđen ovim člankom na subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d).

8. Uz stavak 7., matična društva u Uniji ispunjavaju minimalne zahtjeve utvrđene ovim člankom na konsolidiranoj osnovi.

Minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze matičnog društva u Uniji na konsolidiranoj osnovi određuje sanacijsko tijelo za grupu nakon savjetovanja s konsolidirajućim nadzornim tijelom u skladu sa stavkom 9., barem na temelju kriterija iz stavka 6. i na temelju toga hoće li se društva kćeri grupe iz treće zemlje sanirati zasebno prema planu sanacije.

9. Sanacijsko tijelo za grupu i sanacijsko tijelo nadležno za društva kćeri na pojedinačnoj osnovi čine sve u okviru svojih ovlasti kako bi postigli zajedničku odluku o razini minimalnog zahtjeva koji se primjenjuje na konsolidiranoj razini.

Sanacijsko tijelo za grupu u cijelosti obrazlaže zajedničku odluku i dostavlja je matičnom društvu u Uniji.

Ako se takva odluka ne donese u roku od četiri mjeseca, sanacijsko tijelo za grupu donosi odluku o konsolidiranom minimalnom zahtjevu nakon što uzme u obzir procjenu društava kćeri koju provodi nadležno sanacijsko tijelo. Ako je na kraju četveromjesečnog razdoblja bilo koje od dotičnih sanacijskih tijela uputilo predmet EBA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010, sanacijsko tijelo za grupu odgađa svoju odluku i čeka bilo kakvu odluku koju EBA može donijeti skladu s člankom 19. stavkom 3. te uredbe te donosi svoju odluku u skladu s odlukom EBA-e. Četveromjesečno rok smatra se rokom za mirenje za potrebe te uredbe. EBA svoju odluku donosi u roku od mjesec dana. Predmet se ne upućuje EBA-i nakon isteka roka od

četiri mjeseca ili nakon što je donesena zajednička odluka. Ako EBA ne donese odluku u roku od mjesec dana, primjenjuje se odluka sanacijskog tijela za grupu.

Zajednička odluka i odluka koju je donijelo sanacijsko tijelo za grupu zbog izostanka zajedničke odluke obvezujuće su za sanacijsko tijelo u dotičnoj državi članici.

Zajednička odluka i sve odluke donesene zbog izostanka zajedničke odluke redovito se preispituju i prema potrebi ažuriraju.

10. Sanacijsko tijelo određuje minimalni zahtjev koji se primjenjuje na društva kćeri grupe na pojedinačnoj osnovi. Ti se minimalni zahtjevi određuju na razinu prikladnu društvima kćerima, uzimajući u obzir:

(a) kriterije navedene u stavku 6., posebno veličinu, poslovni model i profil rizičnosti društva kćeri, uključujući njegov regulatorni kapital; te

(b) konsolidirani zahtjev koji je određen grupi na temelju stavka 9.

Sanacijsko tijelo za grupu i sanacijsko tijelo nadležno za društva kćeri na pojedinačnoj osnovi čine sve u okviru svojih ovlasti kako bi se postigla zajednička odluka o razini minimalnog zahtjeva koji se treba primijeniti na svako od društava kćeri na pojedinačnoj razini.

Sanacijsko tijelo za društva kćeri i sanacijsko tijelo za grupu u cijelosti obrazlažu zajedničku odluku i dostavljaju je društvima kćerima odnosno matičnoj instituciji u Uniji.

U slučaju izostanka takve zajedničke odluke sanacijskog tijela u roku od četiri mjeseca, odluku donose sanacijska tijela za društva kćeri uz uzimanje u obzir gledišta i ograda koje iznosi sanacijsko tijelo za grupu.

Ako je, na kraju četveromjesečnog roka, sanacijsko tijelo za grupu uputilo predmet EBA-i u skladu s člankom 19. Uredbe (EU) br. 1093/2010, sanacijska tijela nadležna za institucije kćeri odgađaju svoju odluku i čekaju bilo kakvu odluku koju EBA može donijeti skladu s člankom 19. stavkom 3. te uredbe te donose svoju odluku u skladu s odlukom EBA-e. Četveromjesečni rok smatra se rokom za mirenje za potrebe te uredbe. EBA svoju odluku donosi u roku od mjesec dana. Predmet se ne upućuje EBA-i nakon isteka roka od četiri mjeseca ili nakon što je donesena zajednička odluka. Sanacijsko tijelo za grupu ne mora uputiti predmet EBA-i na obvezujuće posredovanje ako je razina koju je odredilo sanacijsko tijelo za društvo kćer unutar jednog postotnog poena konsolidirane razine određene stavkom 9. ovog članka.

Ako EBA ne donese odluku u roku od mjesec dana, primjenjuje se odluka sanacijskih tijela za društva kćeri.

Zajednička odluka i sve odluke koje donesu sanacijska tijela za društva kćeri kada nema zajedničke odluke obvezujuća su za dotična sanacijska tijela.

Zajednička odluka i sve odluke donesene zbog izostanka zajedničke odluke redovito se preispituju i prema potrebi ažuriraju.

11. Sanacijsko tijelo za grupu može u potpunosti izuzeti matičnu instituciju u Uniji-u od primjene pojedinačnog minimalnog zahtjeva ako:

(a) matična institucija u Uniji na konsolidiranoj osnovi poštuje minimalni zahtjev određen stavkom 8.; i

(b) je nadležno tijelo za matičnu instituciju u Uniji u potpunosti izuzelo instituciju od primjene

pojedinačnih kapitalnih zahtjeva u skladu s člankom 7. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 575/2013.

12. Sanacijsko tijelo za društvo kćer može u potpunosti izuzeti to društvo od primjene stavka 7. ako:

- (a) i društvo kći i matično društvo podliježu odobrenju i nadzoru iste države članice;
- (b) je društvo kći uključeno u nadzor institucije koja je matično društvo na konsolidiranoj osnovi;
- (c) institucija grupe na najvišoj razini u državi članici društva kćeri, ako se razlikuje od matične institucije u Uniji, na konsolidiranoj osnovi poštuje minimalni zahtjev iz stavka 7.;
- (d) ne postoje tekuće ili predviđene bitne praktične ili pravne prepreke za brzi prijenos regulatornog kapitala ili za otplatu obveza društvu kćeri od strane njegova matičnog društva;
- (e) matično društvo ispunjava zahtjeve nadležnog tijela za bonitetnim upravljanjem društvom kćeri te je izjavilo, uz suglasnost nadležnog tijela, da jamči za obveze koje preuzima društvo kći ili rizici društva kćeri nisu od značaja;
- (f) postupci procjene, mjerenja i kontrole rizika matičnog društva obuhvaćaju društvo kćer;
- (g) matično društvo ima više od 50 % glasačkih prava povezanih s udjelima u kapitalu društva kćeri ili ima pravo imenovati ili razriješiti većinu članova upravljačkog tijela društva kćeri; i
- (h) nadležno tijelo za društvo kćer u potpunosti je izuzelo društvo kćer od primjene pojedinačnih kapitalnih zahtjeva iz članka 7. stavka 1. Uredbe (EU) br. 575/2013.

13. Odlukama donesenima u skladu s ovim člankom može se odrediti da se minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze djelomično ispunjava na konsolidiranoj ili pojedinačnoj razini ugovornim *bail-in* instrumentima.

14. Kako bi se smatralo ugovornim *bail-in* instrumentom na temelju stavka 13., sanacijsko tijelo mora utvrditi da instrument:

- (a) sadrži ugovornu odredbu kojom se predviđa da, ako sanacijsko tijelo odluči primijeniti *bail-in* instrument, instrument se otpisuje ili konvertira u potrebnoj mjeri prije otpisa ili konverzije drugih prihvatljivih obveza; i
- (b) podliježe obvezujućem sporazumu, obvezi ili odredbi o podređenosti na temelju kojih se u slučaju redovnog postupka u slučaju insolventnosti nalazi ispod ostalih prihvatljivih obveza te se ne može otplatiti dok nisu namirene ostale nepodmirene prihvatljive obveze.

15. Sanacijska tijela u suradnji sa nadležnim tijelima zahtijevaju i potvrđuju ispunjavanje minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze utvrđenog stavkom 1. od strane institucija, a prema potrebi i ispunjavanje zahtjeva utvrđenog stavkom 13. te donose odluke u skladu s ovim člankom istodobno s izradom i održavanjem planova sanacije.

16. Sanacijska tijela u suradnji s nadležnim tijelima obavješćuju EBA-u o minimalnom zahtjevu za regulatorni kapital i prihvatljive obveze, a prema potrebi i o zahtjevu utvrđenom stavkom 13., koji su predviđeni za svaku instituciju pod njihovom nadležnošću.

17. EBA izrađuje nacрте provedbenih tehničkih standarda kako bi pobliže odredila jedinstvene formate, obrasce i definicije za utvrđivanje i prijenos informacija EBA-i za potrebe stavka 16. od strane sanacijskih tijela u suradnji s nadležnim tijelima.

EBA podnosi Komisiji navedene nacрте provedbenih tehničkih standarda do 3. srpnja 2015.

Komisiji se dodjeljuje ovlast za donošenje provedbenih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člankom 15. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

18. Na temelju rezultata izvješća iz stavka 19. Komisija, prema potrebi, do 31. prosinca 2016. podnosi Europskom parlamentu i Vijeću zakonodavni prijedlog o usklađenoj primjeni minimalnog zahtjeva za regulatorni kapital i prihvatljive obveze. Taj prijedlog prema potrebi uključuje prijedloge o uvođenju odgovarajućeg broja minimalnih razina minimalnog zahtjeva, vodeći računa o različitim poslovnim modelima institucija i grupa. Prijedlog uključuje sve odgovarajuće prilagodbe parametrima minimalnog zahtjeva i, prema potrebi, odgovarajuće izmjene primjene minimalnog zahtjeva na grupe.

19. EBA Komisiji do 31. listopada 2016. podnosi izvješće barem o sljedećem:

- (a) kako se minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze provodio na nacionalnoj razini, a posebno je li bilo razlika u razinama koje su predviđene usporedivim institucijama diljem država članica;
- (b) kako se ovlast propisivanja zahtjeva institucijama za ispunjavanje minimalnog zahtjeva ugovornim *bail-in* instrumentima primjenjivana diljem država članica i je li bilo razlika u tim pristupima;
- (c) utvrđivanju koji poslovni modeli odražavaju ukupne profile rizičnosti institucije;
- (d) prikladnoj razini minimalnog zahtjeva za svaki od poslovnih modela utvrđenih u skladu s točkom (c);
- (e) bi li trebalo odrediti raspon za minimalni zahtjev za svaki poslovni model;
- (f) odgovarajućem prijelaznom razdoblju tijekom kojega institucije moraju osigurati ispunjavanje svih propisanih minimalnih usklađenih razina;
- (g) jesu li zahtjevi utvrđeni člankom 45. dostatni kako bi se osiguralo da svaka institucija ima primjeren kapacitet pokrića gubitaka, a ako nisu, koja su dodatna poboljšanja potrebna kako bi se taj cilj ispunio;
- (h) jesu li potrebne izmjene metodologije izračuna predviđene ovim člankom kako bi se osiguralo da se minimalni zahtjev može rabiti kao primjeren pokazatelj kapaciteta institucije za pokriće gubitaka;
- (i) je li prikladno zasnivati zahtjev na ukupnim obvezama i regulatornom kapitalu, a posebno je li prikladnije koristiti rizikom ponderiranu imovinu institucije kao nazivnik za zahtjev;
- (j) je li pristup ovoga članka u vezi s primjenom minimalnog zahtjeva na grupe prikladan, a posebno osigurava li se dovoljno tim pristupom da se kapacitet pokrića gubitaka u grupi nalazi u subjektima gdje bi gubici mogli nastati ili da je pristupačan tim subjektima;
- (k) jesu li uvjeti za izuzeća od minimalnog zahtjeva prikladni, a posebno bi li takva izuzeća trebala biti dostupna društvima kćerima na prekograničnoj osnovi;
- (l) je li prikladno da sanacijska tijela mogu zatražiti da se minimalni zahtjev ispuni ugovornim *bail-in* instrumentima i je li prikladno dodatno usklađivanje pristupa ugovornim *bail-in* instrumentima;
- (m) jesu li zahtjevi za ugovorne *bail-in* instrumente iz stavka 14. prikladni; i
- (n) je li prikladno da se od institucija i grupa traži da objave svoj minimalni zahtjev za regulatorni

kapital i prihvatljive obveze ili njihovu razinu regulatornog kapitala i prihvatljivih obveza, a ako jest, učestalost i format takvog objavljivanja.

20. Izvješćem iz stavka 19. pokriva se barem razdoblje od 2. srpnja 2014. do 30. lipnja 2016. i uzima se u obzir najmanje sljedeće:

(a) učinak minimalnog zahtjeva i sve predložene usklađene razine minimalnog zahtjeva na:

- i. financijska tržišta općenito, a posebno na tržišta neosiguranog duga i izvedenica;
- ii. poslovne modele i strukture bilanci stanja institucija, posebno na profil i strategiju financiranja institucija te na pravnu i poslovnu strukturu grupa;
- iii. profitabilnost institucija, posebno na njihov trošak financiranja;
- iv. prijenos izloženosti na subjekte koji ne podliježu bonitetnom nadzoru,
- v. financijsku inovaciju;
- vi. raširenost ugovornih *bail-in* instrumenata i na prirodu i utrživost takvih instrumenata;
- vii. odnos institucija prema preuzimanju rizika;
- viii. razinu imovine s teretom institucija;
- ix. mjere koje institucije poduzimaju kako bi ispunile minimalne zahtjeve, a posebno na mjeru do koje su minimalni zahtjevi ispunjeni razduživanjem imovine, izdavanjem dugoročnog duga i povećanjem kapitala; te
- x. razinu zajmova kreditnih institucija, uz poseban osvrt na zajmove mikropoduzećima, malim i srednjim poduzećima, lokalnim vlastima, regionalnim vlastima i tijelima iz javnog sektora te na financiranje trgovine, uključujući zajmove u okviru službenih programa osiguranja izvoznih kredita;

(b) međudjelovanje minimalnih zahtjeva sa kapitalnim zahtjevima, omjerom financijske poluge i zahtjevima za likvidnost utvrđenima Uredbom (EU) br. 575/2013 i Direktivom 2013/36/EU;

(c) kapacitet institucija za neovisno prikupljanje kapitala ili financiranja s tržišta kako bi ispunile sve predložene usklađene minimalne zahtjeve;

(d) usklađenost s minimalnim zahtjevima povezanima s međunarodnim standardima koje su razvili međunarodni forumi.

Pododjeljak 3.

Provedba *bail-in* instrumenta

Članak 46.

Procjena iznosa *bail-ina*

1. Države članice osiguravaju da kod primjene *bail-in* instrumenta sanacijska tijela na osnovi vrednovanja koje ispunjava zahtjeve iz članka 36. ocjenjuju zbroj:

(a) prema potrebi, iznosa za koji se moraju otpisati prihvatljive obveze kako bi se osiguralo da neto vrijednost imovine institucije u sanaciji iznosi nula; te

(b) prema potrebi, iznosa za koji se prihvatljive obveze moraju konvertirati u dionice ili druge vrste instrumenata kapitala kako bi se ponovno uspostavio omjer redovnog osnovnog kapitala jedne od sljedećih institucija:

- i. institucije u sanaciji; ili
- ii. prijelazne institucije.

2. Procjenom iz stavka 1. ovog članka utvrđuje se iznos za koji se prihvatljive obveze moraju otpisati ili konvertirati kako bi se ponovno uspostavio omjer redovnog osnovnog kapitala institucije u sanaciji ili, prema potrebi, kako bi se utvrdio omjer prijelazne institucije, uzimajući u obzir sve doprinose kapitala iz aranžmana financiranja sanacije u skladu s člankom 101. stavkom 1. točkom (d) ove Direktive i kako bi se održalo dostatno povjerenje tržišta u instituciju u sanaciji ili prijelaznu instituciju te joj se tijekom razdoblja od najmanje jedne godine omogućio nastavak ispunjenja uvjeta odobrenja za rad i provedbu aktivnosti za koje je rad odobren u skladu s Direktivom 2013/36/EU ili Direktivom 2014/65/EU.

Ako se sanacijska tijela namjeravaju koristiti instrumentom odvajanja imovine iz stavka 42., kod izračuna iznosa za koji se prihvatljive obveze moraju smanjiti prema potrebi se uzimaju u obzir oprezna procjena potrebe subjekta za upravljanje imovinom za kapitalom.

3. Ako je kapital otpisan u skladu s člancima od 59. do 62. i primjenjuje se *bail-in* u skladu s člankom 43. stavkom 2., a razina otpisa temeljena na prethodnom vrednovanju u skladu s člankom 36. premašuje zahtjeve kada je se uspoređi s konačnim vrednovanjem u skladu s člankom 36. stavkom 10., može se primijeniti mehanizam povećanja vrijednosti kako bi se vjerovnicima i potom dioničarima u potrebnoj mjeri nadoknadila sredstva.

4. Sanacijska tijela uspostavljaju i održavaju aranžmane kojima osiguravaju da se ocjena i vrednovanje temelje na informacijama o imovini i obvezama institucije u sanaciji koje su ažurne i sveobuhvatne koliko je to razumno moguće.

Članak 47.

Postupanje prema dioničarima pri bail-inu ili otpisu ili konverziji instrumenata kapitala

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela kod primjene *bail-in* instrumenta iz članka 43. stavka 2. ili otpisa ili konverzije instrumenata kapitala iz članka 59. u odnosu na dioničare imatelje drugih vlasničkih instrumenata donose jednu ili obje sljedeće mjere:

(a) poništavaju postojeće dionice ili druge vlasničke instrumente ili ih prenose na vjerovnike u *bail-inu*;

(b) pod uvjetom da u skladu s vrednovanjem provedenim na temelju članka 36. institucija u sanaciji ima pozitivnu neto vrijednost, razvodnjuju postojeće dioničare i imatelje drugih vlasničkih instrumenata kao posljedica konverzije u dionice ili druge vlasničke instrumente:

- i. relevantnih instrumenata kapitala koje je izdala institucija u skladu s ovlasti iz članka 59. stavka 2.; ili
- ii. prihvatljivih obveza koje je izdala institucija u sanaciji u skladu s ovlasti iz članka 63. stavka 1. točke (f).

U odnosu na točku (b), prvog podstavka, konverzija se vrši po stopi konverzije kojom se snažno razvodnjuju postojeći dionički udjeli i drugi vlasnički instrumenti.

2. Mjere iz stavka 1. također se odnose na dioničare i imatelje drugih vlasničkih instrumenata kod kojih su predmetne dionice ili drugi vlasnički instrumenti izdani ili dodijeljeni u sljedećim okolnostima:

(a) na temelju konverzije dužničkih instrumenata u dionice ili druge vlasničke instrumente u skladu s ugovorenim uvjetima prvotnih dužničkih instrumenata prilikom nastupa događaja koji je prethodio ili je nastupio istodobno s ocjenom sanacijskog tijela da institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ispunjava uvjete za sanaciju;

(b) na temelju konverzije relevantnih instrumenata kapitala u instrumente redovnog osnovnog kapitala u skladu s člankom 60.

3. Kod odlučivanja o mjeri koju će poduzeti u skladu sa stavkom 1., sanacijska tijela u obzir uzimaju u obzir:

(a) vrednovanje provedeno u skladu s člankom 36.;

(b) iznos do kojeg, prema procjeni sanacijskog tijela, stavke redovnog osnovnog kapitala moraju biti smanjene i relevantni instrumenti kapitala otpisani ili konvertirani u skladu s člankom 60. stavkom 1.; i

(c) ukupni iznos koji je procijenilo sanacijsko tijelo u skladu s člankom 46.

4. Odstupajući od članaka od 22. do 25. Direktive 2013/36/EU., zahtjeva za obavješćivanje iz članka 26. Direktive 2013/36/EU, članka 10. stavka 3., članka 11. stavaka 1. i 2. i članka 12. i 13. Direktive 2014/65/EU i zahtjeva za obavješćivanje iz članka 11. stavka 3. Direktive 2014/65/EU, ako bi primjena *bail-in* instrumenta ili konverzija instrumenata kapitala dovela do stjecanja ili povećanja kvalificiranog udjela u vrsti institucije iz članka 22. stavka 1. Direktive 2013/36/EU ili članka 11. stavka 1. Direktive 2014/65/EU, nadležna tijela pravovremeno provode procjenu koja se tim člankom zahtijeva kako ne bi došlo do odgode primjene *bail-in* instrumenta ili konverzije instrumenata kapitala i kako se ne bi onemogućilo da se mjerom sanacije ostvare relevantni ciljevi sanacije.

5. Ako nadležno tijelo za tu instituciju nije dovršilo procjenu predviđenu stavkom 4. na datum početka primjene *bail-in* instrumenta ili konverzije instrumenata kapitala, članak 38. stavak 9. primjenjuje se na sva preuzimanja ili povećanja kvalificiranog udjela od strane stjecatelja koja proizlaze iz primjene *bail-in* instrumenta ili konverzije instrumenata kapitala.

6. EBA do 3. srpnja 2016. izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 o okolnostima u kojima bi svaka pojedina mjera iz stavka 1. ovog članka bila prikladna, uzimajući u obzir čimbenike navedene u stavku 3. ovog članka.

Članak 48.

Redoslijed otpisa i konverzije

1. Države članice osiguravaju da kod primjene *bail-in* instrumenta sanacijska tijela izvršavaju ovlasti otpisa i konverzije, podložno svim izuzećima iz članka 44. stavka 2. i 3., u skladu sa sljedećim zahtjevima:

(a) stavke redovnog osnovnog kapitala smanjuju se u skladu s člankom 60. stavkom 1. točkom

(a);

- (b) ako i samo ako je ukupno smanjenje u skladu s točkom (a) manje od zbroja iznosa iz članka 47. stavka 3. točaka (b) i (c), tijela smanjuju glavnica instrumenata dodatnog osnovnog kapitala u potrebnoj mjeri i u skladu s njihovim mogućnostima;
- (c) ako i samo ako je ukupno smanjenje u skladu s točkama (a) i (b) manje od zbroja iznosa iz članka 47. stavka 3. točaka (b) i (c), tijela smanjuju glavnica instrumenata dopunskog kapitala do potrebnoj mjeri i u skladu s njihovim mogućnostima;
- (d) ako i samo ako je ukupno smanjenje dionica ili drugih vlasničkih instrumenata i relevantnih instrumenata kapitala iz točaka (a), (b) i (c) manje od zbroja iznosa iz članka 47. stavka 3. točaka (b) i (c), da bi se dosegnoo ukupni iznos iz članka 47. stavka 3. točaka (b) i (c), tijela u potrebnoj mjeri smanjuju glavnica podređenog duga koja nije dodatni osnovni kapital ili dopunski kapital u skladu s hijerarhijom tražbina u redovnim postupcima u slučaju insolventnosti, zajedno s otpisom u skladu s točkama (a), (b) i (c);
- (e) ako i samo ako je ukupno smanjenje dionica ili drugih vlasničkih instrumenata, relevantnih instrumenata kapitala i prihvatljivih obveza iz točaka (a), (b), (ba) i (c) ovog stavka manje od zbroja iznosa iz članka 42. stavka 3. točaka (b) i (c), da bi se dosegnoo ukupni iznos iz članka 47. stavka 3. točaka (b) i (c), tijela u potrebnoj mjeri smanjuju glavnica ili nepodmireni iznos ostatka prihvatljivih obveza koje nisu depoziti, u skladu s hijerarhijom tražbina u redovnim postupcima u slučaju insolventnosti, uključujući rangiranje depozita iz članka 108., na temelju članka 44., zajedno s otpisom u skladu s točkama (a), (b), (c) i (d) ovog stavka.

2. Kod primjene ovlasti otpisa i konverzije, sanacijska tijela gubitke koje predstavlja zbroj iznosa iz članka 47. stavka 3. točaka (b) i (c) ravnomjerno raspodjeljuju među dionicama ili drugim vlasničkim instrumentima i prihvatljivim obvezama iste kategorije smanjenjem glavnice ili nepodmirenog iznosa tih dionica ili drugih vlasničkih instrumenata i prihvatljivih obveza u visini razmjernoj njihovoj vrijednosti, osim ako je drugačija raspodjela gubitaka među obvezama iste kategorije dopuštena u okolnostima navedenima u članku 44. stavku 3.

Ovim se stavkom ne sprečava povlašteno postupanje s obvezama koje su isključene od *bail-ina* u skladu s člankom 44. stavkom 2. i 3. u odnosu na prihvatljive obveze koje su jednako rangirane u redovnim postupcima u slučaju insolventnosti.

3. Prije primjene otpisa ili konverzije iz stavka 1. točke (e), sanacijska tijela konvertiraju ili smanjuju glavnica instrumenata iz stavka 1. točaka (b), (c) i (d) ako ti instrumenti sadrže sljedeće uvjete i nisu već konvertirani:

(a) uvjeti kojima se predviđa da se glavnica instrumenta smanjuje sa svakim događajem povezanim s financijskim stanjem, solventnosti ili razinama regulatornog kapitala institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d);

(b) uvjeti kojima se pri nastupu svakog takvog događaja predviđa konverzija instrumenata u dionice ili druge vlasničke instrumente.

4. Ako je glavnica instrumenta smanjena, ali ne na nulu, u skladu s vrstom uvjeta iz stavka 3. točke (a) prije primjene *bail-ina* u skladu sa stavkom 1. sanacijska tijela primjenjuju ovlasti otpisa i konverzije na preostali iznos te glavnice u skladu sa stavkom 1.

5. Kod odlučivanja o tome hoće li se obveze otpisati ili konvertirati u vlasnički kapital, sanacijska tijela ne konvertiraju glavnica jedne kategorije obveza, dok kategorija obveza koja je

podređena toj kategoriji većim dijelom ostaje nekonvertirana u vlasnički kapital ili neotpisana, osim ako je dopušteno drukčije člankom 44. stavcima 2. i 3.

6. Za potrebe ovog članka, EBA do 3. siječnja 2016. izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 za svako tumačenje povezano s međusobnim odnosom između odredbi iz ove Direktive i odredbi iz Uredbe (EU) br. 575/2013 i Direktive 2013/36/EU.

Članak 49.

Izvedenice

1. Države članice osiguravaju da se postupa u skladu s ovim člankom kada sanacijska tijela primjenjuju ovlasti otpisa i konverzije na obveze koje proizlaze iz izvedenica.

2. Sanacijska tijela izvršavaju ovlasti otpisa i konverzije na obveze koje proizlaze iz izvedenica samo pri zatvaranju ili nakon zatvaranja izvedenica. Pokretanjem sanacije sanacijska tijela ovlašćuju se da u tu svrhu otkazu i zatvore bilo koju izvedenicu.

Ako obveza iz izvedenice nije isključena od primjene *bail-in* instrumenta na temelju članka 44. stavka 3., sanacijska tijela nisu obvezna otkazati ili zatvoriti izvedenicu.

3. Ako transakcije s izvedenicama podliježu sporazumu o netiranju, sanacijsko tijelo ili neovisni vrednovatelj u okviru vrednovanja na temelju članka 36. utvrđuju obvezu koja proizlazi iz tih transakcija na neto osnovi u skladu s uvjetima tog sporazuma.

4. Sanacijska tijela utvrđuju vrijednost obveza koje proizlaze iz izvedenica u skladu sa sljedećim:

(a) odgovarajuće metodologije za utvrđivanje vrijednosti kategorija izvedenica, uključujući transakcije koje podliježu sporazumima o netiranju;

(b) načelima za utvrđivanje odgovarajućeg trenutka u kojemu bi se trebala utvrditi vrijednost pozicije u izvedenici te

(c) prikladnim metodologijama za uspoređivanje uništenja vrijednosti koje bi proizašlo iz zatvaranja i *bail-ina* izvedenica s iznosom gubitaka koje bi snosile ugovorne strane izvedenice u *bail-inu*.

5. Nakon savjetovanja s europskim nadzornim tijelom (Europskim nadzornim tijelom za vrijednosne papire i tržište kapitala) („ESMA”), osnovanim Uredbom (EU) br. 1095/2010, EBA izrađuje nacрте regulatornih tehničkih standarda kojim se pobliže određuju metodologije i načela iz stavka 4. točaka (a), (b) i (c) o vrednovanju obveza koje proizlaze iz izvedenica.

U vezi s transakcijama s izvedenicama koje podliježu sporazumu o netiranju, EBA uzima u obzir metodologiju za zatvaranje predviđenu sporazumom o netiranju.

EBA podnosi Komisiji navedene nacрте regulatornih tehničkih standarda do 3. siječnja 2016.

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 50.

Stopa konverzije duga u vlasnički kapital

1. Države članice osiguravaju da prilikom primjene svojih ovlasti navedenih u članku 59. stavku 3. i članku 63. stavku 1. točki (f) sanacijska tijela mogu primijeniti drukčiju stopu konverzije na različite kategorije instrumenata kapitala i obveza u skladu s jednim načelom ili s oba načela iz stavaka 2. i 3. ovog članka.
2. Stopa konverzije predstavlja odgovarajuću naknadu pogođenom vjerovniku za svaki gubitak koji je nastao zbog izvršenja ovlasti otpisa i konverzije.
3. Kada se primjenjuju različite stope konverzije u skladu sa stavkom 1., stopa konverzije koja se primjenjuje na obveze s pravom prednosti na temelju primjenjiva insolventijskog prava viša je od stope konverzije koja se primjenjuje na podređene obveze.
4. EBA do 3. siječnja 2016. izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 o određivanju stopa konverzije.

U tim smjernicama se posebno navodi kako pogođeni vjerovnici mogu na prikladan način dobiti naknadu štete stopom konverzije te se navode relativne stope konverzije koje bi mogle biti prikladne za odražavanje prednosti nadređenih obveza u skladu s mjerodavnim insolventijskim pravom.

Članak 51.

Mjere oporavka i reorganizacije koje se provode uz bail-in

1. Države članice osiguravaju da kada sanacijska tijela primjene *bail-in* instrument radi dokapitalizacije institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) u skladu s člankom 43. stavkom 2. točkom (a), donose se aranžmani kako bi se osigurala izrada i provedba plana reorganizacije poslovanja za tu instituciju ili subjekt u skladu s člankom 52.
2. Aranžmanima iz stavka 1. ovog članka može biti obuhvaćeno imenovanje od strane sanacijskog tijela osobe ili osoba imenovanih u skladu s člankom 72. stavkom 1. s ciljem sastavljanja i provedbe plana reorganizacije poslovanja predviđenog člankom 52.

Članak 52.

Plan reorganizacije poslovanja

1. Države članice zahtijevaju da, u roku od jednog mjeseca nakon primjene *bail-in* instrumenta na instituciju ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) u skladu s člankom 43. stavkom 2. točkom (a), upravljačko tijelo ili osoba ili osobe imenovane u skladu s člankom 72. stavkom 1. sastave plan reorganizacije poslovanja koji je u skladu sa zahtjevima iz stavaka 4. i 5. ovog članka i podnese ga sanacijskom tijelu. Ako je primjenjiv okvir Unije za državne potpore, države članice osiguravaju da je takav plan u skladu s planom restrukturiranja koji institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) mora podnijeti Komisiji u skladu s tim okvirom.
2. Ako se *bail-in* instrument iz članka 43. stavka 2. točke (a) primjenjuje na dva ili više subjekata grupe, plan reorganizacije poslovanja priprema matična institucija u Uniji i njime se pokrivaju sve institucije u grupi u skladu s postupkom navedenim u člancima 7. i 8., a taj će plan biti dostavljen sanacijskom tijelu za grupu. Sanacijsko tijelo za grupu dostavlja plan ostalim sanacijskim tijelima kojih se to tiče te EBA-i.

3. U iznimnim okolnostima i ako je to nužno za postizanje ciljeva sanacije, sanacijsko tijelo može produžiti razdoblje iz stavka 1. na najviše dva mjeseca od primjene *bail-in* instrumenta.

Ako se o planu reorganizacije poslovanja treba obavijestiti u sklopu okvira Unije za državne potpore, sanacijsko tijelo može produljiti razdoblje iz stavka 1. na najviše dva mjeseca od primjene *bail-in* instrumenta ili do roka određenog okvirom Unije za državne potpore, ovisno o tome što nastupi ranije.

4. Planom reorganizacije poslovanja izlažu se mjere kojima se u razumnom vremenskom okviru nastoji obnoviti dugoročna održivost institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ili dijela njihova poslovanja. Te se mjere temelje na realističnim pretpostavkama u vezi s gospodarskim i financijskim uvjetima na tržištu pod kojima će institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) poslovati.

U planu reorganizacije poslovanja, između ostalog, uzima se u obzir trenutačno stanje i budući izgledi za financijska tržišta odražavajući pretpostavke o najboljem i najgorem razvoju događaja, uključujući kombinaciju događaja, čime se omogućuje utvrđivanje glavnih slabosti institucije. Pretpostavke se uspoređuju s odgovarajućim referentnim vrijednostima na razini cijelog sektora.

5. Plan reorganizacije poslovanja uključuje barem sljedeće elemente:

(a) detaljnu dijagnozu čimbenika i problema koji su prouzročili propast ili vjerojatnu propast institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) te okolnosti koje su dovele do poteškoća;

(b) opis mjera koje treba donijeti s ciljem obnove dugoročne održivosti institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d);

(c) vremenski raspored provedbe tih mjera.

6. Mjere za obnovu dugoročne održivosti institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d); mogu uključivati:

(a) reorganizaciju aktivnosti institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d);

(c) promjene u operativnim sustavima i infrastrukturi unutar institucije;

(d) povlačenje iz aktivnosti kojima se stvaraju gubici;

(e) restrukturiranje postojećih aktivnosti koje mogu postati konkurentne;

(f) prodaju imovine ili poslovnih djelatnosti.

7. U roku od mjesec dana od podnošenja plana reorganizacije poslovanja relevantno sanacijsko tijelo procjenjuje vjerojatnost toga da će se planom, ako se provede, obnoviti dugoročna održivost institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d). Procjena se dovršava u dogovoru s relevantnim nadležnim tijelom.

Ako sanacijsko tijelo i nadležno tijelo smatraju da će se planom taj cilj ostvariti, sanacijsko tijelo ga odobrava.

8. Ako sanacijsko tijelo ne smatra da će se planom ostvariti cilj naveden u stavku 7., sanacijsko tijelo u dogovoru s nadležnim tijelom obavješćuje upravljačko tijelo ili osobu ili osobe imenovane u skladu s člankom 72. stavkom 1. o svojim primjedbama i zahtijeva izmjenu plana na način na koji bi se pristupilo rješavanju tih problema.

9. U roku od dva tjedna od datuma primitka obavijesti iz stavka 8. upravljačko tijelo ili osoba ili osobe imenovane u skladu s člankom 72. stavkom 1. podnose izmijenjeni plan sanacijskom tijelu na odobrenje. Sanacijsko tijelo ocjenjuje izmijenjeni plan i u roku od tjedana dana obavješćuje upravljačko tijelo ili osobu ili osobe imenovane u skladu s člankom 72. stavkom 1. o tome smatra li da se u tako izmijenjenom planu uzimaju u obzir primjedbe o kojima su obaviješteni ili su potrebne dodatne izmjene.

10. Upravljačko tijelo ili osoba ili osobe imenovane u skladu s člankom 72. stavkom 1. provode plan reorganizacije kako je dogovoren između sanacijskog tijela i nadležnog tijela te najmanje svakih šest mjeseci izvješćuje sanacijsko tijelo o napretku u provedbi plana.

11. Upravljačko tijelo ili osoba ili osobe imenovane u skladu s člankom 72. stavkom 1. mijenjaju plan ako je prema mišljenju sanacijskog tijela u dogovoru s nadležnim tijelom to potrebno za postizanje cilja iz stavka 4. te svaku takvu izmjenu podnosi sanacijskom tijelu na odobrenje.

12. EBA izrađuje nacрте regulatornih tehničkih standarda kako bi pobliže odredila:

(a) minimalne elemente koje bi plan reorganizacije poslovanja trebao uključivati na temelju stavka 5.; i

(b) minimalni sadržaj izvješća na temelju stavka 10.

EBA podnosi Komisiji navedene nacрте regulatornih tehničkih standarda do 3. siječnja 2016.

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

13. EBA do 3. siječnja 2016. izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 kojima dodatno razrađuje minimalne kriterije koje plan reorganizacije poslovanja treba zadovoljavati kako bi dobio odobrenje sanacijskog tijela na temelju stavka 7.

14. Uzimajući prema potrebi u obzir iskustvo stečeno u primjeni smjernica iz stavka 13., EBA može izraditi nacрте regulatornih tehničkih standarda kako bi se dodatno razradili minimalni kriteriji koje plan reorganizacije poslovanja treba zadovoljavati kako bi dobio odobrenje sanacijskog tijela na temelju stavka 7.

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Pododjeljak 4.

Bail-in instrument: dodatne odredbe

Članak 53.

Učinak bail-ina

1. Ako sanacijsko tijelo izvršava ovlast iz članka 59. stavka 2 i članka 63. stavka 1. točaka od (e) do (i), države članice osiguravaju da smanjenje glavnice ili nepodmirenog dospjelog iznosa za naplatu, konverzija ili poništenje proizvedu učinke te da su odmah obvezujući za instituciju u sanaciji i pogođene vjerovnike i dioničare.

2. Države članice osiguravaju da je sanacijsko tijelo ovlašteno dovršiti ili zahtijevati dovršavanje svih administrativnih i postupovnih zadaća potrebnih za ostvarivanje izvršenja ovlasti iz članka 59. stavka 2. i članka 63. stavka 1. točaka od (e) do (i), uključujući:

- (a) izmjenu svih relevantnih registara;
- (b) skidanje ili brisanje dionica ili drugih vlasničkih instrumenata ili dužničkih instrumenata iz burzovne kotacije;
- (c) kotaciju ili uvrštavanje novih dionica ili drugih vlasničkih instrumenata radi trgovanja;
- (d) ponovnu kotaciju ili uvrštavanje dužničkih instrumenata koji su otpisani bez zahtjeva za izdavanje prospekta na temelju Direktive 2003/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³²⁾.

3. Ako sanacijsko tijelo smanji na nulu glavnica obveze ili nepodmireni iznos obveze ovlašću iz članka 63. stavka 1. točke (e), ta obveza i sve pravne obveze ili tražbine koje u vezi s njom proizlaze i koje nisu obračunane u trenutku izvršavanja ovlasti u svakom slučaju smatraju se izvršenima i ne mogu se dokazivati ni u jednom naknadnom postupku u vezi s institucijom u sanaciji ili bilo kojim subjektom sljednikom u bilo kojoj naknadnoj likvidaciji.

4. Ako sanacijsko tijelo djelomično smanji, ali ne u potpunosti, glavnica obveze ili nepodmireni iznos obveze ovlašću iz članka 63. stavka 1. točke (e):

- (a) obveza je sanirana u visini smanjenog iznosa;
- (b) relevantan instrument ili sporazum kojim je stvorena prvotna obveza i dalje se primjenjuje u odnosu na preostalu glavnica obveze ili nepodmireni iznos obveze, podložno svim promjenama iznosa kamata koje se plaćaju kako bi se odrazilo smanjenje glavnice i svaka daljnja promjena uvjeta koje bi sanacijsko tijelo moglo donijeti na temelju ovlasti iz članka 63. stavka 1. točke (j).

Članak 54.

Otklanjanje postupovnih prepreka za bail-in

1. Ne dovodeći u pitanje članak 63. stavak 1. točku (i), države članice prema potrebi zahtijevaju od institucija i subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) da uvijek imaju dostatan iznos odobrenog temeljnog kapitala ili drugih instrumenata redovnog osnovnog kapitala kako, u slučaju da sanacijsko tijelo izvršava ovlasti iz članka 63. stavka 1. točaka (e) i (f) u vezi s institucijom ili subjektom iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ili s njihovim društvima kćerima, institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d), ne bi bila spriječeni izdati dovoljno novih dionica ili drugih vlasničkih instrumenata kako bi osigurali da se konverzija obveza u dionice ili druge vlasničke instrumente može djelotvorno provesti.

2. Sanacijska tijela ocjenjuju je li prikladno postaviti zahtjev iz stavka 1. u slučaju određene institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) u kontekstu razvoja i održavanja plana sanacije za tu instituciju ili grupu, uzimajući posebno u obzir mjere sanacije razmatrane u tom planu. Ako je u planu sanacije navedena moguća primjena *bail-in* instrumenta, tijela provjeravaju jesu li odobreni temeljni kapital ili drugi instrumenti redovnog osnovnog kapitala dovoljni za pokrivanje zbroja iznosa iz članka 47. stavka 3. točaka (b) i (c).

3. Države članice osiguravaju da nema postupovnih prepreka za konverziju obveza u dionice ili druge vlasničke instrumente koji postoje na temelju svojih osnivačkih instrumenata ili statuta,

uključujući prava prvokupa za dioničare ili zahtjeve za suglasnost dioničara za povećanje kapitala.

4. Ovim člankom ne dovode se u pitanje izmjene direktiva 82/891/EEZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU i Direktive 2012/30/EU navedene u glavi X. ove Direktive.

Članak 55.

Ugovorno priznanje bail-ina

1. Države članice zahtijevaju od institucija i subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) da u ugovorne unesu odredbu kojom vjerovnik ili strana sporazuma kojim se stvara obveza priznaje da obveza može biti podložna ovlastima otpisa i konverzije i pristaje biti obvezana svim smanjenjima glavnice ili nepodmirenog iznosa, konverzijom ili poništenjem koje proizvodi učinke izvršenjem tih ovlasti od strane sanacijskog tijela., pod uvjetom da takva obveza:

(a) nije isključena na temelju članka 44. stavka 2.;

(b) nije depozit iz članka 108. točke (a);

(c) je uređena pravom treće zemlje; i

(d) je izdana ili preuzeta nakon datuma na koji država članica primjenjuje odredbe donesene radi prenošenja ovog odjeljka.

Prvi podstavak ne primjenjuje se ako sanacijsko tijelo države članice utvrdi da obveze ili instrumenti iz prvog podstavka mogu biti podložni ovlasti sanacijskog tijela države članice za otpis i konverziju na temelju prava treće zemlje ili na temelju obvezujućeg sporazuma sklopljenog s tom trećom zemljom.

Države članice osiguravaju da sanacijska tijela mogu zahtijevati od institucija i subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) da dostave tijelima pravno mišljenje u vezi s pravnom izvršivošću i djelotvornošću takvog uvjeta.

2. Ako institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) među ugovorne odredbe kojima se uređuje relevantna obveza ne uključi uvjet koji se zahtijeva u skladu sa stavkom 1., ta povreda ne sprečava sanacijsko tijelo da izvrši ovlasti otpisa duga i konverzije u vezi s tom obvezom.

3. EBA izrađuje nacрте regulatornih tehničkih standarda kako bi dodatno utvrdila popis obveza na koje se primjenjuje izuzeće iz stavka 1. i sadržaj zahtijevane odredbe iz tog stavka, uzimajući u obzir različite poslovne modele banaka.

EBA podnosi Komisiji navedene nacрте regulatornih tehničkih standarda do 3. srpnja 2015.

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 56.

Državni instrumenti financijske stabilizacije

1. Države članice mogu osigurati izvanredne javne financijske potpore putem dodatnih instrumenata financijske stabilizacije u skladu sa stavkom 3. ovog članka, člankom 37. stavkom 10. i u skladu s okvirom Unije za državne potpore u svrhu sudjelovanja u sanaciji institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d), uključujući izravnom intervencijom kako bi se izbjegla njihova likvidacija, s ciljem ispunjavanja ciljeva za sanaciju iz članka 31. stavka 2. u vezi s državom članicom ili Unijom u cjelini. Takva se mjera provodi pod vodstvom nadležnog ministarstva ili vlade u bliskoj suradnji s sanacijskim tijelom.

2. Za primjenu državnih instrumenata financijske stabilizacije države članice osiguravaju da nadležna ministarstva ili vlade imaju relevantne sanacijske ovlasti iz članaka od 63. do 72. i osiguravaju primjenu članaka 66., 68., 83. i 117.

3. Državni instrumenti financijske stabilizacije rabe se kao zadnja mogućnost nakon što se u najvećoj mogućoj izvedivoj mjeri procijene i iskoriste ostali instrumenti sanacije istodobno čuvajući financijsku stabilnost, kao što je odredilo nadležno ministarstvo ili vlada nakon savjetovanja sa sanacijskim tijelom.

4. Prilikom primjene državnih instrumenata financijske stabilnosti države članice osiguravaju da njihova nadležna ministarstva ili vlade i sanacijsko tijelo primjenjuju instrumente samo ako su ispunjeni svi uvjeti iz članka 32. stavka 1. te ako je ispunjen i jedan od sljedećih uvjeta:

(a) ako nadležno ministarstvo ili vlada i sanacijsko tijelo nakon savjetovanja sa središnjom bankom i nadležnim tijelom utvrde da primjena instrumenata sanacije ne bi bila dovoljna za izbjegavanje znatnih nepovoljnih učinaka na financijski sustav;

(b) ako nadležno ministarstvo ili vlada i sanacijsko tijelo utvrde da primjena instrumenata sanacije ne bi bila dovoljna za zaštitu javnog interesa u slučajevima u kojima je institucija od središnje banke već dobila hitnu likvidnosnu pomoć;

(c) u pogledu instrumenta privremenog javnog vlasništva, ako nadležno ministarstvo ili vlada nakon savjetovanja s nadležnim tijelom i sanacijskim tijelom utvrde da primjena instrumenata sanacije ne bi bila dovoljna za zaštitu javnog interesa u slučajevima u kojima je institucija od instrumenta potpore za vlasnički kapital već dobila javnu potporu za vlasnički kapital.

5. Instrumentima financijske stabilizacije obuhvaćeno je sljedeće:

(a) instrument javnih potpora za vlasnički kapital iz članka 57.;

(b) instrument privremenog javnog vlasništva iz članka 58.

Članak 57.

Instrument javnih potpora za vlasnički kapital

1. Poštujući nacionalno pravo trgovačkih društava, države članice mogu sudjelovati u dokapitalizaciji institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ove Direktive osiguravanjem kapitala potonjima u zamjenu za sljedeće instrumente, podložno zahtjevima Uredbe (EU) br. 575/2013:

(a) instrumente redovnog osnovnog kapitala;

(b) instrumente dodatnog osnovnog kapitala ili instrumente dopuskog kapitala.

2. U onoj mjeri u kojoj im to omogućava njihov dionički udjel u instituciji ili subjektu iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) države članice osiguravaju da se takvim institucijama ili subjektima na koje se u skladu s ovim člankom odnosi instrument javnih potpora za vlasnički kapital upravlja na trgovinskoj i profesionalnoj osnovi.

3. Ako država članica osigurava instrument javnih potpora za vlasnički kapital u skladu s ovim člankom, ona osigurava da se njezin udio u instituciji ili subjektu iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) prenese na privatni sektor čim to trgovinske i financijske okolnosti dopuste.

Članak 58.

Instrument privremenog javnog vlasništva

1. Države članice mogu instituciju ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) prenijeti u privremeno javno vlasništvo.

2. U tu svrhu država članica može izdati jedan ili više naloga za prijenos dionica u kojima je primatelj prijenosa:

(a) osoba koju je imenovala država članica; ili

(b) društvo u potpunom vlasništvu države članice.

3. Države članice osiguravaju da se institucijama ili subjektima iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) koje su podložne primjeni instrumenta privremenog javnog vlasništva u skladu s ovim člankom upravlja na trgovinskoj i profesionalnoj osnovi i da se prenesu na privatni sektor čim to trgovinske i financijske okolnosti dopuste.

POGLAVLJE V.

Otpis instrumenata kapitala

Članak 59.

Zahtjev za otpis ili konverziju instrumenata kapitala

1. Ovlast otpisa ili konverzije relevantnih instrumenata kapitala može se izvršiti:

(a) neovisno o mjeri sanacij; ili

(b) u kombinaciji s provedbom mjere sanacije, ako su ispunjeni uvjeti za sanaciju navedeni u člancima 32. i 33.

2. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela imaju ovlast otpisa ili konverzije relevantnih instrumenata kapitala u dionice ili druge vlasničke instrumente institucija i subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d).

3. Države članice zahtijevaju da sanacijska tijela izvršavaju ovlast otpisa ili konverzije, u skladu s člankom 60. i bez odgode, u vezi s relevantnim instrumentima kapitala koje je izdala institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ako nastupi jedna ili više sljedećih okolnosti:

(a) ako je utvrđeno da su uvjeti za sanaciju iz članaka 32. i 33. ispunjeni, prije negoli su poduzete bilo kakve mjere sanacije;

(b) ako mjerodavno tijelo utvrdi da institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) više neće biti održivi ako se ne izvrši ta ovlast u vezi s relevantnim instrumentima kapitala;

(c) ako su u slučaju relevantnih instrumenata kapitala koje je izdalo društvo kći ti instrumenti kapitala u svrhu ispunjavanja kapitalnih zahtjeva priznati na pojedinačnoj i konsolidiranoj osnovi, mjerodavno tijelo države članice konsolidirajućeg nadzornog tijela i mjerodavno tijelo države članice u kojoj se nalazi društvo kćer zajednički utvrđuju u obliku zajedničke odluke u skladu s člankom 92. stavkom 3. i 4. utvrdi da grupa više neće biti održiva ako se izvrši ovlast otpisa ili konverzije u vezi s tim instrumentima;

(d) ako su u slučaju relevantnih instrumenata kapitala koji se izdaju na razini matičnog poduzeća ti instrumenti kapitala u svrhu ispunjavanja kapitalnih zahtjeva priznati na pojedinačnoj osnovi na razini matičnog poduzeća ili na konsolidiranoj osnovi te mjerodavno tijelo države članice konsolidirajućeg nadzornog tijela utvrdi da grupa više neće biti održiva ako se ne izvrši ovlast otpisa u vezi s tim instrumentima;

(e) ako institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) zatraži izvanredne javne financijske potpore, osim u slučaju nastupanja bilo kojih okolnosti iz članka 32. stavka 4. točke (d) podtočke iii.

4. Za potrebe stavka 3., smatra se da institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ili grupa više neće biti održivi samo ako su ispunjena oba sljedeća uvjeta:

(a) institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) propada ili će vjerojatno propasti;

(b) uzimajući u obzir vrijeme i druge relevantne okolnosti, nije razumno očekivati da bi se bilo kojom mjerom, uključujući alternativne mjere privatnog sektora ili nadzorne mjere (uključujući mjere rane intervencije), osim otpisa ili konverzije instrumenata kapitala, neovisno ili u kombinaciji sa mjerama sanacije, spriječilo propast te institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) u razumnom vremenskom roku.

5. Za potrebe stavka 4. točke (a) ovog članka smatra se da institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) propada ili mu prijete propast ako nastupi jedna ili više okolnosti iz članka 32. stavka 4.

6. Za potrebe stavka 4. točke (a), smatra se da grupa propada ili da joj prijete propast ako grupa ne ispunjava ili postoje objektivni elementi na temelju kojih se utvrđuje da grupa u bliskoj budućnosti neće ispunjavati svoje konsolidirane bonitetne zahtjeve na način koji bi opravdao mjere nadležnog tijela uključujući, ali ne i jedino zbog toga što je grupa pretrpjela ili je moguće da će pretrpjeti gubitke kojima će se istrošiti sav njezin regulatorni kapital ili njegov znatan iznos.

7. Relevantni instrument kapitala koji je izdalo društvo kći neće se otpisati u znatnijoj mjeri ili konvertirati po nepovoljnijim uvjetima na temelju stavka 3. točke (c) negoli jednako rangirani instrumenti kapitala na razini matičnog poduzeća koji su otpisani ili konvertirani.

8. Ako mjerodavno tijelo utvrdi okolnosti iz stavka 3. ovog članka, odmah o tome obavješuje sanacijsko tijelo nadležno za dotičnu instituciju ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d), ako se ne radi o istom tijelu.

9. Prije nego što utvrdi okolnosti iz stavka 3. točke (c) ovog članka u vezi s društvom kćeri koje izdaje relevantne instrumente kapitala koji su priznati u svrhu ispunjavanja kapitalnih zahtjeva na pojedinačnoj i konsolidiranoj osnovi, mjerodavno tijelo ispunjava zahtjeve za obavješćivanje i savjetovanje iz članka 62.

10. Prije nego što izvrše ovlast otpisa ili konverzije instrumenata kapitala, sanacijska tijela osiguravaju da se vrednovanje imovine i obveza institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) provodi u skladu s člankom 36. To je vrednovanje temelj izračuna otpisa koji se treba primijeniti na relevantne instrumente kapitala kako bi se pokrili gubici i izračuna razine konverzije koja se treba primijeniti na relevantne instrumente kapitala kako bi se dokapitalizirala institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d).

Članak 60.

Odredbe kojima se uređuje otpis ili konverzija instrumenata kapitala

1. Prilikom ispunjavanja zahtjeva iz članka 59. sanacijska tijela izvršavaju ovlast otpisa ili konverzije u skladu s redoslijedom prvenstva tražbina u redovnim postupcima u slučaju insolventnosti na način kojim se postižu sljedeći rezultati:

(a)stavke redovnog osnovnog kapitala prvo se smanjuju razmjerno gubicima i do mjere njihova kapaciteta te sanacijsko tijelo poduzima jednu ili obje mjere iz članka 47. stavka 1. u pogledu imatelja instrumenata redovnog osnovnog kapitala;

(b)glavnica instrumenata dodatnog osnovnog kapitala otpisuje se ili konvertira u instrumente redovnog osnovnog kapitala ili oboje, i to do mjere potrebne za postizanje ciljeva sanacije iz članka 31. ili do mjere kapaciteta relevantnih instrumenata kapitala, ovisno o tome što je manje;

(c)glavnica instrumenata dopunskog kapitala otpisuje se ili konvertira u instrumente redovnog osnovnog kapitala ili oboje, i to do mjere potrebne za postizanje ciljeva sanacije iz članka 31. ili do mjere kapaciteta relevantnih instrumenata kapitala, ovisno o tome što je manje.

2. Ako se glavnica relevantnih instrumenata kapitala otpisuje:

(a)smanjenje navedene glavnice je trajno, podložno svakom povećanju vrijednosti u skladu s mehanizmom nadoknade iz članka 46. stavka 3.;

(b)imatelju relevantnog instrumenta kapitala ne ostaje nikakva obveza u okviru otpisanog iznosa tog instrumenta ili u vezi s njim, osim već obračunatih obveza i obveza u vezi sa naknadom štete do koje može doći zbog pravnog lijeka kojim se pobija zakonitost izvršavanja ovlasti otpisa;

(c)ne isplaćuje se nikakva naknada nijednom imatelju relevantnih instrumenata kapitala osim one u skladu sa stavkom 3.

Točkom (b) ne sprečava se dostupnost instrumenata redovnog osnovnog kapitala imatelju relevantnih instrumenata kapitala u skladu sa stavkom 3.

3. Kako bi se postigao učinak konverzije relevantnih instrumenata kapitala na temelju stavka 1. točke (b) ovog članka, sanacijska tijela mogu od institucija ili subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) zatražiti da izdaju instrumente redovnog osnovnog kapitala vlasnicima

relevantnih instrumenata kapitala. Relevantni instrumenti kapitala mogu se konvertirati samo ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) te instrumente redovnog osnovnog kapitala izdaje institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ili matično društvo institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) uz pristanak sanacijskog tijela institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ili, prema potrebi, sanacijskog tijela za matično društvo;
 - (b) ti instrumenti redovnog osnovnog kapitala izdaju se prije nego što ta institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) izda dionice ili vlasničke instrumente u svrhu osiguravanja regulatornog kapitala od strane države ili državnog subjekta;
 - (c) ti instrumenti redovnog osnovnog kapitala dodjeljuju se i prenose bez odgode nakon izvršenja ovlasti otpisa ili konverzije;
 - (d) stopa konverzije kojom se određuje broj instrumenata redovnog osnovnog kapitala koji su osigurani za svaki relevantni instrument kapitala u skladu je s načelima iz članka 50. i smjernicama koje je razradila EBA u skladu s člankom 50. stavkom 4.
4. U svrhu osiguranja instrumenata redovnog osnovnog kapitala u skladu sa stavkom 3. sanacijska tijela mogu zatražiti od institucija i subjekata iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) da uvijek imaju potrebno prethodno odobrenje za izdavanje relevantnog broja instrumenata redovnog osnovnog kapitala.
5. Kada institucija ispunjava uvjete za sanaciju i sanacijsko tijelo odluči primijeniti instrument sanacije na tu instituciju, sanacijsko tijelo prije uporabe instrumenta sanacije ispunjava zahtjev iz članka 59. stavka 3.

Članak 61.

Tijela nadležna za utvrđivanje

1. Države članice osiguravaju da su tijela nadležna za utvrđivanje okolnosti iz članka 59. stavka 3. tijela određena ovim člankom.
2. Svaka država članica u nacionalnom pravu određuje mjerodavno tijelo nadležno za utvrđivanje okolnosti iz članka 59. Mjerodavno tijelo može biti ili nadležno tijelo ili sanacijsko tijelo, u skladu s člankom 32.
3. Ako su relevantni instrumenti kapitala u svrhu ispunjavanja kapitalnih zahtjeva priznati na pojedinačnoj osnovi u skladu s člankom 92. Uredbe (EU) br. 575/2013, tijelo nadležno za utvrđivanje iz članka 59. stavka 3. ove Direktive mjerodavno je tijelo države članice u kojoj su institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) odobreni u skladu s glavom III. Direktive 2013/36/EU.
4. Ako relevantne instrumente kapitalna izdaje institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) koji je društvo kći te ako ti instrumenti služe u svrhu ispunjavanja kapitalnih zahtjeva na pojedinačnoj i na konsolidiranoj osnovi, tijelo nadležno za utvrđivanje okolnosti iz članka 59. stavka 3. je sljedeće:
 - (a) mjerodavno tijelo države članice u kojoj institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ove Direktive koji je izdao te instrumente ima poslovni nastan u skladu s glavom III. Direktive 2013/36/EU nadležno je za utvrđivanje okolnosti iz članka 59. stavka 3. točke (b)

ove Direktive;

- (b) mjerodavno tijelo države članice konsolidirajućeg nadzornog tijela i mjerodavno tijelo države članice u kojoj institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ove Direktive koji je izdao te instrumente ima poslovni nastan u skladu s glavom III. Direktive 2013/36/EU nadležni su za zajedničko utvrđivanje okolnosti u obliku zajedničke odluke iz članka 59. stavka 3. točke (c) ove Direktive.

Članak 62.

Konsolidirana primjena: postupak utvrđivanja

1. Države članice osiguravaju da, prije utvrđivanja okolnosti iz članka 59. stavka 3. točke (b), (c), (d) ili (e) u vezi s društvom kćeri koje izdaje relevantne instrumente kapitala koji su priznati u svrhu ispunjavanja kapitalnih zahtjeva na individualnoj i konsolidiranoj osnovi, mjerodavna tijela ispunjavaju sljedeće zahtjeve:

(a) mjerodavno tijelo koje razmatra utvrđivanje okolnosti iz članka 59. stavka 3. točke (b), (c), (d) ili (e) bez odgode obavješćuje konsolidirajuće nadzorno tijelo i, ako se ne radi o istom tijelu, mjerodavno tijelo u državi članici gdje je smješteno konsolidirajuće nadzorno tijelo;

(b) mjerodavno tijelo koje razmatra utvrđivanje okolnosti iz članka 59. stavka 3. točke (c) bez odgode obavješćuje nadležno tijelo odgovorno za svaku instituciju ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) koje je izdalo relevantne instrumente kapitala u vezi s kojim se mora izvršiti ovlast otpisa ili konverzije ako se te okolnosti utvrde, i ako se ne radi o istom tijelu, mjerodavna tijela u državama članicama u kojima su ta nadležna tijela i konsolidirajuće nadzorno tijelo smješteni.

2. Prilikom utvrđivanja okolnosti iz članka 59. stavka 3. točke (c), (d), ili (e) u slučaju sanacije institucije ili grupe s prekograničnom aktivnošću, mjerodavna tijela uzimaju u obzir potencijalni učinak sanacije u svim državama članicama u kojima institucija ili grupa djeluju.

3. Obavijesti sastavljenoj na temelju stavka 1. mjerodavno tijelo prilaže obrazloženje razloga zbog kojih razmatra utvrđivanje dotičnih okolnosti.

4. Ako je obavijest sastavljena na temelju stavka 1., mjerodavno tijelo nakon savjetovanja s obaviještenim tijelima ocjenjuje sljedeće:

(a) je li dostupna alternativna mjera ovlasti za otpis duga ili konverziju u skladu s člankom 59. stavkom 3.;

(b) ako je takva alternativna mjera dostupna, može li se ona izvedivo primijeniti;

(c) ako se takva alternativna mjera može izvedivo primijeniti, postoje li realni izgledi da bi se njome u odgovarajućem vremenskom okviru odgovorilo na okolnosti iz članka 59. stavka 3. koje bi inače trebalo utvrđivati.

5. Za potrebe stavka 4. ovog članka alternativne mjere znači mjere rane intervencije iz članka 27. ove Direktive, mjere iz članka 104. stavka 1. Direktive 2013/36/EZ ili prijenos sredstava ili kapitala iz matičnog društva.

6. Ako na temelju stavka 4. mjerodavno tijelo nakon savjetovanja s obaviještenim tijelima ocijeni da je dostupna jedna alternativna mjera ili više njih, da se mogu izvedivo primijeniti i da bi se njima postigao rezultat iz točke (c) tog stavka, ono osigurava primjenu tih mjera.

7. Ako u slučaju iz točke (a) stavka 1. i na temelju stavka 4. ovog članka mjerodavno tijelo nakon savjetovanja s obaviještenim tijelima ocijeni da nije dostupna nijedna alternativna mjera kojom bi se postigao rezultat iz stavka 4.točke (c), mjerodavno tijelo odlučuje je li prikladno razmatranje o utvrđivanju okolnosti iz članka 59. stavka 3.

8. Ako mjerodavno tijelo odluči utvrđivati okolnosti iz članka 59. stavkom 1. točkom (c), odmah obavješćuje mjerodavna tijela država članica u kojima se nalaze društva kćeri na koje se utječe i okolnosti se utvrđuju u obliku zajedničke odluke sukladno članku 92. stavcima 3. i 4. Ako takve zajedničke odluke nema, ne utvrđuju se okolnosti iz članka 59. stavkom 3. točkom (c).

9. Sanacijska tijela država članica u kojima se nalaze društva kćeri na koje se utječe žurno provode odluku o otpisu ili konverziji instrumenata kapitala donesenu u skladu s ovim člankom, uz dužno poštovanje hitnosti okolnosti.

POGLAVLJE VI.

Sanacijske ovlasti

Članak 63.

Opće ovlasti

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela imaju sve potrebne ovlasti za primjenu instrumenata sanacije na institucije i subjekte iz članka 1. stavka 1. točaka (b), (c) i (d) koji zadovoljavaju odgovarajuće uvjete za sanaciju. Posebno, sanacijska tijela imaju sljedeće sanacijske ovlasti koje mogu izvršavati pojedinačno ili u bilo kojoj kombinaciji:

(a)ovlast da od bilo koje osobe zahtijevaju davanje svih informacija koje su sanacijskom tijelu potrebne za odlučivanje o mjeri sanacije i njenu pripremu, uključujući ažuriranja i dopune informacijama navedenih u planovima sanacije te uključujući zahtjev da se informacije prikupe u okviru izravnog nadzora;

(b)ovlast za preuzimanje nadzora nad institucijom u sanaciji i izvršavanje svih prava i ovlasti koje imaju dioničari, ostali vlasnici i upravljačko tijelo institucije u sanaciji;

(c)ovlast za prijenos dionica i drugih vlasničkih instrumenata koje je izdala institucija u sanaciji;

(d)ovlast prijenosa prava, imovine ili obveza institucije u sanaciji na drugi subjekt, uz suglasnost tog subjekta;

(e)ovlast za smanjivanje, uključujući smanjivanje na nulu, glavnice ili preostalog nepodmirenog dospjelog iznosa u vezi s prihvatljivim obvezama institucije u sanaciji;

(f)ovlast za konverziju prihvatljivih obveza institucije u sanaciji u obične dionice ili druge vlasničke instrumente te institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d), relevantne matične institucije ili prijelazne institucije na koje se prenose imovina, prava ili obveze institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d);

(g)ovlast za poništenje dužničkih instrumenata koje je izdala institucija u sanaciji, osim osiguranih obveza koje podliježu članku 44. stavku 2.;

(h)ovlast za smanjivanje, uključujući smanjivanje na nulu, nominalnog iznosa dionica ili drugih

vlasničkih instrumenata institucije u sanaciji i za poništenje tih dionica ili drugih vlasničkih instrumenata;

- (i)ovlast zahtijevanja od institucije u sanaciji ili relevantne matične institucije da izda nove dionice, druge vlasničke instrumente ili druge instrumente kapitala, uključujući povlaštene dionice i uvjetovane zamjenjive instrumente;
- (j)ovlast da mijenja ili prepravlja dospijee dužničkih instrumenata i ostalih prihvatljivih obveza koje je izdala institucija u sanaciji ili da mijenja iznos kamata koje se plaćaju u okviru tih instrumenata i ostalih prihvatljivih obveza ili datum na koji kamata postaje naplativa, uključujući privremenu suspenziju plaćanja, osim osiguranih obveza koje podliježu članku 38. stavku 2.;
- (k)ovlast za zatvaranje i otkaz financijskih ugovora ili ugovora o izvedenicama za potrebe primjene članka 49.;
- (l)ovlast da razriješi ili zamijeni upravljačko tijelo i više rukovodstvo institucije u sanaciji;
- (m)ovlast zahtijevanja od nadležnog tijela da pravodobno procijeni kupca kvalificiranog udjela odstupajući od vremenskih rokova utvrđenih u članku 22. Direktive 2013/36/EU i u članku 12. Direktive 2014/65/EU.

2. Države članice poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale da prilikom uporabe instrumenata sanacije i izvršavanja sanacijskih ovlasti sanacijska tijela nisu podložna nijednom od sljedećih zahtjeva koji bi se inače primjenjivali na osnovi nacionalnog prava, ugovora ili na drugoj osnovi:

- (a)podložno članku 3. stavku 6. i članku 85. stavku 1., zahtjevima za dobivanje odobrenja ili suglasnosti od bilo koje javne ili privatne osobe, uključujući dioničare ili vjerovnike institucije u sanaciji;
- (b)prije izvršavanja ovlasti, postupovnim zahtjevima o obavješćivanju bilo koje osobe uključujući sve zahtjeve za objavu obavijesti ili prospekta ili za dostavu ili prijavu isprava bilo kojem drugom tijelu.

Države članice posebno osiguravaju da sanacijska tijela mogu izvršavati ovlasti u skladu s ovim člankom neovisno o bilo kakvom ograničenju prijenosa ili zahtjevu za suglasnost na prijenos dotičnih financijskih instrumenata, prava, imovine ili obveza koji bi se inače primjenjivali.

Prvim podstavkom točkom (b) ne dovode se u pitanje zahtjevi iz članka 81. i 83. niti zahtjevi u vezi s obavješćivanjem u skladu s okvirom Unije za državne potpore.

3. Države članice osiguravaju da, u mjeri u kojoj se bilo koja od ovlasti popisanih u stavku 1. ovog članka ne može primijeniti na subjekt obuhvaćen područjem primjene članka 1. stavka 1. ove Direktive što proizlazi iz njegova posebnog pravnog oblika, sanacijska tijela imaju što sličnije ovlasti pa i u smislu njihova učinka.

4. Države članice osiguravaju da se, kad sanacijska tijela izvršavaju ovlasti u skladu sa stavkom 3., zaštitne mjere iz ove Direktive, ili zaštitne mjere koje proizvode isti učinak, primjenjuju na pogođene osobe, uključujući dioničare, vjerovnike i druge ugovorne strane.

Članak 64.

Dodatne ovlasti

1. Države članice osiguravaju da prilikom izvršavanja sanacijske ovlasti sanacijska tijela imaju ovlast:

- (a) podložno članku 78., osigurati da prijenos ima učinak oslobođen ikakvih obveza ili tereta koji utječu na prenesene financijske instrumente, prava, imovinu ili obveze; u tu se svrhu ni jedno od prava na prijebor u skladu s ovom Direktivom ne smatra obvezom ili teretom;
- (b) ukinuti prava za stjecanje dodatnih dionica ili drugih vlasničkih instrumenata;
- (c) zahtijevati od nadležnog tijela da prekine ili suspendira uvrštavanje radi trgovanja na uređenom tržištu ili službenu kotaciju financijskih instrumenata u skladu s Direktivom 2001/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³³⁾;
- (d) osigurati da se prema društvu primatelju, u pogledu svih prava, obveza ili mjera koje poduzima institucija u sanaciji, postupa kao da je institucija u sanaciji, uključujući, podložno člancima 38. i 40. i sva prava ili obveze povezane sa sudjelovanjem u tržišnoj infrastrukturi;
- (e) zahtijevati od institucije u sanaciji ili društva primatelja da jedno drugomu pružaju informacije i pomoć; i
- (f) poništiti ili izmijeniti uvjete ugovora u kojemu je institucija u sanaciji jedna od strana ili zamijeniti primatelja kao stranu.

2. Sanacijska tijela izvršavaju ovlasti iz stavka 1. kada sanacijsko tijelo smatra da je to prikladno kako bi se osigurala učinkovitost mjere sanacije ili kako bi se ostvario jedan cilj sanacije ili više njih.

3. Države članice osiguravaju da prilikom izvršenja sanacijske ovlasti sanacijska tijela imaju ovlast da omogućе aranžmane o nastavku poslovanja koji su potrebni za osiguravanje učinkovitosti mjere sanacije i toga da prema potrebi društvo primatelj može upravljati prenesenim poslovima. Takvim su aranžmanima o nastavku poslovanja pogotovo obuhvaćeni:

- (a) kontinuitet ugovora koje je sklopila institucija u sanaciji, tako da društvo primatelj prihvaća prava i obveze institucije u sanaciji u vezi s bilo kojim financijskim instrumentom, pravom, imovinom ili obvezom koji su preneseni te zamijeni instituciju u sanaciji, bilo izričito ili posredno, u svim relevantnim ugovornim dokumentima;
- (b) zamjena institucije u sanaciji primateljem u svim pravnim postupcima u vezi sa svim financijskim instrumentima, pravima, imovinom ili obvezama koje su prenesene.

4. Ovlasti iz stavka 1. točke (d) i stavka 3. točke (b) ne utječu na:

- (a) pravo zaposlenika institucije u sanaciji da otkáže ugovor o radu;
- (b) podložno člancima 69., 70. i 71., bilo koje pravo ugovorne strane na izvršavanje prava u okviru ugovora, uključujući pravo na otkaz ugovora, ako na to ima pravo u skladu s uvjetima ugovora na temelju činjenja ili propusta institucije u sanaciji prije relevantnog prijenosa ili na temelju činjenja ili propusta primatelja nakon relevantnog prijenosa.

Članak 65.

Ovlast zahtijevanja osiguravanja usluga i prostora

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela imaju ovlast zahtijevati od institucije u sanaciji, ili bilo kojeg njezinog subjekta grupe, da osiguraju sve usluge ili prostore koji su

potrebni primatelju kako bi učinkovito upravljao poslovnim djelatnostima koje su na njega prenesene.

Prvi podstavak primjenjuje se i ako je za instituciju u sanaciji ili relevantni subjekt grupe pokrenut redovni postupak u slučaju insolventnosti.

2. Države članice osiguravaju da njihova sanacijska tijela imaju ovlasti za provođenje obveza koje su u skladu sa stavkom 1. subjektima grupe osnovanima na njihovu državnom području odredila sanacijska tijela iz drugih država članica.

3. Usluge i prostori iz stavaka 1. i 2. ograničeni su na operativne usluge i prostore i ne uključuju nikakvu vrstu financijske potpore.

4. Usluge i prostori osigurani u skladu sa stavcima 1. i 2. pružaju se pod sljedećim uvjetima:

(a) ako su usluge i prostori pruženi instituciji u sanaciji neposredno prije poduzimanja mjere sanacije na temelju sporazuma i za trajanja tog sporazuma, pod jednakim uvjetima;

(b) ako sporazum ne postoji ili ako je sporazum istekao, pod razumnim uvjetima.

5. EBA do 3. srpnja 2015. izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 kojima se određuje minimalni popis usluga ili prostora koji su potrebni primatelju kako bi učinkovito upravljao poslovnim djelatnostima koje su na njega prenesene.

Članak 66.

Ovlast za provedbu mjera za upravljanje u kriznim situacijama ili mjera za sprečavanje krize od drugih država članica

1. Države članice osiguravaju da, ako prijenos dionica, drugih vlasničkih instrumenata, imovine, prava ili obveza obuhvaća imovinu koja se nalazi u državi članici koja nije država u kojoj je sanacijsko tijelo ili prava ili obveze u skladu s pravom države članice koja nije država u kojoj je sanacijsko tijelo, prijenos ima učinak u toj drugoj državi članici ili je u skladu s pravom te druge države članice.

2. Države članice sanacijskom tijelu koje je izvršilo prijenos ili ga namjerava izvršiti daju svu razumnu pomoć kako bi se osiguralo da su dionice ili drugi vlasnički instrumenti ili imovina, prava ili obveze prenesene na primatelja u skladu s bilo kojim primjenjivim zahtjevima nacionalnog prava.

3. Države članice osiguravaju da dioničari, vjerovnici i treće strane na koje utječe prijenos dionica, drugih vlasničkih instrumenata, imovine, prava ili obveza iz stavka 1. nemaju pravo spriječiti, pobijati ili poništiti prijenos prema bilo kojoj odredbi prava države članice u kojoj se imovina nalazi ili prava koje se primjenjuje na dionice, druge vlasničke instrumente, prava ili obveze.

4. Ako sanacijsko tijelo države članice (država članica A) izvršava ovlasti otpisa ili konverzije, uključujući i u odnosu na instrumente kapitala u skladu s člankom 59., te prihvatljive obveze ili relevantni instrumenti kapitala institucije u sanaciji obuhvaćaju sljedeće:

(a) instrumente ili obveze na koje se primjenjuje pravo države članice koja nije država sanacijskog tijela koje je izvršilo ovlasti otpisa ili konverzije (država članica B);

(b) obveze koje se duguju vjerovnicima iz države članice B.

Država članica B osigurava smanjenje glavnice tih obveza ili instrumenata ili konverziju obveza ili instrumenata, u skladu s izvršenjem ovlasti otpisa ili konverzije sanacijskog tijela države članice A.

5. Države članice osiguravaju da vjerovnici koji su pogođeni izvršenjem ovlasti otpisa ili konverzije iz stavka 4. nemaju pravo pobijati smanjenje glavnice instrumenta ili obveze ili njezinu konverziju, ovisno o slučaju, u skladu sa svim odredbama prava države članice B.

6. Svaka država članica osigurava da se sljedeće utvrdi u skladu sa pravom države članice sanacijskog tijela:

- (a) pravo dioničara, vjerovnika i trećih strana da, u skladu s člankom 85., putem pravnog lijeka pobijaju prijenos dionica, drugih vlasničkih instrumenata, imovine, prava ili obveza iz stavka 1. ovog članka;
- (b) pravo vjerovnika da, u skladu s člankom 85., putem pravnog lijeka pobijaju smanjenje glavnice ili konverziju instrumenta ili obveze obuhvaćene stavkom 4. točkama (a) ili (b) ovog članka;
- (c) zaštitne mjere za djelomične prijenose, navedene u poglavlju VII., u vezi s imovinom, pravima ili obvezama iz stavka 1.

Članak 67.

Ovlast u odnosu na imovinu, prava, obveze, dionice i druge vlasničke instrumente koji se nalaze u trećim zemljama

1. Države članice osiguravaju da, u slučajevima kad mjera sanacije uključuje mjeru poduzetu u vezi s imovinom koja se nalazi u trećoj zemlji ili u vezi s dionicama, drugim vlasničkim instrumentima, pravima ili obvezama koje uređuje pravo treće zemlje, sanacijska tijela mogu zahtijevati:

- (a) da upravitelj, stečajni upravitelj ili druga osoba koja izvršava kontrolu institucije u sanaciji i primatelj poduzimaju sve potrebne korake kako bi se osiguralo da prijenos, otpis, konverzija ili mjera postanu pravovaljani;
- (b) da upravitelj, stečajni upravitelj ili druga osoba koja izvršava kontrolu institucije u sanaciji upravlja dionicama, drugim vlasničkim instrumentima, imovinom ili pravima ili ispunjava obveze u ime primatelja dok prijenos, otpis, konverzija ili mjera ne postanu pravovaljani;
- (c) da se opravdani troškovi koji su primatelju valjano nastali pri obavljanju bilo koje radnje iz točaka (a) i (b) ovog stavka nadoknade na bilo koji od načina navedenih u članku 37. stavku 7.

2. Ako sanacijsko tijelo procijeni da je, unatoč svim potrebnim koracima koje je poduzeo upravitelj, stečajni upravitelj ili druga osoba u skladu sa stavkom 1. točkom (a), mala vjerojatnost da će prijenos, konverzija ili mjera imati učinak u vezi s određenom imovinom koja se nalazi u trećoj zemlji ili određenim dionicama, drugim vlasničkim instrumentima, pravima ili obvezama koje uređuje pravo treće zemlje, sanacijsko tijelo ne nastavlja s prijenosom, otpisom, konverzijom ili mjerom. Ako je već zatražilo prijenos, otpis, konverziju ili mjeru, to se traženje smatra nevažećim u odnosu na imovinu, dionicu, vlasničke instrumente, prava ili obveze o kojima je riječ.

Članak 68.

Isključenje određenih ugovornih uvjeta pri ranoj intervenciji i sanaciji

1. Mjera za sprečavanje krize ili mjera za upravljanje krizom poduzeta u odnosu na subjekt u skladu s ovom Direktivom, uključujući nastanak bilo kojeg događaja izravno povezanog s primjenom te mjere, ne smatra se samo po sebi, prema ugovoru koji je sklopio subjekt, kao događaj izvršenja u smislu Direktive 2002/47/EZ ili kao postupak u slučaju insolventnosti u smislu Direktive 98/26/EZ, pod uvjetom da se bitne obveze iz ugovora, uključujući obveze plaćanja i isporuke te pružanje kolaterala, i dalje izvršavaju.

Osim toga, mjera za sprečavanje krize ili mjera za upravljanje krizom ne smatra se sama po sebi kao događaj izvršenja ili postupak u slučaju insolventnosti prema ugovoru koji sklopi:

(a) društvo kći, koji uključuje ugovorne obveze za koje jamči ili ih na drugi način osigurava matično društvo ili bilo koji subjekt grupe; ili

(b) bilo koji subjekt iste grupe, kada ugovor uključuje odredbe o unakrsnom kolateralnom jamstvu.

2. Ako se sukladno članku 94. priznaju sanacijski postupci trećih zemalja ili ako sanacijsko tijelo tako odluči, taj postupak predstavlja za potrebe ovog članka mjeru za upravljanje krizom.

3. Pod uvjetom da se bitne obveze prema ugovoru, uključujući obveze plaćanja i isporuke te pružanje kolaterala, i dalje izvršavaju, mjera za sprečavanje krize ili mjera za upravljanje krizom, uključujući nastanak bilo kojeg događaja izravno povezanog s primjenom te mjere, samo po sebi ne omogućuje da bilo tko:

(a) ostvaruje bilo kakva prava otkaza, suspenzije, izmjene, netiranja ili prijeboja, uključujući u odnosu na ugovor kojeg je sklopilo:

i. društvo kći, prema kojem za obveze jamči ili ih na kakav drugi način osigurava subjekt grupe,

ii. bilo koji subjekt grupe, koji uključuju odredbe o unakrsnom kolateralnom jamstvu;

(b) stekne posjed, izvršava kontrolu ili prisilno naplati bilo koje založno pravo nad bilo kojom imovinom institucije ili subjekta o kojem je riječ iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ili bilo kojeg subjekta grupe u odnosu na ugovor koji uključuje odredbe o unakrsnom kolateralnom jamstvu;

(c) utječe na prava iz ugovora institucije ili subjekta o kojem je riječ iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ili bilo kojeg subjekta grupe u odnosu na ugovor koji uključuje odredbe o unakrsnom kolateralnom jamstvu.

4. Ovaj članak ne utječe na pravo pojedine osobe da poduzme mjeru iz stavka 3. ako to pravo nastaje na temelju događaja koji nije mjera za sprečavanje krize, mjera za upravljanje u kriznim situacijama ili nastanak svakog događaja izravno povezanog s primjenom te mjere.

5. Suspenzija ili ograničenje prema članku 69., 70. ili 71. ne predstavlja neizvršenje ugovorne obveze za potrebe stavaka 1. i 2. ovog članka.

6. Odredbe sadržane u ovome članku smatraju se prevladavajućim obveznim odredbama u smislu članka 9. Uredbe (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁴⁾.

Članak 69.

Ovlast za suspenziju određenih obveza

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela imaju ovlast suspendirati bilo koju obvezu plaćanja ili isporuke u skladu s bilo kojim ugovorom u kojemu je institucija u sanaciji jedna od strana od trenutka objave pisane obavijesti o suspenziji u skladu s člankom 83. stavkom 4. do ponoći u državi članici sanacijskog tijela nadležnog za instituciju u sanaciji na kraju radnoga dana nakon te objave.
2. Ako bi obveza plaćanja ili isporuke dospijevala tijekom razdoblja suspenzije, obveza plaćanja ili isporuke dospijeva odmah nakon isteka razdoblja suspenzije.
3. Ako su obveze plaćanja ili isporuke institucije u sanaciji prema ugovoru suspendirane u skladu sa stavkom 1., obveze plaćanja ili isporuke drugih ugovornih strana institucije u sanaciji prema tom ugovoru suspendiraju se za isto razdoblje.
4. Bilo koja suspenzija u skladu sa stavkom 1. ne primjenjuje se na:
 - (a) prihvatljive depozite;
 - (b) obveze plaćanja i isporuke koje se duguju sustavima ili operaterima sustava određenima u svrhu Direktive 98/26/EZ, središnjim drugim ugovornim stranama i središnjim bankama;
 - (c) prihvatljive tražbine za potrebe Direktive 97/9/EZ.
5. Pri izvršavanju ovlasti prema ovom članku sanacijska tijela uzimaju u obzir učinak koji bi izvršavanje te ovlasti moglo imati na uredno funkcioniranje financijskih tržišta.

Članak 70.

Ovlast za ograničenje prisilne naplate založnih prava

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela imaju ovlast ograničiti osigurane vjerovnike institucije u sanaciji u prisilnoj naplati založnih prava povezanih s bilo kojom imovinom te institucije u sanaciji od trenutka objave pisane obavijesti o odgodi u skladu s člankom 83. stavkom 4. do ponoći u državi članici sanacijskog tijela institucije u sanaciji na kraju radnoga dana nakon te objave.
2. Sanacijska tijela ne izvršavaju ovlast iz stavka 1. u vezi sa svakim založnim pravom koje pripada sustavima ili operaterima sustava određenima za potrebe Direktive 98/26/EZ, središnjim drugim ugovornim stranama i središnjim bankama u vezi s imovinom za koju institucija u sanaciji jamči ili je osigurava maržom ili kolateralom.
3. Kada se primjenjuje članak 80., sanacijska tijela osiguravaju da su bilo koja ograničenja nametnuta u skladu s ovlasti iz stavka 1. ovog članka usklađena za sve subjekte grupe u odnosu na koje je poduzeta mjera sanacije.
4. Pri izvršavanju ovlasti prema ovom članku sanacijska tijela uzimaju u obzir učinak koji bi izvršavanje te ovlasti moglo imati na uredno funkcioniranje financijskih tržišta.

Članak 71.

Ovlast za privremenu suspenziju prava otkaza

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela imaju ovlast suspendirati prava otkaza svih strana u ugovornom odnosu s institucijom u sanaciji od trenutka objave pisane obavijesti u skladu s člankom 83. stavkom 4. do ponoći u državi članici sanacijskog tijela institucije u sanaciji na kraju radnoga dana nakon te objave, pod uvjetom da se obveze plaćanja i isporuke te pružanje kolaterala, i dalje izvršavaju.

2. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela imaju ovlast suspendirati prava otkaza svih strana u ugovornom odnosu s društvom kćeri institucije u sanaciji kad:

(a) institucija u sanaciji jamči ili na drugi način osigurava obveze prema tom ugovoru;

(b) se prava otkaza prema tom ugovoru temelje isključivo na postupku u slučaju insolventnosti ili financijskom stanju institucije u sanaciji; i

(c) u slučaju da je ovlast za prijenos izvršena ili se može izvršiti u odnosu na instituciju u sanaciji:

i. sva imovina i obveze društva kćeri povezane s tim ugovorom prenesene su ili se mogu prenijeti primatelju te ih je on preuzeo ili ih može preuzeti; ili

ii. sanacijsko tijelo na bilo koji drugi način pruža odgovarajuću zaštitu za te obveze.

Suspenzija proizvodi učinke od trenutka objave pisane obavijesti u skladu s člankom 83. stavkom 4. do ponoći u državi članici u kojoj društvo kći institucije u sanaciji ima poslovni nastan radnoga dana nakon te objave.

3. Bilo koja suspenzija prema stavku 1. ili 2. ne primjenjuje se na sustave ili operatere sustava određene za potrebe Direktive 98/26/EZ, središnje druge ugovorne strane ili središnje banke.

4. Osoba može ostvariti pravo otkaza u skladu s ugovorom prije završetka razdoblja iz stavka 1. ili 2. ako ta osoba primi obavijest od sanacijskog tijela da prava i obveze obuhvaćene ugovorom:

(a) ne prenose se na drugi subjekt; ili

(b) ne podliježu otpisu ili konverziji pri primjeni *bail-in* instrumenta u skladu s člankom 43. stavkom 2. točkom (a).

5. Ako sanacijsko tijelo izvršava ovlast iz stavka 1. ili 2. ovog članka o suspenziji prava otkaza, i ako nije dana pisana obavijest sukladno stavku 4. ovog članka, ta se prava mogu ostvariti nakon što istekne razdoblje suspenzije, podložno članku 68., na sljedeći način:

(a) ako su prava i obveze obuhvaćene ugovorom prenesene na drugi subjekt, druga ugovorna strana može iskoristiti pravo otkaza u skladu s odredbama tog ugovora samo pri nastanku bilo kojeg trajnog ili naknadnog događaja izvršenja od strane subjekta primatelja;

(b) ako prava i obveze koji su obuhvaćeni ugovorom ostanu instituciji u sanaciji te ako sanacijsko tijelo u vezi s tom institucijom nije primijenilo *bail-in* instrument u skladu s člankom 43. stavkom 2. točkom (a), na taj ugovor druga ugovorna strana može izvršiti prava otkaza u skladu s uvjetima tog ugovora nakon isteka suspenzije iz stavka 1.

6. Pri izvršavanju ovlasti prema ovom članku sanacijska tijela uzimaju u obzir učinak koji bi izvršavanje te ovlasti moglo imati na uredno funkcioniranje financijskih tržišta.

7. Nadležna tijela ili sanacijska tijela mogu zahtijevati od institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) da vodi detaljnu evidenciju o financijskim ugovorima.

Na zahtjev nadležnog tijela ili sanacijskog tijela trgovinski repozitorij dostavlja potrebne informacije nadležnim tijelima ili sanacijskim tijelima kako bi im omogućio da ispune svoje pojedinačne dužnosti i ovlasti u skladu s člankom 81. Uredbe (EU) br. 648/2012.

8. EBA priprema nacрте regulatornih tehničkih standarda u kojem se pobliže određuju sljedeći elementi za potrebe stavka 7.:

(a) minimalni skup informacija o financijskim ugovorima koje mora sadržavati detaljna evidencija; i

(b) okolnosti pod kojima treba nametnuti zahtjev.

EBA podnosi Komisiji navedene nacрте regulatornih tehničkih standarda do 3. srpnja 2015.

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 72.

Izvršavanje sanacijskih ovlasti

1. Države članice osiguravaju da su sanacijska tijela, kako bi mogla poduzeti mjeru sanacije, u mogućnosti izvršavati kontrolu nad institucijom u sanaciji, kako bi:

(a) upravljali i vodili aktivnosti i usluge institucije u sanaciji sa svim ovlastima njezinih dioničara i upravljačkog tijela; i

(b) upravljali i raspolagali imovinom i vlasništvom institucije u sanaciji.

Kontrolu iz prvog podstavka može izvršavati sanacijsko tijelo izravno ili putem osoba ili osobe koje je ono imenovalo. Države članice osiguravaju da se glasačka prava dodijeljena na temelju dionica ili drugih vlasničkih instrumenata institucije u sanaciji ne mogu ostvarivati tijekom razdoblja sanacije.

2. Podložno članku 85. stavku 1., države članice osiguravaju da sanacijska tijela mogu poduzeti mjeru sanacije izvršnim rješenjem u skladu s nacionalnim upravnim nadležnostima i postupcima, bez provođenja kontrole nad institucijom u sanaciji.

3. Sanacijska tijela odlučuju u svakom pojedinom slučaju je li prikladno provesti mjeru sanacije na načine iz stavka 1. ili 2., uzimajući u obzir ciljeve sanacije i opća načela koji se odnose na sanaciju, posebne okolnosti dotične institucije u sanaciji i potrebu osiguravanja učinkovite sanacij prekograničnih grupa.

4. Sanacijska tijela ne smatraju se direktorima iz sjene ili *de facto* direktorima prema nacionalnom pravu.

POGLAVLJE VI.

Zaštitne mjere

Članak 73.

Postupanje prema dioničarima i vjerovnicima u slučaju djelomičnih prijenosa i primjene bail-in instrumenta

Nakon primjene jednog ili više instrumenata sanacije, posebno za potrebe članka 75., države članice osiguravaju sljedeće:

- (a) osim u slučaju kad se primjenjuje točka (b), ako sanacijska tijela prenesu samo dijelove prava, imovine i obveza institucije u sanaciji, dioničari i oni vjerovnici čije tražbine nisu prenesene dobivaju kao namirenje svojih tražbina barem onoliko koliko bi dobili da je institucija u sanaciji likvidirana u redovnom postupku u slučaju insolventnosti u vrijeme kad je donesena odluka iz članka 82.;
- (b) ako sanacijska tijela koriste *bail-in* instrument, dioničari i vjerovnici čije tražbine su otpisane ili konvertirane u vlasnički kapital ne trpe veće gubitke nego što bi trpjeli da je institucija u sanaciji likvidirana u redovnom postupku u slučaju insolventnosti u vrijeme kad je donesena odluka iz članka 82.

Članak 74.

Vrednovanje razlike u postupanju

1. Za potrebe procjene bi li se s dioničarima i vjerovnicima bolje postupalo da je za instituciju u sanaciji pokrenut redovni postupak u slučaju insolventnosti, uključujući u svrhu članka 73., ali ne ograničujući se na to, države članice osiguravaju da vrednovanje provede neovisna osoba što prije nakon provedbe mjere ili mjera sanacije. To vrednovanje razlikuje se od vrednovanja provedenog u skladu s člankom 36.

2. Vrednovanjem iz stavka 1. utvrđuje se sljedeće:

(a) način na koji bi se postupalo s dioničarima i vjerovnicima ili relevantnim sustavima osiguranja depozita, da je za instituciju u sanaciji u odnosu na koju je izvršena mjera sanacije ili više njih pokrenut redovni postupak u slučaju insolventnosti u vrijeme kad je donesena odluka iz članka 82.;

(b) konkretan način na koji se postupalo s dioničarima i vjerovnicima pri sanaciji institucije u sanaciji; i

(c) postoji li razlika između postupanja iz točke (a) i postupanja iz točke (b).

3. Pri vrednovanju se:

(a) pretpostavlja da bi za instituciju u sanaciji u odnosu na koju je izvršena mjera sanacije ili više njih bio pokrenut redovni postupak u slučaju insolventnosti u vrijeme kad je donesena odluka iz članka 82.;

(b) pretpostavlja da mjera sanacije ili više njih nisu bile poduzete;

(c) ne uzima u obzir pružanje izvanrednih javnih financijskih potpora instituciji u sanaciji.

4. EBA može izraditi nacрте regulatornih tehničkih standarda kojima se pobliže određuje metodologija za provođenje vrednovanja iz ovog članka, i to konkretno metodologija ocjenjivanja načina na koji bi se postupalo s dioničarima i vjerovnicima da je za instituciju u sanaciji proveden redovni postupak u slučaju insolventnosti u vrijeme kad je donesena odluka iz članka 82.

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 75.

Zaštitne mjere za dioničare i vjerovnike

Države članice osiguravaju da ako se vrednovanjem izvršenim u skladu s člankom 74. utvrdi da je bilo koji dioničar ili vjerovnik iz članka 73. ili sustav osiguranja depozita u skladu s člankom 109. stavkom 1. pretrpio veće gubitke nego što bi ih pretrpio prilikom likvidacije u redovnom postupku u slučaju insolventnosti, ima pravo na plaćanje razlike iz aranžmana financiranja sanacije.

Članak 76.

Zaštitne mjere za druge ugovorne strane u djelomičnim prijenosima

1. Države članice osiguravaju da se zaštitne mjere određene u stavku 2. primjenjuju u sljedećim okolnostima:

- (a) sanacijsko tijelo prenosi neke dijelove, ali ne i svu imovinu, prava ili obveze institucije u sanaciji na drugi subjekt ili, pri izvršavanju instrumenta sanacije, s prijelazne institucije ili subjekta za upravljanje imovinom na drugu osobu;
- (b) sanacijsko tijelo izvršava ovlasti iz članka 64. stavka 1. točke (f).

2. Države članice osiguravaju odgovarajuću zaštitu sljedećih sporazuma i ugovornih strana u sljedećim sporazumima:

- (a) sporazumi o osiguranju prema kojima osoba preko jamstva ima stvarni ili uvjetovani interes u imovini ili pravima koji su podložni prijenosu, neovisno o tome je li taj interes osiguran specifičnom imovinom ili pravima ili preko promjenjive naknade ili sličnog sporazuma;
- (b) ugovor o financijskom kolateralu s prijenosom prava vlasništva prema kojima se kolateral za osiguravanje ili pokrivanje ispunjenja određenih obveza daje prijenosom potpunog vlasništva nad imovinom s davatelja kolaterala na primatelja kolaterala pod uvjetima kojima se omogućava primatelju kolaterala da prenese imovinu ako se te navedene obveze ispune;
- (c) sporazumi o prijeboju prema kojima se dvije tražbine ili više njih ili dvije obveze ili više njih koje si međusobno duguju institucija u sanaciji i druga ugovorna strana mogu međusobno prebiti;
- (d) sporazumi o netiranju;
- (e) pokrivene obveznice;
- (f) strukturirani financijski sporazumi, uključujući sekuritizacije i instrumente koji se rabe za zaštitu od rizika i čine sastavni dio imovine za pokriće te koji su prema nacionalnom pravu osigurani na sličan način kao pokrivene obveznice, na temelju kojih jedna strana iz dogovora, ili povjerenik, predstavnik ili kandidat, dobiva i drži jamstva.

Oblik zaštite koji je prikladan za razrede sporazuma iz točaka od (a) do (f) ovog stavka dodatno se određuje u člancima od 77. do 80. te je podložan ograničenjima iz članaka od 68. do 71.

3. Zahtjev iz stavka 2. primjenjuje se neovisno o broju ugovornih strana uključenih u sporazume i neovisno o tome:

- (a) nastaju li sporazumi na temelju ugovora, fiducije ili na neki drugi način, ili automatski na

temelju zakona;

(b) nastaju li sporazumi na temelju prava druge države članice ili treće zemlje ili se na njih primjenjuje pravo druge države članice ili treće zemlje u cijelosti ili djelomično.

4. Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 115. kojima se dodatno određuju kategorije sporazuma iz područja primjene stavka 2. točaka od (a) do (f) ovog članka.

Članak 77.

Zaštita ugovora o financijskom kolateralu te sporazuma o prijeboju i netiranju

1. Države članice osiguravaju odgovarajuću zaštitu za ugovore o financijskom kolateralu s prijenosom prava vlasništva i sporazume o prijeboju i netiranju kako bi spriječile prijenos nekih, ali ne svih, prava i obveza koje su zaštićene ugovorom o financijskom kolateralu s prijenosom prava vlasništva, sporazumom o prijeboju i sporazumom o netiranju između institucije u sanaciji i druge osobe i kako bi spriječile promjenu ili prestanak prava i obveza koje su zaštićene takvim ugovorom o financijskom kolateralu s prijenosom prava vlasništva, sporazumom o prijeboju ili sporazumom o netiranju, uporabom dodatnih ovlasti.

U svrhu prvog podstavka, smatra se da su prava i obveze zaštićeni takvim sporazumom ako strane sporazuma imaju pravo na prijeboj ili netiranje tih prava i obveza.

2. Neovisno o stavku 1., kada je to potrebno da bi se osigurala dostupnost osiguranih depozita, sanacijsko tijelo može:

(a) prenijeti osigurane depozite koji su dijelom bilo kojeg od ugovora spomenutih u stavku 1. bez prenošenja druge imovine, prava ili obveza koji su dijelom istoga ugovora; i

(b) prenijeti, izmijeniti ili likvidirati imovinu, prava ili obveze bez prenošenja osiguranih depozita.

Članak 78.

Zaštita sporazuma o osiguranju

1. Države članice osiguravaju odgovarajuću zaštitu obveza koje su osigurane u okviru sporazuma o osiguranju kako bi se spriječilo jedno od sljedećeg:

(a) prijenos imovine kojom je obveza osigurana, osim ako se ta obveza i korist iz osiguranja također prenose;

(b) prijenos osigurane obveze, osim ako se prenosi i korist iz osiguranja;

(c) prijenos koristi iz osiguranja, osim ako se prenosi i osigurana obveza; ili

(d) promjena ili otkaz sporazuma o osiguranju korištenjem dodatnih ovlasti, ako je učinak te promjene ili otkaza takav da obveza više nije osigurana.

2. Neovisno o stavku 1., kada je to potrebno da bi se osigurala dostupnost osiguranih depozita, sanacijsko tijelo može:

(a) prenijeti osigurane depozite koji su dijelom bilo kojeg od sporazuma spomenutih u stavku 1. bez prenošenja druge imovine, prava ili obveza koji su dijelom istoga sporazuma; i

(b) prenijeti, izmijeniti ili likvidirati imovinu, prava ili obveze bez prenošenja osiguranih depozita.

Članak 79.

Zaštita strukturiranih financijskih sporazuma i pokrivenih obveznica

1. Države članice osiguravaju odgovarajuću zaštitu strukturiranih financijskih sporazuma, uključujući sporazume iz članka 78. stavka 2. točaka (e) i (f), kako bi spriječile nešto od sljedećeg:

- (a) prijenos nekih, ali ne svih, dijelova imovine, prava i obveza, koji su sastavni dio strukturiranog financijskog sporazuma, uključujući sporazume iz članka 76. stavka 2. točaka (e) i (f), u kojemu je institucija u sanaciji jedna od strana;
- (b) likvidaciju ili izmjenu, uporabom dodatnih ovlasti, imovine, prava i obveza koji su sastavni dio strukturiranog financijskog sporazuma, uključujući sporazume iz članka 76. stavka 2. točaka (e) i (f), u kojemu je institucija u sanaciji jedna od strana.

2. Neovisno o stavku 1., kada je to potrebno da bi se osigurala dostupnost osiguranih depozita, sanacijsko tijelo može:

- (a) prenijeti osigurane depozite koji su dijelom bilo kojeg od sporazuma spomenutih u stavku 1. bez prenošenja druge imovine, prava ili obveza koji su dijelom istoga sporazuma; i
- (b) prenijeti, izmijeniti ili likvidirati imovinu, prava ili obveze bez prenošenja osiguranih depozita.

Članak 80.

Djelomični prijenosi: zaštita sustava trgovanja, kliringa i namire

1. Države članice osiguravaju da se primjenom instrumenta sanacije ne utječe na rad i pravila sustava koji su obuhvaćeni Direktivom 98/26/EZ, ako sanacijsko tijelo:

- (a) prenese neke, ali ne sve, dijelove imovine, prava ili obveze institucije u sanaciji, na drugi subjekt; ili
- (b) koristi ovlasti iz članka 64. kako bi poništilo ili izmijenilo uvjete ugovora u kojemu je institucija u sanaciji jedna od strana ili kako bi zamijenilo primatelja kao stranu.

2. Posebno, prijenosom, poništenjem ili izmjenom iz stavka 1. ovog članka ne opoziva se nalog za prijenos u suprotnosti s člankom 5. Direktive 98/26/EZ; i ne mijenja se niti uskraćuje izvršivost naloga za prijenos i saldiranja kako se zahtijeva člancima 3. i 5. te direktive, korištenje fondova, vrijednosnih papira ili kreditnih ustanova kako se zahtijeva njezinim člankom 4. ili zaštite kolateralnog osiguranja kako se zahtijeva njezinim člankom 9.

POGLAVLJE VIII.

Postupovne obveze

Članak 81.

Zahtjevi u vezi s obavješćivanjem

1. Države članice zahtijevaju od upravljačkog tijela institucije ili svakog subjekta iz točaka članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) da obavijesti nadležno tijelo ako smatraju da institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) propada ili će vjerojatno propasti u smislu članka 32. stavka 4.

2. Nadležna tijela obavješćuju relevantna sanacijska tijela o svim primljenim obavijestima u skladu sa stavkom 1. ovog članka i o svim mjerama za sprečavanje krize ili svim mjerama iz članka 104. Direktive 2013/36/EU koje zahtijevaju da institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ove Direktive poduzme.

3. Ako nadležno tijelo ili sanacijsko tijelo utvrdi da su u vezi s institucijom ili subjektom iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ispunjeni uvjeti iz članka 32. stavka 1. točaka (a) i (b), ono o utvrđenome bez odgode izvješćuje sljedeća tijela, ako su to različita tijela:

(a) sanacijsko tijelo za tu instituciju ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d).;

(b) nadležno tijelo za tu instituciju ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d).;

(c) nadležno tijelo za svaku podružnicu te institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d).;

(d) sanacijsko tijelo za svaku podružnicu te institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d).;

(e) središnju banku;

(f) sustav osiguranja depozita kojemu je pridružena kreditna institucija ako je to potrebno radi omogućivanja obavljanja funkcije sustava osiguranja depozita;

(g) tijelo zaduženo za aranžmane financiranja sanacije ako je to potrebno radi omogućivanja obavljanja funkcije aranžmana financiranja sanacije;

(h) prema potrebi, sanacijsko tijelo za grupu;

(i) nadležno ministarstvo;

(j) ako institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ove Direktive podliježe nadzoru na konsolidiranoj osnovi u skladu s glavom VII. poglavljem 3. Direktive 2013/36/EU, konsolidirajuće nadzorno tijelo; i

(k) ESRB i imenovano nacionalno makrobonitetno tijelo.

4. Ako se pri prijenosu informacija na koje se upućuje u članku 3. stavcima (f) i (g) ne jamči odgovarajuća razina povjerljivosti, nadležno tijelo ili sanacijsko tijelo određuju zamjenske postupke komunikacije kojima se postižu isti ciljevi uz jamčenje odgovarajuće razine povjerljivosti.

Članak 82.

Odluka sanacijskog tijela

1. Nakon što primi priopćenje nadležnog tijela u skladu sa člankom 81. stavkom 3, ili na vlastitu inicijativu, sanacijsko tijelo utvrđuje, u skladu s člankom 32. stavkom 1. i člankom 33.,

jesu li uvjeti iz tog stavka ispunjeni u odnosu na dotičnu instituciju ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d).

2. Odluka o tome treba li se ili ne treba poduzeti mjera sanacije u odnosu na instituciju ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d). sadržava sljedeće informacije:

(a) razloge za tu odluku, uključujući rezultat utvrđivanja o tome ispunjava li institucija uvjete za sanaciju;

(b) mjeru koju sanacijsko tijelo namjerava poduzeti, uključujući prema potrebi rezultat utvrđivanja o prijavi za likvidaciju, o imenovanju upravitelja ili o svakoj drugoj mjeri u okviru mjerodavnog redovnog postupka u slučaju insolventnosti ili, u skladu s člankom 37. stavkom 9., prema nacionalnom pravu.

3. EBA priprema nacрте regulatornih tehničkih standarda kako bi se odredili postupci i sadržaji u vezi sa sljedećim zahtjevima:

(a) obavijesti iz članka 81. stavaka 1., 2. i 3.,

(b) obavijest o suspenziji iz članka 83.

EBA podnosi Komisiji navedene nacрте regulatornih tehničkih standarda do 3. srpnja 2015.

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 83.

Postupovne obveze sanacijskih tijela

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela po poduzimanju mjere sanacije ispunjavaju zahtjeve iz stavaka 2., 3. i 4., čim je to objektivno moguće.

2. Sanacijsko tijelo obavješćuje instituciju u sanaciji i sljedeća tijela, ako su to različita tijela:

(a) nadležno tijelo za tu instituciju u sanaciji;

(b) nadležno tijelo za svaku podružnicu te institucije u sanaciji;

(c) središnju banku,

(d) sustav osiguranja depozita kojemu je pridružena ta kreditna institucija u sanaciji;

(e) tijelo zaduženo za aranžmane financiranja sanacije;

(f) prema potrebi, sanacijsko tijelo za grupu;

(g) nadležno ministarstvo;

(h) ako je institucija u sanaciji podložna nadzoru na konsolidiranoj osnovi u skladu s poglavljem 3. glave VII. Direktive 2013/36/EU, konsolidirajuće nadzorno tijelo;

(i) imenovano nacionalno makrobonitetno tijelo i ESRB;

(j) Komisiju, Europsku središnju banku, ESMA-u, europsko nadzorno tijelo (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje) („EIOPA”) osnovano Uredbom br. 1094/2010 i EBA-u;

(k) ako je institucija u sanaciji institucija kako je definirana u članku 2. točki (b) Direktive

98/26/EZ, operatere sustava u kojima ona sudjeluje.

3. Obavijest iz stavka 2. uključuje primjerak svih odluka ili instrumenata u skladu s kojima se izvršavaju relevantne ovlasti te se u njoj navodi datum od kojega mjera ili mjere sanacije imaju učinak.
4. Sanacijsko tijelo objavljuje ili osigurava objavljivanje ili primjerka odluke ili instrumenta u skladu s kojim se mjera sanacije poduzima ili pisanu obavijest sa sažetkom učinaka mjere sanacije i pogotovo učinaka na male ulagače te, prema potrebi, uvjete i razdoblje suspenzije ili ograničenja iz članaka 69., 70. i 71., na sljedeće načine:
 - (a) na svojoj službenoj internetskoj stranici;
 - (b) na internetskoj stranici nadležnog tijela, ako ono nije sanacijsko tijelo, te na internetskoj stranici EBA-e;
 - (c) na internetskoj stranici institucije u sanaciji;
 - (d) ako su dionice ili drugi vlasnički instrumenti ili dužnički instrumenti institucije u sanaciji prihvaćeni radi trgovanja na uređenom tržištu, sredstva koja se upotrebljavaju za objavljivanje propisanih informacija u vezi s tom institucijom u sanaciji u skladu s člankom 21. stavkom 1. Direktive 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁵⁾.
5. Ako dionice, vlasnički instrumenti ili dužnički instrumenti nisu prihvaćeni radi trgovanja na uređenom tržištu, sanacijsko tijelo osigurava da se dokumenti koji pružaju dokaze o instrumentima iz stavka 4. pošalju dioničarima i vjerovnicima institucije u sanaciji koji su poznati preko registara ili baza podataka institucije u sanaciji dostupnih sanacijskom tijelu.

Članak 84.

Povjerljivost

1. Zahtjevi o profesionalnoj tajni obvezujući su za sljedeće osobe:
 - (a) sanacijska tijela;
 - (b) nadležna tijela i EBA-u;
 - (c) nadležna ministarstva;
 - (d) posebne upravitelje ili privremene upravitelje imenovane u skladu s ovom Direktivom;
 - (e) potencijalne stjecatelje s kojima kontaktiraju nadležna tijela ili kojima se obrate sanacijska tijela, neovisno o tome je li to kontaktiranje ili obraćanje izvedeno kao priprema za uporabu instrumenta prodaje poslovanja i neovisno o tome je li to obraćanje rezultiralo kupnjom;
 - (f) revizore, računovođe, pravne i stručne savjetnike, procjenitelje i ostale stručnjake koje izravno ili neizravno angažiraju sanacijska tijela, nadležna tijela, nadležna ministarstva ili potencijalni stjecatelji iz točke (e);
 - (g) tijela koja upravljaju sustavima osiguranja depozita;
 - (h) tijela koja upravljaju sustavima za zaštitu ulagatelja
 - (i) tijelo zaduženo za aranžmane financiranja sanacije;
 - (j) središnje banke i ostala tijela uključena u postupak sanacije;

(k) prijelaznu instituciju ili subjekt za upravljanje imovinom;

(l) sve ostale osobe koje izravno ili neizravno, trajno ili povremeno pružaju ili su pružale usluge osobama iz točaka od (a) do (k);

(m) više rukovodstvo, članove upravljačkog tijela te zaposlenike tijela ili subjekata iz točaka od (a) do (k) prije, tijekom ili poslije njihova imenovanja.

2. S ciljem osiguravanja da se poštuju zahtjevi o povjerljivosti utvrđeni u stavku 1. i 3., osobe iz stavka 1. točaka (a), (b), (c), (g), (h), (j) i (k) osiguravaju da su na snazi interna pravila, uključujući pravila kojima se osigurava tajnost informacija koje su poznate isključivo osobama izravno uključenim u postupak sanacije.

3. Ne dovodeći u pitanje obuhvat zahtjeva iz stavka 1., osobama iz tog stavka zabranjuje se otkrivanje povjerljivih informacija koje dobiju tijekom obavljanja svojih profesionalnih aktivnosti ili od nadležnog tijela ili sanacijskog tijela u odnosu na njegove dužnosti u okviru ove Direktive, bilo kojoj osobi ili tijelu, osim ako su pri izvršavanju njihovih dužnosti u okviru ove Direktive u sažetom ili zbirnom obliku pa pojedine institucije ili subjekte iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) nije moguće prepoznati, ili uz izričitu prethodnu suglasnost sanacijskog tijela ili institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) koji je pružio te informacije.

Države članice osiguravaju da osobe iz stavka 1. ne otkriju povjerljive informacije te da se procijene mogući učinci otkrivanja informacija na javni interes kad je riječ o financijskoj, monetarnoj ili gospodarskoj politici, i na komercijalne interese fizičkih i pravnih osoba, na svrhu nadzora te na istrage i revizije.

Postupak za provjeru učinaka otkrivanja informacija uključuje posebnu procjenu učinaka svakog otkrivanja sadržaja i pojedinosti o planu oporavka i sanacije kako je navedeno u člancima 5., 7., 10., 11. i 12. i rezultata svake procjene izvršene na temelju članaka 6., 8. i 15.

Svaka osoba ili subjekt iz stavka 1. podložan je građanskoj odgovornosti u slučaju kršenja zahtjeva ovoga članka, u skladu s nacionalnim pravom.

4. Ovim člankom ne sprečava se:

(a) da zaposlenici ili stručnjaci tijela ili subjekata iz stavka 1. točaka od (a) do (j) razmjenjuju informacije među sobom unutar svakog pojedinog tijela ili subjekta; ili

(b) da sanacijska tijela ili nadležna tijela, uključujući njihove zaposlenike i stručnjake, razmjenjuju informacije među sobom i s drugim sanacijskim tijelima Unije, drugim nadležnim tijelima Unije, nadležnim ministarstvima, središnjim bankama, sustavima osiguranja depozita, sustavima za zaštitu ulagatelja, tijelima odgovornima za redovne postupke u slučaju insolventnosti, tijelima odgovornima za održavanje stabilnosti financijskog sustava u državama članicama korištenjem makrobonitetnih pravila, osobama odgovornima za provođenje zakonskih revizija financijskih izvještaja, EBA-om ili, podložno članku 98., s tijelima trećih zemalja koja izvršavaju istovrsne dužnosti onima sanacijskih tijela ili, podložno strogim zahtjevima povjerljivosti, potencijalnog stjecatelja za potrebe planiranja ili provođenja mjere sanacije.

5. Neovisno o bilo kojoj drugoj odredbi ovog članka, države članice mogu dopustiti razmjenu informacija s bilo kojim od sljedećih:

(a) podložno strogim zahtjevima povjerljivosti, s bilo kojom drugom osobom kada je to potrebno

za potrebe planiranja ili provođenja mjere sanacije;

(b)parlamentarnim istražnim odborima u svojoj državi članici, revizorskim sudovima u svojim državi članici i drugim subjektima nadležnim za istrage u svojoj državi članici, pod odgovarajućim uvjetima; i

(c)nacionalnim tijelima odgovornima za nadzor nad bilo čim od sljedećeg: platnim sustavima, tijelima odgovornima za redovne postupke u slučaju insolventnosti, tijelima kojima je povjerena javna dužnost nadzora nad drugim subjektima financijskog sektora, tijelima odgovornima za nadzor financijskih tržišta i društava za osiguranje i inspektorima koji djeluju u njihovo ime, tijelima država članica odgovornima za očuvanje stabilnosti financijskog sustava u državama članicama primjenom makrobonitetnih pravila, tijelima odgovornima za zaštitu stabilnosti financijskog sustava i osobama odgovornima za provođenje zakonskih revizija.

6. Ovim člankom ne dovodi se u pitanje nacionalno pravo u vezi s otkrivanjem informacija za potrebe sudskih postupaka u kaznenim ili građanskim predmetima.

7. EBA do 3. srpnja 2015. izdaje smjernice u skladu s člankom 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010 kako bi se pobliže odredilo kako se informacije daju u sažetom i zbirnom obliku u svrhu stavka 3.

POGLAVLJE IX.

Pravo na pravni lijek i isključivanje drugih radnji

Članak 85.

Prethodna suglasnost suda i prava na pobijanje odluka

1. Države članice mogu zahtijevati da odluka o poduzimanju mjere za sprečavanje krize ili mjere za upravljanje krizom bude podložna prethodnoj suglasnosti suda, pod uvjetom da kad je riječ o odluci o poduzimanju mjere za upravljanje u kriznim situacijama, prema nacionalnom pravu, postupak povezan sa zahtjevom za suglasnost i razmatranje suda budu žurni.

2. Države članice u nacionalnom pravu omogućuju pravo na pravni lijek protiv odluke o poduzimanju mjere za sprečavanje krize ili odluke za izvršavanje svake ovlasti, osim mjere za upravljanje krizom, u okviru ove Direktive.

3. Države članice osiguravaju da sve osobe na koje utječe odluka o poduzimanju mjere za upravljanje krizom imaju pravo na pravni lijek protiv te odluke. Države članice osiguravaju da je ta kontrola žurna i da se nacionalni sudovi služe složenim ekonomskim procjenama činjenica koje je izvršilo sanacijsko tijelo kao osnovom za vlastitu procjenu.

4. Pravo na pravni lijek iz stavka 3. podložno je sljedećim odredbama:

(a)podnošenje pravnog lijeka nema za posljedicu automatsku suspenziju učinaka pobijane odluke;

(b)odluka sanacijskog tijela odmah je provediva i dovodi do oborive pretpostavke da bi suspenzija njezina provođenja bila suprotna javnom interesu.

Ako je potrebno zaštititi interes trećih strana koje su u dobroj vjeri stekle dionice, druge vlasničke instrumente, ili imovinu, prava ili obveze institucije u sanaciji na temelju uporabe instrumenata sanacije ili izvršenja sanacijskih ovlasti sanacijskog tijela, poništenje odluke sanacijskog tijela ne utječe na naknadne administrativne radnje ili transakcije koje je dotično sanacijsko tijelo izvršilo, a koje su se temeljile na poništenoj odluci. U tom slučaju, pravni lijekovi za protupravnu odluku ili radnju sanacijskih tijela ograničavaju se na naknadu gubitka koji je podnositelj zahtjeva pretrpio kao posljedicu odluke ili radnje.

Članak 86.

Ograničenja drugih postupaka

1. Ne dovodeći u pitanje članak 82.a stavak 2. točku (b), države članice osiguravaju da se za instituciju u postupku sanacije ili instituciju ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d). za koji je utvrđeno da zadovoljava uvjete za sanaciju ne pokreće redovni postupak u slučaju insolventnosti osim na inicijativu sanacijskog tijela i da odluka kojom se za instituciju ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) pokreće redovni postupak u slučaju insolventnosti donosi samo uz suglasnost sanacijskog tijela.

2. Za potrebe stavka 1. države članice osiguravaju da se:

(a) nadležna tijela i sanacijska tijela bez odgode obavješćuju o svakom zahtjevu za pokretanje redovnog postupka u slučaju insolventnosti u vezi s određenom institucijom ili subjektom iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) bez obzira na to je li institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) u postupku sanacije ili da je odluka objavljena u skladu s člankom 83. stavcima 4. i 5.;

(b) o zahtjevu može odlučiti samo ako je obavješćivanje iz točke (a) izvršeno te ako se dogodi jedno od sljedećeg:

i. sanacijsko tijelo obavijestilo je tijela odgovorna za redovne postupke u slučaju insolventnosti da ne namjerava poduzimati nikakve mjere sanacije u vezi s tom institucijom ili subjektom iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d);

ii. isteklo je razdoblje od sedam dana od dana obavješćivanja iz točke (a).

3. Ne dovodeći u pitanje nijedno ograničenje u provedbi založnog prava u skladu s člankom 70., države članice osiguravaju da, ako je to potrebno radi djelotvorne primjene instrumenata sanacije i sanacijskih ovlasti, sanacijska tijela mogu od suda zatražiti da na primjereni rok obustavi, u skladu s ciljem koji se želi postići, svaku sudsku mjeru ili sudski postupak u kojima je institucija u sanaciji strana ili postaje strana.

GLAVA V.

SANACIJAA PREKOGRANIČNIH GRUPA

Članak 87.

Opća načela u vezi s odlučivanjem kojim je obuhvaćeno više od jedne države članice

Države članice osiguravaju da pri donošenju odluka ili poduzimanju mjera u skladu s ovom Direktivom koje mogu imati učinak u jednoj državi članici ili u više njih njihova tijela uzimaju u obzir sljedeća opća načela:

- (a) nužnost učinkovitog odlučivanja i zadržavanja sanacijskih troškova na što nižoj razini pri poduzimanju mjere sanacije;
- (b) pravodobno donošenje odluka i poduzimanje mjera, s dužnom žurnošću kad je to potrebno;
- (c) sanacijska tijela, nadležna tijela i druga tijela međusobno surađuju kako bi se osiguralo da se odluke donose i mjere poduzimaju usklađeno i učinkovito;
- (d) jasno utvrđivanje uloga i dužnosti relevantnih tijela u svakoj državi članici;
- (e) posvećivanje dužne pozornosti interesima država članica u kojima matična društava u Uniji, imaju poslovni nastan, a posebno učinku svake odluke ili mjere ili propuštanja na financijsku stabilnost, fiskalne resurse, sanacijski fond, sustav osiguranja depozita ili sustav za zaštitu ulagatelja tih država članica;
- (f) posvećivanje dužne pozornosti interesima svake pojedine države članice u kojoj društvo kćer ima poslovni nastan, a posebno učinku svake odluke ili mjere ili propuštanja na financijsku stabilnost, fiskalne resurse, sanacijski fond, sustav osiguranja depozita ili sustav za zaštitu ulagatelja tih država članica;
- (g) posvećivanje dužne pozornosti interesima svake države članice u kojoj se nalaze značajne podružnice, a posebno učinku svake odluke ili mjere ili propuštanja na financijsku stabilnost tih država članica;
- (h) posvećivanje dužne pozornosti ciljevima usklađivanja interesa raznih uključenih država članica i izbjegavanja nepravednog prejudiciranja ili nepravedne zaštite interesa pojedinih država članica, uključujući izbjegavanje nepravedne raspodjele opterećenja među državama članicama;
- (i) svaka obveza u okviru ove Direktive da se savjetuje s određenim tijelom prije donošenja bilo koje odluke ili mjere podrazumijeva najmanje obvezu da se s tim tijelom savjetuje o onim dijelovima predložene odluke ili mjere koja imaju ili će vjerojatno imati:
 - i. utjecaj na matično društvo u Uniji, društvo kćer ili podružnicu; i
 - ii. učinak na stabilnost države članice u kojoj matično društvo u Uniji, društvo kći ili podružnica imaju poslovni nastan ili se nalaze;
- (j) sanacijska tijela pri poduzimanju mjera sanacije uzimaju u obzir i slijede planove sanacije iz članka 13., osim ako sanacijska tijela procijene, uzimajući u obzir okolnosti slučaja, da će se ciljevi sanacije učinkovitije postići poduzimanjem mjera koje nisu predviđene u planovima sanacije;
- (k) zahtjev za transparentnost kad god će predložena odluka ili mjera vjerojatno imati posljedice na financijsku stabilnost, fiskalne resurse, sanacijski fond, sustav osiguranja depozita ili sustav za zaštitu ulagatelja svake relevantne države članice; i
- (l) prihvaćanje da je vjerojatnost da se postigne rezultat kojim se smanjuje ukupni trošak sanacije veća zahvaljujući usklađenosti i suradnji.

Članak 88.

Sanacijski kolegiji

1. Sanacijska tijela za grupu osnivaju sanacijske kolegije za izvršavanje zadaća iz članaka 12., 13., 16., 18., 45., 91. i 92. te prema potrebi za osiguranje suradnje i koordinacije sa sanacijskim tijelima trećih zemalja.

Sanacijski kolegiji posebno pružaju okvir sanacijskom tijelu za grupu, ostalim sanacijskim tijelima te prema potrebi nadležnim tijelima i dotičnim konsolidirajućim nadzornim tijelima radi izvršavanja sljedećih zadaća:

- (a) razmjene informacija relevantnih za razvoj planova sanacije grupe, za primjenu pripremnih i preventivnih ovlasti na grupe te za sanacije grupe;
- (b) razrade planova sanacije grupe u skladu s člancima 12. i 13.;
- (c) procjene mogućnosti sanacije u skladu s člankom 16.;
- (d) izvršavanja ovlasti radi rješavanja ili uklanjanja prepreka za mogućnost sanacije grupa u skladu s člankom 18.;
- (e) odlučivanja o potrebi uspostave programa sanacije grupe kako je navedeno u članku 91. ili 92.;
- (f) postizanja sporazuma o programu sanacije grupe predloženom u skladu s člankom 91. ili 92.;
- (g) koordiniranja javne komunikacije o strategijama i programima sanacija grupe;
- (h) koordiniranja upotrebe aranžmana financiranja uspostavljenih glavom VII;
- (i) postavljanja minimalnih zahtjeva za grupe na konsolidiranoj i supsidijarnoj razini prema članku 45.

Osim toga, sanacijski kolegiji mogu služiti kao forumi za raspravu o svim pitanjima povezanim sa sanacijom prekograničnih grupa.

2. Članovi sanacijskog kolegija su sljedeća tijela:

- (a) sanacijsko tijelo za grupu;
- (b) sanacijska tijela svake države članice u kojoj društvo kći obuhvaćeno konsolidiranim nadzorom ima poslovni nastan;
- (c) sanacijska tijela države članice u kojoj matično društvo jedne ili više institucija grupe, odnosno subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (d), ima poslovni nastan;
- (d) sanacijska tijela država članica u kojima se nalaze značajne podružnice;
- (e) konsolidirajuće nadzorno tijelo i nadležna tijela država članica u kojima je sanacijsko tijelo član sanacijskog kolegija; ako nadležno tijelo države članice nije središnja banka države članice, nadležno tijelo može odlučiti da uz njega sudjeluje predstavnik središnje banke države članice;
- (f) nadležna ministarstva, ako sanacijska tijela koja su članovi sanacijskog kolegija nisu nadležna ministarstva;
- (g) tijelo odgovorno za sustav osiguranja depozita države članice, ako je sanacijsko tijelo te

države članice član sanacijskog kolegija;

(h) EBA, podložno stavku 4.

3. Sanacijska tijela trećih zemalja, ako matično društvo ili institucija s poslovnim nastanom u Uniji ima instituciju kćer ili podružnicu koja bi se smatrala značajnom da se nalazi u Uniji, mogu na svoj zahtjev biti pozvana da sudjeluju u sanacijskom kolegiju kao promatrači, pod uvjetom da, prema mišljenju sanacijskog tijela za grupu, podliježu zahtjevima o povjerljivosti, jednakima onima utvrđenima u članku 98.

4. EBA doprinosi promicanju učinkovitog, djelotvornog i dosljednog rada sanacijskih kolegija i nadzora nad njima uzimajući u obzir međunarodne standarde. EBA-u se u tu svrhu poziva na prisustvovanje sastancima sanacijskog kolegija. EBA nema nikakva glasačka prava u slučaju bilo kakvo glasovanja u okviru sanacijskih kolegija.

5. Sanacijsko tijelo za grupu preuzima ulogu predsjedavajućeg sanacijskog kolegija. Ono u toj funkciji:

(a) utvrđuje pisane dogovore i postupke za rad sanacijskog kolegija nakon savjetovanja s ostalim članovima sanacijskog kolegija;

(b) koordinira sve aktivnosti sanacijskog kolegija;

(c) saziva sve njegove sastanke i predsjedava njima te sve članove sanacijskog kolegija prije organizacije sastanaka sanacijskog kolegija redovito i u cijelosti obavješćuje o glavnim pitanjima o kojima će se raspravljati i o točkama koje treba razmotriti;

(d) obavješćuje članove sanacijskog kolegija o svim planiranim sastancima kako bi mogli zatražiti da sudjeluju na njima;

(e) odlučuje koje članove i promatrače pozvati da prisustvuju pojedinom sastanku sanacijskog kolegija na temelju određenih potreba, uzimajući u obzir relevantnost pitanja o kojem će se raspravljati za te članove i promatrače, a posebno mogući učinak na financijsku stabilnost dotičnih država članica;

(f) sve članove kolegija redovito i pravodobno obavješćuje o odlukama i ishodima tih sastanaka.

Članovi koji sudjeluju u sanacijskom kolegiju usko surađuju.

Neovisno o točki (e), sanacijska tijela imaju pravo sudjelovanja u sastancima sanacijskog kolegija kad god su na dnevnom redu pitanja podložna zajedničkom odlučivanju ili povezana sa subjektom grupe koji se nalazi u njihovoj državi članici.

6. Sanacijska tijela za grupu nisu obvezna uspostaviti sanacijski kolegij ako druge grupe ili kolegiji izvršavaju iste funkcije ili obavljaju iste zadatke navedene u ovom članku i u skladu su sa svim uvjetima i postupcima, uključujući one koji se odnose na članstvo i sudjelovanje u sanacijskim kolegijima, utvrđenima u ovom članku i u članku 90. U tom slučaju sva upućivanja na sanacijski kolegiji u ovoj Direktivi tumače se kao upućivanja na te druge grupe ili kolegije.

7. Uzimajući u obzir međunarodne standarde, EBA priprema nacрте regulatornih tehničkih standarda s ciljem pobližeg određivanja operativnog funkcioniranja sanacijskih kolegija za obavljanje zadaća navedenih u stavku 1.

EBA podnosi Komisiji navedene nacрте regulatornih tehničkih standarda do 3. srpnja 2015.

Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih standarda iz prvog podstavka u skladu s člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 89.

Europski sanacijski kolegiji

1. Ako institucija treće zemlje ili matično društvo treće zemlje ima društva kćeri u Uniji s poslovnim nastanom u dvjema državama članicama ili više njih, ili dvije podružnice u Uniji ili više njih koje dvije države članice ili više njih smatraju značajnima, sanacijska tijela država članica u kojima ta društva kćeri u Uniji imaju poslovni nastan ili u kojima se nalaze te značajne podružnice uspostavljaju europski sanacijski kolegij.

2. Europski sanacijski kolegij izvršava funkcije i obavlja zadatke navedene u članku 88. u odnosu na institucije kćeri i na podružnice u mjeri u kojoj su te zadaće relevantne za njih.

3. Ako društva kćeri u Uniji drži financijski holding ili ako su značajne podružnice dio financijskog holdinga s poslovnim nastanom unutar Unije u skladu s trećim podstavkom članka 127. stavka 3. Direktive 2013/36/EU, europskim sanacijskim kolegijem predsjedava sanacijsko tijelo države članice u kojoj je konsolidirajuće nadzorno tijelo smješteno u svrhu konsolidiranog nadzora prema toj direktivi.

Ako se prvi podstavak ne primjenjuje, članovi europskog sanacijskog kolegija imenuju i dogovaraju se oko predsjedavajućeg.

4. Države članice uzajamnim dogovorom svih relevantnih strana mogu odustati od zahtjeva za osnivanje europskog sanacijskog kolegija ako druge grupe ili kolegiji, uključujući sanacijski kolegij osnovan prema članku 88., izvršavaju iste funkcije ili obavljaju iste zadatke navedene u ovom članku i u skladu su sa svim uvjetima i postupcima, uključujući one koji se odnose na članstvo i sudjelovanje u sanacijskim kolegijima, utvrđenima u ovom članku i u članku 90. U tom slučaju sva upućivanja na sanacijski kolegiji u ovoj Direktivi tumače se kao upućivanja na te druge grupe ili kolegije.

5. Podložno stavcima 3. i 4. ovog članka, europski sanacijski kolegij u ostalim stvarima djeluje u skladu s člankom 88.

Članak 90.

Razmjena informacija

1. Podložno članku 84., sanacijska tijela i nadležna tijela jedna drugima na zahtjev pružaju sve informacije relevantne za izvršavanje zadaća drugog tijela u skladu s ovom Direktivom.

2. Sanacijsko tijelo za grupu koordinira tijek svih relevantnih informacija između sanacijskih tijela. Sanacijsko tijelo za grupu posebno pruža sanacijskim tijelima drugih država članica pravodobno sve relevantne informacije radi olakšavanja obavljanja zadaća iz članka 88. stavka 1. drugog podstavka točaka od (b) do (i).

3. Po primitku zahtjeva za informacije koje je dostavilo sanacijsko tijelo treće zemlje, sanacijsko tijelo traži suglasnost sanacijskog tijela treće zemlje za prosljeđivanje te informacije, osim ako se sanacijsko tijelo treće zemlje već suglasilo s prosljeđivanjem tih informacija.

Sanacijska tijela nisu dužna prenositi informacije koje im je pružilo sanacijsko tijelo treće zemlje ako se sanacijsko tijelo treće zemlje nije suglasilo na prosljeđivanje tih informacija.

4. Sanacijska tijela razmjenjuju informacije s nadležnim ministarstvom kad se one odnose na odluku ili pitanje o kojem je potrebno obavijestiti nadležno ministarstvo, savjetovati s njime ili ishoditi njegovu suglasnost ili koje može imati posljedice na javna sredstva.

Članak 91.

Sanacija grupe koja obuhvaća društvo kćer grupe

1. Ako sanacijsko tijelo odluči da institucija ili bilo koji subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) koji je društvo kći u grupi ispunjava uvjete iz članka 32. ili 33., to tijelo bez odgode prenosi sljedeće informacije sanacijskom tijelu za grupu, konsolidirajućem nadzornom tijelu, ako nije riječ o istom tijelu, i članovima sanacijskog kolegija za dotičnu grupu:

(a) odluku da ta institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ispunjava uvjete iz članka 32. ili 33.;

(b) mjere sanacije ili insolventne mjere koje sanacijsko tijelo smatra primjerenima za tu instituciju ili taj subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d).

2. Nakon zaprimanja obavijesti iz stavka 1. sanacijsko tijelo za grupu, nakon savjetovanja s drugim članovima relevantnog sanacijskog kolegija, procjenjuje vjerojatni učinak mjera sanacije ili drugih mjera o kojima je obaviješteno u skladu s točkom (b) stavka 1. na grupu i na subjekte grupe u drugim državama članicama, a posebno bi li zbog mjera sanacije ili drugih mjera bilo vjerojatno da se uvjeti za sanaciju zadovolje u odnosu na subjekt grupe u drugoj državi članici.

3. Ako sanacijsko tijelo za grupu nakon savjetovanja s drugim članovima sanacijskog kolegija procijeni da zbog mjera sanacije ili drugih mjera o kojima je obaviješteno u skladu s stavkom 1. točkom (b) ispunjenje uvjeta utvrđenih u članku 32. ili 33. u odnosu na subjekt grupe u drugoj državi članici ne bi bilo vjerojatno, sanacijsko tijelo nadležno za tu instituciju ili taj subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) može poduzeti mjere sanacije ili druge mjere o kojima je obavijestilo u skladu s stavkom 1. točkom (b) ovog članka.

4. Ako sanacijsko tijelo za grupu nakon savjetovanja s drugim članovima sanacijskog kolegija procijeni da bi zbog mjera sanacije ili drugih mjera o kojima je obaviješteno u skladu s stavkom 1. točkom (b) ovog članka zadovoljenje uvjeta utvrđenih u članku 32. ili 33. u odnosu na subjekt grupe u drugoj državi članici bilo vjerojatno, sanacijsko tijelo za grupu najkasnije 24 sata nakon zaprimanja obavijesti iz stavka 1. predlaže program sanacije grupe i podnosi ga sanacijskom kolegiju. To 24-satno razdoblje može se produljiti uz suglasnost sanacijskog tijela koje je dostavilo obavijest iz stavka 1. ovog članka.

5. Ako sanacijsko tijelo za grupu ne donese procjenu u roku od 24 sata, ili duljem razdoblju koje je dogovoreno, od primitka obavijesti prema stavku 1., sanacijsko tijelo koje je sastavilo obavijest iz stavka 1. može poduzeti mjere sanacije ili druge mjere o kojima je obavijestilo u skladu s točkom (b) tog stavka.

6. U programu sanacije grupe iz stavka 4. se:

(a) uzimaju u obzir i slijede planovi sanacije na koje se upućuje u članku 13. osim ako sanacijska tijela procijene, uzimajući u obzir okolnosti slučaja, da će se ciljevi sanacije učinkovitije

postići poduzimanjem mjera koje nisu predviđene planovima sanacije;

- (b) navode mjere sanacije koje bi trebala poduzeti relevantna sanacijska tijela u odnosu na matično društvo u Uniji ili posebne subjekte grupe s ciljem ostvarivanja ciljeva sanacije i načela iz članaka 31. i 34.;
- (c) pojašnjava kako bi se te mjere sanacije trebale koordinirati;
- (d) uspostavlja plan financiranja, kojim se uzimaju u obzir plan sanacije grupe, načela za podjelu odgovornosti koja su uspostavljena u skladu s člankom 12. stavkom 3. točkom (f) i uzajamnost kako je navedeno u članku 107.

7. Podložno stavku 8., program sanacije grupe usvaja se u obliku zajedničke odluke sanacijskog tijela za grupu i sanacijskih tijela odgovornih za društva kćeri koja su obuhvaćena programom sanacije grupe.

Na zahtjev sanacijskog tijela EBA može pomoći sanacijskim tijelima u postizanju zajedničke odluke u skladu s člankom 31. točkom (c) Uredbe (EU) br. 1093/2010.

8. Ako se bilo koje sanacijsko tijelo ne slaže sa programom sanacije grupe koji je predložilo sanacijsko tijelo za grupu ili od njega odstupa ili smatra da mora poduzeti neovisne mjere sanacije ili aktivnosti koje nisu predložene u programu u odnosu na instituciju ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) zbog financijske stabilnosti, ono detaljno navodi razloge neslaganja ili razloge odstupanja od programa sanacije grupe, obavješćuje sanacijsko tijelo za grupu i druga sanacijska tijela koja su obuhvaćena programom sanacije grupe o tim razlozima i izvješćuje ih o mjerama ili aktivnostima koje će poduzeti. Pri navođenju razloga svoga neslaganja to sanacijsko tijelo uzima u obzir planove sanacije kako se na njih upućuje u članku 13., mogući učinak na financijsku stabilnost u dotičnim državama članicama te mogući učinak aktivnosti i mjera na druge dijelove grupe.

9. Sanacijska tijela koja se nisu protivila u skladu sa stavkom 8. mogu donijeti zajedničku odluku o programu sanaciju grupe kojim su obuhvaćeni subjekti grupe u njihovoj državi članici.

10. Zajednička odluka iz stavaka 7. ili 9. i odluke koje donose sanacijska tijela, ako ne postoji zajednička odluka iz stavka 8., smatraju se konačnima i primjenjuju ih sanacijska tijela u dotičnim državama članicama.

11. Tijela bez odgode provode sve mjere iz ovoga članka uzimajući u obzir žurnost situacije.

12. U svakom slučaju u kojem se ne provede program sanacije grupe, a sanacijska tijela poduzmu mjere sanacije u odnosu na bilo koji subjekt grupe, ta sanacijska tijela usko surađuju sa sanacijskim kolegijem s ciljem postizanja koordinirane sanacijske strategije za sve subjekte grupe koji propadaju ili će vjerojatno propasti.

13. Sanacijska tijela koja poduzmu bilo koju mjeru sanacije u odnosu na bilo koji subjekt grupe redovito i u potpunosti obavješćuju članove sanacijskog kolegija o tim mjerama i njihovom trenutačnom napretku.

Članak 92.

Sanacij grupa

1. Ako sanacijsko tijelo za grupu odluči da matično društvo u Uniji za koje je nadležno ispunjava uvjete iz članka 32. ili 33., bez odgode dostavlja informacije iz članka 91. stavka 1.

točaka (a) i (b) konsolidirajućem nadzornom tijelu, ako je to različito tijelo, i drugim članovima sanacijskog kolegija za dotičnu grupu.

Mjere sanacije ili insolventijske mjere za potrebe članka 91. stavka 1. točke (b) mogu obuhvaćati provedbu programa sanacije grupe sastavljenog u skladu s člankom 91. stavkom 6. u bilo kojoj od sljedećih okolnosti:

- (a) mjere sanacije ili druge mjere na razini matičnog društva o kojima je dana obavijest u skladu s člankom 91. stavkom 1. točkom (b) čine vjerojatnim ispunjavanje uvjeta utvrđenih u članku 32. ili 33. u odnosu na subjekt grupe u drugoj državi članici;
- (b) mjere sanacije ili druge mjere samo na razini matičnog društva nisu dostatne da bi se stanje stabiliziralo ili nije vjerojatno da bi se njima ostvario optimalni ishod;
- (c) jedno društvo kći ili više njih ispunjava uvjete iz članka 32. ili 33. u skladu s rezultatom utvrđivanja sanacijskih tijela odgovornih za ta društva kćeri; ili
- (d) od mjera sanacije ili drugih mjera na razini matičnog društva koristi će imati društva kćeri grupe na način kojim se program sanacije grupe čini prikladnim.

2. Ako mjere koje predlaže sanacijsko tijelo za grupu prema stavku 1. ne obuhvaćaju program sanacije grupe, sanacijsko tijelo za grupu donosi svoju odluku nakon savjetovanja s članovima sanacijskog kolegija.

U odluci sanacijskog tijela za grupu uzima se u obzir:

- (a) planovi sanacije kako su navedeni u članku 13. te se slijede ti planovi, osim ako sanacijska tijela procijene, uzimajući u obzir okolnosti slučaja, da će se ciljevi sanacije učinkovitije postići poduzimanjem mjera koje nisu predviđene planovima sanacije;
- (b) financijska stabilnost dotičnih država članica.

3. Ako mjere koje predlaže sanacijsko tijelo za grupu prema stavku 1. obuhvaća program sanacije grupe, taj program sanacije grupe usvaja se u obliku zajedničke odluke sanacijskog tijela za grupu i sanacijskih tijela nadležnih za društva kćeri koja su obuhvaćena programom sanacije grupe.

Na zahtjev sanacijskog tijela EBA može pomoći sanacijskim tijelima u postizanju zajedničke odluke u skladu s člankom 31. točkom (c) Uredbe (EU) br. 1093/2010.

4. Ako se bilo koje sanacijsko tijelo ne slaže sa programom sanacije grupe koji je predložilo sanacijsko tijelo za grupu ili od njega dostupi ili smatra da mora poduzeti neovisne mjere sanacije ili mjere koje nisu predložene u programu u odnosu na instituciju ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) zbog financijske stabilnosti, ono detaljno navodi razloge neslaganja ili razloge odstupanja od programa sanacije grupe, obavješćuje sanacijsko tijelo za grupu i druga sanacijska tijela koja su obuhvaćena programom sanacije grupe o tim razlozima i izvješćuje ih o aktivnostima ili mjerama koje namjerava poduzeti. Pri navođenju razloga svoga neslaganja to sanacijsko tijelo uzima u obzir planove sanacije kako se na njih upućuje u članku 13., mogući učinak na financijsku stabilnost u dotičnim državama članicama te mogući učinak aktivnosti i mjera na druge dijelove grupe.

5. Sanacijska tijela koja se nisu protivila s programom sanacije grupe u skladu sa stavkom 4. mogu donijeti zajedničku odluku o programu sanacije grupe kojim su obuhvaćeni subjekti grupe u njihovoj državi članici.

6. Zajednička odluka iz stavka 3. ili 5. i odluke koje donose sanacijska tijela, ako ne postoji zajednička odluka iz stavka 4., smatraju se konačnima i primjenjuju ih sanacijska tijela u dotičnim državama članicama.

7. Tijela bez odgode provode sve mjere iz ovoga članka uzimajući u obzir žurnost situacije.

U svakom slučaju u kojem se ne provede program za sanaciju grupe, a sanacijska tijela poduzmu mjeru sanacije u odnosu na bilo koji subjekt grupe, ta sanacijska tijela usko surađuju sa sanacijskim kolegijem s ciljem postizanja koordinirane sanacijske strategije za sve zahvaćene subjekte grupe.

Sanacijska tijela koja poduzmu mjeru sanacije u odnosu na bilo koji subjekt grupe redovito i u potpunosti obavješćuju članove sanacijskog kolegija o tim mjerama i njihovom trenutačnom napretku.

GLAVA VI. ODNOSI S TREĆIM ZEMLJAMA

Članak 93.

Sporazumi s trećim zemljama

1. U skladu s člankom 218. UFEU-a Komisija Vijeću može podnijeti prijedloge za pregovore o sporazumima s jednom ili više trećih zemalja u vezi s načinima suradnje sanacijskih tijela i relevantnih tijela trećih zemalja, među ostalim, za potrebe razmjene informacija u vezi s planiranjem oporavka i sanacije u odnosu na institucije, financijske institucije, matična društava i institucije trećih zemalja kad je riječ o sljedećim situacijama:

(a) u slučajevima kad matično društvo treće zemlje ima institucije kćeri ili podružnice, a te se podružnice smatraju značajnima u dvjema državama članicama ili u više njih;

(b) u slučajevima kad matično društvo s poslovnim nastanom u državi članici i koje ima društvo kćer ili značajnu podružnicu u najmanje jednoj drugoj državi članici ima jednu ili više institucija kćeri u trećoj zemlji;

(c) u slučajevima kad institucija s poslovnim nastanom u državi članici i koja ima matično društvo, društvo kćer ili značajnu podružnicu u najmanje jednoj drugoj državi članici ima jednu podružnicu ili više podružnica u jednoj trećoj zemlji ili u više njih;

2. Sporazumima iz stavka 1. posebno se osigurava uspostavljanje postupaka i dogovora o suradnji između sanacijskih tijela i relevantnih tijela trećih zemalja radi izvršavanja nekih ili svih zadaća te u provedbi nekih ili svih ovlasti iz članka 97.

3. Sporazumi iz stavka 1. ne sadrže odredbe u odnosu na pojedinačne institucije, financijske institucije, matična društva ili institucije trećih zemalja.

4. Države članice mogu sklapati bilateralne sporazume s trećom zemljom u vezi s pitanjima iz stavaka 1. i 2. do stupanja na snagu sporazuma iz stavka 1. s dotičnom trećom zemljom u mjeri u kojoj ti bilateralni sporazumi nisu u neskladu s ovom glavom.

Članak 94.

Priznavanje i provedba sanacijskih postupaka treće zemlje

1. Ovaj članak primjenjuje se u odnosu na sanacijske postupke treće zemlje osim ako s relevantnom trećom zemljom stupi na snagu međunarodni sporazum naveden u članku 93. stavku 1. te do njegova stupanja na snagu. On se također primjenjuje nakon stupanja na snagu međunarodnog sporazuma navedenog u članku 93. stavku 1. s relevantnom trećom zemljom u mjeri u kojoj priznavanje i provedba sanacijskih postupaka treće zemlje nisu obuhvaćeni tim sporazumom.

2. Kada je u skladu s člankom 89. uspostavljen europski sanacijski kolegij, on donosi zajedničku odluku o tome hoće li se priznati, osim kako je predviđeno u članku 95., sanacijski postupci trećih zemalja u odnosu na instituciju ili matično društvo iz treće zemlje koje:

(a) ima društva kćeri u Uniji s poslovnim nastanom u dvjema državama članicama ili u više njih, ili podružnice u Uniji koje se nalaze u dvjema državama članicama ili u više njih i koje te države članice smatraju značajnima; ili

(b) ima imovinu, prava ili obveze smještene u dvjema državama članicama ili u više njih ili na koje se primjenjuje pravo tih država članica.

Ako se donese zajednička odluka o priznavanju sanacijskih postupaka treće zemlje, pojedina nacionalna sanacijska tijela traže provedbu priznatih sanacijskih postupaka treće zemlje u skladu s nacionalnim pravom.

3. U nedostatku zajedničke odluke sanacijskih tijela koja sudjeluju u radu europskog sanacijskog kolegija ili u slučaju nepostojanja europskog sanacijskog kolegija, svako dotično sanacijsko tijelo donosi vlastitu odluku o tome hoće li priznati i provesti, osim u skladu s odredbama članka 95., sanacijske postupke treće zemlje u odnosu na instituciju ili matično društvo treće zemlje.

U odluci se posvećuje dužna pozornost interesima svake pojedine države članice u kojoj institucija ili matično društvo treće zemlje djeluje te posebno mogućem učinku priznavanja i provedbe sanacijskih postupaka treće zemlje na druge dijelove grupe i na financijsku stabilnost u tim državama članicama.

4. Države članice osiguravaju da su sanacijska tijela ovlaštena barem za sljedeće:

(a) izvršavanje sanacijskih ovlasti u odnosu na sljedeće:

i. imovinu institucije iz treće zemlje ili matičnog društva koja se nalazi u njihovoj državi članici ili se na nju primjenjuje pravo njihove države članice;

ii. prava ili obveze institucije treće zemlje koje su uknjižene na podružnicu u Uniji u njihovoj državi članici ili se na njih odnosi pravo njihove države članice ili ako su tražbine u vezi s takvim pravima i obvezama izvršiva u njihovoj državi članici.

(b) provedbu, uključujući zahtijevanje druge osobe da provede, prijenosa dionica ili vlasničkih instrumenata u društvu kćeri u Uniji s poslovnim nastanom u državi članici koja ih imenuje;

(c) izvršavanje ovlasti iz članka 69., 70. ili 71. u odnosu na prava bilo koje strane na ugovor sa subjektom iz stavka 2. ovog članka ako su takve ovlasti potrebne kako bi se proveo sanacijski postupak treće zemlje; i

(d) poništiti bilo koje ugovorno prava na otkaz, likvidaciju ili prijevremeno dospijeće ugovora ili

utjecati na ugovorna prava subjekata iz stavka 2. i drugih grupa ako takvo pravo proizlazi iz mjere sanacije koju u odnosu na instituciju treće zemlje, matično društvo takvih subjekata ili druge subjekte grupe, poduzima sanacijsko tijelo treće zemlje ili je na neki drugi način u skladu s pravnim ili regulatornim zahtjevima s obzirom na sanacijske sporazume u toj zemlji, pod uvjetom da se i dalje izvršavaju bitne obveze u iz ugovora, uključujući obveze plaćanja i isporuke te pružanje kolaterala.

5. Sanacijska tijela mogu, kada je to potrebno u javnom interesu poduzeti mjere sanacije u odnosu na matično društvo ako relevantno tijelo treće zemlje odredi da institucija koja je osnovana u toj trećoj zemlji zadovoljava uvjete za sanaciju u skladu s pravom te treće zemlje. Države članice u tu svrhu osiguravaju da su sanacijska tijela ovlaštena upotrijebiti sve sanacijske ovlasti u odnosu na to matično društvo, a primjenjuje se članak 68.

6. Priznavanje i provedba sanacijskih postupaka treće zemlje ne dovodi u pitanje redovni postupak u slučaju insolventnosti u skladu s mjerodavnim nacionalnim pravom, prema potrebi, u skladu s ovom Direktivom.

Članak 95.

Pravo na odbijanje priznavanja ili provedbe sanacijskog postupka treće zemlje

Sanacijsko tijelo, nakon savjetovanja s drugim sanacijskim tijelima kada je europski sanacijski kolegij osnovan u skladu s člankom 89., može odbiti priznavanje ili provedbu sanacijskog postupka treće zemlje u skladu s člankom 94. stavkom 2. ako smatra:

- (a) da bi sanacijski postupak u trećoj zemlji imao nepovoljan učinak na financijsku stabilnost u državi članici u kojoj se nalazi sanacijsko tijelo ili da bi postupak mogao imati nepovoljan učinak na financijsku stabilnost neke druge države članice;
- (b) da je nužna nezavisna mjera sanacije u skladu s člankom 96. u odnosu na podružnicu u Uniji kako bi se postigao jedan cilj sanacije ili više njih;
- (c) da vjerovnici, posebno uključujući deponente koji se nalaze ili im se plaća u državi članici, ne bi imali jednak tretman kao vjerovnici iz treće zemlje i deponenti sa sličnim zakonskim pravima u okviru sanacijskog postupka matične treće zemlje;
- (d) da bi priznavanje ili provedba sanacijskog postupka treće zemlje imala znatne fiskalne posljedice za državu članicu; ili
- (e) da bi učinci takvog priznavanja ili takve provedbe bili u suprotnosti s nacionalnim pravom.

Članak 96.

Sanacija podružnica u Uniji

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela imaju ovlasti potrebne za djelovanje u odnosu na podružnicu u Uniji koja ne podliježe nijednom sanacijskom postupku treće zemlje ili podliježe sanacijskom postupku treće zemlje te se primjenjuje jedna od okolnosti iz članka 95.

Države članice osiguravaju da se članak 68. primjenjuje na izvršavanje takvih ovlasti.

2. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela mogu izvršavati ovlasti iz stavka 1. ako sanacijsko tijelo smatra da je mjera potrebna u javnom interesu te da je ispunjen jedan ili više sljedećih uvjeta:

- (a) podružnica u Uniji više ne ispunjava ili vjerojatno neće ispunjavati uvjete koje propisuje nacionalno pravo za njezino odobrenje za rad i poslovanje unutar te države članice i nema izgleda da bilo koja mjera iz privatnog sektora, nadzornih tijela ili dotične treće zemlje ponovno uspostavi sukladnost podružnice s tim uvjetima ili spriječi njezinu propast u razumnom vremenskom okviru;
- (b) institucija treće zemlje, prema mišljenju sanacijskog tijela, nije u mogućnosti ili ne želi ili vjerojatno neće biti u mogućnosti podmiriti svoje obveze vjerovnicima u Uniji ili obveze koje su nastale ili su knjižene u podružnici, kako dospijevaju, a sanacijsko tijelo je uvjeren da u odnosu na tu instituciju u trećoj zemlji nije pokrenut ili da neće biti pokrenut sanacijski ili postupak u slučaju insolventnosti u trećoj zemlji u razumnom vremenskom okviru;
- (c) relevantno tijelo treće zemlje pokrenulo je sanacijski postupak treće zemlje u odnosu na instituciju treće zemlje ili je sanacijsko tijelo obavijestilo o svojoj namjeri da pokrene takav postupak.

3. Ako sanacijsko tijelo poduzme nezavisnu mjeru u odnosu na podružnicu u Uniji, uzima u obzir ciljeve sanacije i mjeru poduzima u skladu sa sljedećim načelima i zahtjevima u mjeri u kojoj su relevantni:

- (a) načela iz članka 34.;
- (b) zahtjevi koji se odnose na primjenu instrumenata sanacije iz glave IV. poglavlja III.

Članak 97.

Suradnja s nadležnim tijelima trećih zemalja

1. Ovaj članak primjenjuje se u odnosu na suradnju s trećom zemljom osim ako s relevantnom trećom zemljom stupi na snagu međunarodni sporazum naveden u članku 93. stavku 1. te do njegova stupanja na snagu. On se također primjenjuje nakon stupanja na snagu međunarodnog sporazuma s relevantnom trećom zemljom predviđenog člankom 93. stavkom 1. u mjeri u kojoj predmet ovog članka nije obuhvaćen tim sporazumom.

2. EBA može sklapati neobvezujuće okvirne sporazume o suradnji sa sljedećim relevantnim tijelima trećih zemalja:

- (a) u slučaju kada društvo kći u Uniji ima poslovni nastan u dvije države članice ili više njih, s relevantnim nadležnim tijelima treće zemlje u kojoj matično društvo ili društvo iz članka 1. stavka 1. točaka (c) i (d) ima poslovni nastan;
- (b) u slučaju kada institucija treće zemlje ima podružnice u Uniji u dvjema državama članicama ili više njih, s relevantnim tijelom treće zemlje u kojoj ta institucija ima poslovni nastan;
- (c) u slučaju kada matično društvo ili društvo iz članka 1. stavka 1. točaka (c) i (d) s poslovnim nastanom u državi članici koje ima instituciju kćer ili značajnu podružnicu u drugoj državi članici također ima instituciju kćer iz treće zemlje ili više njih, s relevantnim tijelima treće zemlje u kojoj te institucije kćeri imaju poslovni nastan;
- (d) u slučaju kada institucija s institucijom kćeri ili značajnom podružnicom u drugoj državi

članici ima jednu ili više podružnica u jednoj ili više trećih zemalja, s relevantnim tijelima trećih zemalja u kojima se te podružnice nalaze.

Sporazumi iz ovog stavka nisu propisani u odnosu na specifične institucije. Oni ne nameću pravne obveze državama članicama.

3. Okvirnim sporazumima o suradnji iz stavka 2. utvrđuju se postupci i dogovori između uključenih tijela za razmjenu potrebnih informacija i suradnju u obavljanju nekih od ili svih sljedećih zadaća te izvršavanju nekih od ili svih sljedećih ovlasti u odnosu na institucije iz točaka (a) do (d) stavka 2. ili grupe koje obuhvaćaju takve institucije:

- (a) razvoj planova sanacije u skladu s člancima 10. i 13. te sličnih zahtjeva u skladu s pravom relevantnih trećih zemalja;
- (b) procjena mogućnosti sanacije takvih institucija i grupa u skladu s člankom 15. i 16. te sličnih zahtjeva u skladu s pravom relevantnih trećih zemalja;
- (c) primjena ovlasti rješavanja ili uklanjanja prepreka mogućnosti sanacije u skladu s člancima 17. i 18. te svih sličnih ovlasti u skladu s pravom relevantnih trećih zemalja;
- (d) primjena mjera rane intervencije u skladu s člankom 27. te sličnih ovlasti u skladu s pravom relevantnih trećih zemalja;
- (e) primjena instrumenata sanacije i izvršavanje sanacijskih ovlasti te sličnih ovlasti koje mogu izvršavati tijela relevantnih trećih zemalja.

4. Nadležna tijela ili sanacijska tijela prema potrebi sklapaju neobvezujuće sporazume o suradnji u skladu s okvirnim sporazumom EBA-e s relevantnim tijelima trećih zemalja iz stavka 2.

Ovaj članak ne sprečava države članice ili njihova nadležna tijela da sklapaju bilateralne ili multilateralne sporazume s trećim zemljama u skladu s člankom 33. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

5. U sporazume o suradnji sklopljene između sanacijskih tijela država članica i trećih zemalja u skladu s ovim stavkom moguće je uključiti odredbe o sljedećim pitanjima:

- (a) razmjenu informacija nužnih za pripremu i održavanje planova sanacije;
- (b) savjetovanju i suradnji u razvoju planova sanacije uključujući načela izvršavanja ovlasti iz članka 94. i 96. te sličnih ovlasti u skladu s pravom relevantnih trećih zemalja;
- (c) razmjenu informacija nužnih za primjenu instrumenata sanacije i izvršavanje sanacijskih ovlasti te sličnih ovlasti koje mogu izvršavati tijela relevantnih trećih zemalja;
- (d) ranom upozoravanju strana ili savjetovanju sa stranama sporazuma o suradnji prije poduzimanja bilo kakvih značajnih mjera u skladu s ovom Direktivom ili pravom relevantne treće zemlje koji utječu na instituciju ili grupu na koju se sporazum odnosi;
- (e) koordinaciji javne komunikacije u slučaju zajedničkih mjera sanacije;
- (f) postupcima i mehanizmima za razmjenu informacija i suradnju u skladu s točkama (a) do (e) prema potrebi također uspostavom i radom skupina za upravljanje krizama.

6. Država članica obavješćuje EBA-u o svakom dogovoru o suradnji koji su sklopila sanacijska tijela i nadležna tijela u skladu s ovim člankom.

Članak 98.

Razmjena povjerljivih informacija

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela, nadležna tijela i nadležna ministarstva razmjenjuju povjerljive informacije, uključujući planove oporavka, s relevantnim tijelima trećih država samo ako su zadovoljeni sljedeći uvjeti:

(a) ta tijela trećih zemalja podliježu zahtjevima i standardima profesionalne tajne koja se, prema mišljenju svih dotičnih tijela, smatraju barem jednakima onima koje propisuje članak 84.

U mjeri u kojoj se razmjena informacija odnosi na osobne podatke, postupanje s takvim osobnim podacima i njihov prijenos nadležnim tijelima treće zemlje uređeni su mjerodavnim pravom Unije o zaštiti podataka i nacionalnim pravom o zaštiti podataka.

(b) informacija je potrebna za izvršavanje sanacijskih zadaća relevantnih tijela trećih zemalja u skladu s nacionalnim pravom koje su usporedive s onima iz ove Direktive te se, podložno točki (a) ovoga stavka, ne koristi u druge svrhe.

2. Ako je povjerljiva informacija iz druge države članice, sanacijska tijela, nadležna tijela i nadležna ministarstva otkrivaju tu informaciju relevantnim tijelima treće zemlje samo ako su zadovoljeni sljedeći uvjeti:

(a) relevantno tijelo države članice iz koje je potekla informacija (tijelo koje je izvor informacije) slaže se s otkrivanjem informacije;

(b) informacija se otkriva samo u svrhe koje je dozvolilo tijelo koje je izvor informacije.

3. Za potrebe ovog članka informacija se smatra povjerljivom ako se na nju odnose zahtjevi za povjerljivošću u skladu s pravom Unije.

GLAVA VII.

ARANŽMANI FINANCIRANJA

Članak 99.

Europski sustav aranžmana financiranja

Uspostavlja se Europski sustav aranžmana financiranja koji se sastoji od:

(a) nacionalnih aranžmana financiranja uspostavljenih u skladu s člankom 100.;

(b) pozajmljivanja između nacionalnih aranžmana financiranja u skladu s člankom 106.;

(c) uzajamnosti nacionalnih aranžmana financiranja u slučaju sanacije grupe u skladu s člankom 107.

Članak 100.

Zahtjev za uspostavljanje aranžmana financiranja sanacije

1. Države članice uspostavljaju jedan aranžman financiranja ili više njih kako bi se osiguralo da sanacijsko tijelo učinkovito primjenjuje instrumente sanacije i sanacijske ovlasti.

Države članice osiguravaju da upotrebu financijskih aranžmana može pokrenuti imenovano tijelo javne vlasti ili tijelo kojemu su povjerene ovlasti javne uprave.

Aranžmani financiranja upotrebljavaju se samo u skladu s ciljevima sanacije i načelima iz članka 31. i 34.

2. Države članice mogu za potrebe svojeg sustava osiguranja depozita koristiti istu upravnu strukturu kao za svoje aranžmane financiranja.

3. Države članice osiguravaju da aranžmani financiranja imaju odgovarajuća financijska sredstva.

4. Za potrebe stavka 3., aranžmani financiranja posebno imaju ovlast:

(a) prikupljanja *ex ante* doprinosa kako je navedeno u članku 103. radi dostizanja ciljne razine iz članka 102.;

(b) prikupljanja *ex-post* izvanrednih doprinosa kako je navedeno u članku 104. ako doprinosi navedeni pod (a) nisu dostatni, te

(c) ugovaranja pozajmljivanja i ostalim oblicima potpore kako je navedeno u članku 105.

5. Osim ako je to dopušteno stavkom 6., svaka država članica uspostavlja svoje nacionalne aranžmane financiranja preko fonda čiju upotrebu može pokrenuti njezino sanacijsko tijelo, u svrhe utvrđene u članku 101. stavku 1.

6. Neovisno o stavku 5. ovog članka, država članica može, kako bi ispunila svoje obveze iz stavka 1. ovog članka, uspostaviti nacionalne aranžmane financiranja preko obveznih doprinosa institucija koje na njezinu državnom području imaju odobrenje za rad, čiji se doprinosi temelje na kriterijima iz članka 103. stavka 7. i kojima se ne upravlja preko fonda pod nadzorom njezina sanacijskog tijela, pod uvjetom da su svi sljedeći uvjeti ispunjeni:

(a) iznos prikupljen doprinosima u najmanju je ruku jednak iznosu koji je potrebno prikupiti na temelju članka 102.;

(b) sanacijsko tijelo države članice ima pravo na iznos koji je jednak iznosu takvih doprinosa, koji država članica sanacijskom tijelu stavlja na raspolaganje odmah po njegovu zahtjevu isključivo u svrhe iz članka 101.;

(c) država članica obavijesti Komisiju da se želi koristiti ovlastima kako bi strukturirala svoje aranžmane financiranja u skladu s ovim stavkom;

(d) država članica obavijesti Komisiju najmanje jednom godišnje o iznosu iz točke (b); i

(e) osim ako je u ovom stavku drukčije utvrđeno, aranžman financiranja bude u skladu s člancima od 99. do 102., člankom 103. stavcima od 1. do 4. i stavkom 6. te člancima od 104. do 109.

Za potrebe ovog stavka, raspoloživa financijska sredstva koja se uzimaju u obzir kako bi se dostigla razina iz članka 102. mogu uključivati obvezne doprinose bilo kojeg programa obveznih doprinosa koje je država članica uspostavila bilo kada od 17. lipnja 2010. do 2. srpnja 2014. od institucija na svojem državnom području radi pokrivanja troškova povezanih sa sistemskim rizikom te propašću i sanacijom institucija, pod uvjetom da se država članica pridržava ove glave. Doprinosi sustavima osiguranja depozita ne računaju se za potrebe postizanja ciljane razine za aranžmane financiranja sanacije iz članka 102.

Članak 101.

Upotreba aranžmana financiranja sanacije

1. Sanacijsko tijelo može upotrebljavati aranžmane financiranja uspostavljene u skladu s člankom 100. samo u mjeri u kojoj je potrebno da bi se osigurala učinkovita primjena instrumenata sanacije u sljedeće svrhe:

- (a) za osiguranje imovine ili obveza institucije u sanaciji, njezinih društava kćeri, prijelazne institucije ili subjekta za upravljanje imovinom;
- (b) za odobrenje zajmova instituciji u sanaciji, njezinim društvima kćerima, prijelaznim institucijama ili subjektu za upravljanje imovinom;
- (c) za kupnju imovine institucije u sanaciji;
- (d) za davanje doprinosa prijelaznoj instituciji i subjektu za upravljanje imovinom;
- (e) za plaćanje odštete dioničarima ili vjerovnicima u skladu s člankom 75.;
- (f) za plaćanje doprinosa instituciji u sanaciji umjesto otpisa ili konverzije obveza određenih vjerovnika kada se primjenjuje *bail-in* instrument i kada tijelo za rješavanje odluči isključiti određene vjerovnike iz područja primjene *bail-ina* u skladu s člankom 44. stavcima od 3. do 8.;
- (g) za pozajmljivanje drugim aranžmanima financiranja na dobrovoljnoj osnovi u skladu s člankom 106.;
- (h) za poduzimanje bilo koje kombinacije mjera iz točaka od (a) do (g).

Aranžmani financiranja se u kontekstu instrumenta prodaje poslovanja mogu koristiti i za poduzimanje mjera iz prvog podstavka koje se odnose na kupca.

2. Aranžmani financiranja sanacije ne koriste se izravno za nadoknađivanje gubitaka institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ili za dokapitalizaciju takve institucije ili takvog subjekta. U slučaju da korištenje aranžmana financiranja sanacije za potrebe iz stavka 1. ovog članka neizravno dovede do toga da se dio gubitaka institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) prenese na aranžman financiranja sanacije, primjenjuju se načela za korištenje aranžmana financiranja sanacije utvrđena u članku 44.

Članak 102.

Ciljna razina

1. Države članice osiguravaju da do 31. prosinca 2024. dostupna financijska sredstva njihovih aranžmana financiranja dosegnu najmanje 1 % iznosa osiguranih depozita svih institucija s odobrenjem za rad na njihovu državnom području. Države članice mogu postaviti ciljne razine u slučaju prekoračenja tog iznosa.

2. Tijekom početnog razdoblja iz stavka 1. doprinosi aranžmanima financiranja prikupljeni u skladu s člankom 103. vremenski se raspodjeljuju što je moguće ravnomjernije dok se ne postigne ciljna razina, no uzimajući u obzir fazu poslovnog ciklusa i utjecaj koji prociklički doprinosi mogu imati na financijski položaj institucija koje daju doprinos.

Države članice mogu produljiti početno razdoblje za najviše četiri godine u slučaju da su aranžmani financiranja obavili ukupne isplate u iznosu većem od 0,5 % osiguranih depozita svih institucija s odobrenjem za rad na njihovu državnom području koji su osigurani u skladu s Direktivom 2014/49/EU.

3. Ako se nakon početnog razdoblja iz stavka 1. dostupna financijska sredstva smanje na iznos manji od ciljne razine navedene u tom stavku, redovni doprinosi prikupljeni u skladu s člankom 103. nastavljaju se prikupljati dok se ne ostvari ciljna razina. Nakon što se ciljna razina dosegne prvi put ako su dostupna financijska sredstva naknadno smanjena na manje od dvije trećine ciljne razine, ti doprinosi postavlja se na razinu koja omogućuje dostizanje ciljne razine u roku od šest godina.

Redovni doprinos uzima u obzir fazu poslovnog ciklusa i utjecaj koji prociklički doprinosi mogu imati na određivanje godišnjih doprinosa u kontekstu ovog stavka.

4. EBA do 31. listopada 2016. podnosi Komisiji izvješće s preporukama o odgovarajućoj referentnoj točki za određivanje ciljne razine za aranžmane financiranja sanacije, te posebno o tome predstavljaju li ukupne obveze prikladniji temelj od osiguranih depozita.

5. Na temelju rezultata izvješća iz stavka 6. Komisija, prema potrebi, do 31. prosinca 2016. podnosi Europskom parlamentu i Vijeću zakonodavni prijedlog o temelju za ciljnu razinu za aranžmane financiranja sanacije.

Članak 103.

Ex ante doprinosi

1. Kako bi se ostvarila ciljna razina navedena u članku 102., države članice osiguravaju da se doprinosi prikupljaju najmanje na godišnjoj razini od institucija s odobrenjem za rad na njihovom državnom području uključujući podružnice u Uniji.

2. Doprinos svake institucije razmjernan je iznosu njezinih obveza (isključujući regulatorni kapital) umanjenom za osigurane depozite u odnosu na ukupne obveze (isključujući regulatorni kapital) umanjene za osigurane depozite svih institucija s odobrenjem za rad na državnom području države članice.

Ti doprinosi usklađuju se razmjerno profilu rizičnosti institucija u skladu s kriterijima usvojenima u skladu sa stavkom 7.

3. Dostupna financijska sredstva koja se uzimaju u obzir kako bi se ostvarila ciljna razina navedena u članku 102. mogu uključivati neopozive obveze plaćanja koja su u potpunosti osigurana kolateralima niskog rizika i neopterećena pravima bilo koje treće osobe, stoje na raspolaganju i izdvojena su isključivo za uporabu od strane sanacijskih tijela za potrebe navedene u članku 101. stavku 1. Udio neopozivih obveza plaćanja ne premašuje 30 % ukupnog iznosa doprinosa prikupljenih u skladu s ovim člankom.

4. Države članice osiguravaju da je obveza plaćanja doprinosa navedenih u ovom članku izvršiva prema nacionalnom pravu te da su dospjeli doprinosi u cijelosti plaćeni.

Države članice uspostavljaju odgovarajuće regulatorne i računovodstvene obveze, obveze izvješćivanjem i druge obveze kako bi osigurale da su dospjeli doprinosi u cijelosti plaćeni.

Države članice osiguravaju mjere kako bi se pravilno provjerilo jesu li doprinosi ispravno plaćeni. Države članice osiguravaju mjere za sprečavanje utaje, izbjegavanja i zloporabe.

5. Iznosi prikupljeni u skladu s ovim člankom upotrebljavaju se isključivo u svrhe iz članka 101. stavka 1.

6. Podložno člancima 37., 38., 40., 41. i 42., iznosi primljeni od institucije u sanaciji ili prijelazne institucije, kamate i drugi prihodi od ulaganja te svi drugi prihodi mogu ići u korist aranžmana financiranja.

7. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 115. radi pobližeg određivanja pojma prilagođavanja doprinosa razmjerno profilu rizičnosti institucije kako je navedeno u stavku 2. uzimajući u obzir sve sljedeće okolnosti:

(a) izloženost institucije riziku, uključujući važnost njezinih aktivnosti trgovanja, njezina izvanbilančna izlaganja riziku i njezin stupanj zaduženosti;

(b) stabilnost i raznolikost izvora financiranja društva i neopterećenu imovinu s visokim stupnjem likvidnosti;

(c) financijsko stanje institucije;

(d) vjerojatnost da će institucija krenuti u sanaciju;

(e) razinu do koje je institucija prethodno imala koristi od izvanrednih javnih financijskih potpora;

(f) složenost strukture institucije i mogućnost njezine sanacije;

(g) važnost institucije za stabilnost financijskog sustava ili ekonomije jedne države članice ili više država članica ili Unije;

(h) činjenicu da je institucija dio institucionalnog sustava zaštite.

8. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 115. radi pobližeg određivanja:

(a) obveza u vezi s prijavom, računovodstvom, izvješćivanjem te ostalih obveza iz stavka 4. kojima se osigurava stvarno plaćanje doprinosa;

(b) mjera iz stavka 4. kako bi osigurala da se pravilno provjeri jesu li doprinosi ispravno plaćeni;

Članak 104.

Izvanredni ex-post doprinosi

1. Ako dostupna financijska sredstva nisu dovoljna za pokrivanje gubitaka, troškova ili drugih rashoda nastalih uporabom aranžmana financiranja, države članice osiguravaju da se izvanredni *ex-post* doprinosi prikupljaju od institucija s odobrenjem za rad na njihovim državnim područjima kako bi se pokrili dodatni iznosi. Ti se izvanredni *ex-post* doprinosi raspodjeljuju među institucijama u skladu s pravilima utvrđenima u članku 103. stavku 2.

Izvanredni *ex-post* doprinosi ne prelaze iznos koji je triput veći od godišnjeg iznosa doprinosa utvrđenog u skladu s člankom 103.

2. Članak 103. stavci od 4. do 8. primjenjuju se na doprinose prikupljene u skladu s ovim člankom.

3. Sanacijsko tijelo može djelomično ili u cijelosti odgoditi plaćanje izvanrednih *ex-post* doprinosa institucije aranžmanu financiranja sanacije ako bi plaćanje tih doprinosa ugrozilo likvidnost ili solventnost institucije. Takva odgoda odobrava se za razdoblje od najdulje 6 mjeseci, no može se obnoviti na zahtjev institucije. Doprinosi odgođeni u skladu s ovim stavkom plaćaju se kasnije, u trenutku kada takvo plaćanje više ne ugrožava likvidnost ili solventnost institucije.

4. Komisija je ovlaštena donijeti delegirane akte u skladu s člankom 115. kako bi pobliže odredila okolnosti i uvjete pod kojima se plaćanje doprinosa pojedine institucije može odgoditi u skladu sa stavkom 3. ovog članka.

Članak 105.

Alternativna sredstva financiranja

Države članice osiguravaju da aranžmani financiranja pod njihovom nadležnošću imaju mogućnost ugovaranja pozajmica ili drugih oblika potpore od institucija, financijskih institucija ili ostalih trećih strana u slučaju da iznosi prikupljeni u skladu s člankom 103. nisu dovoljni za pokrivanje gubitaka, troškova ili drugih rashoda nastalih upotrebom aranžmana financiranja, a izvanredni *ex-post* doprinosi iz članka 104. nisu odmah dostupni ili dovoljni.

Članak 106.

Pozajmljivanje između aranžmana financiranja

1. Države članice osiguravaju da aranžmani financiranja pod njihovom nadležnošću mogu zatražiti zajam od svih drugih aranžmana financiranja unutar Unije u slučaju:

(a) da iznosi prikupljeni u skladu s člankom 103. nisu dovoljni za pokrivanje gubitaka, troškova ili drugih rashoda nastalih uporabom aranžmana financiranja;

(b) da izvanredni *ex-post* doprinosi predviđeni u članku 104. nisu odmah dostupni; i

(c) da alternativna sredstva financiranja predviđena u članku 105. nisu odmah dostupna pod razumnim uvjetima.

2. Države članice osiguravaju da su aranžmani financiranja pod njihovom nadležnošću mogu ovlašteni pozajmljivati drugim aranžmanima financiranja unutar Unije u okolnostima navedenima u stavku 1.

3. Nakon zahtjeva iz stavka 1., svaki od drugih aranžmana financiranja u Uniji odlučuje hoće li pozajmiti aranžmanu financiranja koji je podnio zahtjev. Države članice mogu zatražiti da se ta odluka donese nakon savjetovanja s nadležnim ministarstvom ili s vladom, ili uz njihovu suglasnost. Odluka se donosi žurno.

4. O kamatnoj stopi, razdoblju otplate i drugim uvjetima zajmova dogovaraju se aranžman financiranja koji pozajmljuje i drugi aranžmani financiranja koji su odlučili da će sudjelovati. Zajmovi svakog aranžmana financiranja koji sudjeluje imaju istu kamatnu stopu, isto razdoblje otplate i iste druge uvjete osim ako se svi aranžmani financiranja koji sudjeluju dogovore drukčije.

5. Iznos koji pozajmljuje svaki aranžman financiranja sanacije koji sudjeluje razmjernan je iznosu osiguranih depozita u državi članici tog aranžmana financiranja sanacije, uzimajući u obzir zbroj osiguranih depozita u državama članicama aranžmana financiranja sanacije koji sudjeluju. Te stope doprinosa mogu se mijenjati sporazumom svih aranžmana financiranja koji sudjeluju.

6. Nepodmireni zajam aranžmanu financiranja sanacije druge države članice u skladu s ovim člankom smatra se imovinom aranžmana financiranja sanacije koji je dao zajam i može se računati prema ciljnoj razini za taj aranžman financiranja.

Članak 107.

Uzajamna potpora nacionalnih aranžmana financiranja u slučaju sanacije grupe

1. Države članice osiguravaju da u slučaju sanacije grupe kako je navedeno u članku 91. ili članku 92. nacionalni aranžman financiranja svake institucije koja je dio grupe doprinese financiranju sanacije grupe u skladu s ovim člankom.

2. Za potrebe stavka 1., sanacijsko tijelo za grupu, nakon savjetovanja sa sanacijskim tijelima za institucije koje su dio grupe, predlaže, ako je potrebno prije poduzimanja bilo kakve mjere sanacije, plan financiranja kao dio programa sanacije grupe predviđenog člancima 891. i 92.

Plan financiranja dogovara se u skladu s postupkom donošenja odluka iz članaka 91. i 92.

3. Plan financiranja uključuje:

(a) vrednovanje u skladu s člankom 36. s obzirom na pogođene subjekte grupe;

(b) gubitke koje iskazuje svaki pogođeni subjekt grupe u trenutku izvršavanja instrumenata sanacije;

(c) za svaki pogođeni subjekt grupe, gubitke koje bi imala svaka kategorija dioničara i vjerovnika;

(d) bilo koji doprinos koji bi sustavi osiguranja depozita morali dati u skladu s člankom 109. stavkom 1.;

(e) ukupni doprinos aranžmana financiranja sanacije te svrhu i oblik doprinosa;

(f) temelj za izračunavanje iznosa kojim svaki nacionalni aranžman financiranja države članice u kojoj se nalaze pogođeni subjekti grupe treba doprinijeti financiranju sanacije grupe kako bi se izradio ukupni doprinos iz točke (e);

(g) iznos kojim nacionalni aranžman financiranja svakog pogođenog subjekta grupe treba doprinijeti financiranju sanacije grupe te oblik tih doprinosa;

(h) iznos zajma koji će aranžmani financiranja države članice u kojoj se pogođeni subjekti grupe nalaze ugovoriti s institucijama, financijskim institucijama i ostalim trećim stranama, u skladu s člankom 105.;

(i) vremenski okvir za korištenje aranžmana financiranja država članica u kojima se nalaze pogođeni subjekti grupe, koji bi se trebao moći produljiti prema potrebi.

4. Osnovica za raspodjelu doprinosa iz stavka 3. točke (bc) usklađen je sa stavkom 5. ovog članka i s načelima iz plana sanacije grupe u skladu s člankom 12. stavkom 3. točkom (f), osim ako je u planu financiranja dogovoreno drukčije.
5. Osim ako je u planu financiranja dogovoreno drukčije, temelj za izračunavanje doprinosa svakog nacionalnog aranžmana financiranja uzima u obzir posebno:
- (a)udio rizikom ponderirane imovine grupe koju posjeduju institucije i subjekti iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) s poslovnim nastanom u državi članici tog aranžmana financiranja sanacije;
 - (b)udio imovine grupe koju posjeduju institucije i subjekti iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) s poslovnim nastanom u državi članici tog aranžmana financiranja sanacije;
 - (c)udio gubitaka, koji su doveli do potrebe za sanacijom grupe, koji je proizišao iz subjekata grupe pod nadzorom nadležnih tijela u državi članici tog aranžmana financiranja sanacije; te
 - (d)udio sredstava aranžmana financiranja grupe za koje se, u skladu s planom financiranja, očekuje da će biti upotrijebljeni kako bi izravno donijeli korist subjektima grupe s poslovnim nastanom u državi članici tog aranžmana financiranja sanacije.
6. Države članice unaprijed uspostavljaju pravila i postupke kako bi osigurale da svaki nacionalni aranžman financiranja može odmah uplatiti svoj doprinos financiranju sanacije grupe, ne dovodeći u pitanje stavak 2.
7. Za potrebe ovog članka, države članice osiguravaju da aranžmani financiranja grupe imaju mogućnost, pod uvjetima utvrđenima u članku 105., ugovaranja pozajmljivanja i drugih oblika potpore od institucija, financijskih institucija ili ostalih trećih strana.
8. Države članice osiguravaju da nacionalni aranžmani financiranja u njihovoj nadležnosti mogu jamčiti sva pozajmljivanja koja ugovore aranžmani financiranja grupe u skladu sa stavkom 7.
9. Države članice osiguravaju da se korist od svih prihoda ili prednosti koje su posljedica upotrebe aranžmana financiranja grupe dodjeljuju nacionalnim aranžmanima financiranja u skladu s njihovim doprinosima financiranju sanacije kako je utvrđeno u stavku 2.

Članak 108.

Rangiranje depozita u insolventnoj hijerarhiji

Države članice osiguravaju da u nacionalnom pravu kojim se uređuje redovni postupak u slučaju insolventnosti:

- (a)sljedeći imaju isti red prvenstva, a koji je viši od reda prvenstva predviđenog za tražbine običnih neosiguranih nepovlaštenih vjerovnika:
 - i.onaj dio prihvatljivih depozita fizičkih osoba, mikropoduzeća te malih i srednjih poduzeća koji premašuje razinu pokrića predviđenu člankom 6. Direktive 2014/49/EU;
 - ii.depoziti fizičkih osoba, mikropoduzeća te malih i srednjih poduzeća koji bi bili prihvatljivi depoziti da nisu bili položeni preko podružnica koje se nalaze izvan Unije institucija s poslovnim nastanom u Uniji;
- (b)sljedeći imaju isti red prvenstva, a koji je viši od reda prvenstva predviđenog u točki (a):

- i. osigurani depoziti;
- ii. sustavi osiguranja depozita s prijelazom prava i obveza osiguranih deponenta u slučaju insolventnosti.

Članak 109.

Korištenje sustava osiguranja depozita u kontekstu sanacije

1. Države članice osiguravaju da je, ako sanacijska tijela poduzmu mjere sanacije i pod uvjetom da ta mjera osigurava da deponenti i dalje imaju pristup svojim depozitima, sustav osiguranja depozita kojemu institucija pripada odgovoran za:

- (a) ako se primjenjuje *bail-in* instrument, iznos koji bi se osiguranim deponentima bio otpisao kako bi se nadoknadili gubitci u instituciji u skladu s člankom 46. stavkom 1. točkom (a) da su osigurani depoziti bili uključeni u opseg *bail-ina* i otpisani do jednakog iznosa kao i vjerovnici i istim redoslijedom prioriteta u skladu s nacionalnim pravom kojim se uređuje redovni postupak u slučaju insolventnosti; ili
- (b) ako se primjenjuje jedan instrument sanacije ili više njih, a nije riječ o *bail-in* instrumentu, iznos gubitaka koje bi osigurani deponenti bili pretrpjeli da su osiguranih deponenti pretrpjeli gubitke razmjerne gubitcima koje su imali vjerovnici s istim redoslijedom prioriteta u skladu s nacionalnim pravom kojim se uređuje redovni postupak u slučaju insolventnosti.

U svim slučajevima odgovornost sustava osiguranja depozita nije veća od iznosa gubitaka koje bi trebalo snositi da je institucija likvidirana u redovnom postupku u slučaju insolventnosti.

Ako se primjenjuje *bail-in* instrument, sustav osiguranja depozita ne mora davati nikakav doprinos u odnosu na troškove dokapitalizacije institucije ili prijelazne institucije u skladu s člankom 46. stavkom 1. točkom (b).

Ako je vrednovanjem u skladu s člankom 74. utvrđeno da je doprinos sustava osiguranja depozita sanaciji bio veći od neto gubitaka koji bi bili nastali likvidacijom institucije u redovnom postupku u slučaju insolventnosti, sustav osiguranja depozita ima pravo na isplatu razlike od strane aranžmana financiranja sanacije u skladu s člankom 75.

2. Države članice osiguravaju da se iznos do kojeg je sustav osiguranja depozita odgovoran u skladu sa stavkom 1. ovog članka određuje u skladu s uvjetima iz članka 36. stavka.
3. Doprinos iz sustava osiguranja depozita za potrebe stavka 1. isplaćuje se u gotovini.
4. Ako se prihvatljivi depoziti kod institucije u sanaciji prenesu na drugi subjekt instrumentom prodaje poslovanja ili instrumentom prijelazne institucije, deponenti u skladu s Direktivom 2014/49/EU nemaju tražbinu prema sustavu osiguranja depozita u pogledu nijednog dijela svojih depozita u instituciji u sanaciji koja nisu prenesena, pod uvjetom da je iznos prenesenih sredstava jednak ili veći od ukupnog iznosa pokrića predviđenog u članku 6. Direktive 2014/49/EU.
5. Neovisno o stavcima 1. do 4., ako se dostupna financijska sredstva sustava osiguranja depozita koriste u skladu s time i naknadno su smanjena na manje od dvije trećine ciljane razine tog sustava osiguranja depozita, redovni doprinos tom sustavu osiguranja depozita postavlja se na razinu koja omogućuje postizanje ciljane razine u roku od šest godina.

U svim slučajevima odgovornost sustava osiguranja depozita nije veća od iznosa koji je jednak iznosu od 50 % njegove ciljne razine u skladu s člankom 10. Direktive 2014/49/EU. Države članice mogu, uzimajući u obzir posebnosti svojih nacionalnih bankarskih sektora, odrediti postotak koji je viši od 50 %.

U svim okolnostima sudjelovanje sustava osiguranja depozita u skladu s ovom Direktivom nije veće od gubitaka koji bi nastali u likvidaciji u redovnom postupku u slučaju insolventnosti.

GLAVA VIII. SANKCIJE

Članak 110.

Administrativne sankcije i druge administrativne mjere

1. Ne dovodeći u pitanje pravo država članica da predvide i izriču kaznenopravne sankcije, države članice utvrđuju pravila o administrativnim sankcijama i drugim administrativnim mjerama koje se primjenjuju u slučaju nepoštovanja nacionalnih odredbi kojima se prenosi ova Direktiva, te poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale njihovu primjenu. Ako države članice odluče da neće utvrditi pravila za administrativne sankcije za kršenja koja podliježu nacionalnom kaznenom pravu, obavješćuju Komisiju o relevantnim odredbama kaznenog prava. Administrativne sankcije i druge administrativne mjere moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvratajuće.

2. Države članice osiguravaju da, ako se obveze iz prvog stavka primjenjuju na institucije, financijske institucije i matična društva u Uniji, u slučaju kršenja mogu se, podložno uvjetima utvrđenim nacionalnim pravom, primijeniti administrativne sankcije na članove upravljačkog tijela i druge fizičke osobe koje su u skladu s nacionalnim pravom odgovorne za kršenje.

3. Ovlasti izricanja administrativnih sankcija iz ove Direktive daju se sanacijskim tijelima ili, ako su različita, nadležnim tijelima, ovisno o vrsti kršenja. Sanacijska tijela i nadležna tijela imaju sve ovlasti za prikupljanje informacija i sve istražne ovlasti koje su potrebne za izvršavanje njihovih funkcija. Pri izvršavanju svojih ovlasti izricanja sankcija sanacijska tijela i nadležna tijela blisko surađuju kako bi osigurala da administrativne sankcije ili druge administrativne mjere daju željene rezultate te usklađuju svoje djelovanje kada je riječ o prekograničnim slučajevima.

4. Sanacijska tijela i nadležna tijela izvršavaju svoje administrativne ovlasti za izricanje sankcija u skladu s ovom Direktivom i nacionalnim pravom na bilo koji od sljedećih načina:

- (a) izravno;
- (b) u suradnji s drugim tijelima;
- (c) vlastitom odgovornošću putem delegiranja takvim tijelima;
- (d) podnošenjem zahtjeva nadležnim pravosudnim tijelima.

Članak 111.

Posebne odredbe

1. Države članice osiguravaju da njihovi zakoni i drugi propisi predviđaju sankcije i druge administrativne mjere barem u odnosu na sljedeće situacije:

- (a) nesastavljanje, neodržavanje i neažuriranje planova oporavka i planova oporavka grupe, čime se krši članak 5. ili članak 7.;
- (b) neobavješćivanje nadležnog tijela o namjeri pružanja financijske potpore grupi, čime se krši članak 25.;
- (c) nepružanje svih informacija potrebnih za izradu planova sanacije, čime se krši članak 11.;
- (d) propust upravljačkog tijela institucije ili svakog subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) da obavijesti nadležno tijelo kada institucija ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) propada ili bi mogao propasti, čime se krši članak 81. stavak 1.

2. Države članice osiguravaju da u slučajevima iz stavka 1. administrativne sankcije i druge administrativne mjere koje je moguće primijeniti uključuju najmanje sljedeće:

- (a) javnu izjavu u kojoj je navedena fizička osoba, institucija, financijska institucija, matično društvo u Uniji ili druga pravna osoba koja je odgovorna te vrsta kršenja;
- (b) naredbu kojom se traži od odgovorne fizičke ili pravne osobe da prekine postupanje i da više ne ponavlja takvo postupanje;
- (c) privremenu zabranu za svakog člana upravljačkog tijela ili višeg rukovodstva institucije ili subjekta iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ili za bilo koju drugu fizičku osobu, koju se smatra odgovornom, da obavlja funkcije u institucijama ili subjektima iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d);
- (d) u slučaju pravne osobe, administrativne novčane kazne u iznosu do 10 % ukupnog godišnjeg neto prometa te pravne osobe u prethodnoj poslovnoj godini; Ako je pravna osoba društvo kći matičnog društva, relevantni promet je promet koji proizlazi iz konsolidiranih financijskih izvještaja krajnjeg matičnog poduzeća u prethodnoj poslovnoj godini;
- (e) u slučaju fizičke osobe, administrativne novčane kazne u iznosu do 5 000 000 EUR, ili u državama članicama u kojima euro nije službena valuta, istovjetna vrijednost u nacionalnoj valuti 2. srpnja 2014.;
- (f) administrativne novčane kazne u visini do dvostrukog iznosa koristi dobivene kršenjem, ako je takvu korist moguće utvrditi.

Članak 112.

Objavljivanje administrativnih sankcija

1. Države članice osiguravaju da sanacijska tijela i nadležna tijela na svojoj službenoj internetskoj stranici objave barem sve administrativne sankcije koje su izrekle zbog kršenja nacionalnih odredbi kojima se prenosi ova Direktiva, kada protiv takvih sankcija nije podnesen pravni lijek ili je pravo na pravni lijek iskorišteno. Takvo objavljivanje obavlja se bez odgode, nakon što je fizička ili pravna osoba obaviještena o toj sankciji, uključujući podatke o vrsti i prirodi kršenja te identitet fizičke ili pravne osobe kojoj je sankcija izrečena.

Ako države članice dozvole objavljivanje sankcija protiv kojih je moguće podnošenje pravnog lijeka, sanacijska tijela i nadležna tijela na svojim službenim internetskim stranicama bez odgode objavljuju obavijest o statusu tog pravnog lijeka i njegovom ishodu.

2. Sanacijska tijela i nadležna tijela objavljuju sankcije koje su izrekla anonimno, na način koji je u skladu s nacionalnim pravom, u sljedećim situacijama:

- (a) ako je sankcija izrečena fizičkoj osobi i objavljivanje osobnih podataka se pokazalo nerazmjernim na temelju obvezne prethodne procjene proporcionalnosti takvog objavljivanja;
- (b) ako bi objavljivanje ugrozilo stabilnost financijskog tržišta ili kaznenu istragu u tijeku;
- (c) ako bi objavljivanje prouzročilo, u mjeri u kojoj je to moguće utvrditi, nerazmjernu štetu institucijama ili subjektima iz članka 1. stavka 1. točke (b), (c) ili (d) ili uključenim fizičkim osobama.

Umjesto toga, u takvim se slučajevima objavljivanje podataka o kojima je riječ može odgoditi na razumno razdoblje ako se može predvidjeti da će u tom razdoblju prestati postojati razlozi za anonimno objavljivanje.

3. Sanacijska tijela i nadležna tijela osiguravaju da svako objavljivanje u skladu s ovim člankom ostane na njihovim službenim internetskim stranicama najmanje pet godina. Osobni podaci sadržani u objavljivanju ostaju na službenoj internetskoj stranici sanacijskih tijela ili nadležnih tijela samo onoliko dugo koliko je to potrebno u skladu s mjerodavnim propisima o zaštiti podataka.

4. EBA do 3. srpnja 2016. podnosi izvješće Komisiji o objavljivanju anonimnih sankcija država članica kako je predviđeno stavkom 2. te posebno o tome postoje li u tom pogledu znatna odstupanja među državama članicama. To izvješće također sadrži podatke o svim važnim odstupanjima u trajanju objavljivanja sankcija u skladu s nacionalnim pravom država članica za objavljivanje sankcija.

Članak 113.

Održavanje središnje baze podataka koje provodi EBA

1. Podložno obvezi čuvanja poslovne tajne iz članka 84., sanacijska tijela i nadležna tijela obavješćuju EBA-u o svim administrativnim sankcijama koje su izrekla u skladu s člankom 111. te o statusu pravnog lijeka i njegovom ishodu. EBA održava središnju bazu podataka o sankcijama o kojima je obaviještena isključivo u svrhu razmjene informacija između sanacijskih tijela koje su dostupne samo sanacijskim tijelima te se ažuriraju na temelju informacija koje daju sanacijska tijela. EBA održava središnju bazu podataka o sankcijama o kojima je obaviještena isključivo u svrhu razmjene informacija između nadležnih tijela koje su dostupne samo nadležnim tijelima te se ažuriraju na temelju informacija koje daju nadležna tijela.

2. EBA održava internetsku stranicu s poveznicama na svako objavljivanje sankcija sanacijskog tijela i svako objavljivanje sankcija nadležnog tijela u skladu s člankom 112. te navodi razdoblje za koje svaka država članica objavljuje sankcije.

Članak 114.

Učinkovita primjena sankcija i izvršavanje ovlasti izricanja sankcija nadležnih tijela i sanacijskih tijela

Države članice osiguravaju da kod određivanja vrste administrativnih sankcija ili drugih administrativnih mjera i razine administrativnih novčanih kazni nadležna tijela i sanacijska tijela uzimaju u obzir sve bitne okolnosti, uključujući prema potrebi:

- (a) ozbiljnost i trajanje kršenja;
- (b) stupanj odgovornosti odgovorne fizičke ili pravne osobe;
- (c) financijsku snagu odgovorne fizičke ili pravne osobe, uzetu kao ukupni promet odgovorne pravne osobe ili godišnji dohodak odgovorne fizičke osobe;
- (d) iznos ostvarene dobiti ili izbjegnuto gubitka odgovorne fizičke ili pravne osobe, ako ih je moguće utvrditi;
- (e) gubitke koje su zbog kršenja imale treće osobe, ako ih je moguće utvrditi;
- (f) razinu suradnje odgovorne fizičke ili pravne osobe s nadležnim tijelima i sanacijskim tijelima;
- (g) prethodna kršenja od strane odgovorne fizičke ili pravne osobe.
- (h) moguće sistemske posljedice kršenja.

GLAVA IX. OVLASTI IZVRŠAVANJA

Članak 115.

Izvršavanje ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 2. drugog stavka, članka 44. stavka 11., članka 76. stavka 4., članka 103. stavaka 7. i 8. i članka 104. stavka 4. dodjeljuje se Komisiji na neodređeno vrijeme počevši od 2. srpnja 2014.
3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 2. drugog stavka, članka 44. stavka 11., članka 76. stavka 4., članka 103. stavaka 7. i 8. i članka 104. stavka 4. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv proizvodi učinke dana nakon objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dana naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.
5. Delegirani akt donesen na temelju članka 2. drugog stavka, članka 44. stavka 11., članka 76. stavka 4., članka 103. stavaka 7. i 8. ili članka 104. stavka 4. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od tri mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne ulože nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. Taj se rok produljuje za tri mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

6. Komisija ne donosi delegirane akte kada zbog razdoblja stanke Europski parlament za nadzor ima manje od pet mjeseci uključujući sva produljenja.

GLAVA X.

IZMJENE DIREKTIVA 82/891/EEZ, 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU I 2013/36/EU TE UREDBI (EU) br. 1093/2010 I (EU) br. 648/2012

Članak 116.

Izmjena Direktive 82/891/EEZ

Članak 1. stavak 4. Direktive 82/891/EEZ zamjenjuje se sljedećim:

„4. Primjenjuje se članak 1. stavci 2., 3. i 4. Direktive 2011/35/EU Europskog parlamenta i Vijeća [\(36\)](#).

Članak 117.

Izmjene Direktive 2001/24/EZ

Direktiva 2001/24/EZ mijenja se kako slijedi:

(1)U članku 1. dodaju se sljedeći stavci:

„3. Ova se Direktiva također primjenjuje na investicijska društva kako su definirana u članku 4. stavku 1. točki 2. Uredbe(EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća [\(37\)](#) i njihove podružnice osnovane u državama članicama izuzev onih u kojima imaju sjedišta.

4. U slučaju primjene instrumenata sanacije i izvršavanja sanacijskih ovlasti iz Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća [\(38\)](#) ova Direktiva također se primjenjuje na financijske institucije, društva i matična društva koji su obuhvaćeni područjem primjene Direktive 2014/59/EU.

5. Članci 4. i 7. ove Direktive ne primjenjuju se u slučajevima kada se primjenjuje članak 83. Direktive 2014/59/EU.

6. Članak 33. ove Direktive ne primjenjuje se u slučajevima kada se primjenjuje članak 84. Direktive 2014/59/EU.

[\(37\)](#) Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 ([SL L 176, 27.6.2013., str. 1.](#))”

[\(38\)](#) Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EZ, 2012/30/EZ i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ([SL L 173, 12.6.2014., str. 190.](#))”;

(2)Članak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„*Članak 2.*

Definicije

Za potrebe ove Direktive:

- „matična država članica” znači matična država članica kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 43. Uredbe (EU) br. 575/2013;
- „država članica domaćin” znači država članica domaćin kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 44. Uredbe (EU) br. 575/2013;
- „podružnica” znači podružnica kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 17. Uredbe (EU) br. 575/2013;
- „nadležno tijelo” znači nadležno tijelo kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 40. Uredbe (EU) br. 575/2013 ili sanacijsko tijelo u smislu članka 2. stavka 1. točke 18. Direktive 2014/59/EU u pogledu mjera reorganizacije koje se poduzimaju u skladu s tom direktivom;
- „upravitelj” znači svaka osoba ili tijelo imenovano od strane upravnih ili pravosudnih tijela, a zadaća mu je upravljanje mjerama reorganizacije;
- „upravna ili pravosudna tijela” znači ona upravna ili pravosudna tijela države članice u čijoj su nadležnosti mjere reorganizacije ili likvidacijski postupci;
- „mjere reorganizacije” znači one mjere čija je svrha očuvati ili obnoviti financijsko stanje neke kreditne institucije ili investicijskog društva kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 2. Uredbe (EU) br. 575/2013, a mogle bi utjecati na ranije stečena prava trećih strana, uključujući mjere koje obuhvaćaju mogućnost suspenzije plaćanja, suspenzije mjera izvršenja ili smanjenje tražbina; te mjere uključuju primjenu instrumenata sanacije i izvršavanje sanacijskih ovlasti u skladu s Direktivom 2014/59/EU;
- „likvidator” znači svaka osoba ili svako tijelo imenovano od strane upravnih ili pravosudnih tijela, a zadaća mu je upravljanje postupkom likvidacije;
- „postupak likvidacije” znači ukupni postupci pokrenuti i nadzirani od strane upravnih ili pravosudnih tijela države članice s ciljem unovčenja imovine pod nadzorom tih tijela, uključujući i slučajeve u kojima je postupak priveden kraju nagodbom ili drugom sličnom mjerom;
- „uređeno tržište” znači uređeno tržište kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 22. Direktive 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁹⁾;
- „instrument” znači financijski instrument kako je definiran u članku 4. stavku 1. točki 50. podtočki (b) Uredbe (EU) br. 575/2013.

⁽³⁹⁾ Direktiva (EU) 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o tržištima financijskih instrumenata i izmjeni Direktive 2002/92/EZ i Direktive 2011/61/EU (SL L 173, 12.6.2014., str. 349).”;

(3) Članak 25. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 25.

Sporazumi o netiranju

Ne dovodeći u pitanje članke 68. i članka 71. Direktive 2014/59/EU, sporazume o netiranju uređuje isključivo ugovorno pravo kojim se uređuju takvi sporazumi.”;

(4) Članak 26. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 26.

Repo ugovori

Ne dovodeći u pitanje članke 68. i članka 71. Direktive 2014/59/EU i članak 24. ove Direktive, repo ugovore uređuje isključivo ugovorno pravo kojim se uređuju takvi sporazumi.”;

Članak 118.

Izmjena Direktive 2002/47/EZ

Direktiva 2002/47/EZ mijenja se kako slijedi:

(1) U članku 1. dodaje se sljedeći stavak:

„6. Članci od 4. do 7. ove Direktive ne primjenjuju se ni na kakva ograničenja u provedbi ugovora o financijskom kolateralu niti ograničenja učinka ugovora o financijskom kolateralu u vrijednosnim papirima, odredbe o konačnom netiranju ili prijeboju određena na temelju glave IV. poglavlja V. ili VI. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁰⁾ ili na bilo kakvo takvo ograničenje određeno na temelju sličnih ovlasti u pravu države članice radi olakšavanja uredne sanacije bilo kojeg subjekta iz stavka 2. točke (c) podtočke iv. i točke (d) koji podliježe zaštitnim mjerama koje su najmanje jednakovrijedne mjerama navedenima u glavi IV. poglavlju VII. Direktive 2014/59/EU.

⁽⁴⁰⁾ Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EZ, 2012/30/EZ i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ([SL L 173, 12.6.2014., str. 190.](#))”;

(2) Članak 9.a zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 9.a

Direktive 2008/48/EZ i 2014/59/EU

Ovom Direktivom ne dovode se u pitanje direktive 2008/48/EZ i 2014/59/EU.”.

Članak 119.

Izmjena Direktive 2004/25/EZ

U članku 4. stavku 5. Direktive 2004/25/EZ dodaje se sljedeći podstavak:

„Države članice osiguravaju da se članak 5. stavak 1. ove Direktive ne primjenjuje u slučaju upotrebe instrumenata sanacije te sanacijskih ovlasti i mehanizama predviđenih u glavi IV. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴¹⁾.

Članak 120.

Izmjena Direktive 2005/56/EZ

U članku 3. Direktive 2005/56/EEZ dodaje se sljedeći stavak:

„4. Države članice osiguravaju da se ova Direktiva ne primjenjuje na društvo ili društva koja podliježu upotrebi instrumenata sanacije te sanacijskih ovlasti i mehanizama predviđenih u glavi IV. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴²⁾.

Članak 121.

Izmjene Direktive 2007/36/EZ

Direktiva 2007/36/EZ mijenja se kako slijedi:

(1) u članku 1. dodaje se sljedeći stavak:

„4. Države članice osiguravaju da se ova Direktiva ne primjenjuje u slučaju upotrebe instrumenata sanacije te sanacijskih ovlasti i mehanizama predviđenih u glavi IV. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴³⁾.

⁽⁴³⁾ Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EZ, 2012/30/EZ i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ([SL L 173, 12.6.2014., str. 190](#)).”;

(2) u članku 5. dodaju se sljedeći stavci:

„5. Države članice osiguravaju da za potrebe Direktive 2014/59/EU glavna skupština može dvotrećinskom većinom važećih glasova odlučiti ili izmijeniti statut kako bi propisala da se glavna skupština koja se sastaje radi odluke o povećanju kapitala saziva unutar kraćeg roka od onog utvrđenog u stavku 1. ovog članka pod uvjetom da se ta skupština ne održava unutar deset kalendarskih dana od dana saziva te da su ispunjeni uvjeti iz članaka 27. i 29. Direktive 2014/59/EU i da je povećanje kapitala nužno za izbjegavanje uvjeta za sanaciju iz članka 32. i 33. te direktive.

6. Za potrebe stavka 5., ne primjenjuje se obveza svake države članice da odredi jedinstveni rok u članku 6. stavku 3., obveza osiguravanja pravovremene dostupnosti izmijenjenog dnevnog reda u članku 6. stavku 4. i obveza svake države članice da odredi jedinstveni datum utvrđivanja stanja u knjizi dioničara u članku 7. stavku 3.”.

Članak 122.

Izmjena Direktive 2011/35/EU

U članku 1. Direktive 2011/35/EU dodaje se sljedeći stavak:

„4. Države članice osiguravaju da se ova Direktiva ne primjenjuje na društvo ili društva koja podliježu upotrebi instrumenata sanacije te sanacijskih ovlasti i mehanizama predviđenih u glavi IV. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁴⁾.

Članak 123.

Izmjena Direktive 2012/30/EU

U članku 45. Direktive 2012/30/EU dodaje se sljedeći stavak:

„3. Države članice osiguravaju da se članak 10., članak 19. stavak 1., članak 29. stavci 1. i 2. i 3., članak 31. stavak 2. prvi podstavak, članci od 33. do 36. i članci 40., 41. i 42. ove Direktive

ne primjenjuju u slučaju upotrebe instrumenata sanacije te sanacijskih ovlasti i mehanizama predviđenih u glavi IV. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁵⁾.

Članak 124.

Izmjena Direktive 2013/36/EU

U članku 74. Direktive 2013/36/EU stavak 4. briše se.

Članak 125.

Izmjena Uredbe (EU) br. 1093/2010

Uredba (EU) br. 1093/2010 mijenja se kako slijedi:

(1) U članku 4., točka 2. zamjenjuje se sljedećim:

„(2) „nadležno tijelo” znači:

i. nadležno tijelo kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 40. Uredbe (EU) br. 575/2013 i u smislu direktiva 2007/64/EZ i 2009/110/EZ;

ii. s obzirom na direktive 2002/65/EZ i 2005/60/EZ, tijela nadležna za osiguravanje usklađenosti kreditnih i financijskih institucija sa zahtjevima iz tih direktiva;

iii. s obzirom na Direktivu 2014/49/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁶⁾, imenovano tijelo kako je definirano u članku 2. stavku 1. točki (18) te direktive;

iv. s obzirom na Direktivu 2014/49/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁷⁾, sanacijsko tijelo kako je definirano u članku 2. stavku 1. točki 18. te direktive.

⁽⁴⁶⁾ Direktiva 2014/49/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o sustavima osiguranja depozita ([SL L 173, 12.6.2014., str. 149](#))."

⁽⁴⁷⁾ Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EZ, 2012/30/EZ i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ([SL L 173, 12.6.2014., str. 190](#)).";"

(2) U članku 40. stavku 6. dodaje se sljedeći podstavak:

„Za potrebe djelovanja unutar područja primjene Direktive 2014/59/EU, člana Odbora nadzornih tijela iz stavka 1. točke (b) može u svakoj državi članici prema potrebi pratiti predstavnik sanacijskog tijela, koji nema pravo glasa.”.

Članak 126.

Izmjena Uredbe (EU) br. 648/2012

U članku 81. stavku 3. Uredbe (EU) br. 648/2012 dodaje se sljedeća točka:

„(k) sanacijska tijela imenovana u skladu s člankom 3. Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁸⁾.

GLAVA XI. ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 127.

sanacijski odbor EBA-e

EBA osniva stalni interni odbor u skladu s člankom 41. Uredbe (EU) br. 1093/2010 u svrhu pripreme odluka EBA-e koje se donose u skladu s njezinim člankom 44., uključujući odluke o nacrtima regulatornih tehničkih standarda i nacrtima provedbenih tehničkih standarda koji se odnose na zadaće povjerene sanacijskim tijelima kako je predviđeno u ovoj Direktivi. U skladu s njezinim člankom 38. stavkom 1. Uredbe (EU) br. 1093/2010, EBA posebno osigurava da niti jedna odluka iz tog članka na bilo koji način ne narušava financijske odgovornosti država članica. Taj interni odbor čine sanacijska tijela iz članka 3. ove Direktive.

Za potrebe ove Direktive EBA surađuje s EIOPA-om i ESMA-om unutar okvira Zajedničkog odbora europskih nadzornih tijela uspostavljenog člankom 54. Uredbe (EU) br. 1093/2010, Uredbe (EU) br. 1094/2010 i Uredbe (EU) br. 1095/2010.

Za potrebe ove Direktive EBA osigurava strukturnu podjelu između sanacijskog odbora i drugih funkcija navedenih u Uredbi (EU) br. 1093/2010. Sanacijski odbor promiče razvoj i koordinaciju planova sanacije i razvija metode za sanaciju propadajućih financijskih institucija.

Članak 128.

Suradnja s EBA-om

Nadležna tijela i sanacijska tijela surađuju s EBA-om za potrebe ove Direktive u skladu s Uredbom (EU) br. 1093/2010.

Nadležna tijela i sanacijska tijela osiguravaju EBA-i bez odlaganja sve informacije koje su joj potrebne za izvršavanje njenih dužnosti u skladu s člankom 35. Uredbe (EU) br. 1093/2010.

Članak 129.

Preispitivanje

Komisija preispituje provedbu ove Direktive te o tome podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću do 1. lipnja 2018. Procjenjuje posebno sljedeće:

- (a) na temelju izvješća EBA-e iz članka 4. stavka 7., potrebu za eventualnim izmjenama u vezi s umanjivanjem razlika na nacionalnoj razini;
- (b) na temelju izvješća EBA-e iz članka 45. stavka 19., potrebu za eventualnim izmjenama u vezi s umanjivanjem razlika na nacionalnoj razini.
- (c) funkcioniranje i učinkovitost uloge dodijeljene EBA-i u ovoj Direktivi, uključujući posredovanje.

Ako je potrebno, uz to se izvješće prilaže zakonodavni prijedlog.

Neovisno o preispitivanju iz prvog podstavka, Komisija do 3. srpnja 2017. posebno preispituje primjenu članaka 13., 18. i 45. u odnosu na ovlasti EBA-e za provedbu obvezujućeg posredovanja kako bi se uzeo u obzir budući razvoj u pravu o financijskim uslugama. To izvješće i prema potrebi svi priloženi prijedlozi dostavljaju se Europskom parlamentu i Vijeću.

Članak 130.

Prenošenje

1. Države članice donose i objavljuju zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom do 31. prosinca 2014. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih mjera.

Države članice te mjere primjenjuju od 1. siječnja 2015.

Međutim, države članice primjenjuju odredbe donesene radi usklađivanja s glavom IV. poglavljem IV. odjeljkom 5. najkasnije od 1. siječnja 2016.

2. Kada države članice donose mjere iz stavka 1., te mjere sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se prilikom njihove službene objave uz njih navodi takva uputa. Načine tog upućivanja određuju države članice.

3. Države članice Komisiji i EBA-i dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 131.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 124. stupa na snagu 1. siječnja 2015.

Članak 132.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 15. svibnja 2014.

Za Europski parlament

Predsjednik

M. SCHULZ

Za Vijeće

Predsjednik

D. KOURKOULAS

⁽¹⁾ [SL C 39, 12.2.2013., str. 1.](#)

⁽²⁾ [SL C 44, 15.2.2013., str. 68.](#)

⁽³⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 15. travnja 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 6. svibnja 2014.

⁽⁴⁾ Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 ([SL L 176, 26.6.2013., str. 1.](#))

⁽⁵⁾ Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ ([SL L 176, 27.6.2013., str. 338.](#)).

(6) Direktiva 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2002. o dodatnom nadzoru kreditnih institucija, društava za osiguranje i investicijskih društava u financijskom konglomeratu i o izmjeni direktiva Vijeća 73/239/EZ, 79/267/EZ, 92/49/EEZ, 92/96/EEZ, 93/6/EEZ i 93/22/EEZ i direktiva 98/78/EZ i 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ([SL L 35, 11.2.2003., str. 1.](#)).

(7) Uredba (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o OTC izvedenicama, središnjoj drugoj ugovornoj strani i trgovinskom repozitoriju ([SL L 201, 7.2.2012., str. 1.](#)).

(8) Uredba (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja van snage Odluka Komisije 2009/78/EZ ([SL L 331, 15.12.2010., str. 12.](#)).

(9) Uredba (EU) br. 1092/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o makrobonitetnom nadzoru financijskog sustava Europske unije i osnivanju Europskog odbora za sistemske rizike ([SL L 331, 15.12.2010., str. 1.](#)).

(10) Direktiva 2013/34/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o godišnjim financijskim izvještajima, konsolidiranim financijskim izvještajima i vezanim izvješćima za određene vrste poduzeća, o izmjeni Direktive 2006/43/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i o stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 78/660/EEZ i 83/349/EEZ ([SL L 182, 29.6.2013., str. 19.](#)).

(11) Direktiva 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća o tržištima financijskih instrumenata i stavljanju izvan snage Direktive 2004/39/EZ i Direktive 2011/61/EU (vidjeti str. 349 ovog Službenog lista).

(12) Uredba (EU) br. 596/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o zlouporabi tržišta (Uredba o zlouporabi tržišta) te stavljanju izvan snage Direktive 2003/6/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i direktiva Komisije 2003/124/EZ, 2003/125/EZ i 2004/72/EZ (vidjeti str. 1 ovog Službenog lista).

(13) Direktiva 2014/49/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. travnja 2014. o sustavima osiguranja depozita (vidjeti str. 149 ovog Službenog lista).

(14) Direktiva 98/26/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 1998. o konačnosti namire u platnim sustavima i sustavima za namiru vrijednosnih papira ([SL L 166, 11.6.1998., str. 45.](#)).

(15) Direktiva 2001/24/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. travnja 2001. o restrukturiranju i likvidaciji kreditnih institucija ([SL L 125, 5.5.2001., str. 15.](#)).

(16) Direktiva 2012/30/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o usklađivanju zaštitnih mjera koje, radi zaštite interesa članova i trećih osoba, države članice zahtijevaju od trgovačkih društava u smislu članka 54. drugog stavka Ugovora o funkcioniranju Europske unije, u pogledu osnivanja javnih društava s ograničenom odgovornošću i održavanja i promjene njihovog kapitala, a s ciljem ujednačavanja tih zaštitnih mjera ([SL L 315, 14.11.2012., str. 74.](#)).

(17) Direktiva 2011/35/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o spajanjima dioničkih društava ([SL L 110, 29.4.2011., str. 1.](#)).

(18) Šesta direktiva Vijeća 82/891/EEZ od 17. prosinca 1982. na temelju na članka 54. stavka 3. točki (g) Ugovora, koja se odnosi na podjelu dioničkih društava ([SL L 378, 31.12.1982., str. 47.](#)).

(19) Direktiva 2005/56/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2005. o prekograničnim spajanjima društava kapitala ([SL L 310, 25.11.2005., str. 1.](#)).

(20) Direktiva 2004/25/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o ponudama za preuzimanje ([SL L 142, 30.4.2004., str. 12.](#)).

(21) Direktiva 2007/36/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. o izvršavanju pojedinih prava dioničara trgovačkih društava uvrštenih na burzu ([SL L 184, 14.7.2007., str. 17.](#)).

(22) Uredba (EU) br. 1094/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju Europskog nadzornog tijela (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje), o izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i o stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/79/EZ ([SL L 33, 15.12.2010., str. 48.](#)).

(23) Uredba (EU) br. 1095/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala), izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/77/EZ ([SL L 331, 15.12.2010., str. 84.](#)).

(24) [SL C 369, 17.12.2011., str. 14.](#)

(25) Uredba Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli određenih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora kreditnih institucija ([SL L 287, 29.10.2013., str. 63.](#)).

(26) Direktiva 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) ([SL L 302, 17.11.2009., str. 32.](#)).

(27) Direktiva 2002/47/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. lipnja 2002. o financijskom kolateralu ([SL L 168, 27.6.2002., str. 43.](#)).

⁽²⁸⁾ Direktiva 97/9/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. ožujka 1997. o sustavima naknada štete za investitore ([SL L 84, 26.3.1997., str. 22.](#)).

⁽²⁹⁾ Preporuka Komisije 2003/361/EZ od 6. svibnja 2003. o definiciji mikropoduzeća te malih i srednjih poduzeća ([SL L 124, 20.5.2003., str. 36.](#)).

⁽³⁰⁾ Direktiva Vijeća 2001/23/EZ od 12. ožujka 2001. o usklađivanju zakonodavstva država članica u odnosu na zaštitu prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona ([SL L 82, 22.3.2001., str. 151.](#)).

⁽³¹⁾ Direktiva 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2003/41/EZ i 2009/65/EZ te uredbi (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 1095/2010 ([SL L 174, 1.7.2011., str. 1.](#)).

⁽³²⁾ Direktiva 2003/71/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o prospektu koji je potrebno objaviti prilikom javne ponude vrijednosnih papira ili prilikom uvrštavanja u trgovanje te o izmjeni Direktive 2001/34/EZ ([SL L 345, 31.12.2003., str. 64.](#)).

⁽³³⁾ Direktiva 2001/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. svibnja 2001. o uvrštenju vrijednosnih papira u službenu kotaciju burze te o informacijama koje treba objaviti u tim vrijednosnim papirima ([SL L 184, 6.7.2001., str. 1.](#)).

⁽³⁴⁾ Uredba (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze (Rim I) ([SL L 177, 4.7.2008., str. 6.](#)).

⁽³⁵⁾ Direktiva 2004/109/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. prosinca 2004. o usklađivanju zahtjeva za transparentnošću u vezi s informacijama o izdavaateljima čiji su vrijednosni papiri uvršteni za trgovanje na uređenom tržištu i o izmjeni Direktive 2001/34/EZ ([SL L 390, 31.12.2004., str. 38.](#)).

PRILOG

ODJELJAK A

Informacije koje je potrebno uključiti u planove oporavka

Plan oporavka sadržava sljedeće informacije:

- (1) sažetak ključnih elemenata plana i sažetak ukupne mogućnosti oporavka;
- (2) sažetak značajnih promjena u instituciji od podnošenja posljednjeg plana oporavka;
- (3) plan komuniciranja i objave uz opis na koji način društvo namjerava rješavati moguće negativne reakcije tržišta;
- (4) raspon mjera u vezi s kapitalom i likvidnošću potrebnih za održavanje ili obnavljanje održivosti i financijskog položaja institucije;
- (5) procjenu vremenskog okvira za provedbu svakog važnog aspekta plana;
- (6) detaljan opis svih bitnih prepreka učinkovitoj i pravovremenoj provedbi plana, uključujući uzimanje u obzir utjecaja na ostatak grupe, potrošače i druge ugovorne strane;
- (7) identificiranje ključnih funkcija;
- (8) podroban opis postupaka određivanja vrijednosti i utrživosti temeljnih linija poslovanja, aktivnosti i imovine institucije;
- (9) podroban opis kako je planiranje oporavka uključeno u korporativnu strukturu upravljanja institucije te politike i postupke kojima se određuje odobravanje plana oporavka te utvrđivanje osoba koje su u organizaciji odgovorne za pripremu i provedbu plana;
- (10) mehanizme i mjere za očuvanje ili obnovu regulatornog kapitala institucije;
- (11) mehanizme i mjere kojima se osigurava da institucija ima odgovarajući pristup izvorima

financiranja za nepredviđene događaje, uključujući moguće izvore likvidnosti, procjenu raspoloživih kolaterala i procjenu mogućnosti prijenosa likvidnosti između subjekata grupe i poslovanja, da bi se osiguralo da može nastaviti s poslovanjem i ispuniti svoje obveze u trenutku njihova dospijeca;

- (12) mehanizme i mjere za smanjivanje rizika i financijske poluge;
- (13) mehanizme i mjere za restrukturiranje obveza;
- (14) mehanizme i mjere za restrukturiranje linija poslovanja;
- (15) mehanizme i mjere potrebne za održavanje stalnog pristupa infrastrukturi financijskih tržišta;
- (16) mehanizme i mjere potrebne za održavanje neprekinutog rada operativnih procesa institucije, uključujući infrastrukturu i informatičke usluge;
- (17) pripremni mehanizmi za olakšavanje prodaje imovine ili linija poslovanja u vremenskom okviru prikladnom za obnavljanje financijskog zdravlja;
- (18) druge mjere i strategije uprave za obnavljanje financijskog zdravlja i očekivani financijski utjecaj tih mjera ili strategija;
- (19) pripreme mjere koje je institucija poduzela ili planove koje je potrebno poduzeti radi olakšavanja provedbe plana oporavka, uključujući one koji su nužni da bi se omogućila pravovremena dokapitalizacija institucije.
- (20) okvir pokazatelja kojim se određuju mjesta na kojima se mogu poduzeti odgovarajuće mjere iz plana.

ODJELJAK B

Informacije koje sanacijska tijela mogu zahtijevati od institucija radi izrade i održavanja planova sanacije

Sanacijska tijela mogu radi izrade i održavanja planova sanacije od institucija zahtijevati sljedeće informacije:

- (1) detaljan popis organizacijske strukture institucije uključujući popis svih pravnih osoba;
- (2) identificiranje neposrednih vlasnika te postotak dionica s pravom glasa i bez tog prava svake pravne osobe;
- (3) mjesto, nadležnost prema osnivanju društva, licence i ključne članove uprave za svaku pravnu osobu;
- (4) raspored ključnih aktivnosti institucije i temeljnih linija poslovanja uključujući važnu aktivnu i pasivnu povezanu s takvim aktivnostima i poslovanjem uz navođenje pravnih osoba;
- (5) detaljan opis sastavnih dijelova institucije i obveza svih njezinih pravnih osoba, razdvajajući, barem po vrsti i iznosu kratkoročnog i dugoročnog duga, osigurane, neosigurane i podređene obveze;
- (6) pojedinosti o onim obvezama institucije koje su prihvatljive obveze;
- (7) identificiranje postupaka potrebnih kako bi se odredilo kome je institucija založila kolateral, osoba koja drži kolateral i područje nadležnosti u kojem se kolateral nalazi;

- (8) opis izvanbilančnih izlaganja riziku institucije i njezinih pravnih osoba, uključujući raspored njezinih ključnih aktivnosti i temeljnih linija poslovanja;
- (9) važne zaštite institucije od rizika, uključujući raspored po pravnim osobama;
- (10) identificiranje glavnih ili ključnih ugovornih strana institucije te analizu utjecaja propasti glavnih ugovornih strana na financijsku situaciju institucije;
- (11) svaki sustav u okviru kojega institucija provodi znatan broj trgovinskih aktivnosti ili trgovinske aktivnosti velike vrijednosti, uključujući raspored po pravnim osobama, ključnim aktivnostima i temeljnim linijama poslovanja institucije;
- (12) svaki platni sustav, klirinški sustav ili sustav namire čiji je institucija član, izravno ili neizravno, uključujući raspored po pravnim osobama, ključnim aktivnostima i temeljnim linijama poslovanja institucije;
- (13) detaljan popis i opis ključnih upravljačkih informacijskih sustava, uključujući sustave za upravljanje rizikom, računovodstvo te financijsko i regulatorno izvješćivanje koje institucija upotrebljava, uključujući raspored po pravnim osobama, ključnim aktivnostima i temeljnim linijama poslovanja institucije;
- (14) utvrđivanje vlasnika sustava navedenih pod točkom (13), uz njih povezanih sporazuma o razini usluga te svih softvera i sustava ili dozvola, uključujući raspored po pravnim osobama, ključnim aktivnostima i temeljnim linijama poslovanja institucije;
- (15) identificiranje i raspored pravnih osoba te međusobne veze i odnosi ovisnosti između različitih pravnih osoba kao što su:
 - zajedničko ili dijeljeno osoblje, prostori i sustavi;
 - aranžmani u vezi s kapitalom, financiranjem ili likvidnošću;
 - postojeća ili potencijalna kreditna izloženost;
 - sporazumi o unakrsnom jamstvu, dogovori o unakrsnom kolateralnom jamstvu, odredbe o unakrsnoj odgovornosti kod neplaćanja i sporazumi o unakrsnom netiranju između povezanih društava;
 - prijenosi rizika i dogovori o naizmjeničnom trgovanju; sporazumi o razini usluga;
- (16) nadležno i sanacijsko tijelo za svaku pravnu osobu;
- (17) član upravljačkog tijela odgovornog za pružanje informacija potrebnih za pripremu plana sanacije institucije te, ako se ne radi o istoj osobi, odgovorna osoba za različite pravne osobe, ključne aktivnosti i temeljne linije poslovanja institucije;
- (18) opis programa kojima institucija raspolaže kako bi osigurala da u slučaju sanacije sanacijsko tijelo ima sve potrebne informacije, o kojima će odlučiti sanacijsko tijelo, za primjenu instrumenata sanacije i sanacijskih ovlasti;
- (19) sve sporazume koje su institucija i njezine pravne osobe sklopili s trećim stranama do čijeg bi raskidanja moglo doći zbog odluke tijela da primjeni neki instrument sanacije te bi li posljedice raskidanja mogle utjecati na primjenu tog instrumenta sanacije;
- (20) opis mogućih izvora likvidnosti za potporu sanaciji;

(21)informacije o imovini s teretom, likvidnoj imovini, izvanbilančnim aktivnostima, strategijama zaštite od rizika i praksama knjiženja.

ODJELJAK C

Elementi koje sanacijsko tijelo treba uzeti u obzir prilikom procjene mogućnosti sanacije neke institucije ili grupe

Prilikom procjene mogućnosti sanacije institucije ili grupe sanacijsko tijelo uzima u obzir sljedeće:

Prilikom procjene mogućnosti sanacije grupe, smatra se da upućivanja na neku instituciju uključuju bilo koju instituciju ili subjekt iz članka 1. stavka 1. točke (c) ili (d) unutar grupe:

- (1)u kojoj mjeri institucija može rasporediti temeljne linije poslovanja i ključne aktivnosti po pravnim osobama;
- (2)u kojoj su mjeri pravne i korporativne strukture usklađene s temeljnim linijama poslovanja i ključnim aktivnostima;
- (3)u kojoj mjeri postoje aranžmani kojima se osigurava nužno osoblje, infrastruktura, financiranje, likvidnost i kapital za potporu temeljnih linija poslovanja i ključnih aktivnosti te njihovo održavanje;
- (4)u kojoj su mjeri sporazumi o uslugama koje institucija održava u potpunosti provedivi u slučaju sanacije institucije;
- (5)u kojoj je mjeri upravljačka struktura institucije prikladna za upravljanje i osiguravanje usklađenosti s unutarnjim politikama institucije u odnosu na njihove sporazume o razini usluga;
- (6)u kojoj mjeri institucija ima postupak za prijenos usluga koje pruža u skladu sa sporazumima o razini usluga trećim stranama u slučaju podjele ključnih funkcija ili temeljnih linija poslovanja;
- (7)u kojoj mjeri postoje planovi i mjere za nepredviđene događaje kojima se osigurava kontinuitet pristupa platnim sustavima i sustavima namire;
- (8)prikladnost upravljačkih informacijskih sustava u osiguravanju toga da sanacijska tijela mogu prikupiti točne i potpune informacije u vezi s temeljnim linijama poslovanja i glavnim aktivnostima radi olakšavanja brzog donošenja odluka;
- (9)sposobnost upravljačkih informacijskih sustava da pruže informacije nužne za djelotvornu sanaciju institucije u svakom trenutku, čak i u slučaju uvjeta koji se brzo mijenjaju;
- (10)u kojoj je mjeri institucija testirala svoje upravljačke informacijske sustave u stresnim scenarijima koje je definiralo sanacijsko tijelo;
- (11)u kojoj mjeri institucija ili grupa mogu osigurati kontinuitet svojih upravljačkih informacijskih sustava kako za zahvaćenu instituciju tako i za novu instituciju u slučaju da su ključne aktivnosti i temeljne linije poslovanja odvojeni od ostatka aktivnosti i poslovanja;
- (12)u kojoj su mjeri institucija ili grupa uspostavile odgovarajuće postupke kako bi osigurale da sanacijskim tijelima pruže informacije potrebne za utvrđivanje deponenata i iznosa

osiguranih sustavima osiguranja depozita;

- (13) ako grupa upotrebljava jamstva unutar grupe, u kojoj su mjeri ta jamstva pružena po tržišnim uvjetima te u kojoj su mjeri sustavi upravljanja rizikom u vezi s tim jamstvima otporni;
 - (14) ako grupa provodi naizmjenične transakcije, u kojoj se mjeri te transakcije provode po tržišnim uvjetima te u kojoj su mjeri sustavi upravljanja rizikom u vezi s tim transakcijama otporni;
 - (15) u kojoj mjeri upotreba jamstava unutar grupe ili naizmjeničnih transakcija knjiženja povećava mogućnost širenja unutar grupe;
 - (16) u kojoj mjeri pravna struktura grupe ometa primjenu instrumenata sanacije zbog broja pravnih osoba, složenosti strukture grupe ili poteškoća u usklađivanju poslovanja po pravnim subjektima;
 - (17) iznos i vrstu prihvatljivih obveza institucije;
 - (18) ako procjena obuhvaća mješovite holdinge, u kojoj bi mjeri sanacija subjekata grupe koji su institucije ili financijske institucije mogla imati negativan učinak na nefinancijski dio grupe;
 - (19) postojanje i otpornost sporazuma o razini usluga;
 - (20) imaju li tijela treće zemlje instrumente sanacije potrebne za podupiranje mjera sanacije koje poduzimaju sanacijska tijela Unije te mogućnost za koordinirano djelovanje nadležnih tijela Unije i treće zemlje;
 - (21) izvedivost upotrebe instrumenata sanacije na način kojim se zadovoljavaju ciljevi sanacije, s obzirom na raspoložive instrumente i strukturu institucije;
 - (22) u kojoj mjeri grupa dopušta sanacijskom tijelu sanaciju cijele grupe ili bilo kojeg njezinog subjekta ili više njih ne stvarajući znatan izravan ili neizravan nepovoljan učinak na financijski sustav, povjerenje u tržište ili gospodarstvo te s ciljem maksimalnog povećanja vrijednosti grupe kao cjeline;
 - (23) programi i načini za olakšavanje sanacije u slučaju grupa koje imaju društva kćeri na područjima različite nadležnosti;
 - (24) vjerodostojnost upotrebe instrumenata sanacije na način kojim se ispunjavaju ciljevi sanacije, s obzirom na mogući učinak na vjerovnike, ugovorne strane, klijente i zaposlenike te moguće mjere nadležnih tijela trećih zemalja;
 - (25) u kojoj mjeri se utjecaj sanacije institucije na financijski sustav i na povjerenje u financijsko tržište može na odgovarajući način vrednovati;
 - (26) u kojoj mjeri bi sanacija institucije mogla imati znatan izravan ili neizravan negativan učinak na financijski sustav, povjerenje u tržište ili gospodarstvo;
 - (27) u kojoj mjeri bi se širenje na druge institucije ili na financijska tržišta moglo obuzdati primjenom instrumenata sanacije i sanacijskih ovlasti;
 - (28) u kojoj mjeri bi sanacija institucije mogla imati znatan utjecaj na funkcioniranje platnih sustava i sustava namire.
-